SOUSUKECON

DIYARININ

KENDINI

ICIN

SACRIFICE

Chapter 1

Uçsuz bucaksız koyu mavi buzul ovalarının üzerine en az savaşın kendi kadar kasvetli simsiyah bulutlar çökmüştü. Anormal yoğunluktaki bulutların arasında şimşekler yılan gibi kıvrılarak günlerdir görülmeyen güneşin ışıklarını taklit ediyor, fakat buzul devlerinin yüreklerine salınan korkunun ancak bir yansıması olabiliyorlardı. Hatırlanamayacak kadar uzun bir süre önce burada, Jotunheim'da gökyüzü yeni yağan kar gibi kokardı, taze ve saf. Buzul devleri kocaman cüsseleri ve bir o kadar korkunç görünümleriyle bu ovalarda yaşamlarını sürdürüyorlardı. 9 diyardan en yaşanılmazı, binlerce ırktan en çirkin olanı sanki birbirleri için yaratılmıştı. Diğer ırklar için Jotunheim cehennemin alevler olmadan betimlendiği yerdi, buzul devleri ise zebanilerin buzdan yapılmış olanları. Yine de... Jotunheim aslında etli kısmı yasak bir zevk sayılabilecek kadar tatlı olan büyük, zehirli bir meyve gibiydi. O sonu gelmeyen buzulların yüzlerce metre altına iner inmez diyar bütün zenginliklerin kalbine açılıyordu sanki. Binlerce ton işlenmemiş altın ve değerli maden altlarında yatarken buz devlerinin huzurlu bir hayat sürememesinin en temel ve ölümcül sebebi de buydu aslında.

Artık taze yağan kar kokmuyordu hava. Artık buzullar soğuğun mavisi değildi. Bunların yerine artık buzullara rengini buz devlerinin kendine has mürdüm kanları renk veriyordu. Artık hava ölüm kokuyordu. Ölüm ve daha çok kıyım. Sonu gelmeyecek bir esaret ve korku dalgası karışıyordu tipiyi getiren rüzgarın özüne.

Ihtişamlı olduğu kadar korkunç olan heybetli buzdan dağlar, devasa kristaller gibi parıldıyor, buzul devleri her sene daha da ve daha da derinlere ailelerini taşıyarak güvenli bir yer bulmaya çalışıyorlardı umutsuzca. Onları yavaş yavaş katleden tüm bu saldırılar hemen hemen bin yıldır devam etmekteydi..

Asgard'ın yüce hükümdarı Odin topraklarındaki zenginliklere göz diktiğinden beri.

Buz devleri ne kadar karşı koymaya ve kendilerini savunmak için savaşmaya çalıştılarsa sonuçları o kadar kanlı olmuş, Jotunheim yıllarca bir çok diyar ve ırkın yağmalamasına uğramaktan kurtulamamıştı. Ve şimdi, olduğundan çok daha kasvetli, karanlık ve çıplak bir yere dönmüştü. Irkın yıllarca acımasızca katledilmesi devleri güçsüz düşürdüğü kadar hırçınlaştırmış olsa da bu tavır kıyımlarını hızlandırmaktan başka bir işe yaramamıştı.

Yaralarını sarıyorlardı... Son çekilen kara elflerin ardından oluşan tahribat ve kayıplar diğer savaşlardan daha iyi bir durumda değildi. Artık kendilerini koruyabilecek durumu çoktan kaybetmişlerdi. Odin karşı koymamaları için diyarlarının kalbini söküp beraberinde götürdüğünden beri Jotunheim da devlerin nefesi olmayı bırakmıştı. Geriye sadece gün geçtikçe güçsüzleşen bir avuç dev ve korkunç bir kader bırakarak...

Laufey gözlerini yeni kapanan bifrosttan ayırarak yerlerde yatan diğer kardeşlerine baktı. Asgard geliyordu. Odin geliyordu. Artık kaybedilecek bir şey kalmamıştı ki. Artık buradan alınacak bir şey de kalmamıştı, canları hariç.

Majesteleri buraya kadar zahmet etmekle hata etmişti.

Gözcülerden biri sisin içerisinden atıyla kendilerine doğru ilerleyen Odin'i ve arkasında bir kaç kişiden oluşan muhafız alayını fark edince Laufey'e haber verdi.

Odin yollarının üzerinde bedenleri etrafa dağılmış, mürdüm rengi kanları buzulları ıslatmış devlerin cesetlerine neredeyse üzülerek bakıyor, bir taraftan doğruca halkıyla kendisi arasında dimdik duran Laufey'e ilerliyordu. Yüzünü görebilecek kadar yanaştıklarında ilk adımı atan Laufey olmuştu.

"Bu diyarda, artık halkımın canı dışında alınabilecek hiç bir şey kalmamıştır! Yaşadığımız yerin kalbini bile söküp alan Odin'i bu ölüm diyarı artık tatmin etmeyecektir." Buz devinin pes ve çatlak sesi bağırırken daha da gür çıkıyor, bomboş ovalarda rüzgarla birlikte yankılanıyordu.

"Buraya canınızı almaya gelmedim." dedi Odin, sertçe esen rüzgarın dinmesini bekledikten sonra. "Jotunheim son zamanlarda kaldırabileceğinden daha fazla yıkım gördü. Tüm diyarlar yıkım gördü. Yüce Odin olarak, bundan sonra diyarlar arasında barışı koruyacağım."

Sözleri Laufey'e sinir bozucu bir şaka gibi geliyordu. Buraya ilk kez geldiğinde halkının yarısını katleden, zenginliklerini çalan ve diğer ırklara bunun yolunu açan kişinin bir anda buhar olup uçmuşçasına unutulması zira normal karşılanamazdı.

Kısa bir sessizliğin ardından, o daha hiç bir şey söylemeden Odin söze girdi. "Benim de kendi pişmanlıklarım var, Laufey. Artık baştan aşağıya kana bulanmış bir iktidarlığı yönetmek istemiyorum. Jotunheim'a diğer ırkların saldırmaları engellenecek."

Asgard'ın onları hiç bir şey söylemeden kılıçtan geçirmeleri yerine böyle bir teklifle gelmeleri onların alışkanlıklarıyla taban tabana zıttı, Laufey bu sözlü aldatmacaya oldukça temkinli yaklaşmaya çabalarken Odin diğer buz devlerinden önemli ölçüde küçük, muhtemelen kendi yaşlarında başka bir devin bacaklarının ardından onu izleyen bir çift kızıl göz fark etti. Çocuk Odin'in delici mavi gözüyle buluştuğu anda bakışlarını indirerek diğer devin bacaklarının ardına daha fazla saklandı.

"Oğlun mu?" diye sordu Odin.

Laufey hafif bir kafa hareketiyle onayladı. Onun bakışlarını takip etmişti. Hemen ardından Odin'in yüzünde beliren babacan ifadeyi ise hiç beklemiyordu. "Doğduğunda bir kış dahi geçiremeyecek kadar zayıf olduğunu duymuştum. Demek gerçekten doğruymuş."

"Ölmesini bekledim." diye yanıtladı Laufey, sesi bir buz devinden beklendiği gibi soğuktu. O kadar yıl devamlı ölümle yüzleşen bu canavar söz konusu kendi oğlu olsa da en ufak bir yumuşama belirtisi göstermemişti. "Bu kadar zayıf olacağına ölmesi daha iyiydi."

Odin yüzündeki hafifçe gülümseyen ifadeyi değiştirmeden "Ama yine de hayatta." diye belirtti. "Ve halen senin tahtının varisi."

Laufey bir anlık duraksadı. "O Jotunheim'in tahtına oturacak kadar güçlü biri değil. Kendini bile koruyamaz."

"Ancak tüm Jotunheim'ı o kurtaracak." diye bitirdi Odin onun cümlesini. Aklı karışmış bir şekilde ona bakan Laufey ise Odin'in neden böyle bir şeyle ortaya çıktığına kafa yormaya çalışıyor, ancak sömürülmek dışında her şey ona anlamsız geliyordu.

"Buraya seninle savaşmaya gelmedim!" Odin atının üzerinde doğrularak sesini yükseltti. "Buraya oğlunu alıp Asgard sarayına götürmeye geldim. Böylelikle o da oğluma uygun bir eş olarak, bu diyarın varisi ve en güçlü ordusunun komutanının yanındayken tüm tehditleri Jotunheim'dan uzak tutacak."

"A-ama-" Laufey araya girecek gibi olurken Odin sesini yükseltti. "Çocuk, gel."

Gözlerini diktiği minik dev korkuyla biraz daha gerilerken Laufey Odin'in görüş açısını kapatacak şekilde aralarına girdi. "Odin'in oğlu 600 yaşında genç ve gözü pek bir savaşçı olabilir, ancak benim Loki'm Jotunheim'ın olmayan kalbinde sadece 7 kış geçirdi. Çocuk daha çok küçük."

Odin göz ucuyla küçük devin etrafındaki diğer iri cüsseli savaşçılara bakarken "Senin çocuğun

olmasına rağmen fazlasıyla zayıf düşmüş, bu diyar, Jotunheim'ın ona uygun olmadığı da her halinden belli."

"Loki tahtın varisi!" diye atıldı Laufey, kızıl gözlerindeki alevsi parıltılar Odin'e odaklanmıştı. "Bu krallık, bu diyar, onun kanında var."

"Hangi krallık?" Odin etrafına bakındı, sözlerinin tonunda hafif bir alay sezinmek mümkündü. "Bu yıkıntılara krallık mı diyorsunuz? Loki büyüyüp krallığın başına geçebilecek kadar güçlenebilse bile, ona vereceklerinden gurur duyuyor musun, kral Laufey?"

Kraliçe Farbauti yeterince acı çeken halkı için duyduğu hüznü yansıtan gözlerle Laufey'e baktı. Oğluna bırakacağı bu krallık ona en büyük ceza olacaktı ve Farbauti her ne kadar tüm bunların sebebi olan kişinin Odin'in kendisi olduğunu bilse de sonlandırabilecek tek kişinin de aynı şekilde Odin olduğunun bilincindeydi. Laufey'in mantıklı düşüncelerinin önüne adeta bir set gibi çektiği gururunun, oğlunun ve halkının bitmek bilmeyecekmiş gibi duran bu kaderlerini sonlandırmaya engel olduğunu farkeden Farbauti bir kaç adım öne çıkarak Laufey'in yanına geldi.

"Asgard'ın yüce hükümdarı, Odin Alfadir, Jotunheim'e gelip böyle bir teklifte bulunmanız bizleri onurlandırdı."

Odin tek kaşını kaldırarak Farbauti'ye odaklanırken Laufey onun söylediklerine karışacak gibi oldu. Kraliçenin ise geri adım atma gibi bir niyeti yoktu.

"Loki bir buz devine göre oldukça küçük bir çocuk, kendisi uysal ve uyumlu bir birey olarak büyüdü, Asgard'ın gelecek kralının yanında bulunarak 9 diyarın koruyuculuğunda ona yardımcı olabileceğini görmek bizler için büyük bir onurdur."

"FARBAUTI!" Laufey öfke saçan bir sesle onun sözünü kesmişti ki kraliçe başını kaldırıp alev alev yanan gözlerini ona çevirdi. "Oğlumun ve halkımın iyiliği için, Jotunheim'ın ve Jotunheim'da doğacak tüm bebeklerin güvenliği için. Loki, bir Aesirli gibi büyütülecek, Asgard sarayına layık, hükmetmeyi ve yeri geldiğinde emirlere harfiyen boyun eğmeyi öğrenecek bir prens olarak yetiştirilecektir. Sizden sadece beş kış müddet istiyorum yüce Odin. Oğlumu bir Aesir prensine çevirebilmek ve olgun kararlar alabilecek bir yaşa geldiğinden emin olarak onu size emanet etmek istiyorum. Tek dileğim budur."

Odin krala kıyasla çok daha zeki olan kraliçeye dönerek içtenlikle gülümsedi. "Kraliçe Farbauti, isteğiniz olacaktır, oğlunuzun ve halkınızın geleceği için çok yerinde bir karar."

Farbauti kor kızıl gözlerini kaldırıp Odin'e bakarken, Asgard hükümdarı peşindeki muhafızlarla birlikte dönmeye hazırlanıyordu. Odin son kez baktı çocuğun minik bedenine. Gözlerini yere dikmiş, önünde kavuşturduğu parmaklarını endişeli bir şekilde oynatıyordu. Gerçekten, 11-12 yaşlarında Midgardli bir çocuğun fiziğine sahipti. Buz devlerine özgü parıldayan masmavi teni ve koyu kızıl gözleri hariç tabi. Yine de görüntüsü Odin için hiç önemli değildi, o artık vicdanı rahat olarak yaşayabileceği, barış dolu bir gelecek inşaa etme derdindeydi.

"Yüce Odin."

Odin, Farbauti'nin sesini tekrar duyunca yeniden ona çevirdi bakışlarını. Kraliçe de tıpkı oğlu gibi başını öne eğerek ellerini göğsünün biraz aşağısında kavuşturmuştu. Bir Aesir ile kıyaslandığında kadın çok iri yarıydı, fakat kraliyet ailesine uygun olarak bu cüsseden ve ırktan beklenmeyecek kadar zarifti. Sesi diyarlara korku salmak için yaşayan bir buz devine ait olsa da o melodik ve ahenkli tınısı dinleyenin bir şekilde rahatlamasını ve ona ilgi duymasını sağlıyordu.

Laufey pes etmiş gibiydi. Oğlunun ve halkının iyiliği için başka bir yol olmadığını farketmişti.

Ayrıca, onlar bu anlaşmaya şiddetle karşı çıksalar bile, Odin'in sözünün üzerine başka bir sözün geçmeyeceğini, Asgard'ın hükümdarının aklına koyduğu şeyi yapmak için iki zavallı anne babanın rızasına ihtiyacı olmadığını biliyordu. 'almaya geldim' demişti, 'istemeye geldim' değil. Kral en sonunda Farbauti için de fazlasıyla zor olan bu kararı almak zorunda olduklarının, kendilerine başka bir seçenek sunulmadığının farkına varmıştı.

Farbauti kısa bir sessizliğin ardından fısıltıyı andıran bir tonla, "Erkek olması sizi yanıltmasın." diye seslenmişti Odin'e. "Oğlum henüz doğumdayken tanrıça Ymir tarafından büyü yapma yeteneğiyle kutsandı ve her geçen gün bu konuda daha da güçleniyor. Size bu kutsal büyülerin yardımıyla bir sonraki kuşağın varisini verebilir."

Odin tatmin olmuş şekilde gülümseyerek hafif bir baş hareketi ile selam verdi kraliçeye. "İyi bir eş olacağını düşünürken haklıymışım öyleyse. Kraliçe Farbauti."

Farbauti ise onun aksine gülümsemiyordu. Son cümleleri söylerken yüzünü açıkça keder kaplamıştı. Porselenmişçesine duran ifadesini bozmadan selamını karşıladı ve grubun açılan bifrost'a doğru giderek gözden kayboluşlarını izledi. Köprü kapandıktan sonra Jotunheim'in kasırga gibi esen soğuk rüzgarları duruldu birden bire. Ardından usul usul dökülmeye başladı kar.

Minik kar tanelerinin tenine çarptığını hissediyordu küçük Loki. Jotunheim'da genellikle tipi ve dolu şeklinde olurdu buzun yeryüzüne inişi. Hiç böylesine dingin bir havada kar gördüğünü hatırlamıyordu. Kızıl gözlerini yavaşça kaldırıp gökyüzüne bakarken bifrost'un çekilen ışınları çarptı gözüne. Daha önce hikayelerde duymuştu bifrost'u. Savaşı anlatan yazıtlarda Odin ve askerlerini diyardan diyara götüren gökkuşağı köprüsü. Köprünün başında bekleyen, her şeyi gören bekçisi, Heimdall. Daha okumayı yeni öğrenen küçücük bir dev ilken bile Odin'in betimlemeleri korkudan uykularının kaçmasına sebep olurdu. Fakat şimdi... Anne ve babasının ona hitap şekline bakılırsa bir kaç dakikaya kadar yanlarına kadar gelmiş o tek gözlü savaşçı Odin'den başkası değildi. Ancak kitapta okuduklarıyla karşılaştırıldığında Loki onun betimlenenden çok farklı olduğuna kanaat getirmişti. Birincisi, Odin etrafa korkunç ışıklar saçarak inmemiş, kimseyi kılıçtan geçirmemişti. İkincisi, onun sakalından buz devlerinin kanı damlamıyordu, hatta sakalları yeni yağmış kar gibi yumuşak ve sevimli bile görünüyordu. Son olarak gözünde, ki bir tanesini bilgelik için kurban verdiği yazardı, bakan kişiyi öldüreceği söylenen bir lanet olduğu söylense de Loki'nin tek gördüğü gülümserken kırışan göz çevresine eşlik eden saf gökyüzü mavisi bir gözdü.

O, çocukluğunun da etkisiyle tüm bunları aklında döndürürken genellikle gürültücü olan ailesinin fazlasıyla sessizleştiğini farketmemişti bile. Aslında bu günün Jotunheim için bayram olması gerekirdi, sonuçta artık diyarları bizzat Odin tarafından korunacaktı. Ancak herkes garip şekilde kederlenmişti.

En çok da Farbauti..

Huzurun bedeli onlar için çok ağır olmuştu.

Chapter 2

Buzdan sarayın donmuş alt katlarında, eski parşomen yazıtların bulunduğu kütüphanenin en derin köşesinde buldu annesi prens Loki'yi. Her zaman eğitimlerinden arda kalan zamanlarda yanına etrafını bile zor aydınlatan bir gaz lambası alır, 9 diyarın efsanelerinin bulunduğu asırlık donmuş parşomenleri teker teker incelerdi.

"Demek buradasın." Dedi kraliçe Farbauti, huzur veren bir ses tonu hakimdi kelimelerine. Kitaplıklardan birine yaslanarak meraklı oğlunun eğildiği parşomeni yavaşça kapatmasını izliyordu.

"Evet, anne." diye yanıt verdi Loki sakin bir sesle. "Burada olmak beni rahatlatıyor, burada, 9 diyarların tarihini öğrenmek..."

Farbauti annelik hislerinin de uyarmasıyla oğlunun sesinde saklayamadığı bir endişe olduğunu hissetmişti. Toparlanarak oğlunun yanına, koltuğun bir köşesine oturdu. Onun yeni kapattığı parşomeni alarak kızıl gözlerini üzerinde gezdirdi ve efsanenin kalın siyah mürekkeple yazılmış başlığına baktı gülümseyerek. "Demek Thor'u okuyorsun."

Loki cevap vermeden gözlerini indirince Farbauti ölüm kapanını andıran buzdan pençelerini bir annenin şevkatiyle oğlunun yanağına koydu. Loki kaşlarını kaldırıp ona bakabilecek gücü bulduğunda ise "Endişelerini anlıyorum, oğlum." diye fısıldadı. "Merak etme, Odin, çok saygın bir kraldır, ve oğlu, Thor, Asgard için çok güçlü bir kral olacak, seninle birlikte."

Loki küçük bir yutkunmanın ardından terslenecekmiş gibi ağzını açtı. "Anne, neredeyse kendimi bildim bileli bu ebedi görevim için hazırlanıyorum, fakat, nedense endişelerim gün geçtikçe daha da artıyor. Kim bu Thor, baksana eski parşomenlere yazılmış 9 diyara yayılmış efsanelerin başrolü, saygı duyulan ve hayranlık uyandıran bir prens. Ve ben hayatım boyunca bu prensin bizden günlerce uzaklıktaki sarayında yaşadıklarını prova ediyorum, her gün ve her gün. Sanki bir hayaleti kovalar gibiyim.. Yani.." sesi giderek zayıflamıştı. "Onu tanımıyorum bile.."

"Küçüğüm, çok fazla düşünüyorsun." Farbauti onu yiyip bitiren bu düşünceleri uzaklaştırmak için teselli edercesine konuşuyordu. "Sen bu diyarda henuz sadece 15 kış geçirdin, Aesirler için zaman çok daha farklı akar, onlar çok daha yavaş yaşlanırlar ve hayatlarına diyarlar arası binlerce savaş ve zafer sığdırabilirler. Sen daha çok naifsin.."

"Benim korkum da bu zaten..." diye mırıldanacak oldu Loki, neden sonra annesinin elinde tuttuğu bir kutuyu farketti. "O nedir?"

"Ah.." Farbauti önce eline bakıp ardından kutuyu Loki'nin daha iyi görebileceği bir düzeye yükseltti. "Az önce Asgardlı bir ulak getirdi. Prens Thor'un sana yolladığı bir hediyeymiş."

Loki birden midesinde onu rahatsız eden bir heyecan hissetti. Asgard'ın gelenekleriyle ilgili verilen derste bunu okuduğunu hatırlıyordu. Özellikle tahtın yüküyle onurlandırılmış Aesirlerin eşlerini evlenene kadar görmeleri yasaktı. Çünkü güzellik kalbi yanıltabilir ve Asgard diyarı için yanlış bir tercih olabilirdi. Thor'un bu güne dek Jotunheim'a gelmeme sebebini de buna yormak istemişti Loki'nin bir yanı, ancak yollanan bu hediye az önce bahsettiği o hayaleti ete kemiğe bürümüş, sadece hikayelerden ibaret olmayan bir Aesir olduğunu hissettirmişti, düşüncelerinde yanılmamıştı.

"Ne olduğuna bakmayacak mısın?"

Annesinin sesiyle dalıp gittiği düşüncelerinden uyandı Loki, bu kutu hakkında ne hissedeceğini

bilmiyordu. Bir yandan 9 diyardaki her bir ırktan dişilerin nefesini kesen, efsanelere konu olmuş böylesine bir prensin onu beklediğini ima eden bu hediye onu delicesine heyecanlandırıyor, diğer yandan böylesine bir yükün altında eziliyormuş gibi hissediyordu. Sonuçta, Loki, oldukça genç, naif ve tecrübesiz, muhtemelen onu tatmin edemeyecek kadar boş bir Jotun'du. Loki ırklarının diğer 9 diyarda nasıl karşılandığını biliyor ve bu onu daha da geriyordu. Sanki, bir şeyler yanlış gibiydi, bir şeyler çok yanlıştı ve Loki ne olduğunu anlayamıyordu.

Annesininkine nazaran daha küçük elleriyle kavradı Loki bordo kumaşa sarılı altın renkli kurdeleyle özenle bağlanmış kutuyu. Fiyonku nazikçe çözdü ve kumaşın altından kutunun kapağını açtı. Gaz lambasının alevini yansıtan, kutuya tam olarak sığan bordo kadife bir yastığa özenle yerleştirilmiş bir çift parlak taş dikkatini çekmişti ilk olarak. Soğuk parmaklarıyla bir tanesine uzanıp ne olduğunu anlayabilmek için kaldırdı. Yemyeşil, yuvarlak kesimli bir taşın ucunda incecik altından bir zincir uzanıyordu. Zincirin üzerinde etrafı altınla örülmüş daha küçük yeşil taşlar da vardı.

"Oh, bu bir küpe." diye araya girdi Farbauti, oğlunun elindeki taşa daha çok eğilmişti. "Zümrüt taşından kesilmiş, altınla örülmüş çok zarif bir küpe. Prens Thor çok zevkliymiş."

Loki avucunun içine aldı zümrüt küpeyi. Bu küçücük taş onun hayatı için bir dönüm noktası olacaktı. Artık düşünmeyi ve endişelenmeyi bırakıp onun da kendini adaması gerekecekti. Büyümeliydi artık, bu çocukça duygulardan arınmalı ve temizlenmeliydi.

Prens Thor'a layık olmalıydı.

Taş ona bunları fısıldıyordu adeta.

.....

"Bu içkiyi beğendim!" adına yaraşır bir şekilde gürledi yıldırımların tanrısı, elinde tuttuğu kocaman, kristal bardağı havaya kaldırmıştı. "BIR TANE DAHA!" Olağanca gücüyle yere çarptığı bardak darmadağan olurken hizmetçiler ona ağzına kadar dolu yeni bir bardak getirmişlerdi bile. Thor ve silah arkadaşları diyarların güvenliğini sağlamak adına kurtuldukları başka bir tehtidin ardından toplanan ganimetlerin arasında eğlence yapıyorlardı. Bazen bu eğlenceler o kadar büyük olurdu ki aylarca sürebilirdi. Neyse ki son düşman çok da böbürlenilecek kadar önemli biri değildi. Yine de eğlence yapmamak için bir neden de sayılmazdı. Thor şu an hayatından öylesine mutluydu ki. Koca bir krallığın 9 diyarın tamamına ün salmış tek varisiydi. Çok sevdiği ve güvendiği bir çok arkadaşı vardı, bu yeterince iyi bir hazine değilmiş gibi krallığının zenginliği de dillere destan olmuştu. Artık yıldırım tanrısının fazlasıyla istediği tek bir şey kalmıştı sadece.

Midgardlı Jane Foster'la beraber olabilmek.

Jane'i geçtiğimiz yıllarda defalarca kez Asgard'a getirmeyi istemiş olsa da babası Odin ve annesi Frigga buna şiddetle karşı çıkmış, sonunda Thor'un bir kaç aylık Midgard 'gezileri'nde mütabakata varmışlardı. Yanından daha yeni ayrılmış olsa da Thor, Jane'i özlüyor, onu evine getirebileceği günü dört gözle bekliyordu. Sif onun dalıp gitmesinden neler düşündüğünü hissederek "O Midgardlıya çok bağlanıyorsun." diye düşüncelerini böldü. "Midgardlılar korunmaya muhtaçtırlar Thor, ve çok hızlı ölüyorlar. Sen daha ne olduğunu bile anlayamadan yaşlanıp öldüğünü göreceksin."

"Buradaki üstadlar bir çaresine bakar." Konu Jane olduğu zaman Thor'un zekası ve inatçılığı birden 3 yaşındaki bir çocuğunkiyle eşdeğer oluyordu. Üstadlar her ne kadar zeki ve yetenekli olsalar da zamanı durdurabilme gibi bir güçleri yoktu ki Thor da bunu en az Sif kadar iyi biliyordu.

"Odin onu bariz bir şekilde istemiyor, babana karşı mı geleceksin?"

Babasının gök mavisi gözlerini adeta birebir alan genç savaşçı sinirle çatılan kaşlarıyla çerçevelenmiş bakışlarını Sif'e dikti. "Bunu yapmayacağımı biliyorsun, ancak bir yolunu bulacağım, bir yolunu bulup onun Jane'i kabul etmesini sağlayacağım."

Aynı zamanda çocukluk arkadaşı olan iki savaşçının aralarında konuşması devam ederken, gizli bir mesajı Jotunheim'a iletmek üzere gönderilen ulağın döndüğünü gördü Thor, hizmetkar giderken ellerinde sımsıkı tuttuğu kutuda her ne varsa artık yerine ulaşmıştı. Büyük salonda bulunan gruba selam bile vermeden doğruca Odin'in dinlenme odasına seyirtti, bir kaç dakika önce Thor annesinin de o odaya girdiğini gördüğünden emindi.

Sanki yolunda olmayan bir şeyler var gibiydi..

....

"Yüce babamız Odin; güzellik, aşk ve evlilik tanrıçamız Frigga; her şeyi gören gözümüz Heimdall." Ulak odaya girince içeride bulunan herkesi usulüne göre selamladı teker teker.

"Teslim ettin mi?" diye sordu Frigga, uşağın selamlamayı bitirmesini bile zor beklemişti.

"Elbette kraliçem. Jotunheim'ın buz kraliçesi Farbauti'ye kendi ellerimle, hediyenin Asgard prensi, Odinoğlu Thor tarafından özel olarak prens Loki için tasarlandığını söyleyerek kutuyu takdim ettim."

"Peki açıp baktı mı?"

"Hayır kraliçem, yanında duran uşağı kutuyu aldıktan sonra göremediğim bir yere götürdü, kraliçe bana teşekkür edip kapıya kadar geçirilmemi emretti."

"Anlıyorum." diye mırıldandı Frigga, ardından sessizcce onları izleyen Heimdall'a döndü. "Heimdall, çocuk ne durumda?"

"Biraz kafası karışık ancak sağlıklı bir prens olma yolunda, Thor adına yolladığınız o hediyeden oldukça etkilenmişe benziyor."

Frigga'nın yüzüne tatmin olmuş bir gülümseme yayılırken "Iyi yaptın Frigga." diye mırıldandı Odin. "Genç Loki'nin daha bebek sayılacak yaştayken kaderine karar vermemizden ötürü bize kızgın olarak büyümesini istemem. Bundan sonra daha sık hediyeler yollamayı ihmal etmeyelim. Thor'un eşi olacak prensi başıboş bıraktığımız düşünülsün istemem."

"Thor'un neyi dedin?!"

Odada olmaması gereken bir ses duvarlarda yankılanınca içerideki dörtlünün dikkati kapıda kafası oldukça karışmış şekilde dikilen Odin'in oğluna kaydı. Thor kaşlarını çatmış, az önce duyduklarını kafasında bir yerlere oturtmaya çalışıyordu. "Anne? Baba? Heimdall?"

Ailesinin sessizliğini korumasıyla birden odanın havası değişince ulak hemen izin isteyerek odadan çıktı. Ölüm sessizliği bir müddet daha atmosfere hakim olsa da bunu bozan kişi Odin olmuştu.

"Thor, ilk doğanım, baban ve Asgard'ın hüküm süren kralı olarak tahtı ve hayatını paylaşacağın kişinin kim olduğuna karar verdiğimi belirtmek isterim."

Thor babasının her sözünde adeta Mjonir kafasına çarpıyormuş gibi hissediyordu.

"Ben artık inzibaya çekildiğimde bu topraklarda birlikte hüküm süreceğin ve birlikte yaşlanacağın

kişi Kral Laufey'in oğlu, Jotunheim'ın tek varisi, prens Loki'dir."

Thor son darbeyi midesine yemişçesine kasıldı. Kim demişti? Loki mi? Hayatında böyle birini hiç duyduğunu anımsamıyordu. Ayrıca, anımsaması için herhangibir neden var mıydı? Babasının da belirttiği gibi, Odin onu tanrının cezası bir Jotun ile evlendirmeyi planlamıştı.

"Baba, sizi kızdıracak bir şey mi yaptım?" diye inledi Thor. Babasının böyle bir plan kurmasının normal bir şey olmadığını biliyordu. Yani, cidden, 9 koca diyarın içerisindeki binbir tane güzellikleri efsanelere konu olmuş ırk varken Jotunlar gibi iğrenç zebanileri mi seçmişti gerçekten? Üstüne üstelik, inatla prens demişti Odin. Prens. Bir dişi bile değildi!

"Oğlum, halen çok toysun, bu seçimimin sebebini ve sana getireceği yararı benim gibi yaşlı ve bilge bir kral olduğunda çok daha iyi özümsemiş olacaksın."

Şaka yapmıyordu. Kulak misafiri olduğu şey gerçekti. Gerçekten gerçek. Babası onu Midgard'dan bir kadını sevdiğini bildiği halde Jotunheim'dan bir erkekle evlenmesi konusunda zorlayacaktı.

Birden kıyamet kopuyormuşçasına bir gürültü patlayıverdi. Odin ve Thor dışında herkes sarayın dışından gelen sesle irkilirken ikili birbirlerini delip geçen bakışlarını asla ayırmıyorlardı. Bir patlama daha duyuldu sarayın dışından, bu seferki daha yakın ve daha da korkunç bir sesle yankılanmıştı içeride. Thor'un damarlarında yükselen öfke bedeninden göğe yükselmiş, bulutların içinde korkunç yıldırımlar olarak doğuvermişlerdi.

Aşağıda kalan salondakiler Thor'un öfkesini sezinmişler, müzik ve servis durmuş, herkes yukarıda olup bitenlere odaklanmıştı.

"Heimdall?" diye hırladı Thor. "Arkadaş olduğumuzu sanıyordum."

"Heimdall sadece ona verdiğim görevi yerine getirdi." Diye kesti Odin onun sözünü. Oğlunun öfkesi neredeyse gözle görülür bir hale bürünecekti ve hepsini Heimdall'a yönlendirmesine izin vermeye niyeti yoktu.

"Ne zamandır-" Thor alenen öfke kusmaya hazırlanıyordu.

"8 sene önce kral Laufey ve kraliçe Farbauti ile kan anlaşması yapıldı. Çocukları Loki bu tahtta seninle birlikte oturacak."

"JANE'I SEVDİĞİMİ BİLİYORDUN!" Beklenen patlama dışarıdan gelen gökgürültüleriyle senkronize şekilde çıkmıştı Thor'un ağzından. "BUNLARIN HEPSINI BENCİLLİKTEN YAPIYORSUN! BIR- BIR JOTUNLA MI?!" iğrendiği her halinden belli olacak şekilde yüzünü buruşturdu Thor. "NE BIÇIM BIR KRAL OĞLUNA BÖYLE BİR KÖTÜLÜK YAPAR?!"

Odin oğlunun -bir miktar haklı- öfkesine gözünü yumarken Thor iyice kendini kaybetmişti, hayatı ile ilgili aldığı tüm kararlar, Jane, Midgard, her şey, her şey aslında Thor'un kendini oyalaması için izin verilen halisünasyonlardan öte değildi ve bunu şimdi şu anda farketmek tüm dünyasını başına yıkmış gibiydi. Odin'in üzerine atlamak ve boğazını sıkarak onu boğmak istiyordu. O ve annesi, en yakın arkadaşı Heimdall'ı bile yanlarına çekerek tam 8 senedir Thor'un ardından iş çeviriyor, onun yerine geleceğini hiç istemeyeceği bir biçimde inşaa ediyorlardı.

Thor da Odin'in kullandığı piyonlardan biri olup çıkmıştı.

Genç prensin canını en çok yakan da bu olmuştu. Ani bir hamleyle Heimdall'ın belindeki anahtar kılıcı kaptı Thor. Babasının ufak bir el hareketiyle müdahale etmemesini söylediği Heimdall'ın peşinden gelmemesini de fırsat bildi, hızla köprüye ulaşarak kılıcı yerine yerleştirdi. Tıpkı bir anahtar gibi çevirdiği kılıç bifrost'un rengarenk kapılarını Asgard'a çağırırken, Thor kendini

Midgard'ın nemli ve hayat dolu atmosferine bırakıverdi.

Bir daha, muhtemelen uzun bir süreliğine, geri dönmemek üzere.

Chapter 3

Thor Midgard'a kaçalı hemen hemen 3 sene olmuştu. Odin, Heimdall'ın bir gözünü üzerinde tutması şartıyla onu sıkıştırmıyor, doğru olanı kendisinin görüp eve geri gelmesini bekliyordu. Ancak görünüşe bakılırsa Odin daha çok bekleyecekti. Thor, Midgardr Jane'in yakın arkadaşlarından birinin işletmeciliğini yaptığı içi buğday unu ve şekerle tıka basa dolu yiyeceklerin satıldığı bir yerde insanların alkolsüz ve genelde sıcak şeyler içtiği bu garip mekanda Midgardrların istediklerini onlara getiriyor, boşalmış tabaklari da mutfağa geri götürüyordu. Jane ve arkadaşları bu işe kafe garsonluğu demişlerdi. Ya da öyle bir şey. Asgard veliahtı için biraz küçük düşürücü olsa da Midgard'da kalmanın daha akılcı bir yolunu bulamamıştı. Jane ile birlikte olduğu süre boyunca da bunların hiç biri önemli değildi.

...

Jotunheim'da ise heyecanlı bir telaş hakimdi şu son günlerde. Prens Loki'yi yaşadığı yerden alıp Asgard'a götürecek altın kaplamalı gemi tüm ihtişamıyla, yeni doğan bir güneşin ışıkları gibi Jotunheim'ın buzullarla kaplı kıyılarına varmıştı. Kraliçe Frigga, Asgard'da her şeyin olduğunu ve gelirken bir şey getirmelerinin önemli olmadığını yazsa da Farbauti'nin oğlunu sıradan biriymişçesine yollamaya hiç niyeti yoktu. Uşakların taşıdıkları buz sandıkları içlerinde bin bir çeşit mücehver, kaşmir kadar yumuşak kumaşlar, Loki'nin en sevdiği yakın dövüş sanatlarını sergilerken kullanabileceği, Jotun demiri ve altın karışımından dövülmüş, obsidiyen taşından oyulmuş ve parlatılmış sapları bulunan bir çift paha biçilemez hançer, yine Loki'nin en sevdiği efsanelerin birebir kopyaları gemideki yerlerini almak üzere depolardan çıkarılıyordu.

Oğlunun şu an olduğu kişi olmasından büyük gurur duyuyordu Farbauti. Onu tüm kraliyet kurallarını öğrenecek şekilde eğitmişti. Kibar bir beyefendi olmanın yanı sıra savaşlarda can alıcı bir stratejist, yakın dövüşlerde ise tam bir katil haline sokmuştu. Ayrıca oğlunun onlardan çok farklı bir yeteneği daha vardı. Büyü yapma konusunda şimdiye dek gelip geçen tüm Jotun büyücülerini oldukça geride bırakmıştı. Artık zihin gücüyle nesneleri hareket ettirebiliyor, başka canlıların şekillerine bürünebiliyor, insanların en derin arzularını bile öğrenebiliyor, onları kontrol edebiliyordu. Her ne kadar kaotik ve yoldan çıkarılmaya yatkın da görünse, Loki daha eğitiminin başladığı gün elinden bir kaç damla kanı akıtarak bu güçleri yalnızca kendini ve Asgard prensini korumak için kullanacağına dair yemin etmişti, kan yemininin bağlayıcılığı çok büyüktü.

Sandıkların taşınmasını dalgın dalgın izleyen oğluna çevirdi gözlerini Farbauti. Genç Loki artık dolu dolu 17 yaşındaydı ve Odin'in onlara tanıdığı sürenin sonuna gelmişlerdi. Loki ilk aldığı hediye olan zümrüt küpeleri o günden beri hiç çıkartmamıştı. Oğlunu baştan aşağıya süzdü genç anne. Bileklerindeki bileziklerden ayağındaki altın zincirden halhala kadar üzerindeki her şey prens Thor tarafından yollanmıştı. Kıyafet ve aksesuarın yanında çeşit çeşit yiyecek ve egzotik meyveler, üstatların onun teni ve saçları için özel olarak hazırladıkları kremler, daha bir çok şey göndermişti Asgard prensi. Farbauti oğlunun omuzlarına serbestçe dökülen simsiyah, dalgalı saçlarını okşadı. Yetenekli üstadların kremleri saçlarını yumuşacık ve göz alıcı bir hale getirmişti bile.

Saçlarına dokunan eli hissedince Loki dalgın gözlerini annesine çevirdi. "Kraliçem?"

Sesi sade ve resmiydi, fakat altındaki endişe ve kırgınlığı çok net duyabiliyordu Farbauti. Kendi seçemediği bir kader ve tamamen yabancı olduğu bir krallıkta geçecek bir ömür.. Tüm bunlar onun omuzlarına Atlas'ın sırtındaki Dünya gibi çöküyordu.

"Bu son hediye." diye mırıldandı kraliçe Jotun. Yüzünde acı bir gülümseme kendisine eşlik etmişti. Bir çift incecik altın kelepçe bileziği parmaklarının arasında tutuyordu. Avcunun içerisinde Asgard kraliçesi Frigga'dan ona yazılmış bir mektup buruşturulmuş haldeydi. Loki tek kaşını kaldırarak

annesinin eline baktı. "Onlar nedir?"

"Thor'un annesi, Kraliçe Frigga, sana özel iki bilezik hazırlatmış Loki. Bunları sana takmalıyım."

Loki hiç bir direnç göstermeden bileklerini uzattı annesine. Tıpkı Thor'un yolladığı bileklikler gibiydi ikisi de. Fakat direkt annesine gönderilmişlerdi. Farbauti'nin ellerinin titrediği açıkça görülürken kraliçe gözyaşlarına boğulmamak için insanüstü bir çaba sarfediyordu, dudaklarını ısırdı kelepçeyi Loki'nin bileğine takarken.

Kilidi kapattı ve diğer koluna da aynı şeyi yaptı. Kilit kapandığı anda gözleri kör etmeye yetecek bir ışık hüzmesi yayıldı Loki'nin bileklerinden. Loki bileziklerin olduğu noktadan itibaren bedenine yayılan bir sıcaklık olduğunu hissediyor, ancak başka hiç bir duyu olmaksızın neler olduğunu kavramaya çalışıyordu. Korku dolu gözleri annesine çevrilirken Farbauti onun küçük alev korlarını andıran gözlerinin tıpkı kulağındaki zümrütler gibi yeşile dönüştüklerini gördü. Jotunlara özgü ten rengi yavaş yavaş soluklaşıyor, bir Aesirinkine benziyordu. Işık tamamen kaybolduğunda Loki şaşkın şaşkın ellerine baktı. Sanki birisi onu zorla başka bir şekle sokmuş gibiydi. Bedeni boyut olarak aynıydı ancak, rengi...

"Bu senin Aesir bedenin." diye mırıldandı Farbauti. "Kraliçe Frigga senin için bu bilezikleri özel bir büyüyle donatmış."

"Tabiiki benim Jotun bedenim Asgard halkını tedirgin edecektir. Kraliçe Frigga bu büyüyü çok iyi düşünmüş." Loki kısa bir duraksamanın ardından bembeyaz dişleriyle annesine gülümsedi ancak bu gülümsemenin her halinden zoraki olduğu belli oluyordu. Farbauti oğluna sarılarak onu göğsüne bastırdı.

"Seninle gurur duyuyorum, Loki."

Buz kraliçesinin sesi titriyordu...

....

Thor Midgard'daki arkadaşlarıyla gecesini tamamlamış, herkese iyi geceler diledikten sonra Jane ile birlikte eve geçiyordu. Kız kapıyı açıp ışıklara uzanırken birden ruhu bedeninden ayrılmışcasına kendinden geçti, vücudu yere çarpmadan önce onu yakalamayı başaran Thor hemen üzerine eğilip adını haykırırken kapı gürültüyle kapanmış ve evdeki tüm mumlar bir anda yanıvermişti.

Jane'e büyü yapıldığını anlaması bir kaç saniye sürmüştü Thor'un. Beyninde yankılanan alarmlarla ayağa fırlarken Jane'in tekli koltuğunda tüm asaletiyle oturan bir kadın olduğunu farketmişti. Annesini.

Frigga taştan bir heykel gibi öfkeyle oğlunun yüzüne bakıyordu. Thor ilk şoku atlatmasının hemen ardından hemen annesinin yanına diz çökerek elini tutmaya yeltendi. Frigga'nın ise izin vermeye niyeti yoktu.

"Anne. Annem. Seni çok özledim!" Thor her ne kadar sert adamı oynuyor olsa da annesinin varlığına duyduğu özlem tamamen gerçekti. Başını annesinin dizine yasladı.

"Bu sebepten midir ki, sevgili oğlum, 3 yıldır bizden saklanarak yaşıyorsun?"

Thor bu tokadın geleceğini şöyle ya da böyle tahmin etmişti zaten. Istediği zaman çok güzel kullandığı yavru köpek bakışlarını Frigga üzerinde kullanmayı denedi ki bu hep işe yarardı. "Anne, biliyorsun, ben Jane'i seviyorum, fakat babam, beni bir Jotunla -bu kısmı söylerken yüzü ekşimişti- evlendirmeye çabalıyor. Bu saçmalığa devam ettiği sürece Asgard'a asla dönmeyeceğim."

O daha cümlesini bile bitiremeden odanın içinde oldukça sert bir tokat çınladı. Frigga tüm asaletini bir kenara bırakıp bencilliği bedenini bu denli ele geçiren oğlunu kendine getirmek için ona tokat atmıştı.

"Odinoğlu Thor!" diye başladı hışımla ayağa kalkmışken. "Sen Asgard'ın tek veliaht prensisin. Sen krallığını böyle mi koruyorsun?! Onu bırakıp başka diyarlara defolup giderek?!"

Thor 600 yıldır annesini bir kez bile böyle görmemişti. Ağzının içinde kekeleyerek döndürdüğü bir kaç anlamsız söz daha nefesine karışmamıştı ki Frigga tekrar taaruza geçti.

"Thor, babanın isteği Jotunheim'ı bundan böyle en ufak şüpheye yer vermeyecek şekilde Asgard'ın kanatları altına alarak o diyara barışı götürmek! Bunu yapabilecek kadar güçlü tek bağ bir evlilik. Sadece, buna uy. Jotunheim'ın prensini almak için yollattığımız gemi ulaşmış, çocuk Asgard'a geldiğinde sen de orada olacaksın. Sana, ömrünü ona sunmanı hatta onu sevmeni bile söylemiyorum. Sadece, düşmanlara karşı gerçek bir evlilik görüntüsü ver. Bunu yaptığın sürece.." Kraliçenin gözleri hoşnutsuzlukla yerde baygın yatan kıza çevrildi. "Midgard'da ne yaptığın kimsenin umrunda olmayacaktır."

Uzun bir sessizlik oldu. Neden sonra Thor gözüne gelen saçları düşünceli şekilde arkaya attı, annesine kararlı gözlerle bakıyordu.

"Eğer bu evliliği yaparsam Jane ile ilişkime karışılmayacak mı?"

"Pek hoş görünmese de, evet." diye yanıtladı Frigga.

"Onun, o şeyin, yanında ne kadar kalmam gerek?" Thor düşünmemek için kaşlarını çatıyordu.

"2 ay yeterli olacaktır."

Thor yorgun bir iç çekti, hemen ardından burun kemerini ovaladı. En sonunda da "Pekala." dedi. "Haklıydın, anne, bir prens bu şekilde davranmamalı." Yerden kalkıp annesinin hizasına gelebilmek için doğrulduğundaysa "Asgard'ın itibarını ve babamın bana vasiyetini korumak için bu evliliği yapacağım." diye mırıldandı.

Kraliçe Frigga daha fazlasını şimdilik isteyemeyecek durumda, Thor'un söylediklerine başıyla onay verdi. "Heimdall."

Galaksinin diğer ucunda bifrost'un bekçisi kraliçeden gelen işaretle anahtar kılıçı yerine sokup çevirerek kapıyı aktifleştirdi. Midgard'da üzerlerine bifrostun ışık hüzmeleri düşen anne oğuldan Frigga keyifliydi. En az 2 aylìk beraberlik belki de oğlunun da Jotunlara karşı olan önyargısını kıracak onu daha ılımlı yapacaktı. Jane ile ilişkisine karışılmayacağı söylenmişti ancak daha bu söz verilmeden, Frigga'nın o Midgardlının beyninden Thor'la ilgili her anıyı yokettiğinden haberi de yoktu yıldırım tanrısının. Annesi bu yüzden hafif bir üzüntü ve vicdan azabı duysa da oğlunun iyiliği için bunu yapmak zorundaydı.

Bifrost onları yutup kapı kapandığı anda Jane bir kabustan uyanmışçasına kendini attı. Başı delicesine ağrıyordu.

Önce Heimdall'ı gördü Thor, çocukluk arkadaşı bile kendisini içerlemiş gözlerle süzerken içten bir merhabanın işe yaramayacağı oldukça açıktı. Frigga her zamanki asaletiyle yanlarından yürüyüp giderken iki genç delikanlıyı baş başa bıraktı.

"Demek geliyor." diye inledi Thor sessiz geçen bir kaç dakika sonunda. "Bundan bana hiç bahsetmemene inanamıyorum."

"Odin bahsetmememi istedi." diye netleştirdi Heimdall. "Ve şu an ailesiyle vedalaşıyor. Gemiye binmek üzere."

Thor endişeli gözlerle bencilliğini sürdürmeye niyetliydi. "Heimdall, bana dürüst ol. Çok mu çirkin?"

Yıldırım tanrısıyla hemen hemen aynı yaşlarda olmasına rağmen ondan binlerce yıl daha olgun olan kapı bekçisinin bu cümleyle birlikte çenesi kasıldı. Henüz 17 yaşında bir çocuğu kendi özgür hayatından ve ailesinden acımasızca koparıp hiç tanımadığı biriyle evlenmeye zorluyorlardı ve Thor'un tüm umrunda olan onun çirkin olup olmadığıydı.

"Benim yüzünü görüp bir yorumda bulunmam önemli değil, Thor. Önemli olan senin o yüzün ardındaki güzelliği görebilmen."

Heimdall kendine emanet edilen kılıcı sertçe yerinden kaldırıp kraliçe Frigga'nın az önce çıktığı kapıdan köprüyü terk ederken Thor apar topar peşinden dışarı çıktı. Ancak gözleri bir anlığına saraya kaydıktan sonra bekçiyi tamamen unutmuştu bile. Köprünün en ucundan bakıldığında Asgard şu an güneş gibi parıldıyor, en ufacık kaldırım taşları bile kraliyet düğünü için hazır hale getiriliyordu..

"Saraya gitmelisin." dedi Heimdall. Sadece bu kadar... Muhtemelen kendi düğünü için içinde bulunması gereken yığınla hazırlık vardı.

...

Loki bebekliğinden şimdiki haline bürününceye kadar içinde büyüdüğü karanlık odasının ortasında, eski bir sandalyenin üzerinde dalgın dalgın oturuyordu. Dışarıda Jotunheim halkı Asgard'dan yollanan geminin de ulaşmasıyla birlikte prens Loki'nin saraydan çıkışını izlemek üzerine toplanmaktaydı. Asgard muhafızları ve Jotunheim koruyucuları binlerce yılın ardından ilk kez bir amaç doğrultusunda birleşmiş, Asgard'a götürülecek olan prensin yolunda beklemekteydiler. Loki daha şimdiden iki diyarı birbirine yanaştırmıştı bile. Şu anda tek eksik kendisinin varlığıydı ve birazdan büyüdüğü saraydan çıkıp o gemiye binecek, Jotunheim'ı belki de tamamen terkedecekti. Oturduğu sandalyenin arkasında, ayakta duran annesi onun güzel saçlarına örgüler dizmekle meşguldü. Loki, annesinin saçlarına her dokunuşuyla bebekliğinde, artık dayanılmaz gelen soğuktan ötürü nefesi kesilip ağlamaya bile mecali kalmadığı o korkunç gecelerde, ona güç veren o sihirli sesi duyuyordu kafasının içinde. Annesinin onu hayvan kürklerine sarıp uyuyabilmesi için hafif ancak dolu bir sesle mırıldandığı o ninnileri... Şimdi ninnilerden fazlasına ihtiyacı vardı Loki'nin. Sadece fiziksel olarak değil ruhsal ve zihinsel olarak da oldukça zayıf ve korumasız hissediyor, korkuyordu. Ancak bilincine sarılıp onu boğmaya çabalayan şeytanları kovalamaya annesinin de gücünün yetmeyeceğini biliyordu. Yine de... Keşke tekrar emeklemeye çabalayan bir bebek olsaydı.. Keşke tekrar annesinin bir gülümsemesi tüm olumsuzlukları sonsuza dek yok etmeye yetseydi.. İncecik bir yaş süzüldü zümrüt yeşili Aesir gözlerinden. Kalbi, etrafına metalden bir korse gerilmişçesine ağrıyor, sanki göğüs kafesi kendi içine çöküyormuş gibi, nefes alması zorlaşıyordu.

Farbauti örgülerin arasına yerleştirdiği zümrütlerden sonuncusuna gelmişti ki, taş ellerinden kayıp düşüverdi.. Loki'nin aynı renk gözleri yerde yuvarlanıp kilimin üzerinde duran taşa eğildiğinde annesinin taşa uzandığını gördü. Kraliçenin zümrütü tutan elleri titriyordu. Loki bir anda başını çevirip annesinin yüzüne bakınca Farbauti'nin yüzünde acı dolu bir ifadeyle karşılaştı. Masmavi jotun yüzü soluklaşmış, laciverte kaçan dudakları titriyordu. Gözleri buğulanmış, yanaklarıyla burnunun ucu kızarmıştı.

"Anne!" diye inledi Loki, birden kalkıp ona sarılmıştı. Farbauti'nin kolları onun zayıf bedenine dolanırken prens, onun buz gibi vücudundan yayılan acı, öfke ve pişmanlığı sonuna kadar

hissedebiliyordu. Mermer zemine çarpan boncuk gibi bir ses çınladı kulağında. Hemen ardından bir kez daha. Bir jotun olan annesinin gözyaşları yanaklarından süzülürken usulca donuyor, küçük buz parçaları halinde yere çarpıyordu. Onun bu içten ağlayışıyla Loki ona daha da sokuldu ve başını onun göğsüne gömdü, minik oğlunu teselli ederken Farbauti'nin her zaman yaptığı gibi.

Haykırmak istedi küçük Loki. Gitmek istemediğini bağırmak, ortalığı yıkıp dağıtmak hatta bir bebek gibi yere yatıp ağlayarak direnmek istiyordu. Daha önemli olan neydi? Kaderleri ölüme terkedilmek olan koca bir halkın kurtuluşu mu yoksa henüz tam olarak olgunlaşmamış küçük bir çocuğun annesinden koparılması mı? Tahtın varisi olmanın hep can alıcı karşılıkları olduğunu bilerek büyütülmüştü Loki. Daha buzul ovalarında kayacak yaştayken derin bir mahzene kapatılmış, beyni Asgard kurallarıyla doldurulmuştu. Loki farkındaydı halkı için kurban edildiğinin. Şimdiye kadar buna takılmamış olsa da annesinin koynundayken yüreğine derin bir hançer gibi saplanmıştı mahkum olduğu kaderin ağırlığı. Şu an, şurada bunu yaşamaktansa doğduktan sonra tıpkı babasının beklediği gibi ölmeyi yeğlerdi Jotun prens. Fakat görünüşe bakılırsa hayatın onun için daha farklı planları vardı.

Ikisi de biraz sakinleştikten sonra Kraliçe diz çöktü Loki'nin önünde, gözlerinin önüne gelen bir kaç perçem saçı hafifçe kulağının arkasına yerleştirirken oğlunun yanağını okşadı. "Loki, eğer sana kötü davranırlarsa, hiç tereddüt etmeden geri dön. Bifrost'u kullanarak Jotunheim'a hızla gelebilirsin, tamam mı?"

Loki başını evet anlamında sallarken kraliçe bir anlığına nefesini tuttu, ardından gözlerini yere indirerek, "Ve bizi özlersen de... Buraya gelebilirsin oğlum." diye mırıldandı.

Loki annesine son kez sarıldıktan sonra nemli gözlerini sildi. Babası odanın kapısını açtığında çoktan yüzüne sahte bir gülümseme takınmıştı bile. "Artık gidelim mi, kral Laufey?"

Chapter 4

"Off. Yavaş biraz."

"Özür dilerim Prens Thor."

"Elbiseyi üzerime dikmeye çalışıyorsunuz sanırım."

Asgard Prensinin Midgard'dan döndüğü haberi tüm saray halkı için başta çok büyük bir neşe kaynağı olsa da Thor'un bu aksi ve sinirli hali saraydaki herkesin ensesine kabus gibi çökmüştü. Thor'da genel olarak bir memnuniyetsizlik ve iğrenme hali vardı ve bunu da öfke olarak etrafa kusmaktan geri durmuyordu. En son tören kıyafetinin provası sırasında yanlışlıkla ona iğne batıran zavallı hizmetçi kızı elektrik çarptığından beri herkes diken üstündeydi. Asgard'ın güneşli bahar havası Thor yüzünden kasvetli, sarımtrak bir fırtına havasına dönmüştü. Öyle ki biraz daha zorlasa gökten çamur yağacak gibiydi.

Yıldırım tanrısı önündeki üç kanatlı aynada silühetini süzdü düşünceli bir tavırla. Sırf bu tören için kendisine hazırlanan zırh oldukça göz alıcı olmakla birlikte üzerine tam uyuyordu. Muhtemelen Nidavellir'de dövülen metallerle oluşturulmuş göğüs kaskının üzerine antik süslemeler işlenmiş, kalbinin tam üzerine Valhalla'nın şiirlere konu olan betimlemesi Aesir dilinde yazılmıştı. Alfheim'in beyaz ceylanlarının derisinden dikilme pantolonuna simsiyah çizmeler eşlik ediyordu. Zırhının etek bölümü parçalı metallerle örülmüş, bu metallerin kenarları göğüs kaskındaki motiflerin benzerleriyle süslenmişti, süslemelerin üzerine beyaz sır çekilmiş ve cila ile oldukça gösterişli bir zırha dönüştürülmüştü. Zaten oldukça geniş olan omuzlarının üzeri de zırhdaki metallerin benzerleri ile örtülmüş, yarım pelerinin omzunun hemen üzerinden sarkması gizlenmişti. Uzun, dökümlü, elf döşemesi beyaz kumaştan yapılan pelerinin bir ucu serbestçe baldırlarına kadar inerken diğer kısmı zırhın bel kısmında metalin içine sıkıştırılmıştı.

Terzi elfler kıyafeti yetiştirebilmek için seferber olsa da Thor'un bu tavrı nedeniyle işleri oldukça sekteye uğruyordu. Öte yandan düğünü planlayan Asgard saray danışmanları Thor'un menü konusunda sürekli değişen fikri nedeniyle akıllarını kaçırmak üzereydiler. Sarayda yolunda giden tek şey mermer yüzeylerin cilalanarak parlatılması işiydi ve onu da sevgili prens bir anda başlarında bitip yüzünün yansımasını görmek istediğini söyleyerek mahvedebilirdi. Thor'un bu 15 yaşındaki sinirli Midgardr tavrı Odin'in gözüne batıp sinirlerini bozuyor olsa da Frigga onun devamlı evlilik yüzünden gergin olduğunu hatırlatıp duruyordu. Yüce atalar korusun, Odin, Frigga'nın Thor'u adeta kulağından tutup geri getirmek için Midgard'a kadar gittiğini duysa Ragnarok'a bizzat kendi elleriyle sebep olabilir, Asgard'ı tek başına Hel'e çevirirdi.

...

Loki, Jotunheim'dan ayrılalı 3 gün olmuştu. 4. günün sabahında kendisi için özel olarak dizayn edilmiş kamarasından çıkıp güverteden nehrin akışını ve etrafındaki yaşamı izlemek istemişti. Oldukça sade giyiniyordu prens Loki, o sabah da üzerinde açık gri renkli düz fakat kaliteli kumaştan bir sabahlık vardı. Emrindeki hizmetçiler henüz kahvaltısını hazırlarken o hava almaya, güvertenin kıç tarafına yönelmişti. Orada nöbet tutan askerlere yumuşacık bir gülümsemeyle selam verince, askerlerin bir müddet şaşkın şaşkın baktıktan sonra toparlanarak selamı karşıladıklarını farketmişti. Aradan geçen 10 dakika gibi bir süreden sonra da gümüş tepside kahvaltısını getiren kız, yiyecekleri masaya bırakırken Loki'nin gözlerine hülyalı bir şekilde bir kaç saniyeliğine dalıp gitmiş, ardından hemen yanından çekilmişti. Onlarla iyi anlaştığını hissetmek Loki için rahatlatıcıydı, ancak Aesirlerin kütüphane kitaplarında hiç bahsedilmeyen bu 'dalıp gitme' durumu Loki için biraz zorlayıcı olacak gibiydi. Çünkü hiç kimse bugüne dek Jotunheim'da ona bu şekilde uzun uzun bakmamıştı ve Jotunlar genel olarak hoşlandıkları bireylere karşı bu tip bir tavır

sergilerlerdi, tıpkı Midgardrlar gibi. Omuz silkti Loki, buna da bir şekilde alışacağını biliyordu, Aesirler çok ilginç bir ırktı ve birazcık olsun aklını kendisini Asgard'da bekleyen törenden uzaklaştırdıkları için onları incelemek iyi hissettiriyordu.

O güvertede kendisine getirilen yemekleri okuduğu kitaplara dayanarak isimlendirmeye çabalarken mutfakta hizmetçiler halen 3 gün öncesi üzerine konuşmaktaydı.

"Bir Jotun alacağımız söylendiğinde, bilirsiniz, bir 'Jotun' bekliyordum." Dedi kızlardan biri. "O korkunç buzul parçasındaki diğer yaratıklara benzeyen bir şey."

"Acaba şekil büyüsü mü kullanıyor?" diye sordu diğer kız.

"Tabiki, muhtemelen Aesir'e benzemek için. Ancak bu tip büyüler kişiyi güzelleştirmekten çok, sadece ten ve göz rengine etki eder."

"Yani Jotun hali de öyle korkunç değil mi diyorsun?"

"Sanmam. Şunun haline bakın, sanki Asgard'a baharın kendisi olmaya gidiyor gibi. Sade ve çok güzel." Yaşça en küçük hizmetçi gözlerinin içi parlayarak kapı aralığından görünen silühetine baktı veliaht prensin.

"Kraliçe Frigga'nın onu bizzat seçtiğini duymuştum, Kraliçe'den de bu beklenirdi."

Diğer kızlar başlarıyla onaylarken Loki'nin yemekleri için gönderilen aşçı kadın araya girdi. "Kızlar, Heimdall sadece görmüyor, aynı zamanda dedikodularınızın tamamını duyuyor. Yerinizde olsam Asgard'ın gelecek kralı hakkında boyunuzu geçen cümleler kurmazdım."

Heimdall Asgard'daki görev yerinde genişçe gülümserken, geminin mutfağındaki kızlar kıpkırmızı yüzlerle sessizliğe büründüler.

İşin aslı, evet, kraliçe Frigga Loki'ye devamlı bir büyü yapmıştı, ancak onun doğal görünümünü bozmadan sadece Aesir'e benzemesini sağlayan bir büyüydü ona yapılan şey. Loki normalde de 9 diyarın her birinde 'çok güzel' olarak adlandırılabilecek, göreni tekrar dönüp baktırabilecek fiziksel bir görünüme sahipti fakat doğduğu coğrafya olan Jotunheim'da güzelliğin hayatta kalmasına hiç bir faydası yoktu ve bu nedenle önemsiz görülürdü. Loki muhtemelen bu yüzden henüz kendini, güzelliğini, keşfedememişti. "Halen bir çocuk, öyle değil mi?" diye mırıldandı Heimdall uçsuz bucaksız görünen yıldızlara doğru. Şimdilik, sadece şimdilik, Odin'in bu kadar aceleci davranmakla doğru olanı yapıp yapmadığını sorguluyordu. Tüm hayatını Asgard ve Aesir hakkında kitaplar okuyarak, provalar yapıp dövüşmeyi öğrenerek geçirmiş bir çocuğu Thor ile, özellikle de şimdi, karşı karşıya getirip bir de yalnız başına bırakmak, ona biraz acımasızca gelmişti.

****

"Kara göründüüü!!!"

***

Henüz 10 yaşında Midgardlılar gibi görünen bir grup Aesir büyük geminin yanaşacağı limanın çevresinde oyun oynuyorlardı. Çocuklardan biri başını kaldırıp tıpkı güneş gibi parıldayan kraliyet gemisini gördüğünde boncuk mavi gözleri irileşti heyecanla. Hemen oyunu bırakıp "Geldi!" dedi sesini yükselterek. "Geldi! Prens geldi!"

Çocukların neşeli çığlıkları Asgard sokaklarında yankılanırken yetişkinler biraz endişeli ve gergindiler. Sonuçta gelen prens, Jotunheim prensiydi, gelen prens bir Jotundu. Çirkin, kaba saba bir dev olması en iyi ihtimaldi. Yine de bilinmeze karşı duyulan merak galip gelmiş, halk limanın

etrafında toplanmaya başlamıştı.

"Sizin için toplanıyorlar, prensim." Dedi geminin kaptanı limanı gözleyen dürbünü gözlerinden indirirken. "Hazır mısınız?"

Loki de yıllardır kendine aynı soruyu sorup duruyordu. Hazır mıydı? Onca yıldan sonra hazır olacağını düşünmüştü ancak etrafındaki her şey o kadar hızlı değişiyor, her olay o kadar hızlı gelişiyordu ki artık ayak uyduramamaktan korkar olmuştu.

Acaba hazır mıydı?

"Prensim?" Kaptan yüzünde tedirgin bir ifadeyle ona doğru eğilince Loki bir anda irkilerek kendine geldi, yüzüne yine en tatlı gülümsemelerinden birini takarak başını evet anlamında salladı.

4 gündür bu gemide Jotunheim'dan Asgard'a yolculuk etmek onu bedensel ve ruhsal olarak yıpratmış olsa da emrindeki hizmetkarlar onun fevkalade görünmesi için ellerinden gelenin en iyisini, zevkle yapıyorlardı. Loki bu dört gün içinde aşçısından askerine herkese oldukça sıcak davranmış ve dolayısıyla herkesçe sevilmişti, öyle ki bazen onun bir Jotun olduğunu unutuyorlardı. Ancak şimdiki kalabalık, bir grup mürettebattan çok daha fazlaydı. Bir prense yakışır şekilde hareket etmesi gerekirken bir taraftan fazla kibirli görünmemek için neler yapması gerektiğini geçiriyordu kafasından. Bunları düşündükçe de boncuk boncuk terler birikiyordu alnında.

'Sadece bir grup Asgardlı, prenslerini merak ediyor, bu gayet doğal' diye sakinleşmeye çalıştı önce.

"Onlara büyük sürpriz olacak, prensim." diye gülümsedi hizmetçilerden biri, toplanan kalabalığa bakıyordu...

Loki endişeli gözlerini ona çevirirken de kız gözlerini limandaki kalabaliktan hiç ayırmadan devam etti. "Kocaman, soğuk bir dev bekliyorlar. Sizi görünce şok olacaklar."

Loki dilinin ucuna kadar gelen 'Acaba beni sevecekler mi?' sorusunu yutup gözlerini tekrar limana çevirdi. Hizmetçilerden biri hazırlanmaları gerektiğini söyleyene kadar da oradan ayrılmadı..

Gemi limana yaklaşıp kapılar açıldığında herkes nefesini tutmuştu. Karanlık kapıların ardından önce 2 tane asker çıkarak kenarlara dizildiler. Ardından üç tane hizmetçi çıktı, karada bekleyen transfer aracının kapısını ardına kadar açtılar.

"Artık çıkabilirsiniz prensim."

Loki içinde bulunduğu karanlık noktadan merakla kendisini görmeye çabalayan gözleri süzdü yavaşça. Ardından derin bir nefes aldı ve dışarıya adımını attı.

Kahverengi deri çizmeler göründü önce. Ardından prensin merdivenden aşağıya adım atan uzun bacaklarına sarılı koyu yeşil binici pantolonu... Beline çizmeleriyle aynı deriden bir kuşak bağlanmıştı. Üzerinde beyaz, dökümlü bir gömlek vardı ve etekleri özenle kayışın içine sokulmuştu. Gömleğin üzerinde kenarları altın yaldızlarla işlenmiş, pantolonuyla aynı renk koyu yeşil bir ceket vardı. Sırtından aşağıya pelerin gibi inen ceketin kumaşı düz şekilde kesilmişti, prens adım atarken hafif hafif dalgalanıyordu. Limanda onlara bakan halk Loki'nin ince yüzünü, kısa bir çizgiyi andıran, endişeyle büzülmüş dudaklarını ve biçimli burnunu gördü önce. Ardından zümrüt gibi parlayan irice açılmış bir çift göz üstlerinde dolandı, düz ve hafif kalın siyah kaşlarla perdelenmişlerdi. Loki tam olarak Asgard'ın üstünde parlayan güneşin ışığına ulaştığında başının arkasına doğru dağınık şekilde örülmüş simsiyah dalgalı saçları da görünüyordu artık. Askerler onu hızla transfer arabasına yönlendirirken kalabalıktan şaşkınlık ve hayranlık karışımı nidalar yükseldi.

Görünüşe göre hizmetçi kız haklıydı.

Asgard halkı Jotunheim'dan bu kadar güzel bir prens beklemiyordu. Asgard halkı herhangibir diyardan bu kadar güzel bir prens beklemiyordu.

Araba ilerlerken Loki gergin şekilde gözlerini yerde tutsa da içeriye doluşan bakışların ağırlığını tüm vücudunda hissedebiliyordu. İçten içe inlerken böyle devam ederse baygınlık geçireceğini düşündü. Zaten Asgard prensi Thor'un eşi olmak yeterince büyük bir delilik değilmiş gibi şimdi bir de ona bu kadar yoğun bakan Aesirlerin baskısına maruz kalıyordu.

Tabi ya, Thor.

Yolculuk sırasında o kadar çok şey yaşayıp öğrenmişti ki, onunla zihni hiç meşgul olmamıştı. 4 günlük bu periyotta Elfler devamlı farklı şekillerden ölçülerini alıp bunları gemiden çok daha hızlı giden kuşlarla saraya yollamışlardı, sarayda ayrı kıyafetler hazırlanırken gemide kendisi için 3 kıyafet dikilmişti bile, ki bir tanesi şu an üzerinde olandı. Prens Jotun şimdiden o kadar yorulmuştu ki başını yasladığı yerde uyuyacak gibiydi.

Kafasını geri atıp gözlerini yumduğunda karşısında oturan genç hizmetçi kız endişe ve anlayışla kaşlarını indirdi. "Prensim, ne kadar yorgun ve yıpranmış olduğunuzu ancak tahmin edebilirim. Ancak siz de kabul ediniz ki kraliyet düğünleri tüm diyarlar için büyük olaylardır. Lütfen dayanın."

Loki bu hiç beklenmedik motivasyon konuşmasına karşılık hafifçe gülümseyerek olumlu anlamında kafa salladı. Kızın da söylediği gibi, bu büyük bir olaydı ve olaydaki başrollerden biri kendisiydi.

Sadece biraz dinlenmeye ihtiyacı vardı.

Chapter 5

Devasa Asgard sarayının yeni cilalanış mermer koridorlarında orta yaşlı bir hizmetçi kadın küçük adımlarıyla aceleci bir şekilde koşuyordu. Topuklarının çıkarttığı sesler uçsuz bucaksız koridorlarda yankılanırken, kadın merdivenleri geçip hemen. sola döndü, çift kanatlı 3 metrelik ahşap kapıyı biraz güç uygulayıp iterek iki yanı da ardına kadar açtı.

"GELDI!" diye haykırdı nefes nefese. Çatlamış sesi heyecanla titriyordu, yüzündeki geniş gülümseme belirginleşmeye başlamış yüz çizgilerini daha da derinleştirmişti.

Neredeyse bir ev büyüklüğündeki odada oturmuş prensin gelmesini bekleyen 20 ye yakın Aesir ve Elflerden oluşan mini hizmetçi ordusu kadının sesiyle hemen ayaklandı. Odaya küçük çaplı, neşeli bir kaos hakim olurken herkes kendi görevleriyle ilgili son gelişmeleri takip ediyordu. Terziler çıkarılan kalıpları ve prova bekleyen yarım elbiseleri, prensin bedenine göre yapılmış hafif zırhları kontrol ediyor, üstatların çırakları aceleyle krem ve faydalı bitkilerden oluşan kürleri sıralıyor, hizmetçiler prensin her türlü ihtiyaç durumuna hazırlıklı olabilmek için malzeme kontrolü yapıyordu. Prens öncelikle kral ve kraliçeyi görmek için taht salonuna gitmişti, bunun anlamı her kontrolün yapılması için hemen hemen 15 dakikalık bir zamanları olduğuydu.

***

Loki adının anons edilmesinin hemen ardından açılan kapılarla Frigga ve Odin'in huzuruna çıktı. Heimdall'dan onun tasvirlerini dinleyen kraliçe bile onun böyle büyüyüp genç, güzel bir Jotun olmasını hayretle karşılamıştı. Odin de eşiyle aynı duyguları paylaşmasına rağmen bunu saklamakta daha başarılıydı. Loki'yi en son gördüğünde minik bir çocuktu. Şimdi karşısında gördüğü şey ise, o gün gördüğünden çok daha farklıydı. Odin, Laufey'i görmüştü. Laufey gibi çirkin bir yaratıktan Loki'nin doğabilmesi için Jotun kraliçesinin evrendeki en güzel varlık gibi bir şey olması lazım gelirdi.

Thor, zaten küçüklüğünden beri hep çok şanslı bir prens olmuştu.

Kral ve kraliçenin düşüncelerde kaybolması nedeniyle sessiz geçen karşılaşma anı Frigga'nın sözleriyle yeniden canlandı.

"Prens Loki, Asgard'a hoşgeldin."

Loki hafif bir baş hareketiyle selam verdi, nedense gözlerini yerden kaldıramıyordu. Çünkü kaldırırsa onu göreceğinden korkmuştu. Aslında içten içe biliyordu taht odasında olmayacağını. Evlilik yemini edilene dek Loki'yi görmesi yasaktı ve bu durumda onunla aynı ortamda olmama şartına uyması gerektiğinin bilincindeydi Jotun prens. Yine de içinden bir ses yumuşak bir melodiyle varlığını fısıldıyordu onun kulağına.

"Seni en son gördüğümde küçük bir çocuktun, Loki, bu şekilde büyüdüğünü görmek çok güzel." Odin konuşmayı devralınca prensin gözleri ister istemez ona kaydı. Odin'i gördüğü günü hatırlıyordu. Nasıl unutabilirdi ki, o masmavi gözleri içine işlemişti adeta.

"Teşekkür ederim, yüce Odin. Asgard'dan gönderilen hediyelerin çok katkısı oldu, size, kraliçemize ve prens Thor'a şükranlarımı sunarım."

Son kelimeleriyle birlikte Frigga rahatsız olmuşcasına kıpırdandı. Aslında Thor adına yollanan tüm hediyeler de kraliçeye aitti ve çocuğun bunların hiçbirinden haberdar olmaması biraz kalbini acıtmıştı.

"Umarım yolculuğun iyi geçmiştir, Loki." diye devam etti Frigga. "Eminim şu an oldukça yorgunsundur."

"Benim için hizmet eden Asgardlılar sayesinde çok güzel bir yolculuk geçirdim, Kraliçem. Müteşekkirim." Loki yine aynı kibarlığı bozmadan yanıtlamıştı, konuşmaları oldukça formal, sadece üst tabakadan birinin diline uyacak türdendi. 'Farbauti onu gerçekten iyi eğitmiş.' diye düşündü Odin, prensin asil yüzünü incelerken.

Ona çekilebileceğini söyledikten ve askerler eşliğinde odadan çıkmasından sonra Frigga hafif bir gülümsemeyle, Odin'e baktı.

"Bunu beklemiyordun, öyle değil mi?"

***

Yorgunluktan gözleri hafifçe yarılanan prens askerler eşliğinde ne veya nerede olduğu hakkında en ufacık bir fikrinin olmadığı bir odaya doğru gidiyordu. Yaklaştıkça derinden gelen bir uğuldama çınladı kulağına ardından büyük bir gürültüye dönüştü. Askerler Loki'yi bırakacakları odanın kapısına geldiklerinde Loki içeride gördükleri yüzünden biraz dehşete düşmüş gibiydi. İçeride oldukça kalabalık bir grup agresif bir şekilde çalışıyor, kapıda dikilen silüheti görmüyorlardı bile.

Askerlerden biri boğazını temizleyerek yüksek bir sesle "Jotunheim prensi Laufeyoğlu Loki!" şeklinde ismini anınca içerideki kaos birden bire sindi. Kendisine dönen kafalardan ve şaşkınlıktan irileşen gözlerle açılan ağızlardan olabildiğince kaçınsa da Loki artık en azından fiziksel görünümünün bir Aesir için etkileyici olduğu kanısına varmıştı.

"Prens Loki bu mu?" diye bir mırıltı yükseldi arkalardan, sesin her yerinden şaşkınlık akıyordu.

"Ölçülerde hata yaptıklarını düşünmüştüm." dedi terzi elflerden biri, o da oldukça şaşırmış bir şekilde bir koltuğa çöküyordu.

Grubu koordine eden rütbece daha yüksek bir hizmetçi çıkıp "Kabalığımızı mazur görün Prensim." diye eğildi saygıyla. "Bedeniniz ve yüzünüzün güzelliği eşsiz, bu nedenle oldukça şaşırdılar."

'Böyle bir şey beklemedikleri açıktı, değil mi.' diye içinden geçirdi Loki. Bir yandan Jotunheim'da onun yaşındaki devleri gözünün önüne getiriyordu, evet o çok farklıydı. Bu farklılığı nefes aldığı her saniyede onu esir almıştı. Ama artık bunların hepsi geçmişte kalmak üzereydi. Kendini bıraktı görevlilerin eline.

***

Loki'nin kraliyet seramonisine yetiştirilecek kıyafetinin kalıbı çıkarılırken "Gerek var mı bu kadar fazla kıyafet dikilmesine?" diye sordu endişeyle, zaten gemidekilerle halen uğraşılıyordu. Onun hizmetine verilen uşaklardan biri elinde gümüş bir tepsiyle porselen bir bardak siyah çay uzatırken "Kraliyet düğünü olacak prensim, güçlü bir imaj çizebilmeniz için birden fazla kıyafeti nasıl bir zerafetle taşıdığınızı göstermelisiniz." dedi kibar bir sesle. Loki'nin şaşkın bakışlarına eşlik edecek şekilde kalkan kaşlarına hafifçe gülümseyen hizmetçi daha o bir şey söyleyemeden yanına aceleyle yaklaşan başka bir hizmetçi sayesinde hemen olaydan sıyrılmıştı. Yaşlı uşak elinde uzun bir parşomenle birlikte çıkagelmiş ve bunu Loki'nin eline tutuşturmuştu.

"Prensim, Düğün günü yapacaklarınızın listesi."

Loki bir elinde porselen bardağı diğerinde listeyi tutarak bir yandan kalıbı alınacak olan elbise için sabit durmaya çabalıyordu. Listeye ufak bir göz atarken yudumladığı çayın boğazını yaktığını hissetse de kıpırdayamıyordu bile. Özenle yazılmış listede gözleri dolanırken bazı yerlere özellikle

takıldı genç prens.

Öncelikle yemin gündüz edilecekti.

'Evlilik yemini... Güneşin doğuşuna 5 dk kala..' diye düşündü. Sarayın ön avlusu sırf bu bir kaç dakikalık seramoni için son derece muntazam hale getiriliyordu. Saray sütunlarından Bifrost'a doğru giden köprü yolunun üzerinde, etrafa güzel kokulu çiçekler serpiliyor, mermer zemin beyaz halıyla bezeniyor ve de doğuya bakan binlerce yıllık çardağın motifleri uzman oymacıların dokunuşlarıyla yeni bir seramoniye hazır hale getiriliyordu. Muhtemelen önünde ayakta duracakları yer en iyi ışığı sabah saatlerinde alıyordu ki Loki transfer arabasından inerken uşakların çardağın doğu kısmına bakan tarafındaki bir ağacı kestiklerini görmüştü .. Yine de.. Daha güneş bile doğmadan seramoni başlayacak deniyordu..

Loki'nin zümrüt yeşili gözleri listede aşağıya kaydı.

Kral Odin'in yeni çifti kutsaması.'
'Kahvaltı ile başlayan 7 gün 7 gece sürecek ziyafet.'
'Prens Thor'un evlilik hediyesi.'
'Tüm halka açık olan eğlenceler.'
'Gün batımı ile birlikte kraliyet balosu.'
'Gece yarısı kutsal suyla yıkanma'
'Evliliğin taçlandırılması.'

Loki son maddeye elinde olmadan gergin bir şekilde güldü. Cinsel ilişkiyi daha kibar bir hale sokmak için atılan bu takla sinirini bozmuştu. Daha yüzünü bile görmediği biriyle 24 saat gibi bir süre içinde ilişkiye zorlanacağı fikrini saymıyordu bile.

Loki listeyi kapatıp yanında sabırla bekleyen uşağa gülümseyerek geri uzattı. Etrafı artık iyice kırıştığından incecik bir çizgi gibi görünen gözleri gülümsedi ihtiyarın. Jotun prens henüz bakışlarını ondan ayırmamıştı ki aşağıda elbisenin eteğiyle uğraşan kızlardan biri yanlışlıkla bacağına iğne batırınca aniden acıyla iç çekti Loki. Kız apar topar bir telaşla bir yandan özürler dilenip diğer yandan kumaş mendillerden birini prensin bembeyaz teninde minicik bir nokta olarak sızan kana bastırırken, "Majesteleri" diye yutkundu." Teniniz öyle genç ve yumuşak ki, sanki daha yeni yeni 60'lı yaşlarda gibisiniz." dedi utangaç bir sesle.

Prensin tepkisi ise kendisinin içeri ilk adım attığı zamankinden daha sert bir şok dalgasıyla sallamıştı herkesi.

"Aslında henüz 17 yaşındayım."

Başta terzi kız olmak üzere herkes şoktan buz kesmiş bir ifadeyle ona kitledi bakışlarını, tecrübeli terzilerden biri içeceğini düşürdü, kristal cam bardak yere çarptı, içindeki sıvı sertçe etrafa sıçrarken bardağı kıran şey yere çarpmak değil de sanki Loki'nin ağzından dökülen kelimelerin basıncıymışcasına patlayarak paramparça oldu.

"O daha çocuk..." fısıltıları devasa odanın bir ucundan diğerine rahatsız edici bir yankı gibi tekrarlanarak hızla dolanırken yaşça en olgun hizmetçi boğazını temizleyerek bir adım öne çıktı. "Prensim, odanın temizlenmesi işleminden sonra devam edilebilir. Siz de bu arada isterseniz odanıza çıkıp istirahat edebilirsiniz."

Loki birden bire içeri dolan bu soğuk atmosfere anlam veremese de uyumlu davrandı. Üzerindeki elbise kalıbını çıkarıp kendisi için hazırlanan sabahlığı üzerine geçirerek askerlerle birlikte odadan çıktı. Kapıların kapanmasıyla rahatsız edici uğultu bir anda ayyuka çıkmıştı. Kimse şimdiye dek Loki'nin yaşını sorgulamamıştı. Zarif ve genç bir bedene sahipti ancak... Kimse onun aslında daha

küçücük bir çocuk olduğunu bilmiyordu. Kraliyet ailesi için bile olsa prens Thor'un kendisiyle kıyaslandığında adeta bir bebekle evleniyor olması ahlaki açıdan da asla kabul edilemezdi.

"Sessiz olun!" O sırada odadaki en yetkili kişi olan Odin'in en yaşlı hizmetçisi uğultuyu bastıracak şekilde sesini yükseltti. "Bu evliliğin olmasına yüce kralımız Odin ve kraliçemiz Frigga birlikte karar verdiler. Asgard'ın iyiliği için, tüm diyarların iyiliği için onların iradesini sorgulayamayız, bu kararı vermelerinde elbette bizlerin aklının almayacağı sebepler vardır. Kral Laufey de oğlunu daha bu kadar küçükken Asgard'a teslim edebiliyorsa onun burada güvende olacağını bilerek göndermiştir. Kralımız Odin'e güvenin ve sadece görevinizi yapın."

Odadaki sesler kesilse de bu biraz moralsiz bir sessizlikti. İçerdekiler Odin'e karşı gelemeyeceklerinin bilincinde olsalar da çocuğun söyledikleri oldukça rahatsız ediciydi. Herkes sonunda işine dönerken kadın hiç de yumuşak olmayan bir sesle "Bundan başka kimsenin haberi olmayacak." diye mırıldandı.

***

Loki yalnızca bir gece kalacak olmasına rağmen oldukça uğraşılarak hazırlanmış odaya getirildiğinde gözleri hiç bir şey görmez olmuştu. Ne duvarlardaki devasa süslemelere ne tavandaki incecik detaylarıyla büyüleyen resimlere odaklanacak durumdaydı, odanın ortasına yerleştirilmiş oldukça yüksek çift kişilik yatağı kestirdi gözüne genç prens. Yatağın üzeri kuş tüyüyle doldurulmuş yastıklar ve kaşmirden bir örtüyle kapatılmıştı. Loki üzerindeki sabahlığı çıkartmadan yatağa oturdu, kendini geri bıraktı. Yastıkların arasından adeta yatağın içine gömülürken gözlerini açık tutmakta zorlanıyordu artık, daha bu sabah canlılıkla parlayan zümrütleri artık karanlığa çekilip dinlenmek istiyorlardı, stres bedenine fazlasıyla ağır gelmişti fakat, bu yatak... Jotunheim'da hiç hissetmediği kadar güzel bir yumuşaklık sanki bedenini sarmalayıp onu uykunun şevkatli kollarına bırakıyor gibiydi. Loki direnmedi, bedenini bu yeni, tatlı hisse tamamen bıraktı ve uykunun kendisini ele geçirmesine izin verdi. Başı neredeyse yastığa dokunur dokunmaz uykuya dalan prense eşlik eden muhafızlar onun güvenliğinden emin olduktan sonra kalın kapıları yavaşça çekip kapatarak, dinlenmesine izin verdiler.

Yarın gerçekten çok zor bir gün olacaktı, özellikle de Jotun Prens için.

Chapter 6

"Prensim.. Prensim uyanın lütfen."

Loki derinlerden kulaklarında yankılanan sesle irkildi rüyasında. Jotunheim'da, evinde, saraydaki odasındaydı, küçük dikdörtgen camından görebildiği kadarıyla dışarıyı izliyordu. Odasının tam karşısında yılın tam da bu zamanları buz tutan bir göl olurdu. Gölün üzerindeki kalın buz tabakasına güvenen devler onun üzerine çıkar, dengelerini sağlamaya çalışarak bir taraftan güreşerek eğlenirlerdi. Loki hayatı boyunca o buza hiç adımını atamamıştı, halbuki Laufey izin verse yapmayı istediği o kadar çok şey vardı ki... Derin bir iç çekti prens odasının kapısı açılırken.

"Prensim..."

Loki yarı uykulu halde gözlerini açmaya çalışarak "Anne?" diye mırıldandı. Dün akşamki olaylar yaşanırken orada bulunan ve şimdi de onu uyandırmaya gelen genç hizmetçi kız onun uyanışına elinde olmadan üzülmüştü. Loki bugün evlenecekti, gel gör ki o halen uykusundan uyanırken annesini arayan bir çocuktu sadece. Hizmetçi kız dudaklarını ısırdı ona tekrar seslenmeden önce.

"Prensim, uyanın lütfen, bugün kraliyet düğünü var!"

"Mmmh.." Loki tekrar yastığa gömülürken memnuniyetsiz sesler çıkarttı. "Kim evleniyor...?"

Hizmetçi biraz şaşkın bir halde "Ah.. Siz, efendim." diye mırıldanınca prensin zümrüt yeşili gözleri tamamen açıldı. Doğru ya, artık evinde değildi. Dün, artık hayatının geri kalanını geçirmek üzere bu diyara getirilmişti. Kaderine boyun eğerek doğruldu prens yatakta, odasındaki geniş kanatlı camlardan gecenin karanlığı odasına sızıyordu.

"Saat kaç?" diye sordu Loki bir taraftan gözlerini ovalarken, buraya sadece 1-2 saatlik kestirmeye gelmişti ancak tüm gün uyumuş olmalıydı.

"Saat sabah 4'ü 5 geçiyor." Diye yanıtladı onu hizmetçi kız, kucağında tuttuğu tepsinin üzerinde saf pamuktan bir havlu ve içi su dolu büyük bir kase vardı. "Yüzünüzü yıkamak ister misiniz?"

Loki daha önce hiç böyle bir muamele ile karşılaşmadığından öne biraz şaşırdı, ardından kaseye uzanarak avuçlarına bir miktar su doldurdu ve yüzüne çarptı. Suratından sızan suları temizlemek için havluyla yüzünün nemini aldıktan sonra da ayağa kalktı. Hizmetçi apar topar kucağındaki tepsiyi geniş çalışma masasının üzerine bırakıp kapının arkasında bıraktığı servis sehpasını içeri çekti Loki'nin bakışlarının altında.

"Prensim." diye başladı kız, nefesi hafiften kesilmiş gibiydi. "Önce banyonuzu mu yapardınız yoksa kahvaltınızı mı etmek istersiniz?"

Loki kızın az önce içeri aldığı sehpaya dizilmiş çeşit çeşit yiyeceğe göz gezdirdi önce. Kitaplarda okuduğu Asgard yiyecekleri yoğunlukta olmakla birlikte Jotunheim'a özgü yiyeceklerin de menüde yer alması ona hem hüzünlü hafif bir nostalji yaratmış hem de garip şekilde mutlu etmişti. Sonra kafasını çevirip banyo olduğunu tahmin ettiği yerleri mermer döşeli odaya doğru bir bakış fırlattı prens. Derin, oval bir kase gibi oyulmuş mermer zemin ağzına kadar ılık su ile doldurularak çiçek özlerinden oluşan özel bir karışımla köpürtülmüştü. "İkisini de aynı anda alamaz mıyım?" diye sordu gülümseyerek.

Neredeyse parıldayan bu gülümsemeyle dikkati dağılan kız ise ağzında bir kaç anlamsız sözcük çevirirken Loki sehpaya uzandı, bir kaç parça yiyeceği incecik parmaklarının arasında kavrayarak banyoya geçti. Banyodaki ahşap tezgahlardan birine ellerindekileri yerleştirdikten sonra dünden

beri üzerinde olan sabahlığı çıkarıp yiyeceklerin yanına koydu ve üzerinde kalan tek çamaşırı da hızlıca çıkararak yiyecekleriyle birlikte küvete girdi yavaşça.

Tüm bedeni sıcak su ile birlikte rahatlarken Loki tatmin olmuş bir şekilde gözlerini kapattı. Dünden beri oldukça iyi dinlenmişti ve şimdi, artık kendini hazır hissediyordu. Eğer bugünü de kazasız belasız geçirebilirse artık Asgard sarayından ailesini koruyabilme işine tam olarak odaklanabilecekti.

Yaklaşık yarım saat geçirdi Loki kendisini hafifçe şımarttığı bu durumda. Yatağını ve geri kalan şeyleri toparlayarak onun giyeceklerini çıkartan hizmetçi kız ise hafifçe kapıya tıklattı bu küçük kaçamağı sonlandıracağını hissettirerek. "Efendim, artık hazırlanmanız gerekiyor."

Loki isteksizce de olsa ayağa kalktı küvetin içinde. Soğuk mermer yüzeye ayağını çıkarırken köpükler halen bembeyaz teninden usulca aşağıya doğru akıyordu. Kendisine bırakılan havluya sarıldı genç prens. Omuzlarına kadar inen dalgalı saçlarından süzülen suların bedenini daha çok ıslatmaması için onları da başka bir havluya sararak banyodan çıktığında kendisine kahvaltısını getiren hizmetçi kızı yatağının yanında dikilirken buldu. "Prensim." dedi kız gözlerini Loki'nin diz seviyesinin aşağısında tutmaya özen göstererek. "Lütfen bunu giyip beni takip eder misiniz?"

Loki gözlerini yatağın üzerindeki yeni sabahlığa çevirerek olumlu anlamda kafa salladı. "Hadi gidip giyinelim."

Koridora çıktıklarında dışarısı bu saate göre biraz fazla kalabalık ve telaşlıydı ki bu anlamlı bir telaştı. Loki'nin yüzünün özellikle Thor'un yakın çevresi tarafından görülmemesi için bu sabah giydiği kıyafete büyük ve bol bir kapşon da eklenmiş, onun çevrede saklanmış meraklı gözlerce keşfedilmesi önlenmişti. Loki daha dün içinde boğulmak üzere olduğu o odanın kapısının önünde durduklarında içerinin dünden daha kötü olamayacağını düşünüyordu. Fakat fena halde yanılmaktaydı. Dün gece dikimleri tamamlanmış 5 farklı elbisenin son rütuşları için terziler birbirleriyle kavga ediyorlardı, onu giydirmeyi bekleyen hizmetçiler sabırla ayakta hazır dikiliyor, koordinatörler elbiselerin sıraları hakkında konuşuyorlardı. Bu kez Loki'nin geldiğini anlamak için isminin bir askerce ilan edilmesine gerek kalmamıştı, onun banyodan yeni çıkmış kokusunu hisseden herkes zaten kafasını çevirip öylece bakmaya başlıyordu. Odaya sessizlik hakim olunca dün kendisini istirahate yollayan kıdemli hizmetçi belirdi kalabalığın içinden. "Hoşgeldiniz prensim, izninizle derhal başlayalım."

***

Thor'un tarafında ise işler biraz daha kasvetli ilerlemekteydi.

Arkadaşları genç prensin hazırlanmasına yardımcı olmak için geldiklerinde Thor çoktan kendisi için hazırlanan zırhı giymiş, asık ve memnuniyetsiz bir suratla kollarını bağlamış odasının ortasına çekilen sandalyede oturuyordu. Prensin iki yanındaki hizmetçiler onun altın başakları andıran saçlarına bu özel gün için ince örgüler dizerek onu daha da asil göstermek için çaba sarfediyorlardı.

"Duydunuz mu?" diye söze başladı odaya en son giren Volstagg. "Thor'un müstakbel eşinin bir melek kadar güzel olduğunu söylüyorlar. İçinizde onu gören var mı?"

"Sanırım onu gösterecekleri son kişileriz." diye devam etti Fandral. "Ancak söylentileri ben de duydum."

"Bahsettiğiniz şey lanet bir Jotun." diye sözlerini kesti Thor, üç yılın ardından bile halen sesindeki o iğrenme somut bir şekilde hissedilebiliyordu. Saçlarını ören hizmetçiler endişeyle birbirlerine baktılar bir kaç saniyeliğine. "Onlar Aesir olarak doğsalardı bile aynaları çatlatacak çirkinlikte olurlardı."

"Fakat halk aksini söylüyor dostum." diye kesti onu Fandral. "Biraz fazla önyargılısın bu konuda."

"Sadece gergin, üzerine gitmekten vazgeçin." diye araya girdi gruptaki tek kadın olan Sif, diğerlerine göre daha anlayışlıydı. "Ayrıca, kimin tarafındasınız siz böyle?!"

Fandral küçük bir zihin yoklamasının ardından Sif'e dönerek "Sif, yanlış hatırlamıyorsam senin teyzen şu anda Loki'nin odasındaki terzilerden biri?" dedi, yüzünü munzur bir gülümseme kaplamıştı. Bu imayı duyan Volstagg de tüm dikkatini bir anda ikisi arasında oluşan bu sözsüz gerginliğe verdi.

Küçük bir suskunluğun ardından "Onu görmeye git Sif!" diye patladı Fandral, "Böylece dedikoduların doğru olup olmadığını öğre-"

"Asla yapmam." diye kesip attı Sif. Ancak Fandral'ın pes etmeye niyeti yoktu, meraktan ölmek üzereydi. "Bizim için değil, Thor için yap, bu konuda ne kadar gergin olduğunu görmüyor musun?"

Bir kaç saniyeliğine duruldu Sif. Ardından bıkkınlıkla iç çekti ve "Tamam." dedi. "Şansımı deneyeceğim. Ancak sadece Thor için." Fandral zaferinin üzerine Volstagg ile el çakışırken Thor tüm bunlara sıkıcı bir piyes gözüyle bakmaktaydı. Sonuçta bir kaç saate o yaratıkla evlenmek zorundaydı, tüm bunlar sadece arkadaşlarının kendilerini eğlendirmek için yaptıkları bir grup saçma sapan oyundan ibaretti.

***

"SIF! BURADA NE İŞİN VAR?!"

Onu gördüğüne memnun olmayan teyzesine zoraki şekilde gülümsedi Sif bir yandan hafif hafif bakışlarını içeriye kaçırmaya çabalarken. "Yardıma ihtiyaç var mı diye bakmak istedim." Onun gözlerindeki merakı farkedince kapıyı olabildiğince küçük bir aralığa çeken teyzesi ise sinirli sinirli "Hayır, buraya dedikoduların doğru olup olmadığını görmeye geldin." diye düzeltti onu. "Prens Thor'un arkadaşı olarak, onu görmen yasak."

"Hadi ama." dedi Sif başını teyzesinin omzunun üzerinden uzatarak içerideki kaosu görmeye çalışıyordu. "O çirkin Jotun yaratığı nasıl idare ettiğinizi görmek istiyorum."

Teyzesi tam onu azarlamak için ağzını açacaktı ki birden uzun boylu, siyah saçları omuzlarına serbestçe dökülen biri geçti Sif'in görüş alanından. Sırtından aşağıya buz yeşili, hafif parıltılı bir kumaş kibar bir pelerin gibi dökülüyordu. Sif şaşkınlıkla manzaraya bakarken karşısındaki silühet birden başını ondan yana çevirdi. Etrafındakilerle ilgileniyor, direkt Sif'e bakmıyordu bile, ancak yine de gözlerinin nasıl can alıcı baktığını görmüştü Sif. Parıltılı, kocaman yeşil gözleri, uzun ince bir burnu, sadece dudaklarına hafifçe yayılmış bir pembelik barındıran soluk ancak sıcak bir renk olan teni ve buna tam tezat siyah dalgalı saçlarıyla gerçekten ortalamanın çok hem de çok üzerinde bir güzellik profiline sahipti. Dişi savaşçı elinde olmadan kıskançlığın damarlarına doluşunu hissetmişti, dedikodular doğruydu!

"Y-yoksa o mu?" dedi sesindeki kıskançlığı gizleyemeyerek. Onun neyi gördüğüne bakmak için bir anlığına kafasını çeviren teyzesi ise Sif'e tekrar döndüğünde "Git buradan, salonda görüşürüz." diyerek kapıyı sertçe yüzüne kapattı. Şavaşçı Sif tek başına koridorun ortasında kalakalmıştı.

Çocukluk arkadaşlarının beklediği salona doğru yola çıkmışken rengi siyahtan koyu laciverte dönen gökyüzündeki yıldızlara çevirdi gözlerini efsanevi savaşçı. Güneşin doğmasına hemen hemen bir saat kalmış olmalıydı, halbuki o odada gördüğü şey daha güneşi bile beklemeden parlamaya başlamış gibiydi.

Sif'in bulundukları odaya yüzünde yorgun bir ifadeyle girmesi Volstagg ve Fandral için büyük heyecan olmuştu. Thor ise ilgisiz görünüyordu, halen yemin metnini ezberlemediği için küçüklükten beri onu yetiştiren mürebbiyeden azar yemekle meşguldü.

"Görünüşe bakılırsa dedikodular doğruymuş." Diye sırıttı Volstagg, biraz da Sif'i kızdırmak için üzerine gitmeye niyetlenmişti. Sif ilk bakışta tuzaklarına düşmeyecekmiş gibi dursa da ikilinin sıkıştırmalarının ardından hırsla "Nasıl göründüğünün bir önemi yok, o halen bir canavar!" diye hırlamış, Thor da dahil olmak üzere herkesin sessizliğe bürünüp bakışlarını kendisine dikmesine sebep olmuştu. Volstagg ve Fandral onu daha önce hiç böyle görmediklerinden şaşkınlardı, mürebbiye uygunsuz bir şey duymuşçasına elini ağzına götürmüş, irileşmiş gözlerini ona dikmişti. Thor ise kendinden başka birinin daha nefretini paylaşabileceğini keşfettiğinden şaşırmış görünüyordu. "Sonunda be!" diye inledi veliaht prens, "Durumu gerçekten kavrayan biri varmış aranızda!"

***

Loki saçlarının arasına kondurulan örgülerle birlikte saçları geriye toplanırken öylece sabit duruyordu. Havanın halen karanlık olması onda yatağa dönme isteği uyandırsa da üzerindeki hafif zırha modifiye edilmiş seremoni elbisesiyle yatak için fazla gösterişliydi. Saçları halen devam ederken başka bir hizmetçi onun önüne eğildi, elindeki kiraz rengi balmumu kıvamında kremi parmaklarıyla Loki'nin dudaklarına dağıttı, doğal bir görünüme ulaşana dek. Herkesin işi bittiğinde Loki önündeki boy aynasında kendini inceledi. Yüzüne çok hafif de olsa sürülen pudra onun zaten beyaz olan tenine cila gibi gelmiş Loki artık tamamen porselen rengine dönüşmüştü. İri yeşil gözlerinin etrafına doğal duracak şekilde siyah sürme çekilmişti. Kirpikleri zaten oldukça uzundu, gözlerine katılan derinliğin doğallıkla karışmasını sağlıyorlardı. Cildiyle mükemmel tezat oluşturan simsiyah saçları dağınık şekilde geriye alınmış, aralarına Loki'nin gözleri kadar parlak yeşil zümrütler dizilmişti. Prens Thor'un aldığı küpeler halen kulaklarını süslemekteydi. Bakışlarını aşağıya indirdi prens. Seremoni kıyafeti annesinin ona yolladığı paha biçilemez Jotun kumaşlarından dikilmişti. Loki bedenini zarif bir şekilde saran buz yeşili kumaştan pantolonun üzerine dikilen beyaz ipek gömleğe ve ellerine geçirilen beyaz kumaş eldivenlere baktı. Pantolonu ile aynı renk ceketinin omuzlarından aşağıya sarkan gösterişli kumaş, kuyruk olabilecek kadar uzun kesilmişti. Kıyafet üzerindeyken Loki rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Böyle olacağını hiç hayal etmemişti. Yani... Onu bu denli gösterişli giydirebileceklerini. Ve üstelik.. Aynadaki yansıması o kadar güzel görünüyordu ki...

Iç çekti prens hizmetçiler ona hayran hayran bakarken, ardından kapı çalındı ve uşaklardan biri prensi götürmek için izin istedi.

***

Thor sinirli sinirli volta atıyordu beklemesi gereken yerde. Muhtemelen müstakbel eşi şu an kendisinin bulunduğu odacığın tam karşısındaki diğer minik odada çağırılmayı bekliyordu. Arkadaşları başta olmak üzere tüm Asgard ve diğer bir kaç diyardan gelen farklı gruplar Odin'in tahtının hemen önündeki devasa alanda toplanmış, heyecanlı bir şekilde bu dillere destan evliliğe tanıklık etmeyi bekliyorlardı.

Hava pembeye dönüyordu.. Güneş yükselecekti.

Önce Odin, yanında zarif bir şekilde elini tuttuğu kraliçesiyle geldi seremoninin yapılacağı alana. Onu gören askerler derhal esas duruşa geçti, halkın dikkati tamamen üstlerinde toplandı.

"Sevgili Asgard halkım ve diğer diyarlardan değerli misafirlerimiz!" diye başladı Odin, gür sesi kalabalığın en ücra noktalarından bile duyulabilecek kadar güçlüydü.

Onun sesini duyduğunda Loki, tam da Thor'un tahmin ettiği gibi, küçük bir odada iskembede oturmuş evlilik yeminini devamlı kafasında döndürüp duruyordu. Heyecandan midesine kramplar giriyor, dizlerinin titrediği alenen görünüyordu.

"Prensim..." Hizmetçilerden biri onu rahatlatmak istercesine omzuna dokundu. "iyisiniz, öyle değil mi?" Bir taraftan onun halen bir çocuk olduğu gerçeği içini yiyip bitiriyordu.

Loki yutkunarak kafa salladı. Gülümsemeye çalışsa bile dudakları bir türlü hareket etmemişti. Gerginlikten, alnında nokta nokta oluşan ter damlaları görülebiliyordu.

"Oğlum. Thor, ilk doğanım, tahtımın varisi. Yanıma gel."

Thor kendi ismini duyduğunda derin bir nefes aldı, ardından sert adımlarla odadan çıktı. Gözleri kapalı bir şekilde içinden 15 adım sayıyordu. Onu gören arkadaşları ismini bağırıp tezahürat yaparak destek verdiler kalabalığın içinde. Thor ise gergin bir şekilde 15. adımı tamamlayarak durdu aniden. Tam da babasının tahtının önünde kalan çardağa girerek ortasında durmuştu.

"Laufey oğlu Loki."

Frigga'nın o melodik sesini duyar duymaz irkildi buz prensi. Hemen ayağa kalkarak toparlandı ve kapının önünde durdu.

"Unutmayın prensim." diye fısıldadı az önceki hizmetçi. "Gözlerinizi asla açmamalısınız, 15. adımda duracaksınız."

Loki başını evet anlamında sallarken Frigga devam etti.

"Jotunheim'ın veliaht prensi. Lütfen buraya, yanıma gel."

Loki titreyen derin bir nefes aldı. Ardından gözlerini kapattı ve attığı adımla birlikte saymaya başladı.

Bir.. Iki... Üç...

Prens toplananların onu görebilecekleri açıya geldiğinde birden ölüm sessizliği çöktü Asgard'a.
Loki şu an gözlerini açmayı öyle istiyordu ki...
Gözlerini açmak ve ona bakışlarını görebilmek...

12.. 13.. 14.. 15.

Tam 15. adımda durdu buz prensi. Thor'a öylesine yaklaşmıştı ki nefesinin sıcaklığını yüzünde hissediyor, Aesir prens her nefesini verişinde içinde kelebekler uçuşuyordu.

"Odinoğlu." Diye başladı kral. "Laufey oğlu Loki'yi ömrünün sonuna dek eşin olarak kabul edecek misin?"

Onun derin bir nefes aldığını hissetti Loki. Kısa süreli bir sessizliğin ardından "Evet, edeceğim." dediğini duydu prensin. Sesi öylesine derin ve erkeksi çıkmıştı ki birden bire Loki'nin onu zihninde sığdırmaya çabaladığı tüm kalıplar paramparça olmuştu. Hayatını adadığı hayalet artık resmen, RESMEN, karşısında duruyordu, ete kemiğe bürünmüş nefes alıyordu. Onun... onun bir sesi vardı... Loki bunu daha önce hiç hayal etmemişti, prensin ses tonu o her konuştuğunda beynine kazınacak gibi yankılanıyordu kafasında.

"Ben, Odinoğlu Thor, Asgard başta olmak üzere tüm diyarlara hükmetmek için doğdum! Bu uğurda gireceğim savaşlar, alacağım yaralar, zaferlerimin ışığı ve yenilgilerimin gölgesinde

Laufeyoğlu Loki'nin yanımda olmasını dilerim. Kalan hayatım boyunca ona kalbimi, ruhumu ve bedenimi sunacağıma, iyi ve kötü zamanlarında yanında olacağıma, yalnızca savaş zamanı değil, barış zamanlarında bile devamlı onu koruyacağıma, kararlarımı alırken ve tercihlerimi yaparken onu asla aklımdan çıkartmayacağıma, tüm benliğim üzerine yemin ederim."

Prensin yemin etmesiyle birlikte avluda toplanan güruhtan neşeli bağırışlar yükseldi. Toplanan tüm misafirler coşkulu bir şekilde alkışa başlamışlardı. Sesler azalarak artık duyulmayacak bir düzeye geldiğinde kraliçe "Loki?" diye sordu yumuşak bir sesle. "Oğlum Thor'u eşin olarak kabul edecek misin?"

Loki kuruyan boğazını ıslatmak için bir kaç kez yutkunduktan sonra sesinin titrememesi için dua ederken, metinde geçen kelimeleri aklına yığdı ve düzgün bir sırayla söylemeye başladı.

"Ben, Laufey oğlu Loki, Jotunheim'ın donmuş topraklarının hakimi olmak için doğdum."

Loki'nin gözleri sımsıkı kapalı olmasa Thor'un yüzüne yayılan şaşkınlık ifadesine gülebilirdi. Asgard prensi bir buz devi bekliyordu. Kulaklarını tırmalayacak bir ses ve gözlerini kanatacak bir çirkinlikle karşılaşacağından öylesine emindi ki birden bu, müziği andıran yumuşak sesle karşılaşınca oldukça şaşırmıştı.

"Kral Odin ve yüce ruhların iradesiyle Asgard ve Jotunheim'ın yıllar önce ayrılan çizgilerini birleştirmek için geldim. Bu iki diyar başta olmak üzere tüm diyarlardaki huzurun korunması için prens Thor ile birlikte olmayı çok isterim. Hayatımın geri kalanı boyunca ona ruhumu, bedenimi ve sonsuz sadakatimi sunacağıma, verdiği kararlara direnmeden boyun eğeceğime, onu her ne pahasına olursa olsun koruyacağıma, tüm kalbimle yemin ederim."

Loki'nin cümleleri biter bitmez askerler kılıçlarını çekip havaya kaldırdı. Kral Odin yüzünde hafif bir tebessüm ile ayağa kalkarak "Öyleyse, artık birbirinize aitsiniz, çocuklarım." dedi, evlilik yeminini mühürlercesine. Loki bu cümleden sonra ne olacağını en az Thor kadar iyi biliyordu. Önce onun davranmasını bekledi fakat Aesir prens sanki heykelmişçesine hareket etmiyor, sadece hızlıca nefes alıp veriyordu. Hareketsizliği bir dakikadan uzun sürünce Fandral bir savaşçıya yakışmayacağını bilse de bağırdı izleyenlerin arasından, arkadaşının ufak bir dürtüklemeye ihtiyacı vardı.

"Yap hadi Thor!"

Bir yabancıya ait bu sesin kulaklarına ilişmesini takip eden saniyelerde Loki, prensin güçlü kollarından birinin etrafına dolandığını hissetti. Belini kuvvetlice kavrayarak onu kendine çeken Thor'un soğuk, metal göğsüne ellerini yasladı Loki, ve dudakları güneşin ilk ışıklarıyla birleşti. Bu yavaş, hafif bir öpücüktü sadece. Thor, Loki'nin sıcak dudaklarını kendininkilerin üzerinde hissettiğinde bu onun için daha da şaşırtıcı olmuştu. Karşısındaki şey her neyse kesinlikle bir jotun değildi.. Peki o zaman ne-?

Loki, ilk öpüşme deneyimini yaşarken öylesine heyecanlanmıştı ki Thor'un ne kadar soğuk ve 'sadece zorunda olduğu için' ona karşılık verdiğini tam olarak fark edememişti. İçinde bir yerlerde Loki ters giden bir şeylerin olduğunu fısıldasa da kendi kendine, şimdiki deneyimin zihnindeki gürültüsü her şeyi susturmuş gibiydi. Dudakları yaklaşık 15 saniyenin ardından yavaşça ayrılırken Loki hafifçe gözlerini araladı. Gördüğü ilk şey çatılmış kalın kaşların eşlik ettiği bir çift kapalı gözdü. Uzun, sık, sarı kirpikleri hemen göze çarpıyor, onun da gözlerini hafifçe kıpırdattığını anlatıyorlardı. İki kaşının ortasından aşağıya doğru inen burnu hafif bir kavis çiziyordu, Loki'nin uzun ve düz burnunun aksine, burnunun ucu sanki sonradan kondurulan minik bir top gibiydi ve yukarı kıvrıktı. Daha az önce keşfettiği dudakları kesinlikle daha dolgundu ancak prensin kumral sakalları onları oldukça iyi saklıyordu. Altın rengi saçları rüzgarla dalgalanırken bir iki parça saç da inadına yüzünde gezinmek ister gibiydi. Sonunda gözlerini araladı Asgard prensi. Daha bakar

bakmaz Loki'yi yakalayıp zincire vuran gök mavisi parlak gözleri yeni evlendiği Jotun'un yüzünde dolandı onu tanımaya çalışırcasına. Genç çocuğun yanaklarına şeftali rengi bir kızarıklık yayılmıştı, dudaklarını ısırmış, kocaman parıltılı yeşil gözlerini onun yüzüne dikmişti. Bakışları kozmik girdaplar gibiydi, Thor baktıkça daha çok, daha çok içlerine çekiliyor, gözlerini ayıracak gücü bulamıyordu kendinde. 9 diyara gitmiş, orada binlerce kez en güzellerden güzeller seçmişti gecesini geçirmek için. Fakat hiç biri, hiç bir

tanesi böylesine etkileyici olmamıştı Thor için. Loki'de cinsel bir çekicilik yoktu, hayır kendisinde uyandırdığı his bu değildi, ancak bedeni, yüzü ve en önemlisi bakışları masumiyetin vücut bulmuş hali gibiydi. Hiç bir varlık bu kadar saf ve el değmemiş görünemezdi hayır, bu mümkün değildi.

Zaten muhtemelen gerçek de değildi.

Thor birden dedikodular yayılmaya başladığında farkına vardığı şeyi hatırladı. Ortada salt bir gerçek vardı; Jotunlar çok çirkindi ve asla Aesir'e benzemiyorlardı. Bir Jotun'un melek kadar güzel olması ancak gökten yağmur yerine ateş yağan bir paralel evrende belki mümkün olabilirdi. Thor'un şu an gördüğü şey bir ilüzyondu. Yaratığın onun da beynine girebilmesi için yarattığı bir ilüzyon. Anne babasını bir şekilde kandırmayı başardıktan sonra kendisini de bu masum bakışlarla alt edecek, Asgard tahtına tereyağdan kıl çeker gibi oturacaktı.

Ama Thor bunlara kanmayacak kadar deneyimliydi.

Ya da burnunun ucunu bile göremeyecek kadar kör.

Yıldırım tanrısının onu kavrayan tutuşu gevşedi ve ikili gözlerini birbirlerinden ayıramadan uzaklaştılar. Kalabalıktan yükselen sevinç naraları sinerken Thor, Loki'nin elini kavradı ve onu anne babasının şu an önünde ayakta durdukları tahtın önüne getirdi. Odin antik Aesir dilinde yazılmış bir şiiri mırıldandı yüzünde geniş bir gülümsemeyle, "Asalet ve zafer daima sizinle olsun."

İkili kibar bir şekilde teşekkür edip Frigga'nın yanına geldiklerinde kraliçe elindeki beyaz kadifeden kutuyu Thor'a verdi.

"Yürüdüğünüz yolda mutluluk en büyük arkadaşınız olsun."

Thor annesine sıcacık gülümserken kutuyu yavaşça açtı. İçerisinde birbirinin aynısı olan iki adet, düz, parlak, altın yüzükler vardı. Biri kendisi ve diğeri eşi için...

Thor, Loki'nin narin ve beyaz elini kavradı parmaklarının arasında. Yüzüklerden küçük olanı alarak Jotun prensin sağ yüzük parmağına yavaşça geçirdi. Diğer yüzüğü de kendi parmağına taktıktan sonra Loki'ye bir kez bile bakmadan annesine teşekkür edip 7 gün 7 gece sürecek ziyafetleri başlatmak için toplanan halka doğru seyirtti.

Bu uzun bir gün olacaktı.

Chapter 7

Eğlenceler ve ziyafet devam ederken saray danışmanlarından birinin kulağına eğilip "Prensim, evlilik hediyenizin zamanı geldi." demesi üzerine Thor'un dudaklarına karanlık bir gülümseme yerleşti. Yanındaki tahtta oturan Loki'ye dönerek abartılmış bir kibarlıkla "Sevgili eşim, tam da size layık bir hediyem var." diye mırıldandı. Ardından kendi tahtından kalktı, kalabalığa doğru yürüdü ve gür sesiyle dikkatlerini çekmek için bağırdı. "Sevgili Asgard halkı! Prens Thor olarak, sevgili eşim Loki'ye vereceğim hediyeyi görmeye hazır mısınız?"

Halk coşkuyla alkışlarken Thor şeytani bir gülümsemeyle "Hadi onu getirelim." dedi, sadece kendinin duyabileceği bir sesle.

Prensin işaretiyle birlikte askerlerden oluşan bir grup sarayın zindanlarından çıkarılan devasa bir kafesin içerisinde getirdi 'hediye'yi. Kafesin içinde orada bulunan herkesin kanını donduracak korkunç bir canavar vardı; Fenrir.

Prens Thor'un onu yakalayıp bir kafese tıkması gerçekten takdire şayan olsa da başta Odin olmak üzere orada bulunan herkes bu kana susamış canavarın evlilik hediyesi kavramının yanından bile geçmeyeceğini biliyordu. Thor, halktan yükselen korku dolu seslere aldırmadan canavarı zapteden kafesin kilidini çözerek kapağını sonuna kadar açtı. Kafesin dibinde uzanan kalın zincirin bir ucunu avcunun içinde tutarken "Sevgilim!" diye gürledi. "Bak, bu tam da sana layık bir şey!"

Prensin içindeki öfkeden beslenen Fenrir, ani bir hamleyle kafesten fırlayıp salyalar saçarak Loki'ye doğru koşarken Thor onun boynuna bağlı zinciri çekip canavarı sert bir elektrik akımıyla çarptı. "Uslu dur, kötü köpek!"

Loki karşısında yükselen devasa kurda şaşkınlıkla bakarken Thor'un onu elektrikle terbiye ettiğini düşündü, halbuki Fenrir gibi canavarları bu şekilde terbiye etmek imkansızdı. Düşünceli bir şekilde tahttan kalkıp ona doğru ilerlerken, Fenrir birden Thor'un ön göremediği bir şey yaptı. Bağlı olduğu zincirleri ısırarak birden kafasını yana çevirdi. Bu sayede yıldırım tanrısını sertçe havaya fırlatırken, elinden kurtulan canavar kan arzulayan gözlerini ona doğru ilerleyen Loki'ye dikti ve son hızla koşmaya başladı.

Odin olacakları tahmin ederek ayağa kalktı ancak ne yaparsa yapsın her şey için çok geç kalmıştı. Ailesinden koparıp aldığı bu küçük çocuk daha evlendiği günün öğlen saatlerinde Asgard'ın en agresif canavarlarından biri tarafından parçalanacaktı.

Ancak...

Mucizevi bir şey oldu.

Loki ile arasında çok az bir mesafe kala canavar birden duruverdi. Jotun prens narin parmaklarını ona doğru uzatmış, başını ise yere eğmişti. Koca kurdun duraklamasından istifade ederek olaya müdahale etmek isteyen savaşçılara diğer elini kaldırdı Loki; " Sakın Yaklaşmayın!"

Canavarın onu fırlattığı yerden kalçalarının üzerinde doğrulan Thor olayı kavradığında korkuyla nefesini tutmuştu. O yaratığın elinden kaçabileceğine hiç imkan vermemişti, huysuzlandığında onu çarparak durdurabileceğine o kadar güvenmişti ki, bu devasa kurdun onu kaba kuvvetle alt edebileceği aklının ucundan bile geçmezdi. Loki'yi sadece korkutmak ve aşağılamak istemişti.

Kurt, Loki'nin ona uzanmış eline doğru uzandı, hafifçe havayı koklayarak. Önce homurtuya benzer sesler çıkarttı Fenrir, ardından başını eğerek Loki'nin elinin ona dokunmasına izin verdi. Hayvanın

gözlerinin arasında kalan bölgeyi yavaşça okşayan Loki bakışlarını kaldırdı ve gülümseyerek ona baktı. Onun geceden kara kürkünü biraz daha okşadıktan sonra alnını ona dayadı Jotun prens, ellerini hayvanın güçlü bir kapanı andıran çenesinin altına indirirken. Çenesinin altındaki hassas noktaları kaşımasıyla devasa canavar küçük bir köpek gibi düşüp sırtüstü döndü. Onun yere çarpmasıyla sarsılan zemin yüzünden tabaklar ve bardaklar deprem olurcasına şangırdamıştı. Halkın şaşkınlık ve korku dolu bakışlarının arasında, Loki dili dışarıda, kuyruğunu delice sallayan kurdun karnını kaşımaya başlamıştı gülümseyerek. Onu bir müddet sevgiye boğup şımarttıktan sonra Loki'nin gözü ziyafet için hazırlanan bütün bir geyiğe kaydı. Büyü gücünü kullanarak yiyeceği yanına çekti ve aç kurdu yavru bir kedi beslermiş gibi doyurdu. Karnı doyan yaratık yüzüstü dönerek başını Loki'nin hemen yanına, yere koydu, bakanın aklını alan kehribar sarısı gözlerini kapatarak prense sokuldu.

"Aferim kızım." diye mırıldandı Loki onun başını okşarken. "Sadece fazla gergindin değil mi? Sana saldırdıkları için korktun ve vahşileştin."

Thor temkinli adımlarla Asgard'ın en kana susamış türü olduğu düşünülen canavara -ve tabiki eşine- doğru yürürken "Bunu nasıl yaptın??" diye sordu. Hem iliklerine kadar korkmuş hem de bir yandan hayran kalmıştı.

Onun sesini duyan kurt aniden gözlerini açıp hırlayarak Thor'a bakınca Loki bir elini kurdun gözlerinin arasına koyarak onu sakinleştirdi yeniden. "Aslında Jotunheim'dayken bir kaç tane Frostbeast evcilleştirmiştim, Fenrir gibi kurtların da onlardan farkı yok. Sadece büyüklüğü nedeniyle yanlış anlaşılan çok güzel yaratıklar. Prens Thor, bu çok güzel bir hediye, çok teşekkür ederim."

Ziyafete katılan herkes hayranlıkla yeni gelen prensin böylesine bir canavarı bir kaç dakikada alt edişini izlerken Odin sinirden kızarmış bir yüzle Thor'a bakıyordu. Prens Loki'nin yeteneği inanılmaz büyüklükte bir skandalı engellemiş olsa da oğlu Thor bu canavarı bilerek ve isteyerek buraya getirmişti, amacı genç prensin ödünü patlatmak, hatta onu burada toplanan tüm halka rezil ederek kendini küçük düşürmesini sağlamaktı, oğlunu tanıyordu, onun içini görebiliyordu.

Ve bu olgunluktan uzak davranışı nedenle ona çok kızmıştı.

Her ne kadar sakinleşmiş ve uykuya dalmak üzere mayışmış bir halde de olsa tüm halkın halen ödünü patlatan Fenrir'in sahneden çekilme sırası geldiğinde Loki kaşlarını çatarak askerlere baktı.

"Hayır, onu tekrar kafese koymayacaksınız."

Askerler şaşkınlıkla birbirlerine bakarlarken Loki "Kafese girmek onu agresifleştirir ve sağlığına zarar verir. Diğer evcil hayvanlara gösterilen ilgi gösterilmeli bu haddinden büyük kurda da." dedi bir taraftan onun gece kadar siyah kürkünü okşarken.

Odin bu kez zevkli bir gülümseme ile kalktı ayağa. "Evet, sevgili oğlum. Prens Loki için düşündüğün bu ince hediyenin nerede barındırılacağını ve nasıl besleneceğini de en ince ayrıntılarına kadar düşündüğünü varsayıyorum, bir kral adayına yakışır şekilde."

Thor donakalmıştı. Hayır sevgili babası, Thor fırtınanın ortasında dalgalarla boğuşan bir gemide kalmıştı ve yelkenlerin halatları çoktan ellerinden kayıp gitmişti. Artık işi dalgalara ve rüzgara bırakmayı planlıyordu ancak bunu Odin'e, hem de burada söylemesi tahttan olması anlamına bile gelebilirdi. Neyse ki biraz eveleyip gevelemesinin ardından beyninde bir şimşek çaktı.

"Onu, eski sarayın oradaki çiftliğe götürürüz diye düşündüm sevgili babacığım." diye başladı. "Hem şehrin merkezinden uzak olması halkın güvenliği için gerekli. Günde bir kaç besili domuzu mideye indirirse bence mutlu bir hayat sürecektir."

Thor'un yüzündekine paralel olarak Loki'nin de dudaklarına sıcak bir gülümseme yayıldı. Odin onaylarcasına kafasını sallarken bir grup zavallı asker hafifçe hırıldayan kurdu Loki'nin yanından uzaklaştırmaya çabalıyordu.

***

Bu küçük ayrıntı dışında gün oldukça neşeli geçmişti. Eğlenceler planlandıkları gibi devam ederlerken batıda yerini almaya başlayan güneşle birlikte Asgard'a varan gemilerinin sayısı artmıştı. Diğer diyarlardan krallar, kraliçeler, prens ve prenseslerin yanı sıra savaşçılar ve diğer üst tabakadan soylu misafirler Asgard prensinin evliliğinde bulunabilmek için sarayda kendilerine hazırlanan odalarına yerleştiriliyordu. Bir uşak kibarca Thor'un yanına gelip izin isteyerek kendisine bir kağıt parçası uzattı. "Prensim, sizi ve prens Loki'yi hazırlanabilmeniz için götürmeliyim."

Thor kağıdı okuduktan sonra belki de saatler sonra Loki'nin yüzüne göz ucuyla da olsa kısa bir bakış attı. "Tamam, gidelim." Hızla tahttan kalkıp uşağın peşine takılan Thor'a bakarken kendisine uzatılan başka bi kağıtla irkildi Loki. Muhtemelen Thor'a gelenin aynısıydı. Hafifçe bir göz attı, ardından hizmetçi kıza gülümsedi ve peşinden kıyafetlerinin bulunduğu odaya kadar onu takip etti.

Aşırı gerginken bile zoraki olarak devamlı gülümsemek prensi ölesiye yormuştu, tabi bir de herkesin bu yabancı prense olan merakı vardı. Tüm gün boyunca çeşitli etkinlikleri izlerken topluluğun büyük bir kısmının aslında oldukça dikkatli bir şekilde kendisini izlediği gerçeğinin de bu yorgunlukta oldukça büyük bir payı vardı.

Üzerindeki ceketi çıkarırken neredeyse inledi Loki. Daha şimdiden havlu atmaya hazırdı fakat balo elbisesi mankenin üzerinden ona göz kırparken bunu yapmanın imkansız olduğunu biliyordu. Bu kez ana renk koyu yeşil ve üzeri altın tonlarıydı. Altına bu kez, -şükürler olsun-, dar olmayan bir pantolon dikmişlerdi. Üzerine aynı renkten v yaka bir bluz dikilmişti, bluzun omuzlarındaki vatkalardan başlayarak yakasının uçlarına kadar çekilen bir pelerin vardı omuzlarında, adeta kuyruk gibi yerleri süpürmesinin yanısıra oldukça ağırdı da. Tabi kumaşın ağır olmasında pelerinin çift taraflı olmasının büyük rolü vardı, dış kısmı pantolon ve bluzuyla aynı renkken içini çirkin, parlak bir sarı renkte kaplamışlardı. Loki ayakkabıları bağlanırken iç çekti aynadaki yansımasına karşı. İyi görünüyordu. En azından prens Thor gibi kendinden parıltılı bir yıldızın yanında sırıtmayacak şekilde giydiriliyordu ve ona uyum sağlayabiliyordu. Kendisi için bu oldukça yeterliydi.

Thor tarafının seçimi ise koyu griden yana olmuştu. Prens orjinal savaş zırhına modifiye edilmiş koyu gri balo elbisesi ile oldukça sert görünüyordu. Sert ve tahta çıkmaya hazır.

Daha çok evlenmeye.

Sadece fiziksel olarak tabii.

Hardal rengi kıyafeti ile Heimdall geldi onu Loki'ye götürmeye. Artık resmi olarak evli olduklarından, balo salonuna da bu duruma yakışır şekilde girmeleri gerekirdi. Girip dansı başlatacak, ardından da misafirleriyle ilgilenecek, devamlı gülümseyecek ve hükmetmek, savaşmak ve öldürmek üzerine derin felsefik sohbetlere girerek gece yarısına kadar zaman öldüreceklerdi.

Devasa kapalı kapıların önünde ayakta dikilen Loki prensin geldiğini görünce istemsizce bakışlarını eğdi. Üzerinde ışıl ışıl parlayan savaş zırhı saniyeler içinde gözünü almıştı.

Kim savaşmaya böylesine ihtişamlı bir kıyafetle giderdi ki?

Yine de, içindeyken, gerçekten efsanelere yaraşır görünüyordu.

Thor yanına kadar gelip kapıya dönerek beklemesine rağmen tek kelime bile etmedi.

Yeni evli çift kapalı kapıya bakıyor, öylece ayakta dikilerek çağırılmayı bekliyorlardı. Bu saçma şekilde gerilen ortam nedeniyle Loki boğazını temizleyerek atmosferi dağıtmaya çalıştı.
"Prensim?"

Thor oralı olmamıştı. Yalnızca sol kolunu dirsek hizasına kadar kaldırarak avcunu yukarı çevirdi Asgard prensi. Loki sağ elini sessizce onun avcuna bırakırken kapının arkasındaki askerin gür sesi kendilerini tüm salona anons etti. Çift kanatlı kapılar yavaşça açılırken Thor derin bir nefes alarak yapay bir gülümseme ile aydınlattı yüzünü. Bembeyaz dişlerini çerçeveleyen geniş ağzının iki yanı hafif şekilde yukarıya kıvrılmıştı. Thor şu anki haliyle oldukça çekici görünüyordu ancak Loki onun bu karşı konulamaz bakışları nasıl birden bire yüzüne yerleştirdiğini görmüş ve bu onu bir miktar korkutmuştu. İri, yeşil gözleri onun yüzünden kendilerini bekleyen kalabalığa dönerken o da dudaklarına çatırdayan bir gülümseme yerleştirmeyi başarmıştı. Thor onun narin elini kuvvetlice kavrayarak balo salonuna girerken herkese gülümsüyordu. Loki'nin gözleri kendilerine gülen yüzlerle bakan onlarca kişiyi süzmekle meşguldu. Burada bulunanların yarısından fazlası zamanında Jotunheim'a yapılan akınlarda kendi halkına karşı savaşmış ve onları öldürmüş kişilerdi. Onlara burada bu şekilde gülümsemek canını yakıyordu ancak geçmişe sünger çekmekten başka yapabileceği hiçbir şey yoktu şu saatten sonra.

Thor balo salonunun ortasına kadar beraberinde sürüklediği eşini kuvvetli bir hamleyle kendine çevirince Loki etrafındaki katillerden gözlerini alabilmeyi başardı. Yıldırım tanrısı bakışlarını uzaklara dikmişken iki eli de kavuştu çiftin. Thor, Loki'yi çekti kendi bedenine daha da yakın olması için, ardından yaylı çalgıların hafif ve neşeli müziği ahenginde sallanmaya başladılar. Jotunheim prensi yüzündeki zoraki gülümsemeyi yerinde tutmakta zorlanıyordu. Yeşil gözleri önündeki adama dikilmiş olsa da Thor sanki o yokmuşçasına etrafı gözlüyordu. Diğer çiftler de sahneyi doldurmaya başlayınca Loki'nin gerginliği bir nebze olsun kaybolmuştu. Ellerini Thor'un elinden kurtarıp omuzlarına koyduğunda Asgard prensi de onun beline indirmişti ellerini. Bir müddet dans ettikten sonra müziğin durmasıyla Thor ondan ayrıldı ve bir iki adım gerileyerek hafifçe öne eğildi. Etraflarındakilerin alkışları eşliğinde bu selamlamaya karşılık veren Loki'yi tekrar elinden kavradı yıldırım tanrısı. Tavırları 'İşte bu benim eşim!' der gibiydi ancak bir şeyler eksikti sanki. Loki bu tavırların altındaki duyguyu hissedemiyordu, sanki her şey oldukça yapay, oldukça zoraki gibiydi. Bu durum onun karnına ağrılar girmesine sebep olurken gözlerini kapattı Jotun prens. Böylesine bir paranoyaya kapılması gerçekten çok saçmaydı, belli ki prens Thor da kendisi kadar yorulmuştu ancak yine de misafirlere karşı ailesini mahçup durumda bırakmamak için yine de durumu kurtarmaya çalışıyordu. Muhtemelen kendi yüzüne yansıyan endişeden ötürü misafirler daha çok garipseyeceklerdi bu çifti, bir an önce bu duygulardan sıyrılmak zorundaydı.

Parıldayan yeşil gözlerini açtı Loki, yüzüne aydınlık bir gülümseme yayılırken. Prens Thor gibi çaba göstermek zorundaydı, her ne kadar yorulmuş ve yıpranmış da olsa bu geceyi atlatabilmek için elinden geleni yapmak zorundaydı.

Chapter 8

Loki yeşil gözlerini yeni evlendiği eşinden ayıramadan kafasına dikti elindeki bardağı. Diyarın en güzel şarapları misafirlerin arasında dolanan uşakların ellerindeki tepsilerde servis ediliyordu. Yıldızlar gökyüzünde yükseldikçe endişeleri de onlarla birlikte yükseliyordu siyah saçlının. Buradan çıkmalarına dakikalar kalmıştı. Loki yanından geçen her tepsiden aldığı bardakları düşünmeden kafaya dikiyor, düşüncelerini alkolle bastırmaya çabalıyordu. Son ritüele çalışabileceği hiç bir yazılı kaynak yoktu. Sözlü olarak da hazırlanmamıştı Jotun prens. Tek bildiği bedenini Asgard prensine sunacağı idi. Teninin üzerindeki kıyafetlerin yavaşça düşüp onu çırılçıplak bırakacağını düşündükçe yüzü daha da çok yanıyor, içecek daha fazla şarap arıyordu.

"Sevgili eşin fazla hızlı gitmiyor mu, Thor?" diye sordu Fandral, endişeyle Loki'nin kafaya diktiği pembe şarabın bardağını uşağa uzatışını izliyordu. Arkadaşının uyarısı karşısında kafasını çevirip ona bakan Thor, Loki'nin hafif sarhoş olmuş bedenini süzdü. Nazik bedeni hafifçe sallanıyordu, yanakları ve burnunun ucu kızarmış, saçları tüm gece dans etmekten hafifçe bozulmuştu. "Haklısın."

dedi yıldırım tanrısı, "Fazla hızlı gidiyor." Masmavi gözleri babasına döndü ondan onay beklercesine. Odin'in başını hafifçe sallaması üzerine Fandral genişçe gülümseyerek Thor'un omzuna vurdu. "Iyi eğlenceler."

Thor elindeki bardağı arkadaşına uzattıktan sonra etrafındaki bir kaç kişiye odaklanmaya çabalayan Loki'ye doğru yürümeye başladı.

Onun kendine doğru yürüdüğünü farkeden Loki binlerce yıl önce yaşanan saçmalıkları geveleyen yaşlı bir elfin elindeki beyaz şarabı da alarak kafasına dikti. Artık sona gelmişti. Ne olacaktı? Şimdi ne olacaktı?

Önündeki karanlık saatlerdeki bilinmezlik onu inanılmaz korkutuyor olsa da gülümsemeyi başarmıştı eşine. Thor ise ifadesiz gibiydi.

"Artık Loki'yi alma vaktim geldi." diye gülümsedi etrafındakilere Asgard prensi. Bu haliyle inanılmaz çekici görünüyordu. Loki'nin elindeki şarap kadehini alıp boşalan eli avucunun içinde kavrayarak onu kalabalıktan uzağa sürükledi. Onlar kapıdan çıkarken, kucaklarında havlular ve katlanmış kıyafetlerle iki hizmetçi takıldı peşlerine.

Asgard sarayının koridorlarında Loki'ye sonsuzluk kadar uzun hissettiren bir süre dolaşmalarının ardından bakir bir ormanı andıran arka bahçelerden birine çıktılar. Burası şehirden oldukça izole olduğundan sadece yaprakların rüzgarla gelen hafif hışırtısı duyuluyordu, tatlı bir meltem yüzünü yalarken Jotun prens biraz ayılır gibi hissetti. Keşke salondan çıkarken tüm şişeyi yanına almış olsaydı...

Dışarı çıktıkları anda Thor onun zoraki tuttuğu elini bırakarak önden hızla ormanın içine daldı. "Beni takip et."

Loki çaresiz şekilde onu izlerken peşlerindeki hizmetçi sayısı 1'e inmişti. Biraz yürümenin ardından Jotun prensin kulağına derinlerden gelen bir su sesi yankılandı. İlerilerde bir yerde nehir olmalıydı.

Kutsal nehir.

****

Duyuları onu yanıltmamıştı, hemen hemen beş dakika süren orman yolculuğunun ardından Thor

gölet benzeri bir su birikintisinin önünde durdu. Gölün bir ucunda yüksekliği hemen hemen 2-2,5 metre olan küçük bir şelale çağlayarak akmaktaydı. Kendileri için daha önceden oraya yerleştirilen küçük sehpanın üzerine kucağındaki kumaş yığınını bırakan hizmetçi ona gelmesini emreden prensinin yanına giderek zırhının zincirlerini sökmeye başladı. Loki onun boynundan kurtulan demir göğüs kaskına bakarken Thor tüm bu ağırlıkları üzerinden atmış, rahatlamak için esneme hareketleri yapıyor gibiydi. Sert metalin tenini tahriş etmesini önlemek için giydirilen ince içliği çıkarttığında Loki bir tanrının vücudunun kitaplar haricinde görsel olarak kanlı canlı betimlemesini ilk kez karşısında bulmuştu. Hayır, kitaplar yetersizdi. Zihnindeki görüntü bu değildi, hiç bunun kadar güzel olmamıştı. Hiç bir canlı varlık bu denli kusursuz bir bedene sahip olmamalıydı. Hafif buğday teninin bazı kısımlarına aldığı kılıç ve pençe darbeleri iz bırakmış olsa da bu izler bile ona değişik bir güzellik katıyordu. Loki eşini böylesine hayranlıkla süzerken prens altındaki pantolonu da çekip çıkararak tamamen çırılçıplak kalınca aceleyle bakışlarını ormanın derinliklerine çevirdi. Alkolün etkisi kendini göstermeye başlamış, refleksleri zayıflamıştı.

"Artık balo salonunda değiliz, rol yapmayı kes." dedi Thor, sesi Jotunheim tipilerinden bile soğuktu. Buraya geldiği süre boyunca onun başka bir yüzünü görmeyen Loki ise prensin mizacının bu olduğunu kabullenmişti kendi kendine. Sözlerinin altında hiç bir art niyet aramadan 'Rol yapmak mı?' diye düşündü kendi kendine. Acaba yorgun olmasına rağmen devamlı gülümsemeye çalışmasından mı bahsediyordu? Loki henüz cevabı bulamadan Thor başka bir soruyla kesti onun düşüncesini.

"Bir Jotunsun öyle değil mi?"

"Evet prensim." Loki olumlu anlamında kafa sallarken mırıldandı.

"İyi." Thor dizlerine kadar gelen suya girdi. "Bedenin suyu soğutacaksa girmeden önce benim çıkmamı bekle."

Neden böyle bir şey söylemişti ki?

Bedeni Jotun değildi, Thor'un bizzat kendi annesi onu değiştirmişti, bunu göremiyor muydu? Ayrıca... Prens neden kendisine bakmaktan kaçınıyormuş gibi hissettiriyordu?

Onun küçülen silühetine bakarken boynunda narin bir el hissetti. Hizmetçi, kıyafetinin boynundaki bağı çözerek pelerinini aldı Loki'nin boynundan. Prens pantolon bağını da gevşetip üstündekileri çıkarttıktan sonra Thor'un girdiği yerden suya girerek eşinin şimdi bulunduğu şelaleye doğru yürüdü yavaşça. Aesir prens yukarıdan boşalan suyun altında bir kayaya oturmuş öylece duruyordu gözleri kapalı bir biçimde. Bedeni gerçekten olağanüstüydü, Loki onunla aynı hizaya gelip aynı duruşa geçmeden önce hafif bir bakış atmadan tutamadı kendini. Alkolün etkisiyle yanan bedenine soğuk su yemek iyi hissettiriyordu. Jotun prens siyah saçlarını arkaya atarak yüzünü suyun geliş yönüne kaldırdı. Şimdiye kadar iyi gitmişti. Kendi işlerine bakan iki yabancı gibiydiler. Thor'un ona dokunma ihtimali karnını gıdıklıyor, Loki'nin iyi hissetmemesine neden oluyordu ki şükürler olsun böyle bir şey olmamıştı.

Henüz.

Suyun altında geçen bir kaç yalnız, güzel dakikanın ardından Thor hışımla, birden bire çıktı şelalenin altından. Ardında kalan eşine tek kelime etmeden geldiği yöne ilerleyen prens havlusunu tutan hizmetçiyi uzaklaştırarak beline sardı kumaşı. Oldukça şaşırmış ve gergin görünen Loki ise iri yeşil gözlerini ona dikmiş, ne yaptığını anlamaya çalışıyor gibiydi.

"Odin'in sakalı aşkına, rol yapmayı bırak artık!" diye soludu Aesir prens, halen suyun içinde ona doğru gelmeye çalışan Loki'ye bakıyordu. Kendisinden yüksekteyken adeta bedeninin iki katı iriliğe ulaşan Thor'un kızgın bakışları onun tenini delip geçerken Loki nerede hata yaptığını

düşündü. Acaba hangi hareketi, hangi bakışı ya da şu durumda hangi nefes alışı eşine rol yaptığını düşündürtüyordu ki? Kafası oldukça karışmıştı genç prensin, ve bu hiç yardımcı olmuyordu.

***

Bornozlarını üstlerine geçirmelerinin ardından tekrar saraydan içeri girdi ikili. Etrafta kimseler görünmüyordu. Az önce kendilerini takip eden hizmetçi önlerine geçmiş, onları muhtemelen odalarının olduğu koridora doğru yönlendirmekteydi.

Geniş duvarlarından biri boydan boya camla kaplanmış, sarayın üst katlarındaki odalarından birine girdiler. Kendilerinin hemen ardından kapanan geniş, ahşap kapıların sesiyle irkildi Loki, artık prensle baş başa kalmıştı. Gözleri odanın ortasına konuşlandırılmış çift kişilik yatağa takıldığında derin ve titreyen bir nefes aldı Jotun prens. Thor kendisini geçip yatağın karşısındaki likör dolabından bir şişe içki çıkarırken de olduğu yerden onu izledi. Thor içecekten büyük bir yudum aldıktan sonra yüzünü buruşturdu, yutkunmasını takiben de gözlerini kendisine hafif bir korkuyla bakan Loki'ye çevirdi.

"Lanet olsun." sinirli bir kahkaha attı sarışın. "Sana rol yapmayı kesmeni söyledim değil mi? Hadi, bitirelim şu işi."

İçkiden daha büyük başka bir yudum aldıktan sonra da emretti derin bir sesle. "Üzerindekini çıkart ve lanet yatağa yat artık."

Loki böyle hayal etmemişti. Yine de prensin söylediklerine harfiyen boyun eğdi, belindeki kumaş kemeri açtıktan sonra üzerindeki bornozu yakalarından tutarak yavaşça sıyırdı omuzlarını. Zarif bir şekilde salınarak yere düşen ipek kumaşın altındaki bedende gözlerini gezdirdi Thor, tamamen ilüzyon eseri bu gerçek olmayan güzellik sinirlerini bozunca da ağzının kenarı kıvrılarak saldırıya geçti.

"Anne ve babamın aklına nasıl girdin bilmiyorum, ancak; benimkine girebilmek için varolmayan bu güzelliğini şişirmekten fazlasına ihtiyacın olacak."

Loki'nin kalbi öylesine hızlı atıyordu ki prensin sözlerini anlayamamıştı bile. Hayatında banyo yapmak haricinde hiç çırılçıplak kalmamıştı, özellikle de bir yabancının onu böylesine derinden izleyecek şekilde gözlerini üzerine dikmesi nabzının istemsizce hızlanmasına sebep oluyordu. Utanmıştı. Oldukça utanmıştı, kollarıyla bedenini örtmek istiyordu.

Prens Thor ona doğru bir kaç adım attı bakışlarını kaldırma ihtiyacı duymadan. Jotun'un göğsüne dokunurken genç çocuğun hafifçe titrediğini hissedebiliyordu. "Ne kadar da güzel bir büyü bu böyle." diye mırıldandı. "Tenin sanki yeni gelişmeye başlamış genç bir kadınınki kadar yumuşak ve pürüzsüz. Senin gibi bir canavardan hiç beklenmeyecek şekilde hm?"

Bunlar.. Bunlar prensin söylemesi gereken sözler miydi? Loki bu işleri bilmese bile prensin sarfettiği kelimeler onun oldukça rahatsız ve kötü hissetmesine sebep oluyordu. Canavar demişti, öyle değil mi?

"Neyse..." sıcak nefesini bıkkın bir şekilde üfledi Thor, parmaklarını onun teninde dolandırmaya devam ederken. Prensin dokunduğu her yer sızlıyor gibiydi. Tatlı bir sıcaklık prensin dokunuşundan onun bedenine yayılıyordu ancak Loki, bu hissin güzelliğini hissedemeyecek kadar gergin durumdaydı. "Sen bu formdayken işi bitirmek benim de işime gelir. En azından bir canavarı becerdiğim hissinden tamamen olmasa da kurtulmuş olurum."

Bunlar gerçekten de duymayı istemediği şeylerdi. Loki şaşkınlıkla siyah kaşlarını kaldırıp iri yeşil gözlerini sorarcasına yıldırım tanrısının gözlerine diktiğinde prensin gözlerindeki iğrenmeyi

neredeyse somut bir şeymişçesine hissetmişti. Ve bu.. canını yakmıştı...

"Yoksa bakışlarını ıslatan şey gözlerinde biriken yaş mı?" diye sordu Thor. "Asgard prensinin yasal olarak koynuna girebilmek için anne babasını ayartmayı başardın işte, geriye sadece en zevkli kısım kalmışken canın acıyormuşçasına bana bakman hiç de inandırıcı değil."

Jotunheim prensinin gözleri dehşetle büyürken de onu omzundan tutarak yüzüstü yatağa fırlattı. "Bu kadar uzattığın yeter."

Pamuk yığını kadar yumuşacık yatakta bedeni taş gibi olmuştu yabancı prensin. Yay gibi gerilmişti bedenindeki her bir kas. Hayır, hayır, bunlar buraya gelmeden önce düşündüğü şeyler değildi. Bu evlilik kendisinin bile zor hatırladığı kadar eski bir zamanda kararlaştırılmıştı. Görünümü de kendi iradesi dışında değiştirilmişti, büyüyü istediği zaman kaldıramıyordu ki. Elinde olsa buraya olduğu gibi gelmek isterdi, göründüğü gibi, Jotunheim prensi gibi!

Cinsel ilişkinin fiziksel olarak canını yakacağını zaten biliyor ve buna dayanabileceğini düşünüyordu. Ancak şimdi, şu an, Loki ona durması için yalvarmak istedi. Çünkü prensin ona fırlattığı her bir bakış, her bir zehirli söz ona fiziksel acıdan da fazlasını hissettiriyordu. Kusacak gibiydi, terlemişti ve başı dönüyordu.

Thor'un bedeninin ağırlığını hissetti üzerinde. Aesir prens üzerine çıkmıştı. Ve muhtemelen birazdan kendi benliğini vücuduna zorlayacaktı. Fakat bunların hiç biri artık umrunda bile değildi Jotun prensin. O şoktan irileşmiş gözlerle boşluğa bakıyor, hissizleşmiş bir şekilde prensin kelimelerinin kafasında yankılanışını dinliyordu.

"Thor yeter artık!"

Kafasının içinde Heimdall'ın sesini duyunca Thor irkilerek geri çekildi bir anlığına. "Ah, Heimdall." diye gülümsedi Aesir prens hemen ardından. "Demek sen de tanık olmaya geldin."

"Kes şunu." diye bağırdı Heimdall kafasının içindeyken. "Rol falan yapmıyor, onu nasıl darmadağan ettiğine baksana!"

Heimdall'ın onu zihinsel olarak sarsmasıyla Thor biraz kendine gelir gibi oldu. Önünde yatan güzel bedene gözlerini kaldırdığında ise Loki'nin teninin ince, soğuk bir ter tabakasıyla kaplandığını farketti. Önündeki bu iğrenç canavarın rengi solmuştu, ince uzun parmakları sanki onu hayata bağlayan tek şeymişçesine sıkıca kavramıştı yatağın çarşafını, uzuvları görünür şekilde titriyordu.

Bunlar rol değildi..

600 yıllık hayatında katıldığı o kanlı savaşlardan biliyordu. Thor, bir bedenin iliklerine kadar korkuyu hissettiğini çok görmüştü. Özellikle onları saklandıkları yerde bulduklarında sivil çocuklar da tıpkı bu tepkiyi verirdi. Donakalırlardı... Ardından soğuk soğuk terler, askerlerin onları götürememeleri için de buldukları en ufacık şeye sıkıca tutunarak korkudan titrer, ölümü beklerlerdi.

Bu tepkileri bilerek vermek imkansızdı. Gerçek korkunun rolünü yapmak imkansızdı.

"N... Nasıl.." Thor son saniyeye kadar rol olduğunu düşündüğü bu gerçek karşısında dehşete düşmüş bir şekilde kekelerken Heimdall ona yanıt verdi.

"Onun hiç bir suçu yoktu."

Zihninin içinin boşalmasıyla Heimdall'ın aralarındaki bağlantıyı koparttığını farkeden Thor kendinden emin olmayan bir ifadeyle Loki'nin titreyen bedenine doğru eğildi. Omzuna dokunduğu

anda korkuyla irkilen vücudu Aesir prensin ne kadar ileri gittiğini yüzüne çarparken Thor dudaklarını ısırdı bir kaç saniyeliğine. Ardından ağırlığını yana verdi ve onun yanına, yatağa oturdu. Aradan geçen bir kaç dakikalık ölüm sessizliğinin ardından odayı doldurdu prensin pişmanlık dolu sesi.

"Üzgünüm."

Ancak üzgün olmak söylediği tüm bu korkunç şeyleri geri almayacaktı. Bunun bilincinde olarak uzandı bu kez onun bembeyaz sırtına. Loki artık titremiyordu ancak halen yüzünü ona doğru çevirmemişti.

"Bugün hiç seninle konuşma fırsatım olmadı..." diye başladı Thor, ortamdaki gergin havayı dağıtabilmek için. "Belki biraz konuşabiliriz."

Loki'nin hafifçe rahatladığını hissetti avcunun altında. Ardından Jotun prens çekinceli bir bakışla gözlerini ona çevirdi.

Bunu hep bir ilüzyon olarak düşündüğünden Thor onun aslında ne kadar saf bir güzelliği olduğunu farkedememişti şimdiye kadar. "İsmin Loki, öyle değil mi?"

Loki hafifçe başını salladı. Ancak halen daha az önce onu paramparça etmekten zevk alacakmış gibi duran o prensin birden bire kaybolmasına anlam verememişti, bu da onu oldukça korkutuyor, temkinli yaklaşmasına sebep oluyordu.

"Kaç yaşındasın, Loki?"

"O.. On yedi.." dedi Jotun prens, zayıf bir sesle.

Thor duyduklarını algılamaya çabalarken salak bir gülümseme yüzüne yayıldı. "Pardon, az önce on yedi dediğini sandım da-"

"On yedi yaşındayım." diye tekrar etti Loki, bunun prensi neden bu kadar çok şaşırttığını merak etmiş gibiydi.

"N-nasıl yani?" diye sordu Thor. Yüzündeki gülümseme bıçak kesmiş gibi kaybolmuştu. "Bildiğimiz on yedi mi? Yani, 1700 falan değil, ya da 17 bin?"

"Jotunheim'da 17 kış geçirdim, prensim. Bu da sizin diyarınız için 17 sene demek." Loki normalde anlaşılması bu denli kolay olan bir durumu açıklamak zorunda kaldığı için biraz şaşırmıştı, ancak nereden bilebilirdi ki prensin ondan yüzyıllar kadar büyük olduğunu?

"Heimdall!" bu kez ona sertçe seslenen Asgard prensi olmuştu.

Heimdall kral ve kraliçenin yanında balonun gidişatını izlerken kafasının içinde yankılanan prensin kızgın sesini duyunca tüm dikkatini ona verdi. "Buyrun, majesteleri."

Frigga onun kendi kendine mırıldandığını duyunca nedense gergin bir şekilde dikkat kesilmişti. Diyarda bekçiyle iletişim kurabilecek herkes şu anda bu odanın içindeydi. Thor hariç. Oğlunun şu saatlerde yapması gereken önemli bir şey varken Heimdall'a seslenme sebebi ne olabilirdi ki?

Gözleriyle uyum sağlayan hardal rengi takımının içinde Heimdall'ın da gerginleştiğini hissedebiliyordu Frigga. Acaba Thor ona ne söylüyordu?

Öğrenmek üzereydi.

Mırıldanmalar biraz daha devam ettikten sonra köprü bekçisi derin bir iç çekti, ardından bir şeyler olduğunun zaten farkında olan Frigga ve insanlarla ilgilenen Odin'e döndü. Davetlileri huzursuz etmemek açısından Heimdall önce kraliçenin kulağına eğildi.

"Kraliçem, Thor sizi acil olarak görmek istiyor. Balo salonunun arkasındaki dinlenme odasına geleceğini söyledi. Biraz sinirli gibi."

Frigga kötü bir şeyler olacağını hissetmişçesine gözlerini kapatarak 'tamam' anlamında kafa salladı. Ondan onay alan Heimdall ise soğukkanlılığını koruyarak kral Odin'e doğru seyirtti. Bekçi onun kulağına fısıldarken, Frigga terleyen avuçlarını elbisesinin dizlerine sürmekteydi.

Chapter 9

"Bu yaptığınıza inanamıyorum." Diye soludu Thor odaya girerken. Anne ve babası dinlenme odasındaki tahtlarında oturuyor, Heimdall ikisinin hemen yanında ayakta dikiliyordu. Frigga sessiz bir şekilde gözlerini yere dikmişken Odin çenesini havaya kaldırıp sordu, kendi oğlu için saygınlığından taviz verecek hali yoktu. "Neye inanamıyorsun, oğlum?"

"Bu evliliğe karar vermene baba." diye inledi yıldırımların tanrısı. "Bu kararı verdiğinde o henüz doğmuş muydu bari?"

Frigga şaşkın bakışlarını Odin'e çevirirken, kral tahtında geri yaslandı. "Bu kararı verdiğimde sen daha annenin rahmindeydin."

Thor'un çenesi kasılırken, bakışları daha da keskinleşmişti. "600 yıl boyunca bunu mu bekledin? Öyleyse onun henüz kaç yaşında olduğunu biliyorsundur."

"Ben bunun için yeterince uzun süre bekledim, oğlum." diye karşılık verdi Odin.

"Yeterince bekledin öyle mi?" Thor sinirle saçlarını başının arkasına çekti. Sert kelimelerden oluşan bir çığ ağzından fışkırmaya çalışıyordu. Prens derin bir nefes aldı tekrar konuşmaya başlamadan önce.

"Peki ya Loki? Onun için de yeterince uzun bir zaman mı?"

Bu kez Frigga girdi araya. "Thor, bir Jotun için 17 yaş yetişkinliğe adım atmak gibi-"

"Anne!" Thor derin mavi gözlerini annesine çevirdi, sesi tüm bu saçmalıklardan bıktığını bağırıyordu adeta. "Ben. Tam. Altı yüz. Kırk. Üç. Yaşındayım." dedi her bir kelimenin üstüne basa basa. "Ben 40 yaşına kadar seninle uyudum anne, unuttun mu? 120'ye gelene dek de senin kokun olmadan güvensiz hissederdim! O daha on yedi yaşında. On yedi!"

Frigga ağzını açacak gibi oldu ancak.. Oğlu haklıydı.

Heimdall'ın kulakları hafifçe kıpırdadı. Dışarıda gök gürlüyordu.

"Benim tüm hayallerimi elimden aldınız." diye devam etti Thor. "Beni bir hemcinsimle evlendireceğinizi söylediniz. Bir Jotun ile evleneceğimi söylediniz. Bunların hepsine sizi sevdiğim için katlanabileceğimi düşündüm. Ancak bu. Bu ahlaken kabul edilebilir değil. Bir bebekle yatmayacağım. Asla!"

"Thor!" Odin'in asasını yere vurmasıyla sert bir ses yankılandı odanın duvarlarında. "Sana bu evliliğin sebebini açıkladık! Evliliği tamamlamak zorundasın."

"Baba." Yıldırım tanrısının sesi bu kez yorgun çıkmıştı. " O kapıların ardında ne yaptığımızı ve ne yapmadığımızı hiç bir düşman bilemez. Arzu ettiğiniz gibi, potansiyel düşman tehlikelerine karşı bu evliliği her ne kadar iğrenç görünse de tutkuyla yürüttüğüm izlenimi verebilirim. Ancak hayır, Loki'ye, asla, elimi bile sürmem. Bu son sözüm."

İçeri girdiği gibi bir fırtınayla kapıdan çıktı Thor hızlı adımlarla.

Onun yeterince uzaklaştığından emin olduktan sonra Frigga sesini alçaltarak kendi kendine söylenen Odin'e "O haklı, biliyorsun." diye mırıldandı. "Her ne kadar Jotunlar ve Aesirlerin fizyolojileri birbirine benzemese de geçirdiğimiz zaman dilimi aynı. Loki, Thor için daha bebek

sayılır."

"Ne yapmamı istiyorsun Frigga?" Odin'in sesi sinirliydi ancak sevgili eşi için bir miktar yumuşatmaya çabalıyordu. "Loki'yi bir 600 yıl daha evine geri yollamamı ister misin? Jotunheim tamamen toza dönünce de cesedini alıp Asgard'a getirebiliriz."

Kocasının da kendine özgü haklı nedenlerini duyduktan sonra Frigga sessizleşerek tahtında geriye yaslandı. İki ucu da çıkmaz sokak olan bir yol ayrımındaydılar. Şimdilik en iyisi Thor'un söylediği gibi Loki'yi burada barındırmak ve zamanı gelince evliliği 'gerçekten' tamamlamaktı.

***

Loki prens Thor'un adına yakışır şekilde yıldırım gibi odadan fırlamasının ardından bornozunu yavaşça yerden alarak giymiş, hayatında gördüğü en büyük ve en rahat yatağın başlığına yaslanarak yanındaki duvarın bir ucundan diğer ucuna kesintisiz uzanan camdan dışarıda hızla oluşan kara bulutları izliyordu. Arada şimşekler çakıyor ancak yağmur ısrarla dökülmüyor gibiydi. Jotun prens yumuşacık yastıkların arasına gömülürken hafifçe esnedi. Gece boyunca aldığı alkol şimdi etkisini göstermeye başlamıştı. Thor'un yokluğunu fırsat bilen bedeni gevşemiş, yarı uykulu bir hale geçmişti. Ancak uyumamak zorundaydı..

Uyumamak.

Uyuma-

Nefesi derinleşip göz kapakları ağırlaşırken Loki'nin narin boynu büküldü, başı yana düşünce bulunduğu pozisyonda sızıp kaldı.

Aradan geçen bir kaç dakikanın ardından Prens Thor ailesiyle giriştiği sıcak tartışma sonrası odasına geri çıkmıştı. Aslında odaya girmeden önce hizmetçilere kendisi için başka bir oda hazırlatmayı bile düşünmüştü ancak çalışanların dedikodularının sarayın dışına taşıp en sonunda düşmanların kulağına gideceği de aşikardı. Güvenebileceği bir avuç kişi vardı etrafında, geri kalan herkesin yanında eşine sadık, o narin bedenini kanatlarının altında herkesten ve her şeyden koruyan bir aşık görüntüsü oluşturmalıydı. Sağda solda yanan mumlarla hafifçe aydınlatılmış odaya girdiğinde prens onu gördü. Gözleri kapanmış, yüzü pencereye dönmüştü, usulca nefes alıp veriyordu siyah saçlı. Dağılan bulutların arasından sızan ay ışığı onun solgun yüzünü aydınlatıyordu. Thor ona yaklaştı, bir kaç saniyelik tereddütün ardından prensi omuzlarından ve belinden kavrayarak yatakta aşağıya kaydırdı. Başını dikkatle yastıkların üzerine yerleştirirken Loki yeşil gözlerini kırpıştırarak hafifçe araladı, yüzüne doğru eğilmiş Thor'a yarılanmış bakışlarını dikerken "P-prensim..?" diye mırıldandı uykulu bir sesle. Ancak tam olarak ayılamadan uyku onu tekrar hapsetti, gözkapakları yıldırım tanrısı ile arasına bir perde gibi iniverdi.

Prens Loki'nin nefesindeki alkolün kokusunu alan Thor ise derin bir iç çekerek başını salladı. Zamanında korkularının üzerine gitmeden önce rahatlayabilmek için o da alkolün dozunu kaçırır, ardından sızarak babasından büyük azar yerdi.

Sessizce güldü kendi kendine bir taraftan yatabileceği rahat bir yeri gözüne kestirmeye çabalarken. Fakat, böylesine büyük bir yatak varken başka yatacak yere ne gerek vardı ki? Dolayısıyla odaya bu kocaman yatağı getirip bir kaç dolap, koltuk, masa ve sandalyeden başka bir şey getirmemişlerdi. Prens Thor çenesini kaşırken yatağın öbür yanına geçerek oturdu. Onun ağırlığıyla içine doğru çöken sünger Loki'nin rahatsızca kıpraşmasına sebep olsa da Jotun prens bir kaç saniyenin ardından hareketsiz kalmıştı.

Gök mavisi gözlerini yorgun bir şekilde kapattı Thor. Bu gün onu da oldukça yormuştu.

***

Ertesi sabah güneş tacının ufukta belirmesini takiben, bahar meltemleriyle hafifçe sallanan ağaçların dallarında kuşlar neşeyle cıvıldamaktaydı. Henüz toprağı ısıtmaya başlamayan güneşin ışınları havayı tatlı bir pembe/mavi renge bürümüştü. Pamuk yığınlarına benzeyen bulutlar gökyüzünde sürükleniyordu. Sarayda bir kaç bölüm dışında herkes dün gecenin yorgunluğuyla uyuyordu.

Kuşların melodik şarkılarıyla uyandı Thor, eski odasındayken böyle bir detaya sahip olduğunu anımsamıyordu, Asgard prensi gözlerini yavaşça aralarken ilk önce doğan güneşin bulutların arasından sızan hüzmelerinin yer yer aydınlattığı geniş tarlalara takıldı bakışları, hiç böyle görmemişti Asgard'ı, sessiz, büyüleyici. Camın önünden uçan beyaz bir kuş dikkatini dağıtınca odanın içine verebildi kendini genç prens. Eski odasında olmayan bir kaç detay daha vardı. Örneğin göğsünün üzerini işgal etmiş bir sıcaklık gibi. Thor bakışlarını indirince rüya olmasını umduğu gerçeği buldu bedeninin üzerinde. Jotun prens onu dün gece bıraktığı yerde değildi. Yatakta yuvarlanmış ve Thor'u bulmuştu.

Onu bulduğu yetmezmiş gibi bir de ona sokulmuştu uykusunda, başını göğsünün üzerine yaslamış, narin ellerinden birini de yüzünün hemen yanına koymuştu. Yan yattığı için uzun bacaklarından ikisi de prensin adeleli sol bacağına hafifçe sürünüyordu. Siyah, dalgalı saçları Thor'un göğsüne serbestçe dağılmıştı. Saçlarıyla muhteşem tezat teni ise solgunluğunu koruyordu. Uzun kirpikleri yanaklarını gölgelese de burnunun ucundaki hafif kızarıklık prensin vücut sıcaklığında oldukça rahat olduğunu gösteriyordu. Kaşları hafifçe kalkmıştı ancak dudakları ifadeden yoksun düz bir çizgi şeklini almışlardı.

Tıpkı Asgard'ın bu çok bilinmeyen manzarası gibi, Loki'nin bu hali de... şeydi... Büyüleyici.

Thor onu incelemekten gözlerini alamıyordu, baktığı her noktada onu heyecanlandıracak bir detay bulmayı başarıyor, beyni tıpkı bir uyuşturucuya yanıt verirmiş gibi onu izlerken tüm bedenine adrenalin ve seratonin pompalıyordu. Ona dokunmak istedi Thor, dokunup uyandırmak. Böylelikle o rengini daha önce hiç görmediği muhteşem yeşil gözleri tekrar görebilmek.

Loki sanki onun zihnini okumuş gibi önce rahatsız bir şekilde kıpırdandı kendi kendine. Ardından sanki acı hissetmiş gibi yüzü buruştu prensin, hafifçe araladığı gözleriyle bulunduğu yerin bile farkında olmadan hafif bir sesle inledi.

Bir şeylerin yolunda olmadığı çok açıktı.

Loki tekrar gözlerini sertçe yumdu, bacaklarını karnına doğru çekti ve bir elininin avuç içini şakağına bastırdı. "Başım... Başım çok ağrıyor... Sanki birisi beynime kara büyü yapmış gibi..."

Thor her ne kadar hafif bir endişeyle başlasa da gülümsemesine engel olamadı onu izlerken. "Bir şeyin yok, sadece içkiyi fazla kaçırdın."

Henüz yeni uyanmış olmasından, sesi normalden daha derin ve hırıltılı çıkmıştı. Bedeninin üzerinde ürperdiğini hissetti genç eşinin. Loki gözlerini açmadan "Yardım et, lütfen.." diye mırıldandı, bu ağrının onun için dayanılmaz olduğu ortada gibiydi.

Thor da daha önce bir çok kez akşamdan kalmalık olarak adlandırılan sendromu yaşamıştı. Alkolü fazla kaçırdığı zamanlar olurdu, ertesi gün kalktığında bundan nefret eder, bir daha ağzına alkol sürmeyeceğine dair yeminler eder ancak ağrısı geçer geçmez yine gidip bir şeyler içerdi. Tabi bunlar gençlik yıllarında kalan şeylerdi, artık vücudu bir savaşçıya yakışır şekilde alkole karşı direnç kazanmıştı. Yine de yüzlerce yıl öncesinden kalma anılar bile yüzünü buruşturmaya yetmişti. Yatağın yanındaki sehpanın üzerinde duran içi su dolu büyük bardağı alarak onun

dudaklarına getirdi. "Hadi iç, toparlarsın."

Loki el yordamıyla bardağa uzandığında onun soğuk, ince parmakları Thor'un güçlü ellerinin üzerinden bardağı kavramış, içebilmesi için biraz havaya doğru kaldırmıştı. Suyu dudaklarından çekip başını tekrar Thor'un sert göğsüne yasladıktan sonra yıldırım tanrısı kendini tutamayarak sordu.

"Daha önce hiç alkol aldın mı?"

Hayır anlamında kafasını salladı Loki, gözleri halen sıkıca kapalıydı.

"Öyleyse neden dün gece su içer gibi alkol alıyordun?"

Genç prens bu kez biraz duraksadı cevap vermeden önce. Ardından "İyi geliyordu..." diyebildi zayıf, zor duyulan bir sesle.

'Neye iyi geliyordu?' diye sormadı Thor. Cevabı zaten biliyordu. Gerginliğine iyi geliyordu. Bilinmezliği ya da belki de korkuyu atlatması için yardım ediyordu. Alkol zihnini ne kadar bulandırırsa kendisini yiyip bitiren sorular ve endişelerden arınması o kadar kolay oluyordu. Biliyordu, çünkü Thor da aynısını yaşamıştı. Fakat prensi az da olsa dehşete düşüren şey Loki'nin bunları devasa bir canavar ya da bir ölüm-kalım meselesi için değil de kendi 'Evlilik Gecesi' için hissetmesiydi. Neyden bu kadar çok korkmuştu ki? Neye bu kadar çok endişelenmişti?

Muhtemelen bunun da cevabını biliyordu Thor.

Bu cevabı ise dün gece bedenini saran ipek bornoz artık onu örtmediğinde, yatağın başında dikilirken Loki'nin gözlerinde okumuştu.

Bekaret.

Gerçekten de el değmemişti.

Bu düşünce midesinde tatlı bir kıpraşmaya sebep olurken prens kaşlarını çattı. Yanlış şeyler hissetmemeliydi. Tabiki el değmemiş olacaktı, o daha bir bebekti!

Loki yataktan çıkmak için doğrulurken Thor ayılmak için yüzünü sıvazladı biraz. Yorgunluğu halen atamamıştı üzerinden, ancak kalkması gerekiyordu.

"Ben banyo yapabilir miyim?"

Çekingen bir sesle sorulan bu soru Thor'u düşüncelerinden ayırdı. Loki'nin cevap bekleyen bakışlarına gözlerini çevirdiğinde yeşil gözlerinin etkisinden kurtulabilmek düşündüğünden daha zor olmuştu. "Tabi." dedi Asgard prensi. "Bunun için benden izin almana gerek yok."

Loki baş ağrısı el verdiğince gülümseyerek teşekkür etti ardından kayarak yataktan çıktı. Odalarına bağlı banyoya bir kedi zarafetiyle yürüyerek giren Loki'nin bedenine indirdi Thor bakışlarını. Tıpkı bir kadın gibi, omuzları kalçalarına göre daha dardı. Bedeni narin bir kum saatini andırıyordu. Karşısına oturup geçen her bir dakikayı zevkle izleyebileceği bir kum saati...

Sabah mahmurluğuyla beyni yerine başka yerlerine giden kanın uyandırdığı hislerden irkilerek kurtulmaya çalıştı Thor. Kendisi bir Aesir'e göre genç sayılacak bir yaştaydı, kanı kaynıyor, halen mantığı arzularına laf geçirmede yetersiz kalıyordu.

"O bir bebek! Bebek!" sinirle fısıldadı kendi kendine, bedenine söz geçirememek onu hem korkutmuş hem de utandırmıştı. Fakat ne yapabilirdi ki? Loki onunla hemen hemen aynı

yaşlardaymış gibi görünüyordu. Thor kendini ne kadar zorlarsa zorlasın ona bakarken bir bebek göremiyordu. Kendini ondan nasıl uzak tutacağını bilemiyor ve bu kendini kötü hissetmesine sebep oluyordu.

Açılan suyun sesini duydu Asgard prensi. Hemen ardından Loki'nin dün geceden üzerinde kalan bornozu banyodaki ahşap tezgahlardan birine uzatan süt rengi kolu girdi görüş açısına. Anne ve babasına başına böyle bir işkenceyi sardıkları için içten içe köpürürken doğruldu Thor geniş yatakta. Kahvaltıya inmeleri gerekiyordu.

Daha bu şekilde geçecek en az 400 yıl olduğunu düşünmek bile tüylerini diken diken etmişti.

Odalarını bir şekilde ayırmalıydı yoksa tasvip etmeyeceği bir şey yapması kaçınılmaz olacaktı.

Chapter 10

Loki banyodan çıkana kadar Thor üzerini giyinip kahvaltı için hazırlanmıştı bile. Saçlarından sular damlayan Loki odaya girdiğinde yıldırım tanrısı "Daha iyi misin?" diye sordu. Eşi hafif bir baş hareketi ile onaylarken bu sabah giymesi gereken kıyafetleri aldı ve giysi paravanının arkasına geçti.

Daha şimdiden yorulmuş ve bunalmıştı. Jotunheim'ı çok özlemişti. İşler ters gittiğinde odasındaki tek camın pervazına oturur kafasını cama dayayıp korkunç fırtınaların gökyüzünde tipiden girdaplar yapışını izlerdi öylece... Bazen saatlerce dalıp giderdi uçsuz bucaksız ovalara.
Ama iyi gelirdi. Rahatlatırdı. Unutturdu.
Artık o manzarayı sonsuza dek kaybetmişti.

Ince parmakları dalgın dalgın ipek gömleğinin ense ve sırtındaki kopçaları birbirlerine geçirmeye uğraşırken birden sıcak bir dokunuş hissetti ellerinin üzerinde. Sıcak, büyük ve nazik eller. "Yardım edeyim.." Thor yavaşça kopçaları kavrarken Loki saçlarını yana aldı. Sırtının bitip boynunun başladığı noktada birleştirdi yıldırım tanrısı ilk kopça çiftini. Ardından elleri teması kesmeden sırtına indi, oradaki kopçayı da bağladıktan sonra beline kadar inerek sonuncuyu da kapattı.

Prens Thor kıyafetinin arkasını hallettikten sonra Loki prensin ellerinin beline oturduğunu hissetti. Gece yaşananların hala taze olmasının verdiği bir ürpertiyle adeta kaçtı avuçlarından. Yüzüne karşı canavar diyen bir adama karşı hiç içinden gelmiyordu ancak yine de gülümsemeye çalışarak teşekkür ettikten sonra bariz şekilde titreyen dizleriyle makyaj aynasının karşısına geçti ve saç fırçasını kavradı. Karışmış saçlarını tararken bir taraftan aynadan Thor'u kolluyordu. Yıldırım tanrısı ise camın yanindaki duvara sırtını yaslamış, elleri pantolonunun cebinde gözleri ise çok uzaklarda, öylece dışarıyı izliyordu.

Onun ilgilenmediğini farkedince rahatlayarak saçlarını yolmayı bıraktı Jotun prens. Daha yavaş ve düzgün taradığı saçlarını geriye attı ve yetenekli uzun parmaklarıyla balıksırtı ördü omzuna kadar gelen simsiyah saçlarını.

Perde gibi saçları ortadan kalkınca incecik, narin boynu ortaya çıkmıştı. Elmacık kemikleri artık saçlarının altında kalmadığından keskin bir şekilde ortaya çıkmışlardı. Yanakları ve burnunun ucu hafif şekilde kızarmıştı. Üzerindeki dar gömlek sanki nefes almasını engelliyordu ve aksi gibi omuzlarından bileklerine kadar inen kol kumaşları da inanılmaz bollukta dikilmişti, dökümlü bir şekilde ellerinin üzerine doğru sarkıyorlardı.

"Ben hazırım." diyebildi titremesini güçlükle kontrol edebildiği bir sesle.

...

Kahvaltı sırasında duyulan tek şey çatal ve kaşıkların çınlamalarıydı. Frigga ile karşı karşıya oturan çiftten Thor koluna dayanmış şekilde keyifsizce yemeğiyle oynarken Loki bir prense yakışır şekilde dimdik duruyordu. Gözlerini tamamen tabağına indirmişti. Görgü kuralları uyarınca eşi gibi dirseklerini masaya dayamak yerine kollarını dirsek hizasına kadar kaldırmış, önüne konulan krep benzeri yassı keki sağ elinde bıçak ve sol elinde çatalıyla nazikçe bölmeye çalışıyordu

Frigga kendi yiyeceğini dudaklarına götürürken yeni evli çifte kaçamak bir bakış attı. Birbirlerinden inanılmaz derecede alakasız görünüyorlardı. Ve üstelik, neredeyse 600 yıldır saray terbiyesi ve özel mürebbiyelerin eğitimlerini alan asilzade Loki ve kendi oğlu da öylesine bir vatandaş gibi duruyordu Loki'nin bu kendiliğinden asil olan halinin yanında. Odin de yemek

sırasında sessizdi, sadece kendi tabağına odaklanmış gibiydi.

Sözsüz gerginlik giderek daha da garip bir hal almaya başlayınca Loki bu duruma daha fazla dayanamayıp gözlerini kaldırdı. Frigga ile göz göze gelen prens önce ne söyleyeceğini bilemese de Thor'un annesinin cesaretlendirici gülümsemesi onu bir iki kelime için yüreklendirmişti.

"Kraliçem, geceniz nasıldı?"

Loki'nin sesindeki melodik tını Thor ve babasının da dikkatini çekmişti. Yabancı prens sevimli ancak kibar bir gülümseme ile Frigga'ya bakıyordu. Aynı sıcaklıkta yanıt verdi Frigga. " Oldukça eğlenceliydi. Misafirlerimizin farklı diyarlardan oluşundan ötürü ilginç hikayeler duyduk."
Loki ilgiyle kaşlarını kaldırdı. "Dinleyebilmeyi çok isterdim."

"Demek sen de hikayelere ilgi duyuyorsun." dedi Frigga. "Asgard kütüphanesinde bir çok seyahatname bulabilirsin."

Loki masadaki mendili dudaklarına bastırdıktan sonra "Kitap okumak en sevdiğim şeylerden biridir." diye gülümsedi.

"Oh Loki." Eşinin annesi masanın karşısından uzanıp elini kavrayarak hafifçe sıktı. "Seni yeterince tanıyamadığımız için gerçekten üzgün hissediyorum. Lütfen bugün çay saatinde bana katıl, konuşacağımız çok şey olduğuna eminim."

Loki gerginliğini boğazını temizleyerek saklamaya çalıştı. Ardından kibar bir şekilde teşekkür ederek gözlerini tekrar tabağına indirdi.

"Ben bugün Fandrallarla beraber avlanmaya gidiyorum." Dedi Thor konudan oldukça alakasız bir şekilde, ortaya konuşuyordu.

"Hayır, gitmiyorsun." diye yanıtladı Odin. "Oğlum, sen hemen hemen bir yıllık avlanma kotanı zaten evlilik hediyen ile doldurmuş durumdasın."

Thor'un dudaklarındaki kan çekildi babasını duyduğunda, evet şu lanet kurdu tamamen unutmuştu ancak babası bu durumdan oldukça rahatsız görünüyordu ve muhtemelen bugün kulağını çekecekti.

"Loki ve annen konuşurken biz de bu konu üzerine muhabbet edelim."

İşte, ölüm fermanı okunuyordu. Yıldırım tanrısı boğazında oluşan yumruyu güçlükle yutkunarak başını salladı. "Nasıl isterseniz."

Loki göz ucuyla Thor'a bakarken Asgard prensi sandalyesini geri itmiş hiç bir şey söylemeden masayı ve ardından yemek salonunu terk ederek gözden kaybolmuştu. Loki endişeli yeşil gözlerini Frigga'ya diktiğinde kraliçe tekrar gülümseyerek onu rahatlatmaya çalıştı.

"Tipik baba-oğul sürtüşmesi." diye fısıldadı kraliçe.

Fakat Loki babası ile hiç böyle şeyler yaşamamıştı.

***

Thor sabah çekip gittiğinden beri bir daha ortalıkta görünmemiş, kendilerini görmeye gelen misafirlerle Loki ilgilenmiş her bir kral, prens ve soyluyla tek tek konuşurken zamanın nasıl geçtiğini farketmemişti. Kraliçe ile sözleştikleri saatin geldiğini bildiren bir uşak gelip kulağına fısıldadığında Loki içinden şükrederek misafirlerinden izin istedi ve kendisine bahsedilen odaya doğru yola çıktı. Koridorun bir başından dönmüştü ki kendisine doğru gelen eşini gördü. Tek

başınaydı ve muhtemelen Odin'in yanına gidiyordu. Ne yapacağını ne söyleyeceğini bilemedi Loki. Durmalı mıydı yoksa devam mı etmeliydi? Konuşmalı mıydı? Konuşup onun geç kalmasına sebep olursa başına daha büyük bir dert açar mıydı? Hiç bir şey bilmiyordu Jotun prens, yine de yüzüne çekingen gülümsemelerinden birini takıp ilerlemeye devam etti. Thor ise dümdüz önüne bakıyor onu görmüyor ya da görmezden geliyordu. Ta ki birbirlerini geçecek bir seviyeye gelene kadar. Loki onun yanından geçerken Thor delici, öfkeli mavi gözlerini Loki'nin suratına dikmişti. O gözlerdeki sessiz 'canavar!' çığlığını duyan Loki ise dün geceyi hatırlamış ve tüm vücudunun gergin bir şekilde ürperdiğini hissetmişti.

Bunların olacağını biliyordu.

Aesirlerin onu kabul etmeyeceklerini biliyordu.

Onu dışlayacaklarını, canavar gibi isimlerle anacaklarını.

Ancak...

Loki hiç bir zaman bunları yapacak olanın bizzat Thor olacağını düşünmemişti.

Kraliçenin odasına vardığında kapıyı çalmadan önce halen kulaklarında olan zümrüt küpelere dokundu yavaşça..

Madem ondan nefret ediyordu, neden onun için bu kadar şey yollamıştı ki?

Aklında dolanan bulutları defetmeye çalışırken kapıyı çalarak içeri girdi Jotun prens. Frigga parlak, kanarya sarısı bir elbise ile geniş bir berjerde tüm zarafetiyle onu bekliyordu. Ahşap sehpasının üzerinde porselen bir demlik, iki geniş fincan ve bir kaç eski kitap duruyordu.

"Hoşgeldin, Loki." diye gülümsedi kraliçe. "Gel, seni bekliyordum."

Loki gülümsemeye çalışarak kraliçenin yanındaki berjerde yerini aldı. "Merhaba."

"Dünden beridir epey yoğundun. Ancak nefes alma fırsatın olmuş olmalı."

Loki kafasını salladı uşak çaylarını koyarken. "Evet, ancak burası oldukça güzel bir diyar ve beni oldukça sıcak karşıladılar."

Genç Jotun'un son kelimelerle birlikte yüzünün düştüğünü farkeden Frigga uşağa gitmesini emreden bir bakış attı, kadın çıkıp kapıyı kapattıktan sonra da "Oğlum hariç öyle değil mi?" diye mırıldandı onun bariz üzülmüş yüzüne bakarken.

İşittiklerini takiben Loki kızarmış gözlerini şaşkınlıkla kraliçeye dikti. Farkettirmemek için çok uğraşmıştı ancak "B-Ben, hayır, öyle mi yaptı?" diye kekeledi. "Bana soğuk gelmedi."

Kavradığı fincanı hafifçe titreyen elleriyle dudaklarına götürürken zaman kazanmaya çalıştığı aşikardı.

"Oğlumu tanıyorum." dedi Frigga. "Tavırları kesinlikle sıcaktan oldukça uzak."

Loki bariz şekilde ürperince elindeki fincandan bir miktar çay, tabağa döküldü. Jotun prens saklamaya çalışırcasına "S-sıcakmış" dese de kendini tutamıyordu. "Ben, yanlış bir şey mi yaptım acaba?"

Frigga ona adeta kendi oğluymuşçasına sevgiyle yaklaştı. "Hayır, hayır küçüğüm, sen hiç bir şey yapmadın."

"Öyleyse neden-?" Loki'nin gözleri görünür şekilde sulanıyordu. Parıldayan gözlerine hüzünle bakan Frigga derin bir iç çekti önce. Her şeyi anlatmak istiyordu aslında. Ancak ne diyecekti ki? 'Thor'dan olduğunu sandığın sevgi dolu tüm o hediyeleri aslında ben yolladım, senin buraya gelmene ramak kalana kadar Thor'un senden haberi bile olmadı ardından da sevmediği biriyle evlenmek zorunda kalacağı için tribe girdi' diyemezdi Frigga. Jotun prens zaten bir gün içerisinde oldukça yaralanmış gibi duruyordu, ona şimdi şu gerçeği söylemek onun kraliçeden de uzaklaşmasına sebep olabilirdi. Eğer kendi içine kapanırsa onu sonsuza dek kaybederlerdi, bu riski göze almak istemedi Frigga.

"Aslında başlarda çok istekli ve mutluydu. Ancak birine ruhen ve bedenen sonsuza dek bağlanma fikri son zamanlarda onu korkutmaya başladı." dedi Kraliçe doğruların yerine. "Thor bu duygularıyla savaşıyor ona biraz zaman ver."

"Anladım..." diye mırıldandı Loki. "Yanlış bir şey yapmış olmaktan çok korkmuştum."

Hayat ne kadar da adaletsizdi. Tüm sorumluluk tüm bu olanlardan zerre kadar haberi olmayan bir çocuğun omuzlarına yüklenmişti. Ancak en kısa zamanda işler yoluna girecekti. Her zaman girerdi. Asgard'da işler daima böyle yürürdü.

"Hayır." dedi Frigga. "Asla korkma, özellikle de Thor'a karşı. Oğlum bazen akılsızca konuşur, bu tür durumlarda sinmek yerine kendini ifade et, anladın mı?" Ardından prensin cevap vermesini beklemeden, "Sen daha küçük bir çocukken annenle birbirimize mektuplar yazardık. O mektuplarda bana senin sihir yeteneklerinden bahsettiğini hatırlıyorum. Gerçekten büyü yapmaktan zevk alıyor musun?"

Loki daha canlı bir şekilde kafa salladı. "Evet, gücümü büyüye odaklamak beni mutlu ediyor."

"Peki neler yapabiliyorsun?" diye sordu kraliçe. "Agresif bir yırtıcıyı yavru kediymişçesine sakinleştirmek ve 300 kiloluk bir geyiği telekinezi ile kaldırmak hariç."

Loki gülümsemeden duramadı önce. "Aslında bir çok şey yapabiliyorum, ancak bunların hepsi küçük küçük şeyler. Küçük ilüzyonlar, şekil değiştirme, objeleri kısa süreliğine görünmez kılabilme.. Bunun gibi ufak tefek şeyler.

"Harika!" dedi Frigga aydınlık bir gülümsemeyle. "Bu kitapları bulmak biraz zor oldu ancak onları oldukça seveceğinden eminim."

Kraliçenin işaret ettiği kitaplara gitti Loki'nin gözleri. En üstte bulunan yıpranmış ve sararmış kitabı aldı önce. Avuçlarında kavrar kavramaz kalbi hızlanmaya başladı Jotun prensin. Bu kitabın ne olduğunu biliyordu. Kitabın bir adı veya onu tarif edecek bir özelliği yoktu ancak yine de biliyordu işte. Jotunheim'da Asgard hakkında okuduğu yazıtlarda bu kitaplardan bahsedildiğini hiç unutmamıştı. Oldukça yetenekli bir soyu olan kraliçe Frigga'nın atalarının yazdığı bu kitaplar sadece Asgard'ın değil 9 diyarın tamamında büyücülüğün en kapsamlı ve en zorlu kitapları sayılıyordu. Bu kitaplar o kadar çok el değiştirmiş, uğurlarında o kadar çok kan dökülmüş ve savaşlar yapılmıştı ki en sonunda tüm ciltler Asgard meydanında ateşe verilerek yok edilmişti.

Yani yok edilmiş olmaları gerekiyordu.

"N-nasıl?!" diye sordu Loki. "Bu hazinelerin sonsuza dek kaybolduğunu sanıyordum."

Frigga onun kitabın kapağını dahi açmadan ne olduğunu anlamasından oldukça memnun olmuştu. "İyi bir büyücü 9 diyarın tamamını kandırabilir." dedi oyunbaz bir gülümsemeyle. Nedense bu kitapların hazine sandıklarının tozlu diplerinden çıkarılması ona yeniden gençliğini anımsatmıştı. "Dedem ben daha minik bir kız çocuğu iken, bana yatmadan önce bu kitapları okur, onlar

sayesinde bir gün çok güçlü bir büyücü olacağımı söylerdi." dedi, anılara dalmıştı.

Loki bakışlarını kaldırıp ona bakınca, kraliçe sevgi dolu bir gülümsemeyle onun saçlarını okşadı.

"Oğlum Thor'a hamileyken onun da benim gibi bir büyücü olmasını çok istiyordum. Doğumdan sonra ona bir kaç büyü öğretmek istedim ancak o hiç bir zaman büyüye hevesli olmadı. O hep silahlarını kuşanıp düşmanlarla kaba kuvvetini kullanarak dövüşmek istedi. Şimdi seni gördükten sonra ise, mirasım için senden daha uygun biri olabileceğini düşünmüyorum."

Loki heyecanla derin bir nefes alırken, kitabı göğsüne bastırdı. Parıldayan gözleri arzularının bir aynası gibiydi. "Aslında, her zaman düşmanları büyü yardımıyla püskürtmenin verilen zafiyatı azaltacağına derinden inanmışımdır."

Heyecanı Friggaya da bulaşmıştı. Ela gözleri geniş bir gülümsemeyle küçülen kraliçe " Sen harika bir koruyucu olacaksın." dedi bir elini genç prensin omzuna koyarken. "Şimdilik bu kitapları okuyarak orada yazanları sindirmeye çalış, ardından Asgardlı savaşçılar için inşaa edilen çalışma salonunda öğrendiğin büyüleri muntazam hale getirmek için çalışacağız."

Loki yutkunarak kafasını salladı. "Elimden geleni yapacağımdan emin olabilirsiniz."

Kraliçe onun bu tatlı hallerine daha fazla dayanamayarak yanaklarını sıktı. "Şimdi bana Jotunheim'dan ve orada yaptıklarından bahset, bunları dinlemeyi gerçekten çok istiyorum."

Porselen demlik kendi kendine yükselip bardaklara çay doldururken Loki kitabı diğerlerinin yanına, sehpanın üzerine bıraktı.

"Aslında Jotunheim'a dair bildiklerim Asgard'a dair bilgilerimle kıyaslanınca önemsiz kalıyor. O diyarda doğmuş olabilirim, ancak ben Jotunheim prensi gibi büyütülmedim. Sarayın dışına bile çok nadir çıkmıştım. Muhtemelen bilirsiniz, ben doğduğumda..."

"Üzgünüm Loki." diye kesti onu Frigga. "Başına gelenleri biliyorum, sana bunları hatırlatmak istememiştim."

"Ah, önemli değil." dedi Loki, umutsuzca gülümsemek için zorlamıştı kendini. "Bunları çoktan aştım, ben artık bir yetişkinim, bu tür şeyler beni sarsmıyor."

Keşke benim 650 yaşındaki koca bebeğim de senin kadar olgun bir ruha sahip olsa diye düşündü Frigga derin bir iç çekerken. "Başına gelen onca şeyden sonra hayatta kalmış olman gerçekten mucize. Seni ilk duyduğumuzda diyar için önce sevinmiş olsak da başına gelenlerden ötürü oldukça endişeliydik, sen çok güçlü birisin, Loki."

"Teşekkürler kraliçem." dedi Loki bardağına uzanırken.

"Yine de, burası Jotunheim gibi soğuk olmaz, umarım Asgard'ın yumuşak iklimi ile seni bunaltmayız."

Loki birden elektrik çarpmış gibi ürperdi. Zihninin derinlerinde ağlayan bir çocuk tüm anılarını su yüzüne çıkarttı ve Loki'nin bilinci bu anıların içinde boğulmaya başladı, sanki bedeninden ayrılıp geçmişe gitmişti ruhu, boşluğa odaklanan gözleri ve havada kalan eli ile prens boş bir heykel gibi kalmıştı bir süreliğine.

Baba... Nolur....

Diye inledi küçük çocuk titreyen ve ağlamaklı bir sesle.

Çok üşüyorum...

Derinlerden annesinin de ağlayan sesini duyabiliyordu.

Laufey, yalvarırım dur, o daha çok küçük!

"Loki?"

Kraliçe'nin endişeyle bezenmiş ses tonu getirdi Jotun prensi kendine. Hafifçe kafasını sallayıp bardağın kulbuna uzandı ve dumanı tüten çayı dudaklarına götürdü. "Burada olmaktan mutluyum. Onca yılın ardından, sanki sonunda ait olduğum yerde gibiyim. Hava durumu benim için önemli değil."

"Güzel." dedi Frigga. Biraz rahatlamış gibiydi. "İyi olacağını bilmek güzel."

Chapter 11

Aynı günün akşamüstü Thor tüm gün ortalıkta görünmeyen Loki'yi gönülsüzce de olsa aramaya çıkmıştı. Saraydaki kimsenin onu kraliçenin yanına girdikten sonra görmemesi biraz endişe verici olsa da Thor takılmamıştı, onun buralarda bir yerlerde olduğunu biliyordu, hem nereye gidecekti ki? Sevgili babası bugün kulağını sertçe çekmiş, eşini artık göz önünden ayırmamasını ve çocuğa iyi davranmasını emrettikten sonra onu huzurundan adeta kovmuştu.

Thor büyük salona girdiğinde de sürprizle karşılaşmadı, tıpkı sarayın diğer odaları gibi burası da boştu. Yalnızca Heimdall kocaman gövdesiyle camlardan birinin önünde ayakta dikiliyordu. Thor'un geldiğini hissedince hafifçe ona doğru döndü kapı bekçisi.

"Heimdall?"

"Merhabalar prensim." Heimdall onu karşıladıktan sonra tekrar cama döndü. "Anladığım kadarıyla Loki'yi arıyorsunuz."

"Evet, seni bulduğuma sevindim, Heimdall." diye gülümsedi Thor. "Bana nerede olduğunu söyleyebilir misin?"

"Tabiki." dedi kapı bekçisi, "Buraya gelirseniz nerede olduğunu gösterebilirim de." Thor onun yanına gelince de ekledi. "Annenizin yanından çıktığından beri orada oturmuş kitap okuyor."

Thor gözlerini Heimdall'ın gösterdiği yere diktiğinde gördü genç prensi. Üzerinde sabahki elbiseleriyle bir ağacın dibine oturmuş, başını ağacın gövdesine dayamış huzurlu bir ifadeyle eski bir kitabı okuyordu. Thor derin bir iç çekti onu görünce. "Demek buradaymış."

"Ne okuyor bilmiyorum ancak saatlerdir gözünü bile ayırmadı." dedi Heimdall. "Kraliçenin yanından o kitaplarla çıkmış."

"Muhtemelen cici bir prenses olma klavuzudur." Thor umarsızca sakalını kaşırken arkasını döndü. "Teşekkürler Heimdall. Beni büyük bir karın ağrısından kurtardın."

Heimdall prensin bu tavrından bariz bir şekilde rahatsız olsa da "Size hizmet etmek benim görevim." diye yanıtladı prens odadan çıkıp gözden kaybolurken.

***

"Sabahtan beri seni arıyorum."

Loki, eşinin hafif sinirli sesi kulaklarına çalındığında irkilerek gözlerini kaldırdı. Thor kendisinden bir kaç adım uzakta kollarını göğsünde kavuşturmuş ayakta dikiliyordu.

"Üzgünüm prensim." dedi Loki uysal bir sesle, ardından sayfalarının arasına yeşil bir yaprak sıkıştırıp kitabı kapatarak yere koydu. "Sizi dinliyorum."

Thor sabahtan beri Loki'yi arıyordu, evet. Fakat bulduğunda ne yapacağını hiç düşünmemişti. Şaşkın bir ifade yüzünde dominantlık kurunca Loki kaşlarını kaldırarak "Beni neden arıyordunuz?" diye yineledi sorusunu.

"Birden bire ortadan kayboldun-" Thor aniden durup daha düzgün bir sebep düşünmeye çalıştı. "Misafirler seni sordu."

"Ah, hepsiyle konuştum sanıyordum." diye mırıldandı Loki. "Herkese kraliçeyle konuşacağımı ardından istirahata çekileceğimi söylemiştim."

'Ya, öyle mi?' dercesine hmm'ladı Aesir prens.

İkisinin arasında yalnızca doğanın bozduğu bir sessizlik oluşmuştu. Hışırdayan yapraklar, cıvıldayan kuşlar...

Loki gözlerini kapatıp başını arkaya, ağacın gövdesine yasladı. Öğrendiği büyüleri kafasında tekrarlayıp duruyordu. Eğer Thor gelip dikkatini dağıtmamış olsa bir kaç tanesini deneyebilirdi belki. Ama şimdi hepsi yarını bekleyecekti.

Thor onun ifadesiz yüzünü süzdü bir kaç saniyeliğine, siyah saçları rüzgarla birlikte hafifçe dalgalanıyordu. Jotun prens, Thor'un kendisi gibi sırıtmıyordu, doğayla o kadar bütünleşik görünüyodu ki sanki doğa ananın bir parçası gibiydi. Yıldırım tanrısı onun yanına yere oturdu, yerdeki kitaplardan birini alarak kucağına açtı.

"Bunu... Bunu okuyamıyorum."

Loki gözlerini açmadan "Değişik bir diyelekti var." diye mırıldandı. "Ben de çözmeye çabalıyorum."

Sarışın kitabı elinde evirip çevirdi biraz. "Daha önce hiç bu kadar eski kitaplar görmemiştim. Nereden buldun?"

"Ah.." Jotun prens yaslandığı yerden bakışlarını ona çevirdi. "Bugün anneniz verdi."

Tekrardan hmm'ladı Thor, bu kez ikisinin bakışları birleşmişti. Loki'nin parlak yeşil gözlerinin büyüsü rüzgarla inatla yüzünde kımıldanan siyah saç tutamlarıyla birlikte kesintiye uğrasa da bir bütün olarak bakınca yine nefes kesiyordu Jotun prens. Sarışın hemen bakışlarını ileri dikince Loki eşinin kucağındaki kitaba uzandı. "Umarım sizin için sorun oluşturmuyorumdur."

"Ne?" Thor kitabı kapatırken derin bir iç çeken Loki'ye tekrar çevirdi bakışlarını, böyle bir soru için hazırlıksız yakalanmıştı. "Sorun derken?"

"Demek istediğim.." Loki çimenlerde parmaklarını dolandırırken dalgın dalgın mırıldandı. "Asgard gibi bir diyarın prensi olarak zaten zihninizi meşgul eden yığınla şey olmalı. Benim gibi bir-" 'canavar' dememek için dudaklarını birbirine bastırdı Loki. Öyle seslenmişti değil mi? 'Canavar'. Thor ve diğer Asgardlıların gözünde Loki bir canavardan öte değildi. "bir yabancı" diyebildi güçlükle "sizin için sorun yaratmıyordur umarım."

"Sen düşündüğüm son şeysin." dedi Thor. Neden sonra söylediğinin farklı anlamlar içerdiğini farkederek "Demek istediğim-" diye başladı. "Sorun yaratan biri değilsin. Sessizsin ve söylenenlere boyun eğiyorsun, uysallığın güven veriyor. Öyle bir şeyler işte."

"Anladım." dedi Loki "Öyleyse halkın ve diyarın huzuru için bu şekilde devam etmeye çalışacağım."

"Ah, halkı merak etme." dedi Thor umarsızca. "Halkın oldukça dikkatini çektin, özellikle Fenrir olayından sonra, baya hayran kazandığını düşünüyorum."

Loki'nin bakışlarını üzerinde hissedince yine ona bakmadan "Kurt için özür dilerim." dedi ancak duyulabilen bir sesle. "Elimden kaçabileceğine ihtimal vermemiştim."

"Önemli değil." dedi Loki sıcak bir gülümsemeyle. "Özellikle kurtlar çok asil ve sert hayvanlardır.

Bir boyunduruk altındayken vahşileşip etrafa saldırırlar. Bu tür vahşileri ancak ustalar ehlileştirebilir, bilmeyen kişiler zaptetmeye çabalarken onları daha da saldırganlaştırabilir ya da sağlıklarına zarar verebilirler. Bunun için seni suçlayamam."

Onu getirmekteki planımı bilsen de böyle konuşabilir miydin acaba, diye geçirdi içinden Thor, ardından derin bir nefes alarak çimenlerin üzerine uzandı. "Eski sarayın orada çok daha iyi bakılacak, daha şimdiden bir nebze uysallaştığını söylediler, açıkçası şaşkınım."

"Buna sevindim." diye gülümsedi Loki. "Bana kalırsa, görüntüye göre yargılamak oldukça yanlış, canlılar hiç bir şekilde nasıl göründüklerine göre ötekileştirilmemeliler. Nefes alan her şey benim gözümde eşittir." Loki yeşil gözlerini uçsuz bucaksız gökyüzüne dikti konuşurken. "Bedenleri galaksilere hayat olan 'Celestial'lerden bu minicik çimenlere kadar."

Thor hafif bir kahkaha attı. "Çimenler nefes almaz ki, burunları yok bir kere."

Loki ona üstatların bitkiler üzerindeki çalışmalarından ve bu çalışmaların listelendiği ciltlerce kitaptan bahsedebilirdi ancak o başını eğip gülümsemeyi tercih etti. "Doğuyor, büyüyor ve ölüyorlar, nefes alan her varlık gibi."

"Ne önemi var ki? Bitkiler ve hayvanların tamamı bizim zevklerimiz için var." dedi Thor, "Eninde sonunda bize yemek ya da binek olmak için varlar."

Loki derin bir iç çekti, cıvıldayan kuşların şarkıları bile şu konuşmadan daha anlamlıydı. Thor kendi türünü en tepeye koymuş, geri kalanları da sağa sola serpiştirmişti. "Peki ya ben?" diye sordu siyah saçlı. "Biz?"

Onun 'biz' derken bahsettiği şeyi anlamıştı Thor, kendine yüzyıllardır öğretilenlere göre bu evrendeki her şey Aesir'e hizmet etmek için vardı. Buna Jotunlar dahil. Fakat... Onları hiç hizmet ederken görmemişti...

"Açıkçası Jotunların bu hayattaki gayesini hiç bir zaman anlayamadım." dedi yıldırım tanrısı, Loki'nin irileşmiş gözlerini kendisine çevirdiğini farketmemişti. " Buzdan bir cehennemde kıtlık içinde hayatta kalmaya çalışıyorlar, bilirsin maviler, biraz da medeniyetten yoksun bir haldeler. Asgard'da her diyardan ırka rastlamak mümkün, ancak Jotunları hiç göremezsin." kendi kendine güldü Thor. "Eh, o çirkinliğe sokağa çıkmaları da korkunç olurdu gerçi."

Thor kendini bu soruya öyle kaptırmıştı ki karşısındaki kişinin bir Jotun olduğunu çoktan unutmuştu. "Madenciler madende kalmalı bence." demesinin ardından Loki, o bir melek kadar sakin bir ifadeye sahip Loki, sinirden kızarmış halde hışımla kalktı yanından. 'Madenciler' lakabı kendi ırkına takılmış çirkin bir isimdi, Jotunheim'daki zengin maden yatakları yüzünden halkı katledilmiş, hayatta kalanlar da köleleştirilerek madenlerin çıkarılmasında yorgunluktan ya da işkenceden ölene dek işçi olmaya mahkum edilmişti, Jotunheim ile alakalı en küçük kitapta bile diyarın tarihindeki bu karanlık lekeden bahsedilirdi. Thor'un böyle hassas bir noktayı bilerek ve isteyerek deşmesi kelimelerle anlatılamayacak kadar çirkindi, gurur kırıcı ve sarsıcıydı. Loki, kitaplarını topladıktan sonra uçarcasına saraya geri yürümeye başladı. Thor ise rahatını hiç bozmadı, yattığı yerden tek gözünü açarak onun sinirle kasılmış bedenine baktı, ardından geri yattı, ikindi güneşinin tadını çıkartmaya devam etti.

***

Loki'nin sert adımları koridorlarda yankılanırken Jotun prens gergin bir yay gibi yürüyordu, sinirden parmakları karıncalanmıştı, gözlerinin önündeki görüntü yavaşça kararıyor, bulanıklaşıp tekrar netleşiyordu. Muhafızların şaşkın bakışları altında hızla çıktı merdivenleri. Odaya girer girmez sertçe çarptı kapıyı. Ellerini dağılmış saçlarının arasından geçirdi sinirle odada volta atarken. Fırlatacak ve kıracak bir şeyler ararken gözleri, sertçe kalkıp inen göğsü biraz sakinleşti,

Loki durup derin bir kaç nefes aldı. Thor'un saygısızlık dolu sözleri kafasının içinde yankılanınca siyah saçlı hışımla düğmelerine davrandı. Hızla soyunurken banyoya dalarak soğuk suyu ardına kadar açtı, buz gibi su yüzüne çarpıp onu sakinleştiririrken Loki duvara dayandı ve kayarak ıslak zemine oturdu.

Gözlerinden bir kaç damla yaş yuvarlandı siyah saçlı bir miktar duruldığunda...

Nasıl bu kadar saygısız ve kötü kalpli olabilirdi...

Efsanelerden okuduğu prens Thor bu değildi. Bu olamazdı...

Ama gerçek buydu işte. Ayrıca... Yalnızca Thor değil tüm diyarlar hor görürdü Jotunları bu bilinen bir şeydi. Ayrıca bu nahoş gerçek Loki'nin de kendini hazırladığı bir şeydi. Biliyordu değil mi? Onu kabul etmeyeceklerini, ona canavar diyeceklerini, hepsini biliyordu Loki. Buna hazır olduğunu sanmıştı, görünüşe bakılırsa yanılmıştı da...

O derin düşüncelere dalmışken endişeyle içeri giren hizmetçi yavaşça banyoya doğru yürüdü. Prens Loki gömleğini yırtarcasına çıkartmış, gürleyerek akan suyun altına oturmuş öylece boşluğa bakıyordu.

"Prensim?" diye mırıldandı genç kız ona doğru çekingen bir kaç adım atarken. "Prens Loki?"

Loki cevap vermedi. Sanki balmumundan bir manken gibiydi; beyaz bir ten, cansız bakışlar... Ona hafifçe dokunursa prensi uyandırabileceğini düşünen kız yavaşça Loki'nin omzuna uzandı...

Saray koridorları genç bir kadının acı dolu çığlığıyla yankılandığında tüm muhafızlar birden alarm verdi. Hemen hemen 10 kişiden oluşan bir grup muhafız sesin geldiği yer olan prens Thor'un odasına daldı. Bir hizmetçi yerde yatıyor, çığlık çığlığa ağlayarak çırpınıyordu. Oda anormal derecede soğuktu, öyle ki muhafızların nefesleri buharlar eşliğinde karışıyordu havaya.

"Hemen üstatları çağırın!" diye bağırdı muhafızlardan biri, alt katta endişeyle bekleşen hizmetçilere doğru.

Sarayın içinde olup bitenlerden habersiz, çimenlerin üzerinde güneşin keyfini çıkaran Thor küçük adımlarıyla koşan biri olduğunu duyunca gözlerini açtı. Yüzünde korkuyla kendisine doğru koşan hizmetçiyi görünce kalçalarının üzerine doğruldu prens, sarayda yolunda olmayan bir şeyler olmalıydı.

"Yardım edin prensim!" diye haykırdı kadın. "Loki!!!"

Thor hızla fırlayıp saraya doğru koşmaya başladı.

Muhafızların koruduğu odaya girdiğinde içerideki anormal soğukluk hemen dikkatini çekti Aesir prensin. Camın önünde yerde yatan kadının başında iki tane üstat vardı, biri onu rahatlatacak büyüler mırıldanırken diğeri kadının tamamen kan oturmuş avuç içine bir krem sürüyordu.

Soğuğun yoğunlaştığı banyoya girdiğinde Thor Loki'yi odanın köşesine sinmiş halde buldu. Bedeni buz mavisi rengini almıştı. Bacaklarını karnına çekmiş, yüzünü ise dizlerine gömmüştü, simsiyah saçları yüzü için ikincil bir perde gibiydi. Thor önce yavaşça ilerleyip suyu sıcağa çevirdi. Ardından banyonun kapısını kapatarak içeride olacakların içeride kalmasını garantiledi. Loki odanın ısısının değiştiğini hissetse de tepki veremiyordu. Sanki bedeni uyuşmuş gibiydi.

"Özür dilerim."

Bir bıçak kadar keskin atmosferi yumuşatmak için bundan daha iyi bir giriş düşünülemezdi. Thor,

Loki'nin onu dinleyip dinlemediğinden bile emin değildi, ancak bunları dile getirmek istiyordu. "Dışarıda söylediğim her şey için özür dilerim. Hiç birini söylerken ciddi değildim."

Loki başını dizlerinden bir kaç santim kaldırdığında da devam etti.

"Jotunlar oldukça gururlu, öyle değil mi Loki, tıpkı senin gibi? O şekilde hitap etmemeliydim, biliyorum."

Loki ağlamaktan hafifçe şişmiş alev kırmızısı gözlerini Thor'a kaldırabilecek gücü bulduğunda Aesir prens güçlükle yutkunarak ürperdi. Evet, korkunç bir yanı vardı bakışlarının, ancak bir o kadar nefes kesiciydi de.

"Demek, gerçekte böyle görünüyorsun."

"Çirkin ve tüyler ürpertici..." Loki zayıf bir sesle tamamladı onun başladığı cümleyi. "Korkunç bir canavar gibi."

Thor kaşlarını indirerek dudaklarını ısırdı. Hemen arkasından, onunla aynı hizaya gelebilmek için dizlerinden birinin üzerine çöktü ve elini onun yanağına uzattı.

"Hayır, Loki, sen... sadece... güzelsin."

Loki kendisine uzanan elden kaçınırken "Yapma" diye inledi. "Bana bu formdayken dokunursan, temas ettiğin her yerde acı verici buz yanıkları oluşur."

Thor'un eli havada asılı kalırken "Kapıdaki kadına da olan bu muydu?" diye sordu usulca.

Loki evet anlamında kafa sallarken gözlerini yine yere dikmişti. "Ben.. Odaya girdiğini bile farketmedim. Eğer bilseydim, engel olurdum, ben... Ben..."

"Kafan benim sözlerimle çok meşguldu, değil mi?" Thor ona bu kadar sert davrandığı için kendinden bir miktar nefret ederken diğer taraftan onun gerçek görünümünü ortaya çıkartabildiği için mutlu olmuştu. Loki'nin üzerindeki büyü düşündüğünden oldukça farklıydı. Rengi hariç her şeyi Aesir formuyla birebir uyuşuyordu. Oda sıcaklığının normale dönmesiyle Loki'nin soluk mavi teni renk değiştirmeye başladı. Thor'un yüzüne diktiği kızarmış gözleri eski rengi olan yeşile geri dönerken yıldırım tanrısı onun beyaz elini kavrayarak avuçlarının arasında sıktı. Loki hala oldukça soğuktu, hatta soğukluğu neredeyse acı veriyordu ancak Thor onu bırakmadı. "Bahçede söylediklerimi unut lütfen" diye fısıldadı Aesir prens. "Biliyorum, yenir yutulur şeyler değildi söylediklerim, sana, ailene ve ırkına hakaret ettim, onursuz davrandım... Ve de oldukça düşüncesiz.. Ama bugün annemle konuştuğunuzu bildiğimden..." Yüzüne yayılan o tatlı gülümseme gözlerini yine küçültürken ekledi "...benim nasıl koca, şapşal bir bebek olduğumu sana anlattığını varsayıyorum."

Daha bir kaç dakika önce gözlerinden süzülen yaşlara hakim olmakta zorlanan Loki, prensin bu çocuksu itirafıyla, hafifçe de olsa, gerçekten gülümsemişti. "Prensim." diye mırıldandı hafifçe burnunu çekerek. "Buraya getirilmeden önce tüm bunlarla başa çıkabileceğimi düşünmüştüm. Yanılmışım, acizliğimi bağışlayın."

Thor elini onun hafifçe titreyen omzuna koyduğunda bir miktar ciddileşmiş gibiydi. "Bu güne dek hiç ihtiyacım olmadı, Asgard prensi olarak ağzıma geleni olduğu gibi söylemek başıma hiç dert açmadı, karşımdakini nasıl yaraladığı ise zerre kadar bile umrumda olmadı. Ancak... Bu günden başlayarak, sanırım, artık söylediklerime dikkat etmeye başlasam iyi olacak. Teşekkür ederim, Loki."

***

Rahatsızca kıpırdandı Thor oturduğu tahtta. Bugün söylediklerini düşünüyordu. Odin'in sakalı adına, yelkenleri ne kadar çabuk suya indirmişti öyle. 'Özür dilerim, daha dikkatli olmalıydım' düşündükçe deli oluyordu. Bir sıcak gülümseme için resmen kendinden taviz vermişti.

"Aptal Thor" diye homurdandı kendi kendine. "Sen kral olacaksın, KRAL!" Parmaklarını sabırsızca tahtın yanındaki altın kaplamalara vururken "Tamam." diye mırıldandı zihnini toplamaya çabalıyordu. Doğru olanı yapmıştı. O an önemli olan şey krizin önüne geçmekti ve o Loki'yi sakinleştirip olayı yatıştırarak krize çok güzel engel olmuştu. Hizmetçi kızın eli daha iyiydi, Loki ise kütüphaneye geçerek kitaplara gömülmüştü. Bu taviz değildi. Bu bir kralın duruma müdahale etme gerekliliğiydi. Sonuçta işe yaramıştı. Sakinleşmeye çabalayarak üfledi nefesini Thor.

Loki'nin hüzünlü bakışları gözlerinin önünden gitmiyordu.

Chapter 12

Asgard'ın üzerinde parlayan Güneş'in yükselmesiyle kuşlar şarkı söylemeye başlamıştı. Thor kulaklarına dolan melodiyle uyanarak yatakta gerindi tüm kaslarını açarak. Kalçalarının üzerinde doğrulup yüzünü ovalarken farketti odada bir gariplik olduğunu. Yatak boştu. Fazla boş. Yalnızdı Aesir prens.

Loki yanında değildi.

Halbuki dün gece beraber yatağa girdiklerini çok net hatırlıyordu. Sarışın oldukça sessiz olan banyoya yöneldi. Orası da bomboştu.

Nereye gitmiş olabilirdi ki?

Aceleyle üzerini giyindi yıldırım tanrısı. Baktığı ilk yer kütüphane olmuştu ama hayır, prens Loki orada da değildi. Onu bu saatte ayakta görmeye alışkın olmayan hizmetçiler oldukça şaşkın gözlerle izliyorlardı Thor'u. Prensin oradan oraya koşturmasına başka bir anlam yükleyemeyen kıdemli hizmetçilerden biri "Prensim, prens Loki'yi mi arıyorsunuz?" diye seslendi peşinden. Sarışın aniden başını çevirip kendisine bakınca da "Arka bahçede!" diye yönlendirdi onu. "Güneş doğmadan önce çıktı."

Thor bir şey söyleme nezaketinden bile yoksun bir tavırla arka bahçeye yönelirken kadının içini hafif bir hüzün sardı. Kendisi Thor doğduğundan beri saraya hizmet ediyordu fakat prens onu bir birey yerine bile koymamıştı, hiç bir hizmetçiyi koymazdı. Binlerce yıldır alışılagelmiş bu sınıf ayrımını normal karşılardı herkes, kadının kendisi de dahil olmak üzere kimse eşitlik ve adalet gibi kavramları sorgulamazdı. Kraliyet ailesi her şeyden ve herkesten üstün olmalıydı, normal olarak. Fakat bu sabah çok garipsenecek bir şey olmuştu. Loki, ona, bir hizmetçiye, gülümseyerek selam vermiş ve 'kolay gelsin.' demişti. Ayaküstü ona sağlığını sormuş, herhangibir ihtiyaçları olursa kendisini bulmasını tembih ettikten sonra elindeki kitaplarla halen karanlık olan arka bahçeye çıkmıştı. Nasıl da sıcak bir histi geride kalan. Önemsenmek, hizmetçi kimliğinden fazlasını tanıtabilmek... Öyle güzel bir yandan da öyle acıydı ki.. Loki gibi saf bir çocuğun Thor gibi yontulmamış bir kayanın elinde oyuncak olacağını hissetmek..

"Yüce babalarımızın koruması seninle olsun çocuğum.." diye mırıldandı yaşlıca kadın, Thor'un ardında gözden kaybolduğu kapıya bakarken.

Thor uzun otların ve gür çalıların arasında ilerlerken diken yapraklı yüksek ağaçların oluşturduğu minik bir odacığa girdi. Ağaçların golgeleri ve önceden dökülen yaprakları yüzünden bahçenin bu kısmında çimen yetişmezdi, günün her saati gölgeli ve diğer yerlere göre daha serin, huzurlu bir yerdi. Derinlerde bir yer olduğundan çokça orman hayvanı etrafta geziniyordu.

Thor etrafı biraz açılır açılmaz gördü eşini. Beyaz bir tayt ve koyu yeşil bir gömlek giymişti. Geniş gövdesi olan bir ağacın altına oturmuş, bacaklarını kırarak ileri uzatmış ve kucağına dünki kitaplardan birini açmıştı. Kahverengi çizmeleri yanındaki ağacın altındaydı, prensin çıplak ayakları altındaki toprağı hissedecek şekilde yere basıyordu. Dikkatli bakınca kitabın üzerine konmuş bir serçe hemen seçilebiliyordu. Loki yanında getirdiği bir dilim tahıllı ekmeği küçük küçük kopararak kuşun alması için gagasına doğru uzatıyordu, ekmeği alan kuş uçup gidiyor ardından bir kaç tane daha geliyordu. Bir iki sincap güvenli mesafeden olanları izliyor gibiydi. Thor'un yürümeye başlamasıyla onun geldiğini hisseden sincaplar kaçıştı önce, ardından kuşların tamamı uçuverdi, Loki parmaklarının arasında tuttuğu ekmek parçasıyla öylece kalakaldı.

"Günaydın."

"Günaydın prensim." Loki gülümsese de yalnız kalmayı tercih ettiği yüzünden okunuyordu.

"Yine kitaplar mı?"

Loki başını evet anlamında salladı. "Bunları çözmeye başladım gibi."

"Peki ne anlatıyorlar?"

"Gücümü nasıl yönlendireceğimi öğretiyor." diye mırıldandı Loki rastgele bir iki sayfa çevirirken.

"Demek güçlerin var." dedi Thor, kollarını göğsünde bağlayarak sırtını bir ağaca dayamıştı. "Tahmin etmiştim. Başka türlü, o kurtla başa çıkamazdın. Bir cadı mısın? Zihin bulandırma mı kullanıyorsun?"

Thor sabah sabah beynine çivi çakarken bir kaç saniye öncesine kadar ne kadar huzurlu olduğunu düşünerek iç çekti Loki. Hemen ardından "Ben bir Jotun'um." diye başladı. "Cadı ya da öyle bir şey değilim. Güçlerim sadece fiziksel, zihinsel kuvvetim yok."

"Oh, anladım." dedi Thor. "Göstersene."

"Pekala..."

Loki yerden rastgele kurumuş bir yaprak aldı ve parmaklarının arasında tutarak dikkatlice kaldırdı. "Son öğrendiğim şey yine bedenimle ilgili. Bir Jotun olarak biliyorsunuz ki buz yaratabilmek benim doğamda var. Bu buzu yaratmak için etraftaki nemi kullanabilen bir bedene sahibim. Bu kitapta yazana göre ise evrendeki her şey dengede kalabilmek ve hayatını sürdürebilmek için su kullanıyor. Ve eğer çok fazla su kaybederlerse..."

Kuru yaprak durup dururken alev alıp yanmaya başladı prens sözlerini sürdürürken.

"... kuruluktan yanarlar. Nesnelerin içindeki nemi emerek onları yakmayı öğrendim."

"Vayy, ucuz numara ama beğendim." dedi Thor, pek de etkilenmişe benzemiyordu. "Tüm öğrendiğin bu kadar mı?"

"B-Ben daha yeni başladım." diyecek oldu Loki, ama Thor'un alaylı gülüşü karşısında her şey ağzına geri tıkıldı.

"Sen bir jotun değil misin? Buz gücüne odaklansan senin için işler daha kolay olmaz mı?" Thor sakalını kaşıyarak ona yaklaşırken Loki rahatsız bir şekilde kıpırdandı, bu adam kesinlikle huzurunu kaçırıyor ve hiç bir şeye odaklanamamasına sebep oluyordu.

'Lütfen gider misin?' demek geldi içinden.

"Haklısınız prensim." dedi onun yerine, kitaba yeniden gömülüp onu dünyasının dışında bırakmaya çalışarak.

Thor bir kaç saniye onu süzdü, ardından "Kahvaltı ettin mi?" diye sordu.

Hayır anlamında başını salladı Loki, gözlerini kitaptan ayırmamıştı.

"Yemek yemeden nasıl bazı şeylere odaklanabiliyorsun ki?"

Sabırla nefesini verdi Jotun prens. Thor 5 yaşındaki bir çocuk gibi devamlı soru sordukça dikkati daha da dağılıyordu. Gözlerini kitaptan kaldırdı, yukarıdan kendisini izleyen prense "Bilmem." dedi ilgisiz bir tonla.

Izin verir misiniz?"

"Bana işe yarar bir şey göstermeden olmaz." dedi Thor. "Kapasiten var mı merak ediyorum."

Loki şaşkınlıkla kaşlarını kaldırırken "Beni bunun için mi taciz ediyorsunuz???" diye sordu.

"Şaka yapıyorum." diye gülümsedi Thor bir taraftan aralarındaki mesafeyi adımlarken. "Kahvaltıya gitmemiz gerekiyor."

Ardından Loki'yi kolundan yakaladı, Jotun prens şaşkınlıkla donakalırken onu havaya kaldırıp omzuna attı.

"P-Prens Thor, napıyorsunuz?!"

Thor onun bir çuval gibi omzundan sarkmasını görmezden gelirken "Acıktım, sen olmadan o masaya oturamam." dedi, inatla onu kışkırtmaya çalışıyordu.

"Beni indirirseniz zaten sizinle içeri yürürüm, napıyorsunuz!?" diye inledi Loki, hiç bu pozisyonda taşınmamıştı ve bu oldukça utanç vericiydi.

"Inebilirsin." dedi Thor, hemen ardından omzunu sallayarak dürttü onu. "Neden inmeyi denemiyorsun?"

"Prensim!?"

"Eğer benden kurtulamazsan seni saraya bu şekilde sokacağım, kahvaltıya da bu şekilde götüreceğim." dedi Thor hınzır bir gülümsemeyle. "Ve oldukça ciddiyim."

"Benden ne istiyorsunuz?!" diye kıvrandı Loki, fakat Thor'un güçlü kolundan fiziksel olarak kurtulabilmesinin bir yolu yoktu.

"Beni alt et." diye mırıldandı Thor. "Asgard tahtına layık mısın göster."

Ormanlık alandan çıkmak üzereydiler. Öyle ki Loki açıklıkta birbirleriyle çene çalan hizmetçilerin gülüşmelerini duyabiliyordu.

Bu bir oyundu, öyle değil mi? Hızlı düşünmeli ve iyi plan kurmalıydı Jotun prens, Thor onun yeteneklerini ve yapabileceklerini görmek istiyordu. O halde Loki ona istediğini verecekti.

"Løfte!" diye fısıldadı nefesinin altından. Fakat istediği etkiyi alamamıştı. Daha güçlü ve kararlı bir sesle "Løfte!" diye mırıldanınca Thor'un hafif kahkahasıyla sarsılan omuzlarını hissetti.

"Yanlış telaffuz ediyorsun." diye güldü Aesir prens. "-te ye daha çok vurgu yap."

Loki bir anlık duraksayıp durum analizi yaptı. Thor zaten onu duyduğundan artık bu işi gizlice yapmasının bir anlamı kalmamıştı. Ancak onu duymuş olması ne yaptığını anladığı anlamına da gelmiyordu. Ellerini yere doğru uzattı ve olağanca gücüyle "LØFTE, OPP!" diye bağırdı Jotun prens.

Birden hortum çıkmışçasına havalandı yerdeki yapraklar, kısa süreli bir kaos oluştu bulundukları yerde. Thor'un yüzüne çarpan diken gibi yaprakların şaşırtma etkisinden faydalanarak bacağını savurdu Loki, Aesir prensin karnına beklenmedik bir tekme indirmeyi başarmıştı. Thor birden iki büklüm olurken Loki'yi omzundan düşürmüş, Jotun prens can havliyle kaçmaya çalışırken de onu bacağından yakalamıştı. Büyünün sinir bozucu etkisi halen devam ederken Thor "Bu kadar mıydı?" diye güldü, güçlü bir elektrik akımıyla uçuşan yaprakları saniyeler içinde küle çevirmişti.

Bileğine sarılan kuvvetli ele hafif bir bakış attı Loki, ardından ağzının kenarları kıvrıldı hafifçe.

Thor, Loki'nin birden bacağını karnına doğru çekmesiyle boşluğa düştü, öne doğru tökezleyen Aesir prensin o yakışıklı suratına boştaki ayağıyla çok güzel bir tekme indirdi Loki. Ayak tabanı Thor'un yanağına bastırırken "Eğer ayağımda çizmelerim olsaydı, tüm gün yüzünüzde tabanındaki desenleri sergileyebilirdiniz." dedi. "Şimdi hemen bırakın beni."

"Bu çocukça güreşi kazandın." diye mırıldandı Thor onun bileğini bırakırken. "Yine de, daha sert bir tepki bekliyordum. Şu meşhur buz yanığı gibi."

"Meşhur buz yanığı mı?" Loki kalkıp üzerini silkelerken gözlerini ona dikti. "Seni yakmamı mı bekliyordun? Neden?"

Thor omuz silkti. "Bilmem, neden olmasın ki?"

Sinirli bir gülümseme yayıldı Loki'nin ince dudaklarına. "S-sizi neden durup dururken yakayım, nasıl hasta bir düşünce bu?"

Yıldırım tanrısı uzaklara diktiği gözlerini tekrar ona çevirirken yüzü dişlerini göstermeyen geniş, yalancı bir gülümsemeyle aydınlanmıştı.

"O kitaplara ihtiyacın yok."

Loki, bu cümleye anlam yüklemeye çabalarken Thor ona yaklaştı, nefesini boynuna üfleyecek kadar yakındı Jotun prense.

"Sen bir savaşçı değilsin, asla olamazsın."

"Ne?" Şaşkın bir fısıltı dökülüverdi Loki'nin dudaklarından. Kaşları havaya kalkmıştı.

"Senin işin, sarayda oturup saltanatımın zevkini çıkartmak." Diye mırıldandı sarışın, bakışları onun narin, bembeyaz boynuna indi bir kaç saniyeliğine. Onun yutkunmaya çalışan boğazına, bu kadar yakın olmanın getirdiği heyecandan hızlıca kalkıp inen göğsüne dokunma güdüsü damarlarını işgal ederken zorla zaptetti ellerini. "Boşuna, şu komik, faydasız saldırıcıklarınla uğraşma, gerçek bir düşman karşısında hiç şansın yok. Sen başka şeyler için yaratılmışsın."dedi sonunda bakışlarını o açık yeşil gözlere ezercesine dikerken. Duydukları karşısında dudakları hafifçe aralanan ve şaşkınlıkla kaşları havaya kalkan prense acımasız bir gülüş fırlattıktan sonra saraya yöneldi Thor, tek başına.

Öfkeliydi. Kendi bedenine öfkeliydi. Zihnine, isteklerine öfkelenmişti. Loki'nin inci beyazı tenine dokunmayı bu kadar arzulayan, hatta neredeyse ona karşı gelecek olan ellerine öfkelenmişti.

Thor sadece kahvaltı etmek istiyordu.

Ama nedense, ne zaman gündelik yaşamına yönelmeye çalışsa kendini daima bu yabancı prense sürüklenirken, onu kızdırmak, ezmek ve sindirmek isterken buluyordu. Bir lanet gibiydi Loki, etrafındakileri delirten bir lanet... Ama sadece Thor'u böylesine etkiliyordu.

Uşaklar kapıyı açıp Aesir prensin girebilmesi için kenara çekilirken Loki halen şaşkınlıkla donakalmış şekilde onun ardından bakıyordu.

Ne ile karşı karşıyaydı böyle?

Chapter 13

"Neden çalışma salonunda değilsiniz?" diye sordu Thor, Warriors 3 savaşçılarını koridorda bulunca. "Sizinle orada buluşuruz demiştim."

Yıldırım tanrısı evliliğini takip eden bir haftanın ardından 3 haftalığına eski saraya gitmişti. Kocaman bir ormanın ortasındaki sarayda şimdilerde bir kaç hizmetçi dışında kimse kalmıyordu. Thor ergenliğinden beri yalnız kalmaya ihtiyacı olduğu zamanlarda oraya giderdi. Devasa duvarların arasında sessizliğin tadını çıkarır, gün içinde uçsuz bucaksız ormanda avlanarak stres atardı. Tüm Asgard için eski saray sadece büyük ve eski bir binaydı, ancak burası Thor'un mabedi gibiydi. Geri döndüğünde gerçekten arınmış ve rahatlamış şekilde dönerdi Aesir prens, bu kez de öyle olmuştu. Bir kaç gün içerisinde oldukça dolmuş, kendi tavırlarını ve duygularını gözden geçirmek, biraz da olaylar karşısında kendini dinleyebilmek için yalnız kalmayı istemişti. Eski sarayın huzurlu havası onun coşkulu ruhunu biraz dizginleyebilmiş, karmakarışık olan duygularını bir miktar dindirebilmişti.

Ancak bu durum Thor'u çocukça bir yanlış yapmaktan kurtaramamıştı.

Thor geri döndüğünde Loki'yi çok fazla göz önünde tutmamış, onu zihninin en derin mahsenlerine itmiş, böylece farkında olmadan genç eşini bilinç altının tabularından biri haline getirmişti. Artık onu gördüğünde karnı gıdıklanıyor, garip bir dürtüyle ona çok yakın olmak ancak bir yandan da olabildiğince uzaklaşmak istiyordu.

Etrafındakilerin bunu farketmesi an meselesiydi.

Üçlü Thor'un sorusu karşısında sessizliklerini korurlarken Sif başını kaldırdı. "Annen orada."

"Annem çalışma salonunda ne yapıyor?" Yıldırım tanrısı şaşkın bir şekilde kaşlarını çattı.

"Loki'ye eğitim veriyor."

Bu üç kelimelik cevabın ardından Thor yüksek sesle gergin bir kahkaha koparttı. "Ne eğitimi veriyor? Kafasına ansiklopedi koyup yürütmeye mi çalışıyor, hahahahah."

Esprisine gülen tek kişi kendisiyken arkadaşlarının halen endişeyle birbirlerini süzdüğünü gördü Thor. Oldukça garipsemişti bu durumu. "Peki siz neden onlar bir köşede takılırken koca salonu kullanmadınız?"

"Uhm.. Thor.." Fandral araya girdi. "Biraz sert çalışıyorlar."

Durum daha da garipleşiyordu. Bu şaka gibi olayı kendi gözleriyle idrak edebilmek için hızla salonun yolunu tuttu yıldırım tanrısı. Öyle ki arkadaşları yetişemiyor ve peşinden koşturmak zorunda kalıyorlardı.

Thor devasa metal kapıları iterek açınca Loki'nin havada oldukça yüksek bir noktadan zarif bir şekilde yere inişini gördü. Sanki bir savaşçı değil de uçmaya alışkın bir kuş gibi yere indi Jotun prens. Parmaklarının uçlarına çömelmiş pozisyonda bir avucu bedeninin altındaki mermeri tamamen kavrayacak şekilde yerdeydi. Dengede durabilmek için diğer kolunu geriye doğru uzatmıştı. Her ne yapıyorlarsa bu Loki'nin yüzünde kararlı bir ifadeyle odaklanmasına sebep olmuştu, siyah saçlı nefes nefese kalmıştı, yüzü kızarmış ve alnında ter damlacıkları oluşmuştu. Saçlarını başının tepesinde sıkı bir topuz haline getirmiş olmasına rağmen çalışmanın zorluğundan bir iki tutam saç bağdan kurtulmuş ve yüzüne düşmüştü. Prens Thor onun yüzünden bakışlarını kurtarabildiği anda kıyafetlerine bakmayı başardı. Yumuşak deri ayakkabılar giymişti Loki,

üzerinde bacaklarını sıkıca saran siyah bir tayt vardı. Aynı şekilde siyah, boğazlı yaka uzun kollu bir tshirt giyiyordu üzerine. Thor o anda bu ikisinin tek parça çalışma tulumu olduğunu farketmemişti.

Grubun içeri girdiğini gören Loki hemen doğruldu ve onlara baktı. Eşiyle o kadar uzun süredir göz göze gelmemişti ki bazen varlığını unuttuğu oluyordu. Bakışları birleştiğinde onun gökyüzü mavisi gözlerinin şaşkınlıkla yüzüne kenetlendiğini gördü. Belli ki böyle bir manzarayla karşılaşacağını düşünmemişti. Onun gittiği günden beri Loki hem fiziksel hem de zihinsel olarak çok yoğun bir çalışmaya girişmişti. Büyülerini muntazam hale getirmeye çalışmanın yanı sıra kaba kuvvete karşı durabilecek bir güce kavuşmak için olağanüstü bir çaba gösteriyordu.

Tek istediği Thor'un gözünde saygıdeğer bir seviyeye yükselebilmekti.

Frigga, ki Loki ile kıyaslandığında kraliçenin kıyafetleri her zaman giydiklerinden farksızdı ve ufacık bir terleme belirtisi bile göstermemişti, "Buraya neden geldiniz? Çalışıyoruz demiştim." dedi. Kraliçenin sesinden irite olduğu anlaşılıyordu.

Annesinin sesini duyunca irkilerek gerçekliğine çakılan Thor gözlerini kraliçeye çevirdi. "Sevgili eşime ne öğrettiğinizi merak ettim. Ayrıca, bu salon bize ait."

"Bu salon ortak bir alan oğlum." diye başladı Frigga. "Ayrıca Loki'ye, sahip olduğu büyü yeteneğini savaşlarda nasıl kullanması gerektiğini öğretiyordum."

"Büyü mü?" Alaylı gülüşü salonda yankılandı Asgard prensinin. "Büyü sahtekar işidir. Sadece güçsüzler büyüye başvurur."

"Büyü işleri kolaylaştırır." Loki yanlış olduğunu bilse de anne-oğul'un arasına girdi. "Hayati durumlarda sana kaçabilmen için olanak verir."

"Kaçmak..." Birden o yumuşak sesin kulaklarına dolmasıyla dikkati dağılsa da Thor kendini toparlamayı başardı. Karşı koymalıydı, bu garip dürtüye karşı koymalıydı. "Bir savaşçı asla kaçmaz." Dedi göğsünü kabartarak. "Büyü kullananlar zavallıdır."

Loki'yi kızdırmak ona daha önce hiç tatmadığı bir zevk vermişti.

Yumruklarını sıktı Loki. "Yanlış."

Gergin gülüşmesi durulunca Thor tekrar ona baktı. Loki sinirlenmiş görünüyordu, yıldırım tanrısının tam da istediği gibi... "Demek yanlış." dedi alayla. "Hadi, test edelim o zaman."

Loki tamamen ona dönünce de "Gerçek bir rakip ister misin?" diye sordu sarışın.

"Rakibim sen mi olacaksın?" Loki'nin genellikle masumiyet simgesi, porselen gibi duran yüzü bu kez kararlılık dolu bakışlarıyla kırışmış, teni hafifçe kızarmıştı.

"Eh.." Thor kalın kollarını göğsünde buluşturdu. "Aramızdaki güç ve tecrübe farkı göz önünde bulundurulunca aynı kulvarda olmadığımız belli. Ancak sana avantaj vereceğim, yalnızca çıplak ellerimi kullanacağım."

"Ya sonra?" Loki bakışlarını bir saniyeliğine bile ayırmamıştı yüzünden.

Thor bu kez kendinden emin bir şekilde sırıttı. "Şayet seni ezerken ağlayıp, durmam için yalvaracağını bilsem de-" Yıldırım tanrısı sağ elini genişçe açıp kaldırdı. "5 dakika bana dayanabilirsen bu salonu size bırakacağım."

"Demek 5 dakika." Loki düşünürmüş gibi bile yapmadı. "Tamam, kabul."

Warriors 3 Loki'nin bu aşırı cesur tavrı nedeniyle şaşkınlıkla birbirlerine bakarken Thor parmaklarını kıtlattı. "Gel bakalım."
Frigga Loki'nin yanından uzaklaşıp duvarlardan birinin kenarına geçerek izlemeye başladı, Thor'un arkadaşları da yavaşça gerilerken.

Loki bir çitanın avını süzmesi gibi olduğu yerden dik dik baktı eşine, birbirlerinin etrafında hafifçe daire çiziyorlardı. Kaldı ki Thor onun bu 5 dakikayı daire çizerek harcamasına izin vermeyecekti. Hızlı bir atılmayla Loki'ye vurmaya çalıştı ancak siyah saçlı önce geriye doğru eğildi, ardından hareketini bir parendeyle tamamlayarak biraz uzaklaştı.

"İçinizdeki tüm nefreti kusmanızı öneririm. Bu şansı bir daha bulamayabilirsiniz." Dedi Loki, sesi bir beton kadar katıydı.

Thor ona kimin patron olduğunu gösterecekti.

Ikinci atağından da elastik bir şekilde kaçmayı başaran buz devini kışkırtmaya başladı bu kez sarışın.

"Sen kendine savaşçı mı demiştin? Buradan bakınca hop hop zıplayan bir tavşana benziyorsun."

Loki olduğu yerde alayla gülümsedi. "Beni önemseme, sadece hayatta kalıyorum."

"Öyleyse avladığım her tavşan gibi, seni yakaladığımda da bacaklarını kırmam gerekecek."

Loki ne olduğunu bile anlayamadığı bir hızla bacağına inen darbeyle yere savruldu. Thor ne ara ona vurmuştu, bunu nasıl görememişti? Darbenin kuvvetiyle mermer zeminde bir kaç metre kaydı prensin narin bedeni.

"Ne o, yoksa acıdı mı?" diye sordu Thor, onu küçümseyen gözlerle süzerken. Ama malesef gülümsemesi kalıcı olmayacaktı çünkü yerde yatan beden parlak yeşil bir ışık çakması ile kayboldu ortadan. Takip eden saniyede birisi arkadan sırtına atladı, boynunu kollarının arasına alarak prens Thor'u boğmaya başladı. Thor küçük bir şaşkınlığın ardından el yordamıyla Loki'nin bacağını yakalayıp onu sırtından çekerek duvara doğru fırlattı. Ancak buz prensi bir kedi çevikliğiyle havada döndü ve duvara çarpmak yerine sapasağlam yere indi.

"5 dakika." dedi Loki, nedense ciddileşmiş gibiydi. Kollarını sertçe ayırınca avuçlarında en sevdiği hançerleri belirdi siyah saçlının. Onları kavradı ve hızla, direkt Thor'a saldırdı. Kendisine ön cepheden gelen bu oldukça amatör saldırıya karşılık vermek üzere yumruğunu savurdu yıldırım tanrısı. Isabetli bir vuruş, siyah saçlının güzel yüzünü muhtemelen darmadağan edecekti ancak geri dönüş yoktu artık. Thor'un yumruğu Loki'nin çenesine temas ettiği anda prensin eli boşluğa düştü, yumruğu yeşil bir dumanı ikiye bölerken ona başka bir açıdan saldıran Loki'yi farkedemedi. Altın gibi parlayan bıçaklarıyla Loki hançerlerden biriyle Thor'un diz kapağının arkasındaki yumuşak dokuyu hedef aldı, ancak hesaba katmadığı zırh saldırısını etkisiz kılmaya yetmişti.

"SINIR BOZUCU OYUNLARINI BIRAK JOTUN!" Diye bağırdı Thor, sinirlenmişti.

"4 dakika."

Loki bu kez gerçekten saldırırken Thor'un yumruklarından kaçınabilmek için gözlerinin hassaslığını kullanıyordu. Onun nereyi hedeflediğini hissediyor, son saniye de olsa yumruğu yemeden kaçmayı başarıyordu. Son yumruktan ise kaçmadı, prensin sağlam solunu iki kolunu yüzünün yanında çapraz kalkan yaparak tutmayı başardı siyah saçlı, ki bu kuvvet bile onu bir kaç santim ittirmeyi başarmıştı.

Güçlü değildi Loki, yumruğu bile iki eliyle karşılamak zorunda kalıyordu ve şu an oldukça zorlandığı belliydi. Ancak yine de, Loki, Thor'un o güne dek hiç şahit olmadığı bir şey yaptı. Bir dizini midesine kadar cekti, ardından topuğu ile prensin ayağına çok hızlı şekilde bastı. Ayağındaki acıdan bir kaç saniyeliğine sersemleyen Thor'u avantaj olarak kullandı, ki tüm amacı onu bir kaç saniye sersemletmekti, hemen arkasından bıçaklarını savurdu.

Sarışının kafası geriye doğru giderken bir kaç tutam sarı saç havaya dağıldı.

Prens Loki saniyelik bu saldırının ardından hemen geri çekilmişti ancak hançerlerinin birinin ucundan kızıl kan damlıyordu. Thor yüzünü kaldırdığında onun o yakışıklı yüzünde, yanağına açtığı derin kesiği gördü Jotun prens. Kan yavaşça yanağından çenesine doğru akarken yıldırım tanrısı öfkeden kararmış bakışlarını Loki'ye dikti.

"Ne o?" diye dalga geçti Loki. "Yoksa durmam için ağlayacak mısın?"

"Fikrimi değiştirdim, bir fareye benziyorsun." dedi Thor sıktığı dişlerinin arasından. "Küçük, kıvrak, sinir bozucu. Ve midemi bulandırıyorsun."
Yıldırım tanrısı fiziksel bir saldırıda bulunmasa bile bu benzetme ile onu ıskalamadan yaralamayı başarmıştı. Loki küçücük bir an için dudaklarını birbirine bastırsa da savunmasını elden bırakmamalıydı. Haftalardır zayıflıklarını yok etmeye çabalamasının ardından bir kaç keskin sözün onu mağlup etmesi kendisini de kraliçeye karşı mahçup duruma düşürürdü. Hayır, bu savaşta Thor'a kim olduğunu gösterecekti. Bu iş artık masum bir atışmadan çıkalı çok olmuştu.

Yine de canı yanıyordu.

Yıldırım tanrısının ise parmakları karıncalanmaya başlamıştı. Öyle öfkelenmişti ki gözleri kör olmuştu, kendisi ile alenen alay edilmesi birinin hayatında yapacağı son yanlış olabilirdi. Mjolnir hızla uçarak prensin elindeki yerini alınca Loki içten içe korksa da konuşması daha da alevlenmişti.

"Güzel." diye sırıttı savunma pozisyonu alırken. "Onu ortaya çıkartmanı istiyordum."

"Bu dileğine pişman olacaksın." diye gürledi Thor.

"Göreceğiz. 3 dakika."

Thor çekici savururken Loki kaçınmayı başardı ancak Mjolnir'in saldırısının rüzgarı bile öyle güçlüydü ki savrulmadan duramadı. Thor'un saldırısı zerafetten yoksun, saf güçten oluşan kaba bir saldırıydı. Tek bir noktaya odaklanması hedef almasını kolaylaştırırken savurduğu saf enerji hareketli hedefleri vurmasını bir o kadar zorlaştırıyordu. Loki'nin de pek yerinde durduğu söylenemezdi, siyah saçlı onunla devamlı arasını açmaya çalışıyordu. Aralarındaki mesafe artınca Thor'un o tek açığını yakalayacak ve bunu ona karşı kullanabilecekti.

"2 dakika!" diye bağırdı salonun bir ucundan. "Artık saldıracak mısın yoksa yenilgini kabul edeyim mi?"

Thor iyiden iyiye kontrolü kaybetmişti. Gerinerek çekici tüm gücüyle Loki'ye doğru fırlattı.

Evet!
Işte bu!

Loki tam da bu hamleyi bekliyordu.

Yıldırım hızıyla kendisine uçan çekicin yolundan çekilmedi buz prensi. Onun yerine bacaklarını genişçe açarak yere daha sağlam basacağı bir pozisyona geçti, ardından Mjolnir'e doğru ellerini uzattı. O hızla kendisine çarpacak olan çekiç onun vücudundaki tüm kemikleri parçalamaya hatta

onu ikiye bölmeye bile yeterdi, ancak o çekilmedi, inatla kendisine gelen silaha odaklanmıştı.

Tam o anda yüzyıllardır yaşanmayan bir şey oldu. Loki iki eliyle çekici metal kısmından yakalayarak durdurmayı başardı. Bir kaç saniye içerisinde Mjolnir gözleri kör edecek kadar parlak, yeşil bir ışık salarak camdan yapılmış bir nesne gibi patlayıp etrafa dağıldı.

Sessizlik.

Dehşet ve şaşkınlığa eşlik eden uzun bir sessizlik.

Warriors 3 ve Thor dehşete düşmüştü. Hepsi paramparça olmuş Mjolnir'den kalanlara bakıyor, kimsenin ağzından tek bir kelime dökülmüyordu.

"N-Nasıl..." diyecek oldu Thor. Ancak çenesinde konuşacak gücü bulamıyordu.

Loki bıçaklarını daha sıkı kavrayarak "Sanırım saldırı sırası bana geçti." diye mırıldandı.

"1 dakika."

Gözlerine far tutulmuş bir geyik gibi donakalan Thor'a doğru hızla koşmaya başladı Loki. Onun artık karşılık veremeyeceğini biliyordu. Yıldırım tanrısı mavi gözlerini paramparça olmuş çekicinden alamıyordu, Loki'nin geldiğini bile görmemişti.

Siyah saçlı havaya sıçrayarak sağ avucunda kavradığı hançeri sertçe sapladı Thor'un göğsüne.

Sif irkilerek tiz bir ses çıkarttı gözlerinin önünde yaşananlara karşı. Çocukluk arkadaşı, Asgard'ın en önemli savaşçısı, Thor, veliaht prens... Göğsünde en az 30 santimlik Jotun demirinden bir hançerle ondan bir kaç metre ilerde, ayakta duruyordu.

Gri T-shirt'ünü boyayan koyu kırmızı kan hızla kumaşa difüze olup yayılırken Thor irileşmiş gözlerini göğsündeki hançere indirdi. Ağzını açtığı anda dudaklarından süzüldü ciğerlerine dolan kan. Nefes alamadı. Önce dizlerinin üzerine çöktü, ardından tamamen yere yığıldı. Gözleri halen tepesinde dimdik duran Jotun'a kenetliydi.

Loki acımasız bir ifadeyle onun can çekişmesini izliyordu. Prens hareket edemeyecek hale geldiğinde ise yavaşça yürüdü ona doğru.

"Jotunheim." diye mırıldandı onun da duyabileceği bir sesle. "Oldukça acımasız bir diyardır. Orada ya öldürürsün, ya da ölürsün."

Thor inleyerek nefes almaya çalıştı prens sözlerini sürdürürken.

"Hayatta kalabilmek için sizin aklınızın ucundan bile geçmeyecek işkencelere maruz kaldım, eğitim adı altında tabii."

Thor'un başucuna çömeldi siyah saçlı.

"Orada öğrendiğim çok önemli iki şey vardı prensim. Bir; asla karşındakini küçümseme. Iki; rakibinin en güçlü yanını gör-" Saf yeşil gözleri paramparça olmuş Mjolnir'e kaydı bir saniyeliğine. "-ve onu en büyük zaafı haline getir."

"Benden yaşça yüzyıllar kadar büyük ve tecrübeli olabilirsiniz, ancak kibriniz öyle büyük ki,

karşımda 5 dakika bile duramadınız."

Thor kan öksürürken Loki ayağa kalktı tekrar. Kapıya doğru ilerlemeye başlamıştı ki bir anda durdu ve eşine çevirdi gözlerini.

"Süre doldu."

Sağ elinin parmaklarını şıklatmasıyla Thor'un bedenini delip geçen hançer ve açtığı o derin yara yok oldu. Thor tekrar nefes alabilmenin getirdiği rahatlamayla acı dolu derin bir nefes aldı. Mjolnirin parçaları havaya kalkarak tekrar bir araya geldi. Çekiç aslında o hızla duvara çarpmış ve orada öylece kalmıştı. O andan itibaren yaşanan her şey bir ilüzyondan ibaretti.

"Büyücüleri küçümsemeyin, Yıldırımların tanrısı."

Loki Warriors 3'nin arasından geçerek onların girdiği kapıdan çıkmaya hazirlanıyordu ki tekrar durdu. Bu kez başını çevirmeden "Ve salon için teşekkürler." dedi gülerek. Ardından kapının arkasında gözden kayboldu.

Thor yaşadıklarına halen inanamıyordu. Elini göğsünde gezdirerek tamamen kaybolan o ölümcül yarayı kontrol etti. Daha bir kaç saniye önce nefesini kesen, ona gerçekten öleceğini düşündüren o yara aslında tamamen bir ilüzyondu, bir büyücünün çirkin bir oyunundan ibaretti.

Büyülerin ona asla etki etmeyeceğini düşünürdü, bir tanrının zihnine kimse giremezdi.

Ancak o girmişti. Dahasını da yapmıştı.

Beş dakika kuralını ona karşı kullanmış,
Silah kullanmama sözünden caymasına sebep olmuş,
Yüzünde sızlayan derin bir yara açmış,
Gururuna daha da derin bir zarar vermiş
Ve en önemlisi, onu arkadaşlarının önünde küçük düşürüp bir de dalga geçmişti.

Zaten oldukça şaşkın olan Warriors 3 Thor'un kükremeye benzer haykırışıyla irkilerek ona döndü. Sarışın yumruğunu yere vurmuş, mermer zemini içine doğru çökertmişti. Sinirle aldığı nefeslerle sertçe inip kalkıyordu göğsü. "Bu imkansız!" Diye bağırdı. "BU NASIL OLABILIR?!"

"Sızlanmayı bırak." Annesi başından beri ikiliyi izlediği duvar kenarından ayrılarak oğlunun yanına geldi. "Loki haklı. Düşmanlarını hafife alıyor ve Mjolnir'e fazla güveniyorsun. Bu yenilgiden ders çıkartman gerek."

Ancak Thor ders istemiyordu. Rövanş istiyordu. Öyle alevlenmişti ki, şimdi o umarsız tavrıyla uzaklaşan veleti yakalayıp tenha bir odaya kapatmak geliyordu içinden.
Sonra da yaptıkları için yalvararak af dilenene ve kollarının arasında erimeye başlayana kadar...

Kafasını sertçe salladı Thor. Ona olan hisleri birbirine karışıyor saçma sapan patlaklar veriyordu zihninde. Yine de... Düşmanlarını öldürmek için bile böyle vahşi bir arzu duymamıştı Asgard prensi.

...

"Bana gemi lazım!" diye gürledi sarışın, yanağına aceleyle bir kaç dikiş attırmış ve hemen ulaşım bölümüne geçmişti.

Onu gören hizmetkarlar karınca sürüsü gibi harekete geçti, derhal tek kişilik bir gemi hazırlandı ve kalkışı düzenlendi. Prens Thor yanında küçük bir çantayla gemiye bindi ve son hızla ayrıldı sarayın

arka avlusundan.

Sevgili eşi elinde bir bardak çay ile onun Asgard semalarında uçurduğu gemiye bakıyordu kendilerine ait odanın camından.

Chapter 14

Thor Asgard'ın atmosferinden koptuğu gibi rotayı uzayda sürüklendiğini iyi bildiği kocaman bir yüzen saraya çevirdi. Gemi uzay boşluğunda hızla süzülürken, pilotu otomatiğe aldı Thor, ardından yanında getirdiği kıyafetlerle üstünü değiştirmek için arka tarafa geçti.

Geminin dümen panelinde hedefe ulastıklarını belirten küçük, kırmızı bir ışık yanıp sönerken Thor tekrar pilot koltuğuna geçti. Devasa yapı tüm ihtişamıyla hemen önünde uzayda asılı bir şekilde onu bekliyor gibiydi. Uzay gemileri için özel olarak yapılmış kapılardan biri gelen ziyaretçiyi karşılamak için açıldı ve Asgard armalı gemi yavaşça içine yüzdü. Thor yüzünü tamamen gizleyecek büyüklükte kapşonu olan siyah bir cüppe giymişti. Kendisini karşılamaya gelen hizmetçiler bu esrarlı ziyaretçinin gizlilik arzusuna boyun eğip yolundan çekildiler, sonuçta gizlenerek geldiğine göre nereye gideceğini iyi biliyor olmalıydı bu isimsiz ziyaretçi. Dolambaçlı koridorlardan, birbirinin içine açılan odalardan geçmesinin ardından aradığı kişiyi geniş bir salonun ortasında tek başına dikilirken buldu Thor. Bu adam tüm diyarlara göre delinin tekiydi ve davranışlarına anlam yüklemek fuzuli bir enerji kaybından başka bir şey değildi, bu nedenle, Asgard prensi bomboş odanın ortasında heykel gibi dikilen adama yaklaştı. Birinin geldiğini hisseden ev sahibi ise birden irkilerek ona döndü, ardından geniş bir gülümseme ile "Ah, hoş geldiniz." dedi kollarını iki yana açarak. "Sizi buraya getiren sebep nedir?"

Uzun kapşonunun altında gözlerini devirdi Thor. Tüm diyarlardan topladığı fahişelerle yüzen bir geneleve kim nasıl kutsal(!) bir sebeple gelebilirdi ki? Adamın bunu yüzünde gevşek bir gülümsemeyle sormasının amacı neydi? Ne duymayı bekliyordu?

Önce iç çekti yıldırım tanrısı, ardından akışına bırakmayı tercih etti. "Elinde egzotikler varmış diye duydum." dedi, tanınmasını engellemek amacıyla sesini biraz kalınlaştırmıştı. "Görelim."

"Oh, beyefendinin pahalı zevkleri varmış." geminin sahibi sırıttı bir yandan ellerini çırparken. Yaklaşık 4 metrelik duvarlardan birine tepeden mavi bir ışık yansıdı, ardından tamamen bir tribün görünümü aldı, üzerinde farklı ırklardan kızların olduğu bir tribün. "Her ne duyduysanız doğrudur, yelpazem oldukça geniştir."

"Güzel." Thor yansıtılan 3 boyutlu görüntüye yanaştı, ardından tüm kızları dikkatle incelemeye başladı. Adamın geri kalan müşterileri gibi değildi yıldırım tanrısı, ne aradığını biliyordu. Ve işte. İşte orada, uzaklara dalıp gitmiş bir kızın resmi. Teni süt gibi bembeyaz olan kızın kapkara saçları beline gelecek kadar uzundu.Tam ayırt edememişti Thor, gözleri mavi ve yeşil arasında bir renk gibiydi. Bedeni kesinlikle ondan daha olgundu.

"Bu." dedi parmağıyla işaret ederek. "Bunu istiyorum."

Kollarını bağlayarak sırıttı geminin sahibi. "Asgard armasını görür görmez onu seçeceğinizi anlamıştım zaten."

Adamın onun kimliğini çözmüş olma ihtimaline karşı Thor bir anda buz kesti.

Sanki bir anda bedenindeki tüm kan çekilmişti. Ne diyecekti, nasıl açıklayacaktı? Daha evleneli bir ay olmuşken burada görülmesi gerçekten skandalın da ötesindeydi. Yüzlerce yıldır planlanan barışı nasıl bir tehlikeye attığını daha şimdi farketmişti. Her şey, hepsi boşa gidecekti. Kendi saçma, olgunluktan uzak hırsından ötürü Asgard-Jotunheim arasındaki her şey kopacaktı. Muhtemelen kendi babası da bu skandal duyulur duyulmaz onu tahttan men edecekti.

Alnında soğuk terler birikirken ne yapacağını düşündü Thor. Soğukkanlılığını koruyabilirse eğer

bu durumdan sıyrılabilirdi... Belki.

Ya adamı öldürürse?

Ölüler konuşamazdı öyle değil mi?

Eğer ölürse kimseye bir şey anlatamazdı.

Avuç içi hafifçe elektriklenmeye başlamıştı ki birden yumruğunu sıkarak durdurdu kendini. Sırf kendi pisliğini örtebilmek için birini öldürürse Mjolnir onu muhtemelen reddederdi. Mjolnir olmazsa taht da olmazdı. Mjolnir'i artık kaldıramadığına şahit olan herkes Thor'un muhtemelen yüz kızartıcı bir şey yaptığını bilir ve onu bir savaşçı olarak görmeyi bırakırlardı.

Toplumdan bile dışlanabilirdi.

Thor boğazına oturan yumru yüzünden nefes almaya çalışırken onun sessizliğini yanlış yorumlayan ev sahibi ise "Son zamanlarda kız baya populer, özellikle Asgardlı müşteriler arasında. Sanırım birine benziyormuş, bir prense." dedi duruma açıklık getirebilmek için. "Ya da prenses de olabilir."

"Ne?" Thor güçlükle düşüncelerini toparlamaya çabalarken adamın ne söylediğini fark edebildi. Konu onunla alakalı değildi. Ama dur bir dakika, ne?

"Daha geçen ay evlendiler hani." dedi adam açıklamasını genişletebilmek için. "Anladığım kadarıyla neredeyse tüm Asgard onun masumiyet dolu gözlerinde erotik hazların yanıp tutuşmasını görmek için deliriyor."

Ne?...

Bedeni kendine geldi Aesir prensin, fakat şimdi de nedense birden bire adamı yere yatırıp ağzını burnunu dağıtma dürtüsünün damarlarına dolduğunu hissediyordu. Ardından bu kıza müşteri olarak gelen herkesin listesini zorla alıp Asgard'daki tüm bu sapıkları bir daha hiç bir şeyi arzulayamayacak duruma getirme isteği takip etti bu dürtüyü. Evet, sonuçta kendisi de buradaydı ancak Loki zaten ona aitti. Sadece ona. Başkalarının onu kuduz köpekler gibi arzulaması katiyen kabul edilebilir bir durum olamazdı. Ona benzeyen bir hayat kadınıyla bu iğrenç fantezilerini tatmin ettiklerini düşünmek bile Thor'un zihnini karıncalandırıyordu, veliaht prens Mjolnir'i çağırıp ortalığı yıkmamak için kendini zor zaptediyordu.

"Saçlarını kesin." diye hırladı Thor, artık büründüğü gizli kişiliği korumakta bir hayli zorlanıyordu. "Bu haliyle benzemiyor."

"Onlara fiziksel olarak dokunamayız." sevecen ve uzlaşmacı bir tavırla gülümsedi ev sahibi. "Sizin de tahmin edeceğiniz gibi bu tür şe-"

Önüne şangırdayarak düşen bir kese Asgard altınına karşı küçük dilini yutmuş gibi birden sustu, eğilerek keseyi yerden aldı. "Saçlarını 0'a vurmamı ister misiniz?"

"Omuzlarinda kesseniz yeter."

***

Yaklaşık bir saat sonra Thor kendisi için tahsis edilen VIP odasından çıkarken daha da iğrenç hissediyordu. Buraya gelip ona benzeyen biriyle olmanın iyi geleceğini düşünmüştü. Kız yakından bakınca gerçekten Loki'ye oldukça benziyordu fakat Thor onu çeken şeyin cinsel cazibe olmadığını

biraz geç anlamıştı. Kız bir profesyoneldi. Ne yapacağını çok iyi biliyordu, hatta bunun için özel olarak eğitiliyordu, tamamen karşısındakine odaklanıyor ve kendisine ödenen paranın karşılığını veriyordu.

Ve bunda oldukça iyiydi.

İyi ama, bu Loki değildi ki. Loki böyle değildi...

Loki muhtemelen ellerini bile nereye koyacağını bilemeyecek kadar tecrübesizdi. Kızın yüzündeki yapmacık zevk ifadesine karşı muhtemelen Loki ince uzun parmaklarıyla yüzünü kapatmaya çalışırdı... Kadının soyunurken sergilediği erotik dansına karşı Loki muhtemelen soyunurken ışıkları kapattırmaya çalışırdı.

Hayal etmesi bile küçük, sevimli bir gülümseme yaratmıştı Thor'un dudaklarında.

Kadın para aldığı sürece bunu kiminle yaptığını önemsemiyordu. Ancak muhtemelen Loki için bu birleşmenin getireceği fiziksel zevkin yanında ruhani bir anlamı da olacaktı, oldukça özel, sadece bir kişiyle paylaşılan bir deneyim...

Ve galiba... Thor bu deneyimin bir parçası olmayı, düşündüğünden daha çok arzuluyordu.

Gemiye bindi Asgard prensi. Garip bir şekilde, eve bir an önce dönebilmek için oldukça heyecanlıydı. 3 haftalık bir ayrılığın ardından Loki'nin sertleştirmeye çabaladığı kabuğunun altındaki yumuşak kişiliğini özlediğini hissetmişti birden bire. Son zamanları için ona haksızlık ettiğinin oldukça farkındaydı Aesir prens. Loki çok çalışıyordu ve bu çalışmasının meyvelerini şöyle ya da böyle almaya başlamıştı. Önyargısının kurbanı olmuştu Thor, Loki'ye yanlış yaklaşımının cezasını çekiyordu, yanağı her sızladığında öfkeli yeşil bakışlar zihninde canlanıyordu.

Derin bir iç çekti motorları çalıştırırken.

***

Asgard'a bulutlu bir gece çökmüştü. Sarayın sessizliğinden çok geç bir saatte döndüğünü tahmin eden veliaht prens gemiyi bıraktıktan sonra hızla kendi odasına çıktı. Olabildiğince sessiz girdiği oda da oldukça karanlık olmasına rağmen gözleri alışmış gibiydi.

Loki yüzüstü yatıyordu yatakta. Kollarını yastığının altına sokmuş, yüzünü cam tarafına dönmüştü. Thor duşa girmeden önce onun uyuyan huzurlu yüzünü görebilmek için yatağa doğru seyirtti. Yatağın ona ait olan tarafına dizini bastırarak eğildi Loki'nin tarafına doğru. Onu görebileceği açıya girmek üzereydi ki Loki birden uyandı ve hızla ona döndü.

Bir kaç saniye içinde burnunun ucunda parıldayan bir hançer görmeyi beklemiyordu Aesir prens, oldukça şaşırmış ve hatta afallamıştı. Loki sert bakışlarını onun yüzüne dikmiş, hanceri oldukça tehlikeli biçimde suratına dayamıştı. Neden sonra Thor'un silüetini tanıdığında hemen indirdi bıçağını. Kaşları hafif bir şaşkınlıkla kalkmışlardı. Dudakları bir şey söylemek istercesine aralandı ancak Jotun prens acı bir gülümseme ile onları birbirine bastırarak susturdu içinde büyüyenleri.

"Benim..." diye fısıldadı Thor, hala temkinli yaklaşıyordu.

"Evet." diye karşılık verdi Loki. "Üzgünüm.. Ilk başta tanıyamadım.. Bir başkası gibi.. kokuyorsunuz..."

Thor'un cevap vermesine zaman bırakmadan hançeri yatağın yanındaki çekmeceli dolaba koyarak tekrar yattı siyah saçlı, zaten bir cevap beklemiyordu.

Thor ise donakalmıştı. Loki bir çok açıdan inanılmaz bir yaratıktı ama kişileri kokularına göre tanıyabilme kabiliyeti Thor'un hayal gücünün biraz ötesinde kalıyordu. Ayrıca.. kendisi nasıl kokuyordu ki? Ya başkaları? Loki nasıl kokuyordu mesela? bunlar hiç aklına takılan şeyler olmamıştı bu güne dek. Banyo'nun yolunu tutarken Loki'nin hırsla dudaklarını ısırdığını farketmemişti.

Sarışın prens suyu açıp küvete girdiğinde, sıktığı yumruklarını biraz gevşetti Loki. Bundan böyle Thor'un fevri tavırlarına bir miktar tolerans gösterebileceğini düşünmüştü, ancak, bu?! Aesir prens resmen başka biri gibi, bir kadın gibi kokuyordu, hem de buram buram.

Öyle çok kokuyordu ki Loki onu bir tehdit sanmıştı, neredeyse onu yüzünden bıçaklayacaktı.

Demek gittiği yerde yediği halt buydu.

Loki saçma bir şekilde öyle hırs dolmuş, öylesine rahatsız olmuştu ki bebek gibi huzurlu olduğu uykusuna bir türlü dönemiyordu. Neden bu durum onu böylesine rahatsız etmişti ki?

Prens Thor, Asgard'ın gerçek prensiydi, kendisi için harem bile kursa Loki'nin itiraz edecek bir statüsü yoktu. Yine de sinirlenmişti işte. Thor'u bir kadınla hayal etmek dayanılmaz bir rahatsızlık veriyor yine de Loki zihnindeki sanal görüntüden kurtulamıyordu.

Belki de kıskanmıştı.

Sonuçta yüzüğü taşıyan kişi Loki'ydi.

Yüzük parmağındaki düz, metal halkayla düşünceli bir şekilde oynadı Loki. Thor bu yüzüğü taktığı gün kendini bedenen ve ruhen ona adadığını söylemişti, şu anki durum ise tam tersi bir senaryoyu ortaya koyuyordu. Düşündükçe daha da sinirlendi Jotun prens, en sonunda ellerini yüzüne bastırarak bir kaç derin nefes aldı.

Thor ısrarla eşine dokunmazken bambaşka yerlerde başka kadınlarda zevki arıyorsa bu yıldırım tanrısının sorunuydu. Loki'nin Asgard'a gelmesinin yegane sebebi ailesini koruyabilmek iken böylesine zavallı duygular için harcayacak gücü de zamanı da yoktu. Şımarık prens Thor tabiki her istediğini yapacak ve her istediğini alacaktı, Loki kimdi ki bu tekere çomak sokabilsin?

Yine de... Içi içini yemişti ve halen bir fare midesini kemirmeye devam ediyor olmalıydı ki gergin krampların geldiğini hissediyordu Loki.

Su sesi kesilince bunların tamamını kovuşturdu beyninden, gözlerini kapatıp uyuma numarası yapmayı düşündü, ama ne gerek vardı ki?

Thor'un ıslak bedeniyle banyodan çıkıp hafifçe kurulanarak üstünü giyinişini izledi. Ardından Thor yorgun bir şekilde gerindi ve yatağa oturdu. Aesir prens yatağın başlığına kafasını dayayarak gözlerini kapattı bir süreliğine. Yüzyıllar gibi hissettiren bu kısa sürenin ardından Thor'un derin mırıldanması bozdu sessizliği.

"Artık kendim gibi kokuyor muyum?"

Evet dercesine kafa salladı Loki. "Umarım eğlenceli geçmiştir."

Kelimeler ağzından döküldüğü anda pişmanlık ve utanç dolu bir duygu yayıldı tüm bedenine. Elini ağzının üzerine kapatmak isterken Sana ne Loki! diye azarladı kendini. Sana ne sana ne sana ne!!!?

Thor tek kaşını kaldırarak göz ucuyla ona baktı.

"Söylediğim şeyi unutun lütfen prensim." diye inledi Loki, ona sırtını dönerken. "Saçmaladım."

Sesini çıkartmadı Thor. Fakat Loki yatakta döndükten sonra kendisi de yatağın içine kayarak uzandı, bir müddet onun kırılgan bedenini süzdükten sonra çarşaflar hafifçe hışırdadı ve Loki bedenine arkadan usulca sarılan sıcaklığı hissetti.

"P-prensi-!?" Jotun prens böyle bir şey beklemiyordu, haliyle vücudunu birden ele geçiren şaşkınlık dalgası sertçe irkilmesine sebep oldu.

"Şşşşhhh... Paniklemene gerek yok, sadece senin nasıl koktuğunu merak ettim." diye mırıldandı Thor, kollarından birini Loki'nin zayıf gövdesinin altından geçirdikten sonra diğeriyle de onu sarıp kendine bastırdı, hemen ardından yüzünü onun çıplak omuzlarından boynuna doğru kaydırdı, yavaşça.

Prens Thor'un derin nefesleriyle kalkıp inen sert göğsünün sırtında yarattığı basınca ilaven, onun sıcak nefesini teninde bu kadar yakından hissederken, Loki hızla, kontrolsüz bir şekilde kızarmaya başladı, sanki birisi içinde ateş yakmış gibi yakıcı bir sıcaklık dağıldı tüm bedenine.

Loki nasıl kokuyordu?

Sabahın erken saatlerinde ormanda, toprakla yeni buluşan yağmur gibiydi bu koku. Taze ve canlandırıcı. Öte yandan, Asgard'ın sabun ve kremlerinden gelen hafif bir çiçek kokusu vardı tenine karışan. Aesir Prens kafasında bir yere yerleştirmeye, başka şeylerle bağdaştırmaya çalıştı kokuyu, ama hayır, Loki kendine özel bir kokuya sahipti.

"Hayatımın en berbat dakikalarındandı.." diye mırıldandı Thor bir kaç dakika sonra. Bedeninin pozisyonunu halen bozmamıştı, Loki'yi kucağına hapsetmiş, kaçması ihtimaline karşı da sıkıca sarmıştı.

Bilerek yaptığı bir şey değildi, içgüdüsel olarak onu yakınında tutmak istiyordu.

Loki onun neden bahsettiğini anlayabilmek için başını hafifçe çevirirken Thor kafasını kaldırıp gözlerinin içine baktı.

"Sinirliydim... Ne yapacağımı bilmiyordum.." dedi derin, uykulu bir sesle. "Kafamın içinde intikam alacağımı düşündüm, bu hep işe yarardı."

Ardından bakışlarını indirdi sarışın. "Fakat bugün yaşadığım berbat bir histi."Loki ona bakabilmek için tamamen sırtüstü dönerken Thor gerileyerek ona yer açtı.

Elleri ise halen Jotun prensi bırakmamak için direniyordu.

Bir müddet yalnızca bakıştılar.. Loki'nin siniri halen geçmemişti, ancak onu yargılarcasına bakmıyordu da. Thor gibilerini biliyordu Jotun prens, onların yaptıkları her şey normalleştirilirdi, bu nedenle hiç bir şeyden çekinmez, kişilerin ardından konuşmak, kendilerini kurtarmak için yalan söylemek gibi basit acizlik içeren davranışlardan haberleri bile olmazdı. Böylece bir nevi saf kalırlardı, gözleri kalplerinin aynası olurdu.

Thor'un gök mavisi gözlerinde gördüğü baskın tek duygu pişmanlıktı.

Delici bakışlarını Loki'nin dudaklarına indirdiğinde Jotun prens onun yanağından süzülen kızıl bir gözyaşı farketti. "Prensim yanağınız, kanıyor."

"Evet." diye mırıldandı Thor. "Dikişleri iyi tutturamadılar."

Loki hafifçe yana kaydı daha iyi görebilmek adına. "Bakayım."

Gerçekten de Thor'un metal gibi kuvvetli teni dikişleri tutmamıştı. Siyah saçlı sağ elinin parmaklarını birleştirdi, ardından hafifçe dokundu yaraya. Gözlerini kapatıp melodik büyüler fısıldıyordu ki Thor yavaşça alnını onunkine dayadı ve sessizce kaldı o pozisyonda. Büyü bittiğinde Thor'un yanağındaki yaradan geriye sadece ince, soluk pembe bir çizgi kalmıştı.

"Üzgünüm." diye fısıldadı Loki elini onun yanağında gezdirirken, sarışın yüzüne o kadar yakındı ki sıcak nefesleri birbirlerine karışıyordu. Thor gözlerini açmadan hafifçe gülümsedi, ardından başını indirerek onun göğsüne yasladı ve siyah saçlının nefeslerini dinledi bir süre. Yine sessizliğin hüküm sürdüğü bir kaç dakikanın ardından "Biliyor musun Loki.." diye mırıldandı yıldırım tanrısı uykulu bir sesle. "Seninki, üzerinde uyumayı dilediğim en huzurlu beden."

Samimi ve bir o kadar sevimli çocuksu itirafının sonuna doğru sesi karanlığın içinde yavaşça kayboldu sarışının, artık yataktan destek almadığından bedeninin ağırlığı Loki'nin göğsünü eziyordu sanki. Fakat Jotun prens bundan şikayetçi değildi. Gövdesinin üzerine adeta yığılmış gibi uyuyan eşinin sırtına koydu ellerini, bir elini yavaşça yukarıya kaydırarak onun saçlarını okşarken yemyeşil gözleri günün yorgunluğuna yenik düşercesine kapandılar.

Ancak bu gece farklıydı. Olabilecek en berbat şekilde başlamış olmasına rağmen böylesine sıcak duygularla bağlanabileceğine hiç ihtimal vermezdi Jotun prens. Yine de, Loki bu gece hayatında ilk defa tattığı bu sıcak bir duygunun bedenini tamamen sardığını hissetmişti. Loki ilk kez bu gece bu kadar rahatsız bir pozisyonda olmasına rağmen, tüyden bir battaniyeye sarınmışçasına rahatça uyuyabilecekti.

Loki aralarında filizlenen bu bağı neredeyse fiziksel bir şeymişçesine hissetmişti bu gece. Onun teniyle temas eden her bir santimi bu duyguyla yanıyordu adeta...

Chapter 15

Thor!"

Yıldırım tanrısı saray koridorunda yankılanan ismini duyunca durup arkasını döndü. Çocukluk arkadaşı Fandral koşarak ona yetişmeye çalışıyordu. Yanına geldiğinde biraz soluklanan savaşçı gülümseyerek doğruldu. "Bugün Sif'le düşündük de.." diye başladı derin bir nefes alarak. "Eski saraydan dönüşünü kutlamak için bu gece kendi aramızda bir eğlence yapabiliriz. Bizbize. Ne dersin?"

Thor gençliklerinden beri yaptıkları alemleri hatırlayıp hınzır bir gülümsemeyle karşılık verse de içinde, ruhunun eteklerinden çekiştiren çocukluğu "Lokiiii" diye mızmızlanıyordu. Dün gece öylesine rahat, öylesine huzurlu uyumuştu ki sarışın, sanki yıllardır aradığı bir şeye dün gece kavuşmuş gibiydi. Haliyle bu yeni keşfinden de kolay kolay ayrılmak istemiyordu bedeni. Bir an önce gökyüzünde parıldayan güneşten kurtulmak ve hızla onunla kapalı kapıların ardında başbaşa kalmak istiyordu. Daha yataktan çıkalı henüz bir kaç saat olmuştu ancak Thor o yumuşacık tenin verdiği hissi şimdiden özlemişti.

"Neden olmasın, harika fikir." dedi neşeli bir sesle.

Dünkü küçük düşürücü yenilgisinin ardından onun burnundan soluyor olacağını tahmin eden Fandral ise oldukça şaşkındı. Eğlenceyi düşünmelerindeki amaç Thor'u biraz kendinden ve dün yaşananlardan uzaklaştırmak, onun öfkesini sindirebilmekti. Ama görünüşe bakılırsa buna zaten ihtiyaç yoktu. Sarışın öfkeli olmak bir kenara, oldukça coşkulu ve hayat dolu görünüyordu.

****

"Hey, Loki."

Loki kütüphaneye giden koridorda birinin ismini andığını duyunca irkilerek o tarafa döndü. Henüz bu sarayda ismini kral, kraliçe ve Thor dışında kimse ağzına almamıştı ve duyduğu bu kadın sesi kraliçeden çok daha genç birine ait gibiydi. Ardına baktığında köşeyi dönen Sif ile karşılaştı Jotun prens. Thor'un kılıç arkadaşlarından biri olan dişi savaşçı yüzünde zafer kazanmışçasına parıldayan bir gülümsemeyle ona yaklaşıyordu. Loki olduğu yerde dikilip onun kendisine yaklaşmasını beklerken Sif "Buraya fazla alışmasan iyi edersin." diye girdi söze.

Loki "Afedersiniz?" diye mırıldandı tek kaşını kaldırarak.

"Unutma, Loki, senin burada olmanın tek sebebi Thor'un karar verecek durumda olmamasıydı." diye devam etti dişi savaşçı.

"Anlamıyorum." Sinirli bir gülümseme yayıldı Loki'nin ince dudaklarına. "Benim buraya kendi isteğimle güle oynaya geldiğimi mi düşünüyorsunuz acaba?"

"Öyleyse çok daha iyi, ait olduğun yere dönerken fazla acı çekmezsin." dedi Sif. Yüzünde oldukça şaşırmış bir ifadeyle kendisini süzen Loki'ye delici bakışlarını dikerek acımasızca devam etti sözlerine. "Thor sana daha ne kadar tahammül edecek sanıyorsun ki? Ne düşünüyorsun, hiç tanımadığı, kendi gibi Aesir bile olmayan biriyle tüm yaşamını geçirmeyi planladığını mı? Komik çocuk."

Loki önce zümrüt gibi parıldayan gözlerini kıstı, ardından aydınlanmış bir gülümsemeyle kaldırdı çenesini. "Aaah, anladım." dedi siyah saçlı, Sif onun yüzüne yayılan şeytani gülümsemeyi ve bakışlarındaki zehirli aşağılamayı iliklerine kadar hissederken "Hep arka plana atılmış olmak çok

can sıkıcı, öyle değil mi?" diye sordu.

Sif'in irkilen bedeni ve irileşen gözleri kendisini ele verirken de açtığı ufak kesiği deşmeye devam etti Jotun prens.

"Çocukluğunuzdan beri ona aşıksınız, değil mi? Varlığından bile haberdar olmadığınız bir erkeğin gelip de ağzından çıkan tek bir sözle onu elinizden alması ne kadar da korkunç, vereceği acıyı ancak tahmin edebilirim. Yüzyıllar boyunca onunla aynı yerde kılıç sallamak, belki bir gün beni farkeder ümidiyle neredeyse intiharın sözlükteki karşılığı olan savaşlara gözü kapalı dalmak... Ne de cesursunuz, değil mi, Lady Sif. Yoksa, kendinizi bunca tehlikeye sokmanıza sebep olan şey cesaretten ziyade kara sevda mı?"

Bıçak kadar keskin cümleleri ard arda sıralarken onun üzerine yürüdüğünü farketmemişti Loki. Sif'in sırtı duvara dayandığında gözlerinde birikmeye başlayan yaşların pırıltısı güldürdü prensi. "Ne oldu, ağlayacak mısın?"

Çirkin bir öfke dalgası bedenini sarsıp onu kendine getirirken Sif sertçe itti Loki'yi. Jotun prens sırtını koridorun diğer duvarında bulurken Sif onun yakasına yapıştı. Gözyaşları öfkeyle pörtleyen gözlerinden akarken "Evet." dedi tükürükler saçarak. "Senin gibi iğrenç bir yaratığın Thor'a sahip olmasına asla izin vermeyeceğim. Odin, bin yıl önce hepinizin kökünü kazımadığı için bana burada sert adamı oynayabileceğini sanıyorsun, ancak unutma seni pis Jotun, seni her an anneciğinin yanına, leş madenine geri yollatabilirim."

Sanki görünmez bir kuvvet Loki'nin yüzündeki alaycı gülümsemeyi bir bıçakla kesip atmıştı. "Lağım kokan ağzınla annemin adını anamazsın." dedi Loki, ifadesi kaya gibi sertleşmiş, sesi vücüdu gibi yakıcı bir buza dönüvermişti sanki. "Özür dile."

"Beli bükülmüş yaşlı bir cadıdan özür dileyeceğimi mi san-"

Sif daha cümlesini bile tamamlayamadan biri ışıkları söndürdü. Burnundaki keskin acıyla birlikte sanki yer ayaklarının altından kaydı dişi savaşçının, ellerini yüzüne kapattı, ardından dengesiz bir iki adımla gerileyerek yere düştü.

Hayatında daha önce kimseye kafa atmamıştı Loki. Kızaran alnını ovalarken 'Acıyormuş ya..' diye düşündü bir yandan. Ancak Sif'i tek vuruşta yere devirmenin getirdiği tatmin hissi acıyı büyük bir hızla baskılıyordu.

"Kadın olman, söylediklerine tolerans göstereceğim anlamına gelmiyor. Benden uzak dur." dedi Loki onun kıvranan bedenine iğrenerek bakarken.

"Kaltak."

İşte Laufey'in sözüne geri dönmüştü Loki. En sevmediği özelliği, kışkırtıldığında yine gün yüzüne çıkmış ve birini öldüresiye dövmekten beter etmişti. Laufey ona 'gümüş dil' diyordu. Loki'nin bedeninden aldığı dezavantajı konuşma becerisinin kapattığını, onun yumruklarının kelimeleri olduğunu söylerdi hep. Loki 'yumruklarının' geride fiziksel yaralardan daha derin şeyler bıraktığını farkettiğinde bu yeteneğini olağanca gücüyle geri plana atmayı denemişti.

Fakat yapamıyordu işte, bu onun benliğine kazınmış bir lanetti, her ne kadar kaçmak istese de insan kendi benliğinden kaçamıyordu. Karşısındakiler onun kırmızı çizgilerine bastığında zehirli kelimelerle onları yaralamaktan asla çekinmiyor, aksine o sırada bundan inanılmaz zevk alıyordu.

Yine o anlardan birini yaşamıştı.

***

Akşamüzeri onu kütüphanede bulan Thor'un heyecanlı olduğu her halinden belli olan adımları dikkatini dağıtınca, antik dilde yazılmış kitabını indirdi Loki. Eşinin yüzünde hınzır, küçük bir çocuk gülümsemesi vardı ve hızla onun bulunduğu yere gelmeye çalışıyordu. Loki'nin yüzüne de meraklı bir gülümseme yayılırken Jotun prens tek kaşını kaldırarak onun gelmesini bekledi.

"Loki-"

Thor onun yanına oturur oturmaz önce genç prensin yüzünde doyasıya gezdirdi bakışlarını, ardından "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu.

Cevabı açıkça ortada olan bu soruya yanıt olarak bakışlarını bir saniyeliğine kitaba indirdi Loki. Ardından tekrar eşine baktı.

Thor biraz etrafına bakındıktan sonra masaya doğru eğildi. Jotun prensin yanında getirdiği, ancak çoktan soğumuş olan bir fincan çay kitabın hemen yanında duruyordu. Thor bilmiş bir gülümseme taktı yüzüne, ardından "Şunu izle." diye mırıldandı.

Prensin işaret parmağıyla hafifçe dokunduğu fincandaki sıvı önce hafifçe dalgalandı, hemen sonra dokunulduğu yerden başlayarak yavaşça ama tamamen dondu.

Frigga'nın sözleri aklına düştüğünden, Loki oldukça beklenmedik bu hareket karşısında etkilenmişti, kalkan kaşlarına eşlik eden bakışlarını eşinin yüzüne dikerek "Nasıl ve neden?" diye sordu.

Thor gururlu bir ifadeyle "Kendim öğrendim." dedi. "Sabahtan beri üzerinde çalışıyorum."

"Hariika." Inci gibi dişlerini gösteren geniş bir gülümseme yayıldı Loki'nin dudaklarına. "Şimdi sorumun ikinci kısmına cevap ver; neden?"

Dudakları halen kıvrık kalsa da Thor'un gülümsemesi silinerek kayboldu bir kaç saniye içinde. "Neden..." diye tekrar etti kendi kendine. Sonra sessizleşti.. Bakışlarını eşinin masanın üzerinde duran eline indirdi, ardından uzanarak onu kaldırdı. İkisinin ellerini birbirine dayadı önce, ardından parmaklarını onunkilerin arasına geçirdi.

"Çünkü, bana seni anımsatıyor-"

Sessizleşen atmosferde ikilinin gözleri buluştu önce.

Thor'un bakışları, eşinin pembe dudaklarına indi.

Hafifçe birbirlerine çekildi iki genç prens..

Loki gözlerini kapatırken, Thor'un burnunun kendi burnunun ucuna dokunduğunu hissetti. Nefesleri yüzünü okşuyor gibiydi...

Sadece bir kaç santim daha...

"İşte buradasın! Deminden beri seni arıyorum!"

İçeri dalan Fandral'ın sesini duyan ikiliden Loki hemen kendini geri çekip gülümseyerek bakışlarını yere dikerken, Thor bariz şekilde canı sıkılmış halde döndü arkadaşına. Böyle bir şansı yok eden bir başkası olmuş olsaydı muhtemelen kafasına Thor'un menzilindeki en kalın kitabı yiyerek komaya girerdi.

"Hadi, gitmiyor muyuz?"

"Bir dakika." eşiyle konuşmak için izin istedi Thor, ardından Loki'ye dönerek "Bu akşam eğlence düzenleniyor. Gelir misin?" diye sordu.

Loki hafifçe yüzünü buruşturdu, kafasını sallarken. "Eğlencelerden ziyade sessiz bir ortamda kitap okumayı yeğlerim prensim. Siz eğlencenize bakın, ben odada beklerim."

Loki'nin kelime oyunu yaptığını farketmesi uzun sürmedi Thor'un. Karnını gıdıklayan bir duygu damarlarına dolarken daha bir kaç dakika önce yarım bıraktığı işi tamamlamak için dayanılmaz bir arzu duydu. "Tamam öyleyse, gece görüşürüz."

Çocukluk arkadaşı iki savaşçı kapıya doğru ilerlerken Loki arkalarından hafif bir gülümsemeyle bakıyordu.

***

Thor'un pek de eğlenemediği eğlencenin orta yerinde Volstagg koca cüssesiyle büyük bir fıçıyı getirip koydu savaşçıların etrafına dizildiği masanın üzerine. Tok seslerin attığı kahkahalar, müzik sesi ve askerlerin konuşmalarından gelen uğultular birbirine karışırken hizmetçi kızlar iri savaşçının getirdiği fıçıdan dökülen köpüklü içkiyi büyük bardaklara doldurup ikram ediyorlardı. Thor'un yanında oturan Fandral bardağını onunki ile tokuştururken veliaht prense doğru eğilerek "Bahse girerim böyle bir şeyi daha önce hiç tatmamışsındır dostum!" diye bağırdı. "Bu içkiyi Volstagg son gittiği savaştan getirdi! Ejderha sütünden yapılıyormuş, kocaman bir devi bile devirebilecek kadar sertmiş diyorlar!"

"Halkın masalları..." diye geçiştirdi Thor. "Bize etki edebilecek bir şeyin varolduğundan bile şüpheliyim dostum. Zafere!"

"Zafere!" diye karşılık verdi Fandral, bardağı kafasına dikmeden hemen önce.

***

"Mmmm... Dinle Fandral..." Thor tipik bir sarhoş gibi içine doğru konuşuyordu, tüm kaslarıyla birlikte dili de gevşediğinden konuşması hafifçe yalpalamaya başlamıştı. Fandral'ın ona döndüğünü görünce ellerini erkekçe onun omuzlarına vurdu. "Ben, evli bir adamım dostum." dedi ciddileştirmeye çalıştığı sesiyle.

"Evet Thor, daha yeni evlendin." dedi Fandral, sözcükleri hafifçe yutuyordu, o da içkinin namından payına düşeni almıştı anlaşılan.

"Evet, evet." Thor olumlu anlamda kafa sallayarak devam etti. "Fandral, o, öyle güzel, öyle saf ki..."

Fandral bildiğini ima edercesine kafa salladı.

"Çok güzel ancak... Ona dokunamam... Beni deli ediyor..." Ellerini göğüs hizasına kadar kaldırarak hırsla yumruklarını sıktı Aesir prens "Avuçlarımın arasında ama, dokunamıyorum."

Efsanelere konu olan diğer savaşçı yüzünü buruşturdu. "Ne demek dokunamam? O senin eşin dostum, ona dokunamadıktan, tek beden olamadıktan sonra tüm bu evlilik zırıltısının ne anlamı var ki?"

Thor içkinin getirdiği 'düşünme, sadece yap' mottosu nedeniyle mantıklı düşünme yetisini yitirmişti. Sadece bildiği saf gerçekler vardı. Sorgulamadan kabul ettiği, fakat onları alaşağı edebilmek için fırsat kolladığı bir takım gerçekler. Tam da bu nedenden, dostunu dinlerken aydınlanmışçasına irileşti Thor'un gözleri. Bir kaç dakikalığına donakaldı veliaht prens ardından

"Tabi ya." dedi. "O benim eşim, öyle değil mi? Ona dokunamamam için bir engel yok ki."

Fandral ne söylediğinden emin olmasa bile kaşlarını çatıp kafa sallayarak katıldığını belirtti. Bu iki sarhoş yetişkin de zihinlerine Loki'nin görüntüsünü yerleştirip onun aslında kaç yaşında olduğunu unutmuşlardı.

"O halde, ben eşimin yanına çıkayım." diye mırıldandı sarışın, sesi biraz sabırsız gibiydi. Zaten kimseden bir cevap beklemeden uçarcasına terketti odayı.

***

Asgard sarayında 2 kere yolunu kaybetmesinin ardından sonunda odasının kapısını buldu Thor. Gel gör ki biri kapı kulpunu saklamış olmalıydı, ne kadar uğraşsa da Loki ile arasına giren bu şeytani engeli geçmenin yolunu bulamıyordu. O sırada içeride gece lambasının ışığında kitap okuyan Loki fare gibi bir şeyin kapıyı eşelediğini düşünmüştü, çıkıp ne olduğuna bakmak üzere kapıyı açmasıyla Thor rulo yapılmış bir halı gibi yere serildi. Karşısındaki manzaranın absürtlüğünden gülme krizine girmek isteyen ancak gülemeyecek kadar şok olan Loki ise tüm bu olanları mantık çerçevesine oturtmaya çabalıyordu. Thor dizlerinden destek alarak tekrar ayağa kalktı, kapıyı kapattı ve yarılanmış gözlerini Loki'nin hafifçe aydınlanmış yüzüne dikti.

Jotun prens şaşkınlıkla karşısında dikiliyordu. Thor boğazını temizleyerek "Düşünüyordum da..." diye başladı aralarındaki mesafeyi yavaş yavaş adımlarken. "Biz evliyiz, Loki, ve ben... Ben..."

Loki onun kelimenin tam anlamıyla dibine kadar sokulmasına izin verirken gözlerini ayırmadan, nefesini tutmuş onu dinliyordu. Thor onun yumuşacık yanağını kavradı avcunun içinde, baş parmağıyla onun dudağını yavaşça okşarken "Sana dokunmayı çok istiyorum.. Sana dokunabilmeyi öyle çok istiyorum ki bu beni deli ediyor Loki.." diye fısıldadı derin bir sesle.

Yeşil gözleri onun dokunuşuyla kapanırken 'Ne bekliyorsun öyleyse', diye geçirdi içinden Loki, ancak bunu yüksek sesle söyleyecek kadar cesur değildi.

Gökyüzünden daha parlak gözleri Jotun prensin yüzünde dolanırken mırıldandı Thor. "Çok güzelsin."

"P-Prensim.."

"Ismim Thor." diye kesti onu sarışın. "Thor. Senin eşin. Prensin değil. Bana ismimle hitap et Loki."

Çok fazla. Bir kaç saniye içinde çok fazla şey oluyordu. Loki'nin kalbi kulaklarında atmaya başlamıştı, yüzünden alevler çıkıyor gibiydi, fakat en önemlisi.. En önemlisi o da içten içe bir şeylerin olması için tutuşuyordu, Thor'u daha önce hiç böyle görmemişti ancak böyle görebilmeyi ne kadar arzuladığını şimdi farkedebilmişti.

Gayri ihtiyari tuttuğu nefesini eşlik eden yumuşak bir kelime ile onun yüzüne üfledi Jotun prens, sesi yumuşacık, derin ve bir o kadar arzu doluydu. "Thor."

Thor boştaki eliyle onu belinden yavaşça kavrayarak kendine biraz daha yaklaştırdı. Gözleri önce Loki'nin hafifçe kapanmış gözlerine indi, ardından ince dudaklarına. Sarışın, o dudaklara yapacaklarını hayal ederken kendi dudaklarını ısırdı hafifçe, sonrasında bakışlarını tekrar kaldırıp onunla göz göze geldi. Bu saatten sonra tüm kelimeler anlamını yitirmişti, Thor başını eğdi ve umutsuzca öpülmeyi arzulayan o dudakları kendininkilere hapsetti. Ilk öpüşmelerinin aksine, bu yalnızca hafif bir dokunuş değildi, daha ilk andan itibaren oldukça tutku doluydu. Thor'un onu yönlendirmesine izin verirken Loki ellerini önce onun geniş göğsüne, ardından omuzlarına doladı.

Yıldırım tanrısı elini onun ense köküne haşin bir şekilde daldırırken simsiyah saçlarını avuçlayarak daha da sıkı kavradı Jotun'un bedenini. Dudaklarının tutkulu kavgası ıslak ve gürültülüydü, çıkarttıkları her ses içlerindeki yangına dökülen benzin gibiydi, bu ateşte yanmak korkutuyor olsa da artık söndürmek imkansızdı.

"Loki!" Thor nefes nefese ayrıldı dudaklarından. Bedeni bu doyumsuz zevke tekrar kavuşmak için kıvranırken sarışın bir elini Loki'nin sertçe kalkıp inen göğsüne koydu.

"Benim." diye fısıldadı derin bir sesle. "Bedenin benim, aldığın her nefes benim. Gözlerin, dudakların, tenin, kokun.. hepsi, hepsi bana ait."

Loki güçlükle yutkundu nefes almaya çabalarken. Gözleri istemsizce kapanmıştı ve öyle kalmakta ısrar eder gibiydiler. Thor'un nefesi kulağını yalayıp geçerken sertçe irkildi bedeni, evet, ona tepki veriyordu Loki, arzu etse de etmese de.

Thor dudaklarının rotasını siyah saçlının boynuna çevirdi. Çenesinin altından başlayarak en hassas noktalarına dek onu küçük küçük öptü, kokusuna gömülürken Loki'yi kendine daha da çok çekmeye çabalıyordu.

"Oh Loki..." diye inledi sarışın, boynunda derin bir nefes alırken "Içine kazınmak istiyorum, benliğimi bedeninin en derinlerine kadar işlemek istiyorum"

Loki bir Jotun bedeninin bu kadar ısınabileceğini hiç tahmin etmezdi. Thor'un öptüğü yerler resmen sızlıyordu, vücudundaki tüm sinir uçları öyle hassaslaşmıştı ki en ufak dokunuşu en ufak nefesi bile hisseder hale gelmişti.

Thor onu kucağına çekerek yatağa oturdu. Dudakları tekrar doyumsuz bir öpüşmede buluşurken, sarışının elleri eşinin bedeninin kıvrımlarında dolandı. Önce göğsüne ardından beline indi Thor, onun fiziğini avuçlarıyla ezberlemek istercesine. Tenlerinin arasındaki tek bariyer Loki'nin gömleğinin kumaşıydı ki Thor bu gece hiç bir şeyin aralarına girmediğinden emin olacaktı. Alkolün etkisiyle beceriksizleşen elleri eşinin yakalarına yükseldi, küçücük düğmeleri görece kocaman parmaklarıyla açmaya çabaladı. Düğmeler açılmamakta diretiyor olsa da sarışının harcayacak bir dakikası bile yoktu, bir an önce istiyordu bu bedeni, sabır şimdi ortaya koyabileceği bir özelliği değildi.

"Lanet düğmeleri neden minicik yapmışlar ki?!" diye hırladı yıldırım tanrısı önce, arkasından yakaları tutup iki yana doğru sertçe çekti. Kumaşın boydan boya yırtılma sesi odayı doldururken düğmeler patlayarak odanın dört bir yanına fırladı. Thor açılan gömlekten görülen o bembeyaz tene indirdi ellerini. Onu sırtından tamamen kavrarken dudakları ellerinin açtığı yolu takip etti, eşinin ürpermekte olan çıplak göğsünde gezindi Thor, minik minik öpücükler bırakarak. Açık pembe göğüs ucuna her süründüğünde Loki'nin kalçalarının kucağında rahatsız bir şekilde kıvrandığını hissedebiliyordu. En sonunda ona çektirdiği bu işkenceyi bir kenara bıraktı ve bu oldukça hassas noktayı hafifçe emerek ağzının içinde hapsetti. Onun bu hareketine karşılık, Loki kaçınmak istercesine iki büklüm oldu, yıldırım tanrısının omuzlarındaki elleri sıkılı yumruklara dönüşürken ağzından istemsizce kaçan iniltileri tutmayı başaramadı Jotun prens. Thor agresifleştikçe uyartının şiddeti daha da dayanılmaz boyuta çıkıyor, Loki daha fazlası için yalvarırcasına daha titrek nefeslerle karşılık veriyordu.

Bedeninin sıcaklığı... verdiği tepkiler... Oh, Odin'in sakalı aşkına...

Thor'un en sert noktası artık yumruğu değildi.

Loki'yi yatağa devirdi Thor, ardından üzerinde yükselerek manzaranın bir de bu açıdan keyfini sürmeye başladı. Eşinin yüzü tamamen pembeleşmişti, gözleri neredeyse kapanmış, saçları

serbestçe dağılmıştı çarşafların üzerine. Hafifçe aralanmış dudakları ıslaktı, onu tekrar birleşmek için davet ediyorlardı. Göğsünün üzerinde, Thor'un öptüğü her yer sarışının sakallarının irite edici etkisiyle birlikte bölge bölge kızarmıştı, Loki daha şimdiden nefes nefese kalmış ve terlemeye başlamıştı bile.

Yıldırım tanrısı onun pantolonuna ellerini indirirken Loki'nin içgüdüsel olarak bacaklarını kapattığını farketmişti. Yine de bu, sertleşen erkekliğini saklamak için yeterli değildi. Dudakları kötü bir gülümsemeyle kıvrılırken, sarışın, kumaşın üzerinden okşadı onu, avcunun içinde kavrayıp daha da uyarılmasını sağlamak istiyordu.

Onun bu mahrem dokunuşları Loki'nin adrenalinle dolup taşan naif bedeni için çok fazlaydı. Böyle bir fonksiyonu olduğundan yeni haberdar olduğu parçası tüm vücuduna zevk dalgaları yayarken Thor'un birden ona dokunması işleri daha da ateşli bir hale sokmuştu. Loki'nin bedeni yay gibi gerildi daha ilk dokunuşta. Thor gülümsemesiyle küçülen gözlerini Loki'nin zevkten eriyen yüzüne diktiğinde kontrolü kaybedecek gibi oldu. Bunca yıllık ömründe sayısını bile hatırlamadığı kadar kadınla beraber olmuştu ancak hiç biri, hiç biri şu an Loki'nin onu hissettirdiği kadar özel hissettirmemişti. Duygularının aynası olan bu yüz ifadesini yalnızca Thor görebilirdi, onu bu hale sokabilecek tek kişi yine kendisiydi, Loki gibi bir hazine yalnızca kendisine aitti. Thor bu tatmin hissiyle Loki'nin bacaklarının arasını keşfeden elini hızlandırdı. Kumaşın üzerinden prensin onu hırpalarcasına okşayan elini yakaladı Loki, durması için yalvarmaya çalışıyor ancak kendinde bu gücü bulamıyordu. Hayatında ilk kez tattığı bu zevk bedeninden sonra aklını da ele geçiriyordu.

"Bana direnme." diye fısıldadı Thor nefesini kulağına doğru verirken.

Yıldırım tanrısı hemen ardından eğildi ve onun aralanmış dudaklarının davetine karşılık verdi. Loki bir taraftan dudaklarının, diğer taraftan prensin dokunuşlarının verdiği uyartılarla kendinden geçerken hafifçe titremeye başlamıştı. Yüzünden fışkıran alevleri hissedebiliyordu. Aynı şekilde, vücudunun bir çok bölgesi yangın yerine dönmüş gibiydi. Fakat Loki, bu ıstırap sonsuza dek sürsün istiyordu.

Eşinin uysal tavrından cesaret alan Thor aşağıdaki elini yavaşça yukarı çekti, hemen ardından pantolondan içeriye kaydırdı. Thor'un arada hiç bir şey olmaksızın onu kavramasıyla Jotun prens derin bir inilti koparttı, bu sesin sarışını harekete geçireceğinden bihaber..

Thor'un büyük eli önce hafifçe sıktı onu avucunun içinde. Sonrasında ilk kez gençliğinde yalnız başınayken tecrübe ettiği zevki Loki'ye de tattırmak üzere yukarı aşağı hareket etmeye başladı. Her geçen saniye içinde biriken zevkin ağırlığı daha da dayanılmaz geliyor, Loki kıvranmak, çığlık atmak hatta Thor'un boynuna dişlerini geçirmek istiyordu. Sarışın aşağıdaki elini hızlandırırken dudakları bir kaç santimliğine de olsa ayrıldı, Thor onun zevkten eriyen yüzünü yarılanmış gözlerle izlerken "İşte..." diye fısıldadı. "Dokunuşlarımı hisset Loki. Sana nasıl dokunduğumu, sana nasıl bir zevk yaşattığımı hisset... Çünkü binlerce yıl boyunca bıkıp usanmadan sana bu zevkle işkence edeceğim, artık durmam için yalvarsan da, fazlasına dayanamayacağını haykırsan da, ağlasan da, çığlık da atsan... Bu beden artık bana ait."

Thor'un o derin sesiyle kulağına fısıldayışı kırılma noktası etkisi yaratmıştı. Derin bir ürperti yükseldi siyah saçlının omuriliğinden yukarıya doğru. Tüm bedeninin baştan aşağıya kontrolsüzce titremesine sebep olan son damla ile siyah saçlı onun ismini haykırıp, kıvranarak zirveye ulaştı.

Daha pantolonu bile üzerindeyken hem de.

Ilık sıvının avucuna doluşunu takip eden saniyelerde Thor yutkunarak aşırı derecede hızlanmış kalp atışlarını düzene sokmaya çalıştı. Özellikle o son anda Loki'nin yüzünde gördüğü o ifade..

O ifade Thor'un sonu olabilirdi.

Derin bir nefes verdi sarışın, ardından kendini sırtüstü bıraktı yatağa. Kendisi de gözle görülür şekilde uyarılmıştı ancak içkinin etkisi daha ağır basmış, kafayı yastığa vurduğu gibi sızıp kalmıştı.

Nefesleri düzene girdikten sonra güçlükle yutkunabilen Loki araladı bakışlarını. Halen daha az önce ne olduğunu kavrayamamıştı, bedeni halen titriyor, hassas noktaları dokunulmak için halen yalvarıyordu fakat bu yaşadığının bir tık fazlası bile onu öldürebilirmiş gibi hissediyordu Loki. Öyle güçlüydü ki bilincini kaybedeceğini sanmıştı, fazlasına dayanabilmesi fiziksel olarak imkansız gibiydi.

"T-Thor..?"

Tek duyabildiği Thor'un horultuya evrilmek üzere olan derin nefesleriydi. Loki biraz kıvrandıktan sonra altını ıslatmış gibi hissettiren yapış yapış bacaklarını birbirine sürterek yüzünü ekşitti. Üstündekini çıkartmak istiyordu ancak o kadar yorgundu ki. Yine de yatağın içine daha da gömülüp hareket edemeyecek kıvama gelmeden kalkmaya zorladı bedenini. Banyoya yürüyen bacakları tir tir titriyor, dizleri onun ağırlığını taşımayı reddediyordu. Güçlükle küvete ulaştığında üzerindeki her şeyden kurtuldu ve ılık su ile yıkadı bedeninin alt kısmını, pamuktan bir havluyla bacaklarından süzülen suları aldıktan sonra üzerine bir iç çamaşırı geçirerek yatağa geri döndü. Thor sırtüstü dönmüş, açtığı geniş kollarıyla yatağın büyük bir kısmına yayılmıştı.

Loki o gece her zamankinin aksine Thor'un göğsüne dayadı kafasını, tamamen bilinçli olarak. Küçük, yavru bir kedi gibi sığındı onun devasa bedenine, gözlerini kapatıp rahat bir uykuya dalmaya hazırlanıyordu.

Karanlık onun bilincini yutmak üzereyken Thor yan döndü, onu kafes gibi kucağına hapsetti, bedenlerini tamamen birbirine yaslarken. Oldukça duyarlılaşan bedeni yüzünden Loki'nin yanakları tekrar kızarmaya başladı. Thor'un erkekliği halen hafifçe sertleşmiş durumdaydı ve bu sertliğin kendi hassas kasıklarına bastırması içine tatlı bir ürperti salıvermişti. Onun uyuyan yüzünde gezindi Loki'nin gözleri bir kaç saniyeliğine. Ardından bakışları dudaklarına indi ve Jotun prens uzandı ona doğru. Ikilinin dudakları hafifçe temas etti önce. Ardından Loki özlem duyarcasına bastırdı kendi dudaklarını onunkilere, uyanıp onu tekrar kollarınına almasını arzulamak kulağa ne kadar zavallıca gelse de bunu öyle çok istiyordu ki... Sonunda ondan ayrılıp yüzünü sarışının omzuna gömdü, bu yeni, rahat ve sıcak yerinin keyfini çıkartmak üzere uykuya dalmaya hazırlandı.

Demek seks böyle bir şeydi.

En azından o, bununla kalacağını sanmıştı.

***

Thor ertesi sabah kasıklarındaki ağrıyla uyandı. Fazlaca uyarıldığı halde dpyuma ulaşamamanın cezası olarak kasıkları delicesine ağrıyordu. Aesir prens Loki'nin kendisini sarmalayan kollarından kurtulup yatakta dönerken odasına ne zaman geldiğini düşündü.

Yatakta doğrulurken dün geceki partinin nasıl bittiğini düşündü.

Bacaklarını yataktan aşağıya sarkıtırken Loki'nin neden neredeyse çıplak bir şekilde uyuduğunu düşündü.

Bu soruların hiçbirinin cevabını verememek büyük bir dehşete düşürdü sarışını. Düne dair hatırladığı en son şey Volstagg'ın getirdiği içkiyi kafaya diktiğiydi. Hızla banyonun yolunu tutmuşken Loki'nin uykulu sesi çiviledi onu olduğu yere.

"Thor... Günaydın..."

Jotun prensin onun ismini ağzına alması garip şekilde iyi hissettirmiş olsa da zihnindeki o siyah boşlukta yaşanmışlık ihtimali olan şeyler Thor'u bir hayli korkutmuştu.

"B-Ben dün gece kabul edilemez bir şey yapmadım öyle değil mi?" diye sordu gergin bir şekilde, siyah saçlının tepkilerini izleyebilmek için yüzüne bakmaya çalışıyor ancak gözlerini ısrarla kaçırmak istiyordu.

Loki kaşlarını kaldırmış ağzını açmak üzere iken kapının sertçe çalınması aralarında oluşması muhtemel diyaloğu daha başlamadan sonlandırdı.

"PRENSIM!" diye bağırdı askerin biri kapının arkasından. "MIDGARD'DAN ACİL YARDIM SINYALI YOLLANIYOR!"

Chapter 16

Thor Midgard'ın acil yardım çağrısı için Asgard'dan ayrılalı 3 gün kadar olmuştu. Aesir prens apar topar yalnız başına Midgard yoluna koyulmadan hemen önce Loki Mjolnir'e yer büyüsü yapmayı ucu ucuna başarmıştı. Thor'un savaşlardaki yeteneğine ve cesaretine güveniyor olsa da Jotun prens Midgard hakkında hiçbir şey bilmiyordu ve kendisinden daha akıllı yaratıklarla karşılaşma olasılığı varsa sarışının kolayca tuzağa düşürülebileceğini de düşünmeden edememişti. Thor Midgard söz konusuyken asla yardım istemiyordu ve tek başına işin üstesinden gelmeye çalışıyordu, bu da tüm diyarın prenslerinden haber alabilecekleri tek bağlantıyı Heimdall'ın görüş kapasitesine indirgemiş oluyordu.

Loki'nin gözlerimlerine göre bekçi oldukça ketum bir adamdı. Ondan her an her saniye Thor ile alakalı bilgi alamayacağını hissettiğinden yine kolları sıvamış, en azından eşinin halen hayatta olduğunu bilebileceği bir büyü hazırlamıştı.

Mjolnir'e yaptığı büyü sayesinde Loki, kutsal çekiç ne zaman hareket etse bunu hissedebilecekti. Tüm evrende Mjolnir'i kaldırabilecek 2 kişiden biri olan Odin de Asgard'da olduğundan çekicin hareket etmesi Thor'un yaşadığını ve en azından savaşacak gücü olduğunu hissetmesini sağlıyordu.

Öte yandan, bu büyüden çok daha güçlüsü parmağının ucundaydı. Frigga'nın evlendiklerinde kendilerine verdikleri yüzükler.

Loki yüzük parmağındaki büyülü nesneyi düşünceli bir şekilde ovaladı.

O yüzükler sıradan bir çift metal halka olmanın çok ötesindeydiler. Yüzük çiftini takan ikili birbirlerinden ne kadar uzak olursa olsun, birbirlerinin o parmaktan geçen atar damarlarından kalp atışlarını hissedebilirlerdi. Loki şimdi, yattığı yerde Thor'un kalbinin sert ritimlerini parmağının ucunda hissedebiliyordu ve bu ona garip bir huzur veriyordu. Gün çoktan batmıştı, yıldızlar yükselmiş, tüm saray uyuyakalmıştı.

Loki ise yatakta boylu boyunca uzanmasına rağmen gerginlikten uyuyamıyordu.

Yanına yatarak yüzüğü takan elini göğsüne koydu, gözlerini kapatıp dinlenmeye çalıştı ancak aklını Thor'dan alamıyordu. Onun şu an karşılaştığı zorluğu düşündükçe endişelenmeden duramıyor, iyi olduğuna inanmak istese de Mjolnir'in her savruluşunun daha büyük ve daha kötü düşmanları çekebileceği fikri aklından çıkmıyordu.

Saatler geçti.

Gökyüzü siyahtan laciverte dönmeye başlamışken bıraktı Thor çekicini. Delicesine çarpan kalbine coşku dolu heyecanlı bir ritim egemen olmuştu. Kazanmıştı. Kurtulmuştu. Loki elini kalbinin üzerine koyup derin bir nefes aldı. Birden bire rahatlayınca sinirleri bozulmuş, dudakları şükürlerini sıralarken hafifçe titremeye başlamıştı. Takip eden bir saatin içinde Thor'un kalp atışları yumuşak ve yavaş bir ritme geçince Jotun prens anladı onun uykuya dalmak üzere olduğunu. Eğer uyuyacak vakti varsa işi bitmiş demekti. İşinin bitmesi ise yakında döneceğine işaretti.

Yine de...

Sanki yıllardır ondan uzaktaymış gibi hissediyordu Loki. Yataktaki boşluk, odadaki boşluk, koca günündeki boşluk... Onu böylesine özleyeceği hiç aklına gelmezdi Jotun prensin. Ayrıca, o geceyi düşünmeden duramıyordu kendi ile başbaşa kaldığında. Thor'un nefesini unutamıyordu, onun sesini, dokunuşlarını...

Bazen rüyalarında o geceyi görüyor, uyanıp rüya olduğunu farkettiğinde sersemlemiş hissediyordu.

Jotun prens yüzüstü yuvarlanarak yatağın Thor'a ait olan bölümüne geçti. Sarışının kokusu çarşaflara sinmişti, yastığa yüzünü koyduğu an Aesir prensin göğsü canlanmıştı aklında. Kasıkları garip bir duyguyla uyuşmaya başlarken Loki Thor'un ona dokunuşunu hatırlayıp titredi.

Buna dayanamıyordu.

Sağ elinin parmaklarını şıklatmasıyla yeşil bir duman odayı doldurdu. Duman sıkışıp şekillenerek iri yarı bir insan silüheti halini aldı, ardından dumandan dışarıya adım attı Thor.

Daha doğrusu Thor'un ilüzyonu.

Tıpkı o gece olduğu gibi doğrudan yatağa gitti sarışın prens, ardından beklenti ile kendisine bakan Jotun'a eğilip onu tutkuyla öperken yatağa devirdi. Dudakları tutkulu ve ıslak bir öpüşmeyle dövüşürken, bir yandan ona dokunarak hassas tenini iyice uyaran ilüzyon önce Loki'yi sabırsız bir tavırla soydu, onu yana çevirdi ve yan yatan Loki'nin arkasında yerini aldı. Bedenlerini tamamen birbirlerine dayadıktan sonra bir elini Jotun prensin bel hizasından aşağıya kaydırdı. Eli kumaşı sıyırıp içeri girerken derin, titrek bir nefes aldı Loki, bunun gerçek olması için her şeyi yapabilirdi.

Ilüzyon tıpkı Thor'un yaptığı gibi Loki'nin erkekliğini kavrayıp elini uzunluk boyunca hareket ettirirken Loki sarışına ait yastığı daha sıkı kavrayarak dudaklarını ısırdı. Onun yastıklara sinen kokusu bu ilüzyonu Loki için gerçekçi kılan tek detaydı.

Bu anıdan bozma ilüzyonu bir kaset gibi tüm gece baştan baştan ve tekrar baştan yasayabilmeyi istiyordu. Aslında dahası vardı. Kendi kendine itiraf ederken bile yanaklarının yanmasına engel olamamıştı Loki;

Daha bir hafta bile olmamışken Thor'u delicesine özlemişti. Şimdi burada olmasını ve ona henüz bilmediği 'şeyleri' öğretmesini öyle çok istiyordu ki bu onu şimdi hissettiği ilüzyonun ellerinden daha çok uyarıyor, içini titretiyordu.

***

Terden sırılsıklam olmuş çarşafların üzerinde çırılçıplak uyandı Jotun prens. Tüm geceyi ilüzyonlarla gecirdiğinden fiziksel olarak bitik bir şekilde uyuyakalmış sonrasında da geç uyanmıştı. Thor için bile geç sayılırdı bu saat. Loki güçlükle doğrulup kendine gelmeye çalıştı önce. Saatin farkına vardığındaysa fark etti yolunda olmayan bir şeylerin olduğunu. Mjolnir halen Thor'un dün gece bıraktığı yerden kıpırdamamıştı. Yüzük parmağından gelen kalp ritmine odaklandığında onun uyanık olduğunu seziniyordu. Belki de savaş bitmiş, zafiyatları için Midgardlılara yardım ediyordu, kim bilir?

Neden gittiğini bile söylememişti Asgard prensi.

Loki kötü düşünceleri aklından kovarak Asgard'daki durumuna odaklanmaya çalıştı. Aesir'i fazla küçümsüyordu. Pek zeki olmasa da Thor'un 600 yıllık savaş tecrübesi vardı, kolay kolay alt edilemezdi.

Tabi kendisi ile yaptıkları dövüş hariç.

Derin bir iç çekti Loki, ardından yataktan kalktı ve çoktan kaybolmuş ilüzyonlarıyla birlikte sebep olduğu dağınıklığı temizlemeye koyuldu.

***

3 gün... Tam 3 gün geçmişti. Mjolnir 3 gündür bir santim bile kıpırdamayınca Loki içten içe endişe atakları yaşamaya başlamıştı. Prensten gelen hiç bir haber yoktu. Prens geri de dönmemişti. Mjolnir'e de dokunmamıştı.

Tüm Asgard'ı ayaklarının altına seren odasının camına doğru yürüdü Jotun prens. Düşünceli bir şekilde pervaza oturup alnını cama dayadı. Bir eliyle yüzüğü takan diğer elini sertçe kavramış, neredeyse nefes bile almadan onu dinliyordu. Loki onun sert kalp atışlarını neyseki hala hissedebiliyordu.

Hafif kasvetli bir akşam çökerken güçlükle yutkundu genç Jotun. Acaba korktuğu başına mı gelmişti? Thor yakalanmış ve esir mi düşmüştü?

Korkudan boncuk boncuk terleyen alnını sildi gömleğinin koluyla. Ardından sakinleşmek için derin nefesler aldı ve yüzüğü taşıyan elini kalbinin üzerine koyup gözlerini kapatarak Aesir prensin kalbini dinlemeye başladı. Korkuyor muydu? Öfkeli veya hüzünlü müydü? Yardıma mı ihtiyacı vardı?

Neredesin Thor?... Ne durumdasın?...

Tek hissettiği kalp atışları-

Loki birden yüksek sesle irkilerek nefesini tuttu. Mutlak sessizlik içinde odaklanarak dinlemeye çalıştı ancak... Kalbi... Artık ikinci ritmi hissetmiyordu. Thor'un kalp atışları bir anda kesilmişti. Hızla ayağa fırladı Jotun prens. Panikle ne yapacağını bilemez halde odada döndü. Sırtını duvara dayayıp nabzının sakinleşmesini beklerken derin nefesler aldı. Başı dönmeye başlamıştı. Midesi bulanıyor, bayılacak gibi hissediyordu. Thor.. Oh, Thor.. Thor'un kalbi artık atmıyordu. Thor'a bir şey olmuş, korkunç bir şey olmuş ve buradaki hiç kimsenin ruhu bile duymamıştı. Eşinin gülümserken küçülen masmavi gözleri aklına düştüğünde Loki göğsüne oturan ağırlığın altında ezildi. Gözleri yaşların baskısıyla yanıyor, panik dolu gürültülü nefesleri odayı dolduruyordu. Bundan kimse nasıl haberdar olamazdı?! Kimse bir şey duymamış mıydı?! Heimdall neler olduğunu görmemiş miydi? Doğru ya, Heimdall. Eğer bir şey olduysa bundan haberdar olabilecek tek kişi Heimdall olurdu. Zihni alev almış gibi çalışıp en ufacık bilgi kırıntısına ulaşmaya çabalarken uçarcasına çıktı Loki odasından. Farkında olmadan büyü kullanıyor, hızlanabilmek için yerdeki havayı sıkıştırıp bedeninin her adımda daha çok sıçramasını sağlıyordu.

Kimseye görünmeden kaçabildi sarayın onu boğan duvarlarından. Akşam meltemi yüzünü nazikçe okşarken Loki gökkuşağı köprüsünü adeta tek nefeste geçerek bembeyaz bir yüzle köprünün kontrol odasına daldığında Heimdall da oradaydı.

"Prensim? Iyi misiniz?" diye sordu Heimdall sakin fakat endişeli bir sesle.

"Heimd-!!" Loki nefes nefese ağzını açmıştı ki zihni birden buz kesti.

Olayların gidişatına bakılırsa Thor muhtemelen önce esir düşmüş/yaralanmış, ardından da öldürülmüştü. Heimdall tüm bunları gördüyse de sessiz kalmıştı. Buna göz mü yummuştu yoksa? Yoksa bu planlanmış bir suikast miydi? Heimdall da bu hainliğe bulaşmış mıydı?

Hiçbirini bilemezdi.

Kimseye güvenemezdi.

Thor onların veliaht prensi olabilirdi. Fakat Odin ve Frigga dahil olmak üzere kimseye güvenemezdi Loki. Çünkü yaşayan çok az kişinin bildiği, Asgard kraliyet ailesinin oldukça karanlık bir sırrını biliyordu. Bu korkunç gerçek Odin'in, söz konusu kendi öz evladı olsa bile, hiç

bir durumda sınır tanımayacağının garantisi gibiydi. Tam da bu nedenden ötürü, Loki, Thor'un başına tam olarak ne geldiğini öğrenmek zorundaydı. Yaşananları bilirse adımlarını ona göre atabilirdi. Belki de veliaht prenslerinin cansız bedenini Asgard halkına geri getirdikten sonra bir daha görülmemek üzere gözden kaybolabilirdi. Ama öğrenmeliydi. Öğrenmek zorundaydı.

Tedbiri elden bırakmadı Jotun prens. Yüzüne soğukkanlı bir ifade takınmaya çalışıp geriledi, ardından sakin bir sesle, "Üzgünüm Heimdall." dedi bir elini ona doğru kaldırırken.

Heimdall onun parlak mavi bir renge bürünen avuç içini gördüğü anda yerinde takılı duran anahtar kılıcına davrandı ancak her şey saniyeler içinde olup bitmişti. Loki onu buzdan bir kalıbın içine hapsederken bekçinin bir eli kılıca bir kaç santim kala kaskatı kesilerek, donakalmıştı.

Genç Jotun kimseye zarar vermeyi planlamamıştı fakat Heimdall muhtemelen şu anda vücudunun her noktasına etkiyen yakıcı buz sebebiyle büyük bir acı içinde olmalıydı. Loki'nin irileşen yeşil gözleri yaptığından pişman bir şekilde bekçinin yüzünde dolandı ardından onun ulaşmayı başaramadığı kılıcı tutup anahtar deliğinde içeriye doğru ittirdi. Mjolnir'in bulunduğu koordinatlara gelene dek de çevirdi sert bir biçimde. Bifrost gözlerinin önünde parıldayarak inşa olmaya başlarken Loki anahtardan ayrılarak merdivenlerden aşağıya, ona yürüdü. O kadar renkliydi ve öylesine bir kuvvetle kendine çekiyordu ki onu...

Loki Bifrost'a adım atmadan önce durup tir tir titreyen bedenini sakinleştirmeye çalıştı, ardından başını çevirdi. Heimdall hapsolduğu yerde onu durdurmaya çalışırcasına inlemeye benzer sesler çıkarıyordu.

"Onu bulmak zorundayım, Heimdall." dedi prens, bakışlarını önündeki renk cümbüşüne çevirirken sağ elini hafifçe salladı. Yeşil bir ışık çakması ile prensin giysileri yeşil-siyah ağırlıklı kadife kumaş ve çelik karışımı savaş zırhına büründü. Loki ardından gözlerini sımsıkı kapattı ve gergin bir şekilde köprüye ilk adımını attı. Işık hızına yakın bir hızla onu içine çeken kozmik köprünün yarattığı kütlesizlik nedeniyle ruhu bedeninden ayrılıyormuş gibi hissetti Loki önce. Çığlık atmak istedi ancak birisi ciğerlerine olağanüstü bir basınç uyguluyor gibiydi. Bedeni moleküllerine kadar parçalanıp tekrar bir araya geliyormuş gibi hissettirirken gördüğü tek şey etrafında dönüp duran rengarenk ışıklardı. Köprüde geçirdiği zaman saniyenin milyonda biri kadar olsa da, Jotun prens milyon yıldır orada kilitli kalmış gibi hissetti.

Hızla çıkışından dışarı fırladığı köprüden gördüğü tek şey karanlıkta parlayan bölge bölge farklı renkli, yıldızımsı ışıklardı. Yaklaştıkça ışıklar büyüdü. Sesler duymaya başladı Loki.

Kornalar, konuşma ve bağrışma sesleri, sirenler, uçak motorları.. Ne olduğunu bilmediği şehir gürültüsü çalındı kulaklarına, hemen ardından nemli, karanlık toprağa çarptı bedeni.

Bir parka düşmüştü.

Işınlanmanın getirdiği sersemlikle yavaşça, güçlükle doğruldu siyah saçlı, sanki tüm enerjisini köprüde bırakmış gibiydi. Zihnini toparlamaya çalıştı. Midgard'da olmalıydı...

Midgard savaştan çıkmış gibi görünmüyordu.

Hızla bulunduğu yere doğru koşarak gelen bir grup insanı farkedince aceleyle görünmezlik büyüsü yaptı Loki. Insanlar ona ulaştığında hemen hemen kendi yaşlarında bir çocuk "Dostum, buraya düştüğünü gördüm diyorum, gökyüzündeki patlamayla birlikte yere çakıldı!" diye bağırdı. Parmağıyla Loki'nin düştüğü yeri gösteriyordu.

"Burada hiç bir şey yok işte!" diye somurttu içlerinden biri. "Her gördüğün ışığı Ironman sanıyorsun, budala!"

Çocuklar birbirlerine laf atıp kahkahalara boğulurken Loki yavaşça yanlarından ayrıldı, parktan çıkarak sokağa daldı. Gece karanlığı çöktüğünden insanlar işlerinden çıkmış, sosyal hayat başlamış ve haliyle sokaklar dolmuştu. Loki yürüyen insanlarla dolup taşan sokaktan geçerken aydınlık vitrini olan bir mağaza çekti dikkatini. Cam levhaya yavaşça yaklaşırken küçük bir kutunun içerisinde konuşan bir kadın gördü. Kadın, üzerinde 'A' harfi olan devasa bir gökdelenin önünde dikilip konuşurken onun sesini duyamıyordu ancak konuşurken kırmızı bir şeridin üzerinde, kutunun en alt kısmından akıp giden yazıları görebiliyordu Jotun prens. Midgard konuşma dillerini bilse de yazıyı az buçuk biliyordu sadece, bir kaç kelimeyi seçebilmeyi başardı böylelikle.

'Savaşçı, zafer, zengin..'

"Ironman."

Başını sertçe gökyüzüne doğru kaldırınca parıldayan A harfine eşlik eden gökdelen direkt gözüne çarptı.

Midgard'ın savaşçısı Ironman'di öyle mi? O halde Thor'un hesabını artık kimden soracağını biliyordu.

Chapter 17

Avengers kulesinin en üst katında milyarder Stark ve geçmişten gelen kahraman yüzbaşı Rogers, Tony'nin teknolojiye olan takıntısı hakkında tartışıyorlardı. Bu takıntı en son tüm dünyayı Ultron faciasıyla karşı karşıya getirdiğinden Steve olayın ciddiyetini Tony'e anlatmaya çalışıyor fakat sözleri görünmez bir duvar tarafından engelleniyor gibiydi. Tony, Ultron'dan ders almak şöyle dursun, yapay zeka teknolojisi karşısında çok daha heyecanlı ve istekli görünüyordu. Konuşmasının orta yerinde birden bire, "Steve, biliyorsun, Mark43 inanılmaz bir performansta ama daha geliştirilebili-" diye başladı. Ancak yüzbaşı onun bu tavrından oldukça sıkılmıştı, "Tony, yeter." dedi oldukça irite olmuş bir tonda. " O makinelere hastalık derecesinde takıksın! Ultron'un dünyaya neler yapmak üzere olduğunu görmedin mi, neden bundan ders çıkartmıyorsun?!"

"Hadi ama." Tony kollarını açarak savuşturdu bu soruyu. "İlk seferde daima aksilikler olur, bir sonrakinde harici bellek sıfırlayıcı ve algoritma bozucu eklersem tüm bu yaşanan aksiliklerin önüne geçmiş olurum. Geçmişe takılı kalmaman gerek."

"O geçmiş, az kalsın tüm dünyadaki yaşamı yok edecekti!" Rogers her kelimenin üzerine basa basa gözlerini Tony'nin umarsız yüzüne dikmişti.

"Fakat onu durdurdum öyle değil mi?" Tony sırıtarak arkasını döndü bir kaç adım atmıştı ki evin dahili hoperlor sisteminden Jarvis'in sevecen sesi karıştı konuşmalarına.

"Bay Stark, izinsiz giriş tespit edildi."

Tony birden durup dikkatini verdi. "Nerede?"

"Binanın dışında, efendim. 3. kat ve hızla yükseliyor."

"Peter." dedi Tony, Jarvis'i aklından silip Steve'e odaklanmaya çalısırken. "Mark43 şu an tasarım aşamasında olan mükemmel bir zırh, eğer yeterince geliştirebilirsem Jarvis tipinde bir AI yaratarak işletim sistemine entegre etmeyi düşünüyorum."

"Bay Star-" Jarvis bu hararetli tartışmayı bölmek için araya girmeye çalıştı ancak iki yetişkin de birbirleriyle fazlasıyla meşguldü.

"Sen gerçekten gördüğüm en egoist, en şımarık insansın." dedi Steve, Tony viski almak üzere barın arkasına geçerken. "Akıllanman için illa milyonlarca kişinin öleceği bir felaket yaşaman mı gerekiyor?!"

"Benim makinelerim dünyaya saldıran kötüleri engellemek için yaratılıyor yüzbaşı" dedi Tony içki şişesini biraz sert bir şekilde tezgaha vururken. "Evet, Ultron dikkatsizlik sonucu kontrolden çıkmış bir savaşçıydı ancak yapabildiklerini sen de gördün, onlar muhteşem muhafızlar olacaklar!"

"Neye karşı!?"

"Bak, Steve, Thor geldiğinden beri artık galakside yalnız olmadığımızı biliyoruz. Gelecekte karşılaşabileceğimiz şeyler düşünülürse tetikte olmamız gerek-"

"Bay Stark!"

Tony 5 dakika içinde ikinci kez Jarvis tarafından kesilince kaşlarını çatıp "Ne var Jarvis, uyku modun yok mu senin?" diye sataştı.

"Yabancı kişinin tırmanma algoritması Bay Parker'ınkine uymuyor." dedi Jarvis'in robotik sesi.

Tony işin ciddiyetini biraz kavramış gibiydi. "Drone kamerayı göster."

Duvara asılı dev monitörde gökdelenin dışı göründü. Siyah bir gölge sanki düz yolda koşar gibi binadan yukarıya koşuyordu.

Tony gözlerini kısıp "Bu da ne böyle be-" derken Steve onun bulundukları kata ne kadar yakın olduğunu farketmiş ve yıldırım gibi reflekslerle kalkanını siper alıp yüzünü cama dönmüştü. Onun savunma duruşu tamamlandığı an şehri gören devasa ön cam patlayarak darmadağan oldu. Cam parçaları kaptanın kalkanı sayesinde ikiliye zarar vermezken dağılan camlarla birlikte odanın ortasına genç ve güzel bir savaşçı iniverdi.

"Tamam, kabul ediyorum, çok etkileyici bir girişti." dedi Tony savaşçının öfkeli yesil gözlerine şaşkınlıkla bakarken.
Loki bıçaklarını sıkıca kavrayıp kendine daha yakında duran Steve'e doğru atıldı. Steve saldırıyı kalkanıyla karşılamak için davranırken "Lanet olsun Stark, yine kimi kızdırdın?!" diye bağırdı. "Zırhını giy, çabuk ol!"

Tony koşarak zırhlarının bulunduğu odaya kaçarken Steve savunmasını bozmuyordu. Karşısındaki kişi her kimse Avengers kulesini dikey şekilde koşarak çıkmıştı, bu olağanüstü güç ve sınır tanımazlık muhtemelen bu dünyaya ait değildi. Yeşil gözlü düşman tekrar atağa geçerken sarışın onu püskürtebilmek için olağanca gücüyle ileri abandı. Vibranyumdan yapılan kalkanının reflektif etkisi olduğundan saldırının etkisine aynı güçte bir tepki yaratıyordu, bu da çizilmesini veyahut kırılmasını teorik olarak olanaksız kılıyordu. Steve, Tony gelene kadar onu bu şekilde oyalayabileceğini düşünmüştü. Ancak bu ufak tefek çocuk inanılmaz bir kuvvetle bıçakları kalkana indirince karşısındakinin öylece oyalanabilecek biri olmadığını farketti. Onun kalkanına zarar veremeyen Loki bastırdığı tüm hüzün ve öfkesini serbest bıraktı. Hırslı bir savaş çığlığıyla tüm gücünü kollarında topladı, Thor'un gülümseyen bakışlarını hatırladıkça içi daha da yanıyordu.

Metal bir nesnenin tiz çizilme sesi doldurdu odayı. Loki bıçaklarıyla kalkanın üzerine yavaşça kocaman bir X çizdi hırstan ve zorlamaktan titreyen kollarıyla. Steve soğukkanlılığını kaybetmeden kalkanı önce geri çekilip Loki'nin suratına çarpmayı denedi fakat geri çekildiği anda Loki ortadan kayboldu. Nereye gittiğini görmek için aniden arkasını dönmesiyle Loki hançerlerden birini Steve'e doğru savurdu. Kaptanın doğru refleksi vererek kaçınması sayesinde bıçak kolunu sıyırarak boşa çıktı. Loki diğer hançeri de savurmadan önce Steve tüm gücüyle kalkanı Loki'nin koluna indirince acıyla inledi Jotun prens.

Fakat eşinin intikam acısı daha büyüktü.

Fiziksel acıyı zihninin derinliklerine gömerek hedefine odaklandı. Bu işi uzatmak istemiyordu. Jotun prens birden mavinin açık bir tonuna dönüşürken parmaklarının ucundan Steve'e doğru beş büyük buzdan ok fırlattı. Kalkanının arkasına saklanan sarışın yara almazken oklar duvara saplanıp geniş çatlaklara sebep oldu. Kaptan çatırdayan duvarlara bir saniyeliğine göz ucuyla bakarken Loki bir anda harekete geçti. Kalkanı üst kısmından yakaladı ve ard arda Steve'ın yüzüne çarptı. Sersemleyen sarışını yere devirdi ardından, kucağında doğrularak hançeri havaya kaldırdı.

Saplamak için tüm gücünü toplamak üzereydi ki parlak bir ışık çarpmasıyla kolunda yakıcı bir sıcaklık hissetti. Bedeni de keskin bir acıyla geriye doğru savrulurken kendisine ateş eden metal yığınını gördü Jotun Prens.

"Steve, inan bana bunu ben kızdırmadım." dedi Tony zırhının içinden. "Baksana bu bir çocuk."

Steve tetikteki sıkılı yumrukları ve kanayan burnuyla ayağa kalkarken "Kalkanı çizdi." dedi,

"Bunun imkansız olduğunu söylemiştin."

"Zaten öyle." dedi Tony, hemen ardından kişisel asistanına dönerek "Jarvis, misafirimiz kim?" diye sordu.

"Hakkında bir kayıt ya da ilişkilendirilmiş bir sonuç yok bay Stark." dedi Jarvis'in robotik sesi.

"Giysilerini ve silahlarını analiz et."

Loki'nin etrafına kilitlenen sensörler Jotun prensi taramayı bir kaç saniyede bitirdikten sonra "Insan değil." diye başladı Jarvis. "Etrafındaki partiküller onun kozmik bir varlık olduğunu gösteriyor. Silah olarak bir çift hançer kullanıyor. Bıçak metalinin özkütlesi yaklaşık olarak 47 milyon kg/metrekare."

" Milyon kilogram mı?! Jarvis, algoritman mi bozuldu senin?" Tony şaşkınlıkla yüzünü buruşturdu, Steve tekrar onu korumak için öne atılırken. "Tekrar hesapla!"

"Hesaplanıyor. 46 milyon 733 bin 38 kilogram / metrekare."

"Bu imkansız." dedi Tony. "Bahsettiğin şey bir karadelikten daha mı ağır yani?"

"Tony, yardım et!"
Steve tüm gücüyle onu geri püskürtmeye çabalarken umutsuzca yardım istedi. Böyle bir bedene sahip birinin bu kadar güçlü olacağını beklememişti. Tony karşılık olarak Loki'ye nişan aldı ve Arc reaktörünün yakıcı ışınını ateşledi. Loki gözleri kör eden mavi ışığın arkasında kaybolduktan bir kaç saniye sonra ortalığı yoğun bir buhar kapladı, reaktörün kapanmasıyla robotik bir ses zırhın içinde kritik anonsu yaptı. "Şarj oluyor, %72"

"Dua edelim de bu onun işini bitirmiş olsun, yoksa bunu tekrar yapmak için 20 dakikaya ihtiyacım olacak." dedi Tony, avuç içi ışınlarını hazır tutuyor ve hedefe doğrultmuş bekliyordu.

"Onu buharlaştırmadın mı?" diye sordu Steve.

"Kaptan, bilginiz olsun, bir avuç su ile dövüşmüyoruz-"
Tony daha sözünü bile bitirmeden yüzünün yanından geçen koyu mavi bir buz oku zırhının suratını parçaladı, Tony dehşet içinde dökülen parçalara ve zırhın kalanına yayılan dondurucu mavi buza bakarken Jarvis endişeli bir sesle "Bay Stark, kranial zırhın dışındaki sıcaklık -55 dereceye düştü. Antifriz protokolü devrede." diye belirtti.

Tony okun geldiği yöne gözlerini çevirince kendisine doğru yürüyen gölgeyi farketti. Buharların dağılmasıyla kristal mavisi bir renk alan Jotun'un bedeni onun görüş alanına girdi.

"Bu da ne be!" diye bağırdı Steve.

Tiz bir ses odayı doldururken Tony'nin avuç içleri hızla parladı, onun gibi zeki bir adam bu saldırının mantıksız olacağını biliyordu, yine de elinde başka bir şey kalmamıştı.

Loki havadaki buharı tekrar buza çevirirken Tony'nin çaresiz ışın vuruşunu karşıladı.
Thor cidden bu zavallılara mı yenilmişti? Artık bunun neredeyse bir suikast olduğundan emin olmuştu. Onu pusuya düşürmüşlerdi. Başka bir açıklaması olamazdı.

Işınları başarıyla yansıtırken hızla yanına kadar gelen Loki, gerilerek Stark'a sert bir yumruk attı. Demirden zırhının bedeninin etrafında kilitlenmesi sayesinde başı gövdesine entegre kalmayı

başarırken Tony'nin bedeni havalandı ve gürültüyle arkasındaki duvara çarptı. Kocaman kahverengi gözleri cansız bir bakışla hafifçe yukarı kayarken Loki bir daha kalkmamasını garantilemek için elindeki hançerlerden birini ona fırlattı. Tıpkı bir av hayvanı gibi omzundan girip köprücük kemiğine saplı kalan keskin metalin acısıyla sertçe titredi Tony, acıyı haykıran sesi ise Steve'i hem dehşete düşürmüş hem de daha da kızdırmıştı.

"Jarvis!" diye bağırdı sarışın. "Bannerlara haber ver, destek olmadan bunu başaramayacağız!"

...

Ultron ile olan çetin kapışmanın ardından Bruce sıkıntılı zamanlar yaşıyordu.

Dahi bilim insanının yarattığı algoritmanın nasıl bir katile dönüştüğü zihnine düştükçe kalbi sıkışıyor ve bu sıkışma acaba koca adam ortaya çıkacak mı korkusunu tetikliyor, ona işkence ediyordu. Bu nedenle Natasha onu sık sık hava almaya dışarı çıkarıyordu. Yine bu boş gezintilerden birinde Thor da kendilerine katılmış, birlikte Central Park'ın etrafında turlamışlardı. Geri dönerken kulenin iki blok gerisinde bir döner dükkanı olduğunu hatırlamaları eski anıları uyandırmış ve başta dürüm delisi olan Tony olmak üzere herkese akşam yemeği almak için dükkana uğramışlardı. Telefonu çaldığında Bruce dükkan sahibiyle para için pazarlığa girişmişti. Thor tek oturuşta en az 15 tane yiyebileceğini iddia ediyordu, Tony en az 5 tane yerken yüzbaşı da bunun altında kalmazdı, kendisi ve Natasha çok yemese de oldukça kabarık olan sipariş yüzünden dükkan sahibi sorun çıkarıyor, verilen paraya burun kıvırıyordu.

"Ah, buna baksam iyi olur." parayı cebine geri koyarken mırıldandı Bruce, daha çok kendi kendine söyleniyor gibiydi. Çağrının kaynağı olarak Tony'nin adını görünce gülümseyerek telefonu açtı, Jarvis'in sesini duymayı ise hiç beklemiyordu.

"Bay Banner. Avengers kulesinde kontrol altında tutulamayan bir saldırgan var. Ekibin acilen geri dönmesi gerekiyor!"

"Tanrım!" Bruce aceleyle telefonu kapattı ve adam arkasından seslenirken bembeyaz bir yüzle hızla kapıya seyirtti. Natasha ve Thor da hemen peşine takılmıştı.

"Arayan Jarvis'ti." dedi usta fizikçi hızlı hızlı caddeyi geçerken. "Steve ve Tony'nin başı dertte!"

...

"Hadi, çık, çıık!" Tony omzuna saplanan hançeri sapından tutmuş çekmeye çalışırken hancer bir santim bile kıpırdamıyordu. "Iticileri çalıştır."

Kollarındaki mini roketlerin itiş gücü de bıçağı kıpırdatmayı başaramayınca derin bir iç çekerek kendini bıraktı Tony. "Haklıymışsın Jarvis, çok ağır."

Steve artık saldırılardan kaçınmaya çalışıyordu. Tıpkı yumruk yumruğa dövüşte Loki'nin Thor'a karşı izlediği strateji gibi Steve de Loki'nin ölümcül saldırılarından başarıyla kaçıyor, daima savunmada kalıyordu. Banner dediği adamın gelmesini beklediği çok açıktı.

Ancak hayır, karşısına Midgardlı bir ordu da dikseler Loki hepsini tek tek yok edecek, baştan aşağıya kana bulanana dek durmayacak, intikamın bu kızıl kıyafeti üzerine oturana dek öldürecekti. Thor'un derin, yumuşak sesi ve bembeyaz çarşafların üzerinde birlikte yatarken ne kadar huzurlu olduğu aklına dolunca dikkati dağıldı Jotun prensin. Bu açıktan faydalanan Steve savunmadan saldırıya geçerek kalkanıyla Loki'nin narin boynuna vurdu. Siyah saçlı can havliyle elini boynuna atıp öksürürken Steve bir adım daha ileri gitti, Loki'nin suratına sert bir yumruk indirdi.

"Harikasın Steve!" diye inledi Tony, hala bıçağı çıkartmaya çalışıyordu. "Devam et!"

"Buna tüm gün devam edebilirim." Dedi Steve elinin tersiyle burnundan akan kanı silerken.

Tony bıçağı mekanik olarak çıkaramayacağını anladıktan sonra pes etti. "Jarvis... Silahın bileşenlerini analiz et."

"Hesaplanıyor. Bay Stark, hançerin sapı saf obsidyen, bıçak kısmında %32'lik altın metali bulunuyor. %68'lik kısmı hakkında bilgi yok."

"Lanet uzaylı teknolojisi-" diye inledi Stark. "Omzum acıyor."

"Bilinmeyen metalin atom düzeyi verileri onun diamanyetik olduğunu gösteriyor."

Tony birden canlandı. "Yaşarsam seni programladığım için kendimi ödüllendireceğim Jarvis, aferin sana." Dahi milyoner sağlam koluyla zırhının göğüs kısmını ayırarak içinden orta büyüklükte bir bobin çıkarttı. Bobini çözüp dışındaki kabloyu dişiyle sıyırdıktan sonra metal ipliği silindirin etrafına geri sardı ve parmaklarının arasında kavrayarak göz hizasına kadar kaldırdı.

Loki bir iki adım gerileyince Steve bir şansı olduğunu düşünmüştü fakat bu durum uzun sürmedi. Jotun Prens kendisine fazla yaklaşan sarışını çenesinin altından yakaladı. Onu, ayaklarını yerden kesecek kadar havaya kaldırdıktan sonra tüm gücüyle yere çarptı. Steve uzaydan düşen bir meteor gibi çarptı mermer zemine, bedeni hareketsiz kalmıştı.

Loki hemen Steve'in gövdesine oturdu. Diğer hançerini kavrayarak havaya kaldırdı ve kaptanı kalbinden bıçaklamak üzere doğruldu.

"O kadar hızlı değil!"

Tony onu arkadan yakalayıp boynunu kolunun arasında sıkıştırdı. Jotun prens narin ellerinden biriyle Tony'nin zırhındaki soğuk metali kavramaya çabalarken hançeri ona saplayacak şekilde çevirdi avcunun içinde. Fakat..

Şimdi de kolu hareket etmiyordu.

Bir kaç saniyeliğine baygın yatan Steve ayıldığında ilk iş siyah saçlının koluna sarılmış, onu ekleminden yakalayarak hareket kabiliyetini sıfırlamıştı.

Bir aslanın dişleri arasındaki ceylan gibi son bir çırpınışla kurtulmaya çalıştı Loki, fakat çoktan tuzağa düşmüştü bile. Avcı, pençelerini etine saplamıştı artık. Yakalanmıştı.

Ancak buraya ölmeye gelmemişti.

Hırsla, öfke dolu bir çığlık attı siyah saçlı.

Nereden geldiği belli olmayan bir alarm sesiyle irkildi Tony, hemen ardından Jarvis'in sesi yankılandı odada, "Kritik soğuk alarmı. Ark reaktörü devre dışı kalıyor."

"Neler oluyor Tony?!" Steve onu kontrol altında tutmaya çalışırken ters giden bir şeyler olduğunu kemiklerine işleyen soğukla farketti.
Tony kendisini hayatta tutan reaktör yavaşça ölürken nefesinin kesildiğini hissediyordu. Yine de bu manyağı bırakırsa önüne çıkacak herkesi öldüreceğini de biliyordu. Daha da sıkı sardı Jotun'un boynunu.

"Jarvis, reaktörü aşırı yükle. Ne kadar enerji varsa hepsini açığa çıkartmalısın."

"Bu emir bay Banner'ın algoritmama eklediği A-I-G protokolü ile çelişen bir sonuç veriyor." diye

yanıtladı yapay zeka. "Kendinizi öldürecek bir emir veremezsiniz."

"Yapma ya," alayla yanıtladı Tony. "Daha zekice bir fikri olan var mı?"

Bu dibe vurmuş çaresizlik anında çift kanatlı ön kapı kırılarak yere düştü. Üçlünün dikkati de kapıda duran iri yarı silühete çekilmişti. Belli ki yardıma gelmişti.

Yine de Loki'yi alt edemeyeceklerdi.

Chapter 18

Üçüncü Avenger içeri daldığında yüzüne vuran ışıktan tanıdı onu Loki. Thor, eşi, burada, kanlı canlı karşısında duruyordu. Aynı şekilde, Thor da bu 'kontrol edilemeyen saldırgan'ı tanımıştı. Gözleri şaşkınlıkla irileşti önce, hemen ardından öfkeyle çatıldı kaşları. "Loki, bu da ne demek oluyor?!"

Loki kuruyan boğazını yumuşatmak için güçlükle yutkunurken birden fazla karmaşık duygunun esiri olmuştu. Onun yaşadığını görünce sevinç ve rahatlamanın verdiği his kalp çarpıntısına dönüşmüştü. Nasıl öfkelendiğini fark etmesi ise midesine yumruk yemiş gibi hissettirmişti. Öte yandan, yeşil gözleri onun sağ eline indiğinde orada olması gereken metal halkayı göremeyince tüm durumu çözmüş, bu da öfkenin tetiklediği bir baş ağrısına sebep olmuştu. Loki hangi duygunun ağır bastığını bile anlayamıyordu.

"Onu tanıyor musun?!" diye sordu Tony nefes nefese. "Thor?!"

"Evet." Thor katı bir sesle yanıtlarken Loki gevşeyen parmaklarının arasından bıçağını düşürdü. Gözleri istemsizce yaşlarla doluyor, dudakları hafifçe titriyordu.

"Sen yaşıyorsun.." diye fısıldadı siyah saçlı onun duyamayacağı bir sesle.

"Neden dostlarımla dövüşüyorsun, aklını mı kaçırdın??" diye sordu yıldırım tanrısı. Elbette Loki'nin zihninde dolanıp duran korkunç düşüncelerden haberi bile yoktu.

Loki buraya kadar gelip Thor'un dostlarını öldürmeye kalkmıştı öyle mi? Harika.

Başını yana doğru çevirince akmayan yaşlarla ıslanmış iri yeşil gözleri Tony'nin şaşkın bakışlarıyla buluştu. "Özür dilerim." diye mırıldandı genç Jotun üzgün bir şekilde. "Sizi yaraladım."

Bunu öyle saf bir sesle söylemişti ki Tony neredeyse vahşi bir kurt gibi üzerine saldırmasını görmezden gelerek 'önemli değil' diyecekti. Ortada bir yanlış anlaşılma olduğunu fark edince Jotun'un boğazını saran kolunu serbest bırakarak aradan sıyrılmasına izin verdi. Aynı şekilde Steve de kolunu bırakmıştı. Loki derin bir iç çektikten sonra Tony'nin zırhının parçalandığı yerde soğuktan ölen ve yavaşça morarmaya başlayan tenine uzattı parmaklarını. Stark ilk başta temkinli bir şekilde geri çekilse de ilginç bir şekilde içgüdüsel olarak ona güvenmişti, gözlerinin büyüsü müydü yoksa sesindeki pişmanlık mıydı ona bunu hissettiren, bilmiyordu, ancak yaşayan hiç bir canlıya karşı daha önce bu kadar kolay teslimiyet hissetmemişti. Yavaşça gözlerini kapattı demir adam, Loki'nin parmakları yanağına dokunur dokunmaz sıcak bir hissin yüzüne yayıldığını hissetti, görünüşe bakılırsa Loki, bu genç uzaylı, karşısındakileri paramparça edebileceği gibi dövüşte açtığı o ölümcül yaraları iyileştirebiliyordu.

Stark'ın tedavisi bittikten sonra mahcup bir ifadeyle Steve'e döndü Loki. Kalkanını ona karşı kullanıp ard arda yüzüne çarparken burnunu kırmış olmalıydı, sarışının burnundan anormal bir yoğunlukla kan akıyor, oldukça acı verici görünüyordu. Loki parmaklarını onun alnına dayadı. Hafif bir yanmaya eşlik eden basınç burnuna dolunca yüzbaşı istemsizce yüzünü buruşturdu ancak bir dakika bile sürmemişti Jotun'un normalde aylar sürecek tedaviyi tamamlaması.

"Normalde zararsızdır." yıldırım tanrısı sessizliği bozan ilk kişi olmuştu. "Onu bu hale getiren ne hiç anlamadım."

Kapıya henüz ulaşmış Natasha duydukları karşısında irkilirken Loki sinirli bir gülümsemeyle ona döndü. "Bu hale getiren ne mi... ÖLDÜĞÜNÜ SANDIM!" diye haykırdı Jotun prens, sonunda

gözlerini yakan yaşlar yuvarlanmaya başlamıştı. Kendisini zapteden kollardan kurtulunca direkt Thor'un üstüne yürüdü."SIRF SENİN İÇİN BİR KAÇ SAATTE DÜZİNELERCE KURALI ÇİĞNEDİM, BIFROST'TAN MIDGARD'A ÇAKILMA RİSKİNİ BİLE GÖZE ALDIM!"

"Öldüğümü sana düşündürten nedir ki?" Diye sordu Thor, kalın kaşlarından birini kaldırarak.

Loki sinirli ve acı dolu bir gülümsemeyle "Parmağında olması gereken tanrının cezası yüzük." diye yanıtladı. Ardından kendi elini kaldırarak yüzüğünü sertçe çıkarıp onun geniş göğsüne fırlattı. "Taş kafalının tekisin sen!"

Thor gövdesinden sekip yere düştükten sonra döne döne duran metal halkaya bakarken hala olayı kavramaya çabalıyordu. O sessizliğini korurken Loki'nin hafifçe sağa sola sallandığını ilk farkeden Steve olmuştu. "Hey-"

O daha seslenemeden Loki boş bir çuval gibi yere çarptı, gözleri hafifçe kapanmıştı. Hemen onun bedenine eğilen Thor elini eşinin alnına ve nabzını alabileceği bileğine götürdü. "Sorun yok, sadece bayılmış."

"Burada neler döndüğünü söyler misiniz?"

Ev sahibi Tony artık daha fazla duramamış ve haklı olarak açıklama istemişti. Thor, Loki'nin boynunu destekleyecek şekilde kaldırırken Natasha, "Çok ince ayrıntılar." diye girdi söze. "Savaşın ateşiyle hiç biriniz farketmediniz, Thor bile. Biz Ultron'u alt ettikten sonraki 3. günde yüzüğünü çıkartmayı unuttuğunu fark etti. Birden evlendiği ortaya çıkmasın ve siz onu sorulara boğup rahatsız etmeyin diye aceleyle yüzüğü çıkarıp sakladı. Fakat yüzük parmağından çıkınca büyülü bir şekilde evrenin diğer ucundaki eşiyle olan tek bağlantısı kopmuş oldu. Eşinin öldürüldüğü düşüncesine kapılan Loki, ismi bu öyle değil mi, evrenin diğer ucundan buraya onu öldürenlerden intikam almak için geldi. Değil mi, Thor?"

Derin bir iç çekip ardından kafa salladı Thor. "Evet, doğru."

"Evlendin mi? Onunla mı?" Tony yalnızca lafa girmek için konuşmuştu. Cevabını yüksek ihtimalle bildiği soruları sormak adeti sayılmazdı. "Yalan söylemeyeceğim, sen gelmeseydin o şey ikimizi de canlı canlı doğrayacaktı." Ardından sırf onun tepkisini ölçebilmek için "Böyle bir canavarla yaşamak senin için oldukça zor olmalı." dedi hafif bir sesle.

Steve onu tersleyerek "Sevdiği birinin intikamını almak için buradaydı, Tony. O da bizim gibi, intikamcı." dedi, kollarını göğsünde bağlamıştı. "Üstelik.." bir kaç dakika öncesine kadar kırık olan burnuna hafifçe dokunarak "Olağanüstü bir intikamcı." diye mırıldandı.

"Sevmek mi?...Beni sevdiğini sanmıyordum..." Thor şaşırmış bir sesle fısıldarcasına konuştu. "Bifrost'a tek başına atlamak bile onun gibi biri için başlı başına intihar sayılır. Köprü tüm enerjisini tüketmiş.."

"O tükenmiş hali miydi?" dedi Tony nefesinin altından.

"Ardından bize verdiği yaraları yoketti." diye tamamladı onu Steve. "Bedeni bu ekstra yükü kaldıramamış gibi görünüyor. Önemsemediğin biri için böylesine hırpalanmayı göze almazsın, Thor."

"Bir de yüzük meselesi var." dedi Natasha. "Duygusal gerilim insani fiziksel mücadeleden daha çok hırpalar."

"Yüzüğü niye çıkarttın ki?" diye sordu Bruce, Thor'un bu yaptığına hiç anlam veremediği için şaşkın bir ifade hakim olmuştu bakışlarına.

"Evet dostum neden?" diye sordu Steve. "Evlenmekte yanlış bir şey yok ki."

"YETER!" Thor bir saniyeliğine üzerine çullanan sorulardan bunalıp sesini yükseltse de derin bir nefes alıp sakinleşmeye çalıştı. "Bu evlilik Loki daha doğmadan onun kaderine yazıldı, tamam mı? Doğduğu günden bu yana edindiği tek kimlik ise benim eşim olmak. Ailesinden koparıldı, bu evliliğe rızası yok, hiç bir zaman istemedi. Daha 17 yaşında, ki bilginiz olsun ben 650 yaşındayım. Evlendikten sonra yanımda iyi görünmesi için ten rengi zorla bizimkine benzetildi. Tüm bu olup bitenden, ömrünün kalanını nasıl korkunç bir şekilde kararlaştırdıklarından haberi yok... Ah, neredeyse unutuyordum. Bir de erkek olduğu halde muhtemelen tahtın bir sonraki varisini taşıması için zorlanacak." Thor delici mavi gözlerini kaptana dikerek "Hala aynı fikirde misin?" diye sordu.

Steve bir şey söylemek istercesine ağzını açmış olmasına rağmen kaskatı kesilmişti. Kaşları şaşkınlıkla kalkmış, parmağı havada donakalmıştı. Duyduklarına inanamıyor, böylesine bir bombardımanın ardından geride kalan ahlaki enkazı toplamaya çalışıyordu.

"Şey, burada çok fazla insan hakkı ihlali var gibi." dedi Banner, gözleri duyduklarının şokuyla irileşmişti.

"Peki ya sen?" diye sordu Tony, dövüşürken yarattığı bobini evirip çeviriyordu. "Sen bu durum karşısında ne hissediyorsun?"

"Aslında..." devam etmeden önce derin bir iç çekti Thor. "Jane ile evlenmek istiyordum, bu yüzden bu haber beni çıldırttı. Nedense Loki'yi taht hırsı gözünü bürümüş, sığ ve benden belki de daha yaşlı bir adam olarak bekliyordum."

Bunun yerine kucağına bu vahşi kediyi atıp kaçtılar ha?" Tony bobini koparıp masanın üzerine bıraktı.

"Ben olsam vahşi demezdim." kendi kendine gülümsedi Thor. "Loki hep uysal ve ağırbaşlıydı. Yine de evet, onu resmen kucağıma atıp kaçtılar. Onunla ne yapacağımı bile bilmiyorum."

Tony saniyenin onda biri kadarlık bir sürede Steve ile göz göze gelmesinin ardından boğazını temizledi. "Öyleyse biraz yardım işine yarayabilir. Öncelikle... Jarvis?"

"Bay Stark," Jarvis'in robotik sesi anında yanıt verdi.

"Bana iki tek kişilik yatağı olan bir oda lazım."

"8. kat 803 numaralı oda."

"Güzel."

***

Loki derin bir uykuya dalmışken Thor onu yatağına yatırarak üzerini örtmüştü. Stark'ın tüm maddi sorumluluğunu üzerine aldığı Peter'in eşyalarını biraz karıştırınca Jotun prense uygun, rahat bir eşofman takımı bulmayı başarmışlardı. Siyah pantolonunun yanından boylu boyunca 3 tane beyaz çizgi geçiyordu, üzerinde kanguru cepli beyaz bir sweetshirt vardı. Yaklaşık 1 beden büyük görünüyordu kıyafetler, yine de Loki'nin gelirken giydiği metal ve kadifenin birleşiminden oluşan savaş zırhından daha rahat olduğu kesindi. Başındaki metal zırhı çıkarttığında Loki'nin saçlarını sıkıca bağladığını görmüştü Thor. Eli lastiğin kopçasına uzandı, dalgalı simsiyah saçları serbest bıraktıktan sonra onların Loki'nin solgun teniyle yarattıkları büyüleyici tezatı izledi bir müddet.

Stark sessizce odayı terk ederken Thor yatağa oturarak Loki'nin birbirine dolanmış siyah saçlarının arasında gezdirdi parmaklarını. Genç Jotun galaksiler arası ilk yolculuk deneyimini böyle bir baskı

altında yaşadığı için kendini biraz suçlu hissetmişti. Loki'nin büyük bir cesaret göstererek tek başına Midgard'a gelmesi ve dostlarını öldüresiye pataklaması ise itiraf etmekten utandığı bir gurur kaynağı gibiydi, Steve ve Tony'nin ne kadar hırpalanmış olduğunu görünce onun gücüne bir kez daha hayran kalmıştı. Acaba Heimdall'ı atlatmayı nasıl başarmıştı? Bekçi onu, özellikle de Thor ortalıkta yokken, asla Bifrost'a yaklaştırmazdı. Bir sinsilik yapıp bekçiden kurtulmuştu, kim bilir nasıl?

Dudakları sevimli bir gülümsemede kıvrılırken kafasında bekçinin sesi yankılandı.

"Beni yaşayan bir buz kalıbına çevirdi. Hareket etmeye fırsatım olmadı bile."

Thor artık alenen gülüyordu. Anne babası kucağına zeki, hırslı, sadık ve sevgi dolu bir kedi bırakmışlardı ve Thor şimdiden bu kedinin büyüsüne kapılmıştı bile. Bugüne dek binlerce kadın tanımış ve flörtleşmişti, içlerinde en mükemmelinin Jane Foster olduğunu düşünmüştü Asgard Prensi. Çünkü yardıma muhtaç bir haldeyken ona yardımcı olmuş ve tanıdığı kadınların aksine prensin içine düşmemişti. Thor onun bu yarı umursamaz tavrını oldukça çekici bulmuş ve onu kraliçesi yapmayı düşünmüştü. Ama şimdi önünde yatan pijamalı çocuğa bakarken Jane Foster'da ne bulduğunu sorgulamıştı kendi kendine. Jane oldukça güzeldi ancak yakınsama denilen saçmalıkla kafayı bozmuştu, Bifrost'un değişik tipteki bağlantı noktalarında oluşan değişimleri adım adım izliyordu, buna kendini öyle kaptırıyordu ki çoğunlukla Thor'u ihmal ediyordu. Loki'yi düşününce o da zamanının çoğunu kitaplarla geçirmesine rağmen, farklıydı. Jane kendi güvenli limanından ayrılmazken Loki ölümü göze alarak galaksinin bir ucundan diğerine ışınlanmış ve iki kahramana saldırmıştı. Sadece Thor için.

Ve bu yıldırım tanrısının içini ısıtmaya yetmişti. Bir çocuktu Loki, ama kesinlikle büyük bir kralın bilgeliğini ve büyük bir savaşçının kalbini taşıyordu. Üstelik böylesine kırılgan bir bedende..

Jotunheim'ın gelecek kralından daha azı beklenemezdi tabii, ama bir çocuktan beklenen kesinlikle bu olamazdı. Elini onun saçlarından yanağına, oradan boynuna, omzuna ve son olarak koluna indirdi. Thor'un kolaylıkla ensesinden tutup kaldırabileceği küçük bir bedene sahipti Jotun prens. Buna rağmen Loki'nin 'imkansız' kavramına dil çıkaran bir yapısı vardı ve bu yalnızca Thor'u değil etkileşime geçtiği herkesi kendine hayran bırakıyordu.

Eğer ki Thor sırf bu yüzden başına geleceklerden haberdar olsaydı Loki'nin Midgard'a en az bir galaksi kadar uzakta kalmasını sağlardı, fakat onun da 650 yıllık yaşamında tatmadığı, hatta varlığından haberdar bile olmadığı ekşi-acı duygular vardı ve bunlar krallığının sınırlarının dışına dağılmış, yüzüne yüzüne çarpabilmek için doğru zamanı bekliyorlardı.

Thor tabiki farkında değildi, ancak, Midgard'da da bunlardan birini yaşamak üzereydi.

Chapter 19

İki prensleri de evden binlerce kilometre uzaktayken nedense Asgard'da kimse bu konuyla ilgilenmiyordu. Kral Odin'in aklını meşgul eden çok daha önemli bir konu vardı ve tüm saray şu anda bu konuya yoğunlaşmış durumdaydı.

Bir misafir bekliyordu kraliyet ailesi.

Geçmişten, çok önemli bir misafir.

Atmosferi delip geçen eski bir gemi gökyüzünde görüldüğünde avluda bekleyen askerlerden biri kral ve kraliçeye haber vermek üzere içeri koştu. Gemi pek de zarif olmayan bir şekilde sağa sola yalpalayarak kendisi için işaretlenen yere sertçe iniş yaptı. Kaldırdığı toz bulutunun ardından bir kapının mekanik olarak açılma sesi duyuldu. Kısa boylu, iki büklüm olmuş bir silühet görüldü tüm bu kargaşanın ortasında. Hizmetçiler bu oldukça özel misafire karşı düzgün bir karşılamanın nasıl olacağını bilemediklerinden endişeyle birbirlerine bakarken bir bastonun sertçe yere çarpmasıyla irkildi herkes. Asgard'ın ılık meltemi kalkan toz bulutunu dağıtırken herkes bu ufak tefek kadının yüzünü görmeyi başardı. Buruş buruş olmuş derisinin altında mimikleri tamamen kaybolmuş gibiydi. Yavaş yavaş yürümesine rağmen adımları güçlüydü. Eskiden mavi olduğu belli belirsiz görünen gözlerinin üzerini kalın bir keratin tabakası kaplamıştı. Kadın görmeyen gözleriyle etrafını taradı ardından askerlere çevirdi yüzünü.

Bu ihtiyarı bu kadar önemli bir misafire çeviren en büyük özellik aslında tam da bu görmeyen gözleriydi. Kadın kendi karanlık dünyasında bu fiziksel diyarla alakalı hiç bir şey görmese de kapanmış gözleri gelecekten haber verme mucizesiyle kutsanmıştı. O bir kahindi. Zamanın başından beri varolduğu ve evrende köşe bucak gezerek gelecekten haber verdiği söylenirdi. Yine söylentilere göre Heimdall onun soyundan gelmekteydi fakat işin aslı bunun ne kadar doğru olduğundan kapı bekçisinin de haberi yoktu.

Kadın kendisine doğru yaklaşırken onu karşılamaya gelen Heimdall saygıyla eğildi önünde.

"Heimdall..." Yaşlı kadın nedense onun varlığını hissetmiş ve gülümsemekten kendini alamamıştı. İçinde diş kalmamış ağzının iki tarafı hafifçe kıvrıldı onunla konuşurken. "Babanı yıllar önce gördüğümde onun sahip olduğu yüreğin tüm Asgard'ı korumaya yeteceğini hissetmiştim. Şimdi ise tohumunun da bir fidana serpildiğini görüyorum. Kocaman adam olmuşsun, sen de tıpkı baban gibi kudretli bir koruyucu olacaksın."

"Teşekkür ederim, kadim kahin, hoşgeldiniz, Kral Odin sizi bekliyor." diye yanıtladı Heimdall.

***

Devasa kapılar aralanmadan hemen önce muhafızlar kadının ismini anons edince Odin tahtında doğrularak dikkatini verdi. Kadın minik adımlarla girdi misafirlerin kabul edildiği taht odasına. Derin sessizliğin içerisinde yankılanan ayak seslerini kimse bölmeye cesaret edememişti. Kahin yolun yarısını yürüdükten sonra gözlerini sıkıca yumarak kendi kendine hımladı. "Kimsenin hatırlayamayacağı kadar önce yine burada, bu salonun ortasında durduğumu hatırlıyorum. Kral Odin'in yerinde kendi kudretli babası, tahtının etrafında kendisi ve iki erkek kardeşi huşu içinde beni izlemekteydi. Onu en son gördüğümde küçük bir Aesir idi. Daha o gün, damarlarında akan kan fısıldadı geleceğini. Asgard'ı yüceltecek kral. Diyarın sınırlarını kaldıracak kral..."

Kadın sanki eliyle koymuşçasına Odin'e yürüdü, ardından elini kavrayarak derin bir nefes aldı.

"Evet, o gün bana söyledikleriniz hala kulaklarımda çok taze. Sizi bunca yılın ardından tekrar

görmek çok güzel." Dedi Odin. "Tıpkı babamın yaptığı gibi, krallığımızın bundan sonraki geleceğini de sizden dinlemeyi isterim."

"Kral Odin... Siz, en son gördüğümde babanızın izinde gitmeye aday bir prenstiniz. Şimdi ise neredeyse tüm evren isminizi duyunca korkudan titriyor! Tıpkı öngördüğüm gibi... Siz, Asgard'a zenginlik ve şöhret getiren oldunuz ancak bunun faturası ağır oldu. Acımasız, hırslı bir kral ve akıttığı kan nehirlerinde yıkanan diyarı. Hissettiğim şudur; vicdanınızın ağırlığını taşıyamayacak duruma gelmişsiniz, Odin... Valhalla'daki evinize gidene dek barışın dinginliğine çekilmek istiyorsunuz... Ancak!..."

Kadının kaşlarını çatıp suskunlaşmasıyla Odin ilgiyle ona doğru eğildi. "Evet?"

"Huzurlu yaşayamayacaksınız..."

Kadının sözleri atmosfere keskin bir bıçak olup saplandı, Frigga korkuyla gözlerini taştan bir heykel gibi ifadesiz duran Odin'e çevirirken.

"Hmmm.. Başkası var..." dedi kadın zehirli sessizliği uzun süre sonra bozarken. "Tahta ortak biri var... Hayır, korktuğun kişi değil... Asıl korkman gereken başka biri... Genç bir çocuk... Buralardan olmayan... Buralardan olmayan ancak kaderi Aesir'in eliyle yazılmış bir çocuk..."

"Loki..?" diye fısıldadı Frigga, kehanetin başlangıcı kraliçeyi ürpertmişti.

"Hmm..." Kadın biraz daha odaklandıktan sonra "Çok yazık..." dedi üzgün bir sesle. "Çok yazık... Çok fazla masumun canı yanacak... Çok fazla kan akacak... Çocuklar, kadınlar, yaşlılar.. Ölüm kimse için ayrım yapmayacak.."

"K-Kan mı? Loki kan mı akıtacak?" Dedi kraliçe korku dolu bir sesle, midesine gergin bir his yayılmıştı.

"Herkes onu küçümsüyor." diye mırıldandı kahin sesinin tonunu yükselterek. "Ancak onun ruhunun derinlerinde, henüz uyanmamış çooook büyük bir güç var." Kadın, kısa kollarını havaya kaldırarak gücün seviyesini somutlamaya çabaladı. "Neyseki, çocuğun ruhu da bedeni gibi tertemiz, kalbinde oğlunuzdan başkasına yer yok, yetenekleri ve güzelliği olağanüstü... Bu onu mükemmel bir eş yapıyor olabilir ama o bu kadar büyük bir gücü taşıyabilecek yeterli zihinsel olgunluğa sahip değil. Odin, o çocuğu buraya bu kadar erken getirerek kendi ölümünü imzaladın! Ragnarok'un bulutları Asgard'ın semalarında dolanıyor!"

"Bu kadar yeter!" diye bağırdı Odin asasını yere vurarak. "Görünüşe bakılırsa artık çok yaşlanmışsın kahin, gözlerin gerçekleri göremez olmuş. Loki çok küçük yaşlardan beri Asgard sevgisi aşılanarak büyütüldü. Buraya saldırmaktansa kendini öldürmeyi yeğleyecek kadar hem de!"

"Kesinlikle öyle, yüce Odin." diye mırıldandı kadın.

"Ve bu sevgi, acı ve yıkımı beraberinde getirecek."

Frigga korkmuş bir şekilde elini ağzına götürürken Odin yorgun bir iç çekti. "Buraya felaket tellallığı yapmaya gelmişsin, ben hayattayken hiç bir güç Asgard'daki tek bir yaprağa zarar veremez."

"Yüce Odin.. Korkularınızı toprağın altına gömüp kendinizden uzaklaştırırsanız elbet bir gün patladıklarına şahit olursunuz. Ben size gelecekten haber vermeye geldim. Çok geç olmadan önlem alabilmeniz için." dedi yaşlı kadın çatlayan sesiyle. "Yüce ruhların fısıltılarından başka bir şey konuşamam. Yeşil gözlerindeki masumiyet dolu bakışlara rağmen, o milyonları öldürecek bir katil olacak. Başta Asgard, başta siz."

"Loki kimseye zarar vermez!" diye bağırdı Frigga. "Muhafızlar, lütfen misafirimize dışarı kadar eşlik edin, bu saçmalığa artık daha fazla tahammül edemeyeceğim!"

"Ahh, kraliçe Frigga." Kadın, Odin'in elini bırakıp kraliçeye doğru yürüdü. Gözlerinin üzerini kaplamış beyaz tabakaya rağmen sanki evrendeki her şeyi görüyormuş gibi duran bakışları vardı. "Sizi tanıdığımda ne kadar da küçük, cesur, güzel ve akıllı bir kızdınız. Evladınızı kaybetmek ruhunuzu çok derinden etkilemiş, onun yarattığı boşluğu Loki'ye beslediğiniz sevgiyle doldurmaya çalışıyor ve böylesine sarıldığınız o çocuğa böyle bir kaderi konduramıyorsunuz. Eğer gözlerinizi açmazsanız Loki'yi onunkinden çok daha karanlık bir kader bekliyor olacak. Bu kader öyle büyük, öyle etkili ki bu daha doğmamış çocukları bile etkileyecek. Onu ve evreni bu korkunç kaderden kurtarın, çok geç olmadan öldürün onu."

Kadın kahin, muhafızlarca dışarı çıkarılırken Frigga tahtından kalkıp Odin'in yanına geldi. Kocasının her bir çizgisinde yılları saklayan yorgun yüzüne hüzünle bakarken kral onun ellerini kavradı. "Korkma, birtanem."

Kraliçe olması gerektiği gibi sert duruşunu bozmamaya çabalıyordu ancak ellerinin titrediğini Odin onları kavrayana kadar fark etmemişti. Yıllar önce ruhunu paramparça eden kaybı yine aklına düşmüştü. Bu acıyı tekrar yaşayacak mıydı? Bunu kaldıracak gücü var mıydı?..

"Öyle bir şey olmayacak, Frigga. Izin vermeyeceğim." diye fısıldadı Odin sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi.

Ya da onun da aklından tam olarak aynı şeyler geçiyordu...

"Onların ikisi de bizim çocuklarımız, hiç kimse bizim çocuklarımızı bu kadere sürükleyemeyecek."

"Peki ya kahin?" Frigga sesinin titremesine engel olamamıştı. "Senin hakkında öngördüğü her şey gerçekleşti, öyle değil mi?"

"Tüm bunlar 6 bin yıldan bile önceydi." dedi Odin yumuşak bir sesle. "Kahinler yaşlandıkça görüş kabiliyetleri bulanır, göremedikleri için devamlı tehlikeli bulutları işaret ederler. Sakın korkma. Evimiz Asgard da, çocuklarımız da güvende olacaklar."

Frigga Odin'e ne kadar güveniyor olsa da içine serpilen bu korku tohumlarını yok edememişti. Bu kahin evrenin her yerine gidip kehanetlerde bulunan bir kadındı. Söylediği her şey er ya da geç gerçekleşmişti.

Odin hakkında söyledikleri virgülüne kadar olmuştu. Öz evladı Thor hakkında bir şey söylememişti fakat Loki için söyledikleri kraliçenin kanını donduruyor, düşününce bayılacak gibi hissetmesine sebep oluyordu. Loki bir bebekti. Aesir ile kıyaslanınca küçücük, korunmasız bir bebekti. Zavallı çocuk Asgard'a getirilene dek korkunç bir hayat yaşamıştı, daha bir kaç günlükken başlayan bu eziyet teninde kalıcı yara izleri bırakmasa da ruhunun ne kadar acı çektiğini ve bu acıyı nasıl canla başla unutmaya çabaladığını görüyordu Frigga. Şimdi onu daha da korkunç bir gelecek mi bekliyordu yani? Daha kötü ne olabilirdi ki?

"Bahsettiği gibi bir şeyin gerçekleşmesi imkansız, Frigga. Çocuğun normal bir Jotun'a kıyasla ne kadar zayıf ve güçsüz olduğunu biliyorsun. Öğrettiğin en basit büyüleri yapabilmek için bile saatlerce çalışması gerekti. Loki'den güç ve gösteriş konusunda beklentimiz olmadı, o yalnızca Thor için iyi bir hayat arkadaşı olacak, bu kadar." Odin karısının gözlerinden okuyabildiği korkuyu dindirebilmek için üzerine basa basa tekrar etti söylediklerini.

"Loki bir tehlike potansiyeli bile taşımıyor, buna eminim."

Acı bir gülümseme Frigga'nın dudaklarına yayılırken, kraliçe gözlerini yumarak Odin'in alnına dayadı kendi alnını.

"Sana güveniyorum."

***

Midgard'da gün doğarken uyandı siyah saçlı. Hafifçe odadan içeriye dolan turuncumsu gün ışığına kırpıştırarak araladı gözlerini. Önce panikle nerede olduğunu anlamaya çalıştı ardından karşısındaki yatakta yatan Thor'u görünce durup rahat, derin bir nefes aldı.

Loki nerede olduğunu bilmiyordu. Biri kıyafetlerini çıkartmıştı, biri onu yatağa kadar taşımıştı. Muhtemelen bunları yapan kişi Thor'du ancak hiçbirini hatırlayamıyordu. Yataktan inerek sırtı ona dönük uyuyan eşinin yanına gitti yavaşça. Thor derin, yavaş nefesler alırken üzerine eğildi.

Yüce ruhlara şükürler olsun, Thor yaşıyordu.

Loki onun alnına dudaklarını hafifçe değdirerek öptü Aesir prensi. Uyandırmamak için oldukça dikkatli davranıyordu ancak Thor'un ne kadar ağır uykucu olduğunu hatırlayınca gülümsedi. Yeşil gözleri yastığın hemen yanındaki ele kayınca kalbi heyecanla çarptı genç Jotun'un. Thor yüzüğü takmıştı.

Kendi yüzüğünü dün gece ona fırlattığını hatırlıyordu ancak...

Etrafa bakınıp aranırken yatağının yanındaki sehpanın üzerinde gördü metal çemberi. Thor'a çok kızgın olması gerekiyordu, tavır alması gerekiyordu ancak onun yaşadığını öğrenmek öylesine bir sevinçti ki hiç bir şekilde kızamıyordu. Yüzüğü parmağına geçirir geçirmez kalp atışlarının sakinliğini hissetti. Bu ritim kaybolduğunda yaşadığı o korku aklına düşünce tekrar titredi dizleri, ancak artik hepsi geçmişti, kimse Thor'u ondan alamayacaktı...

***

Sessiz katın koridoruna çıktığında ortalıkta kimsecikler yoktu. Biraz keşfe çıktıktan sonra üst kata çıkan yolu buldu. Dünden kalan hasarlar gün doğduğunda daha da göze batıyordu. Öncelikle Loki devasa bir cam paneli patlattığından rüzgar olduğu gibi içeri doluyordu. Duvarlarda derin çatlaklar vardı, yerdeki mermer döşemelerin bazıları kırılmıştı, cam bir masa tuzla buz olmuştu, eşyalar kırılmış ya da etrafa dağılmıştı, lüks salon moloz çöplüğüne dönmüş gibiydi. Bunların hepsine kendisi neden olmuştu değil mi?

Loki suçluluk duygusuyla dudaklarını ısırdıktan sonra yavaşça gidip bardaki sandalyelerden birine oturduğu an içgüdüleri kulağına 'dikkat et' diye fısıldadı. Jotun prens kafasını kaldırır kaldırmaz kendisine doğru uçan beyaz bir şey görünce refleks olarak dondurucu bir rüzgarla karşılık verdi. Beyaz, ipliksi şey havada donup yere düşerken cam bir eşya gibi paramparça olunca Loki genç bir çocuğun hayranlıkla "Yok artık yaa!" diyişini duydu.

Başını çevirince hemen hemen kendi yaşlarında bir erkeğin kapının kenarından ona baktığını gördü. Kucağında kartondan bir ev modeli, sırtında ise okul çantası vardı.

Tehditmiş gibi durmuyordu.

Çocuk çekingen bir kaç adım atarak tek elini kaldırdı hafifçe. "M-Merhaba... Ismim Peter Parker, bay Stark'ın evinde mimari ödevimi unutunca onu almaya geldim, sen-sizi görünce, hani tanımıyorum, bir de oda da bu halde olunca panikler gibi oldum-" Şok yüzünden hafifçe kekelese de kendini kaptırmış şekilde hızla açıklama yapma çabasındaydı ki sözleri bölündü Jotun prens tarafından.

"Memnun oldum Peter. Ben Loki, Laufeyoğlu."

"Sen az önce attığım ağı dondurdun ya!" diye yaklaştı Peter, yerde param parça olmuş buza hayran hayran bakıyordu. "Bunu nasıl yaptın?"

"Ah..Bilmiyorum, sanırım doğuştan." diye yanıtladı Loki. Fakat Peter her zamanki gibi meraklıydı. "Yoksa sen de mi bilim ürünüsün? Bay Rogers, Bay Banner ve benim gibi?"

"Bilim mi?" Loki sorarcasına kaşlarını kaldırınca Peter onun gözlerine dikkatlice baktı.

"Evet, serum falan içirdiler mi? Yoksa radyoaktif dalgalara mı maruz kaldın? Reaktör kazası falan mı? Penguen mi ısırdı?"

Çocuk o kadar heyecanlıydı ki Loki onun söylediklerinden hiç bir şey anlamasa da hafifçe gülümsemişti. Peter ona daha da yanaşıp fısıldadı; "Sanki buralardan değil gibisin."

"Jotunheim'dan geliyorum." dedi Loki, sonunda yanıtlayabileceği bir soruyla karşılaştığı için rahatlamıştı. "Asgard ve Jotunheim pren-."

"Bekle bekle bekle ASGARD MI???" Peter daha da büyük bir heyecanla sesini yükseltti. "Thor amcayı tanıyor musun?"

"Evet, tanıyorum." diye yanıtladı Loki onun çoşkuyla parıldayan gözlerine bakarken. Peter sabırsızca kendi etrafında döndü. "Ya var ya, çok şanslısın be! Thor amca inanılmaz cool, şu yıldırımlı gök gürlemeli şey- inanılmaz!"

Loki onaylarcasına kafa sallarken Peter kartondan maketini bar masasının üzerine koymuş, mini buzdolabından portakal suyu çıkarıyordu. Plastik şişenin kapağını açıp dudaklarına götürürken "Thor amcanın arkadaşı falan mısın?" diye sordu genç çocuk.

Aldığı cevap ise oldukça sıradışıydı ancak bir o kadar olağan bir şekilde söylenmişti. "Hayır, eşiyim."

Peter bi an meyve suyunun boğazına kaçmasıyla boğuk bir ses çıkardı, ardından sağa sola öksürerek ciğerlerindeki sıvıyı boşalttıktan sonra dudaklarını gömleğinin koluna silerek döndü Jotun'a, sesi şaşkındı. "Ah, üzgünüm, seni... Seni erkek sanmıştım??"

"Erkeğim." dedi Loki, nedense aklında soru işaretleri oluşmuştu, "Bir sorun mu var?"

"Aaa-h hayır tabiki!" Peter telaşla ellerini hayır anlamında salladı. "Sadece biraz şaşırdım, hepsi bu. Monarşik krallıklarda varis işine verilen önem falan, bilirsin."

"Biraz karmaşık bir durum." Jotun prens iç çekerek doğruldu. Şehrin binalarla dolu silühetinin ardında yeni yükselen güneş tembel tembel parıldıyordu.

Chapter 20

Darmadağın olmuş salondaki bar masasında oturmuş birbirlerini tanımaya çalışan iki gencin muhabbeti odaya giren bir üçüncü kişi tarafından bölündü.

"Ooo bakıyorum hemen tanışmışsınız."

Ikili Tony'nin sesini duyunca birden ona döndüler. Dahi milyoner oldukça yorgun ve uykulu görünüyordu. Yaşlanmaya başlayan yüzü hala güzel olsa da dudaklarının kenarlarında ince çizgiler oluşmaya başlamıştı, bıyıklarının arasında bir kaç tel beyaz tüy hemen göze çarpar cinstendi. Gözleri sanki yuvalarına doğru itilmiş gibi görünüyordu, altlarındaki doku kalınca bir çizgi üzerinde, mor bir renge bürünmüştü. Üzerinde hala dün akşam giydiği kıyafetler vardı ve avuçlarının arasında üzerinde altın yaldızlı harflerle 'Ben Ironman'im' yazan kırmızı kupasındaki çamur kıvamındaki kahve etrafa yaydığı koku sayesinde hemen anlaşılıyordu. Kapının eşiğinde durup genişçe esnedikten sonra molozların ve cam parçalarının üzerini kapladığı siyah deri koltuklara yöneldi. Steve'in dün okuyup sehpanın üzerine bıraktığı gazeteyi rulo haline getirdi, sivri parçaları yere doğru süpürerek kendine yer açtı ve kendini rahat koltuğa bıraktı. Kısa süren bir sessizliğin ardından Loki boğazını temizleyerek

"Üzgünüm," dedi, sesi gerçekten pişmanlık doluydu. "Evinizi mahvettim."

Odayı bu hale getirenin Loki olduğunu duyan Peter şaşkın gözlerini ona çevirirken Jotun prens Tony'e hitaben devam etti. "Böyle olmasını istemezdim. Telafi etmek için elimden geleni yaparım."

"Ah, boşver." dedi Tony uykulu bir sesle. "Zaten buranın dizaynından oldukça sıkılmıştım, tadilat yaptırmak istiyordum."

Loki bu sözlerden ne çıkartması gerektiğini düşünürken ev sahibi birden aklına gelen parlak bir fikirle tek kaşını kaldırarak mırıldandı. "Ama telafi etmeyi bu kadar istiyorsan..."

Jotun prens ilgiyle dinliyordu.

"Banner ile birlikte silahlarını incelememize izin verirsen bunların hiç biri olmamış gibi davranabilirim."

"Silahlarım mı? hançerlerimi mi incelemek istiyorsunuz?" diye sordu Loki şaşkınlıkla. "Elbette."

"Bu kadar kolay olacağını tahmin etmemiştim." dedi Tony gülerek. "O bıçaklarla etkileşime girdiğimden beri bunu hayal ediyordum."

"O kadar ilgi çektiklerini bilmiyordum." diye yanıtladı Jotun prens.

"Dizayn olarak çok daha iyilerini görmüştüm, evet." dedi Tony kahveyi dudaklarına götürürken. "Ama metalleri eşsiz, manyetizma kullanarak bıçakları kontrol edebilmek-"

"Afedersin?" Loki tek kaşını kaldırarak gülümsedi.

"Ah, muhtemelen bilmiyorsun." Tony elini boşver anlamında sallarken devam etti. "Atomlardaki parçacıkları etkileyerek onları hareket ettirebilen bir çeşit dalga-"

"Hayır, manyetizmanın ne olduğunu biliiyorum." dedi Loki. "Üzerinde yaşadığınız gezegenin manyetik rezonans kuvveti diğer diyarlara göre oldukça kuvvetli ki bunda elektriği özellikle metal

yoğunluğu olan şehirlerinizde kullanmanızın büyük bir payı olduğunu düşünüyorum, Jotun metali manyetik kuvvetten etkilenebilecek özelliklere sahip ancak çalışma mekanizması hiç bir zaman buna dayalı değildi."

Tony ağzı açık onun yaptığı açıklamayı dinlerken Peter kollarını bağlayıp Jotun prense odaklanmıştı.

"Jotun metali tüm enerjisini yıldız rüzgarlarından alır. Uzaydan topladığı bu enerjiyi yoğunlaştırarak maddeyi boyutlararası boşluğa iter ki sanırım buna Midgard'da kuantum boyutu deniyor, yoğunluğu sayesinde uzay-zaman eğrisini bozarak kısa sürelerde uzak mesafeler gidebilir ya da bir çoğaltıcı gibi çalışarak kullanıcısının uyguladığı kuvveti bir kaç katına çıkarabilir."

Peter bu açıklamaya ıslık çalarken Tony hala şaşkınlıkla ona bakıyordu. Loki bu ikiliye bakıp gülümsedi. "Ne, Midgard dışında bilim yok mu sanıyorsunuz?"

"Thor'a bakınca pek anlaşılmıyor da." diye yanıtladı Stark, oldukça etkilenmiş gibiydi.

***

"Bilemiyorum Bay Stark, sizce güvenli mi?"

"Yüzde yüz güvenli, evlat. Hem onun da 'Midgard'da yaşıtlarının ne yaptığını bilmeye hakkı var."

Peter kararsız bir bakışla Tony'ye bakarken Stark cesaretlendirici bir gülümsemeyle onun kolunu okşadı. "Müdürünü ben ararım." Ardından onun kulağına doğru eğilip "Biz çalışırken ayak altında olmasını istemiyorum, bizi manipüle edebilir. Onu oyalama işi sana ait." diye mırıldandı.

Gizli görev işaretini alan Peter çaylak bir asker edasıyla ciddileşerek başını olumlu anlamda salladı. "Ona göz kulak olacağımdan emin olabilirsiniz!"

"Bundan hiç şüphem yok." Tony gülümseyen bir yüzle yanlarından ayrılıp kendisini labda bekleyen Bruce'a katılmak için odadan çıktı.

O kapıyı kapattıktan sonra Loki kararsız bir sesle "Yine de Thor'a haber versem iyi olurdu." diye mırıldandı.

"Ahh.." Peter sırt çantasını tek kolundan sıyırdıktan sonra fermuarlı gözlerden birinden kağıt kalem çıkarttı. "Ona not bırakabilirsin."

"Hiç yoktan iyidir." dedi Loki kendisine uzatılanlara uzanırken.

"Bu arada.." Parker onun antik iskandinav dilinde yazan narin parmaklarına gözlerini indirmişti. "Yüzüğü çıkarırsan iyi olur, Dünya'da bu yaşta evlilik pek normal karşılanmaz."

"Oh.." Loki yazmayı bitirdikten sonra kağıdı yerinden yırttı ve parmağındaki metal halkaya baktı. "Aslında benim için önemi büyük, ama sanırım bir kaç saatliğine çıkarırsam sorun olmaz."

***

Thor öğlene doğru uyanmıştı. Daha gözlerini bile açmadan içgüdüsel olarak her sabah göğsünün üzerini işgal etmiş olarak güne başlayan güzel yaratığı yokladı elleri. Yanında bulamayınca uzun kollarını çarşaf boyunca gezdirdi, ancak sadece soğuk bir hiçlik eşlik ediyordu Aesir prense. Gözlerini aralamaya çalışırken uykulu bir sesle "Loki..?" diye mırıldandı. "Loki, nerdesin?"

Ayılmayı başardığında Stark'ın evinde olduğunu hatırladı Thor. Uzun süredir burada olmasına

rağmen bedeni sürekli Loki'yi arıyor, her sabah bu sersemlikle uyanıyordu. Doğrulup bacaklarını yataktan sarkıttığında karşısındaki yatağın bozulmuş olduğunu farketti.

Bir dakika... Beyni bunu kendi kendine yapmıyordu, odada gerçekten Loki'nin kokusu vardı. Loki buradaydı. Dün gece birden binaya dalıp terör estirmişti. Bunları hatırlamak Asgard prensini gülümsetmiş olsa da 'Peki şimdi nerede??' sorusu birden soğuk terler boşaltmasına sebep olmuştu. Dün gece çok sinirliydi Loki, ona hala kızgın olması mümkün olabilir miydi?

Başucunda duran suya uzanırken birden Loki'nin yüzüğü ve katlanmış bir kağıt görünce daha da telaşlandı. Thor terkedilmiş ve üstüne veda mektubu mu almıştı?

Dikkatlice ikiye katlanmış kağıdı yavaşça açtı Asgard prensi. Kendisini Loki'nin düzgün el yazısı karşılamıştı.

"Bugün Peter ile tanıştım. Aynı yaştaymışız. Tony benim de onunla birlikte okula gidip yaşıtlarımla tanışmamın iyi fikir olacağını söyledi. Yaşıtım olan Midgardlılarla bir gün geçirme fikri oldukça merak uyandırıcı, bu nedenle okula gideceğim. Uykunu bölmek istemedim."

Korktuğu şey olmamasının verdiği rahatlamanın yanında Thor bu fikirden oldukça rahatsız olmuştu. Loki saf bir çocuktu. Midgard'ın canavarları ağzında kötü bir tat bıraksın istemezdi. Yine de bazı şeyleri onun yaşayıp görmesi daha etkili olacağından isteksizce de olsa unutmaya çabaladı durumu. Loki ortalıkta yokken muhtemelen Stark kendisinden açıklama bekleyecekti, bu gün yapacak çok işi vardı.

***

"Peter, neden herkes bize bakıyor?" diye sordu Loki, ikili okul koridorlarında yürürken. Peter da üstlerindeki bakışların bu ezici ağırlığının oldukça farkındaydı. Daha en baştan korktuğu başına geliyordu işte. İnsanlar bu sıradışı görüntüsü nedeniyle Loki'yi hemen farketmişlerdi.

Kızlar için endişelenmese de erkeklerin onu bir tehdit olarak algılaması an meselesiydi. Ve eğer bu olursa Loki okulun yarısını hastanelik edebilecek bir potansiyele sahipti.

"Hey Parker, arkadaşın kim??"

"Oh, tanrım." Peter kendi nefesinin altından söylenirken olabilecek en kötü senaryonun gerçekleşmesini lanetliyor gibiydi.

"Bizi rahat bırak Flash!" dedi ciddileştirmeye çalıştığı bir sesle. Ama sarışın çocuk yoldan çekilmeye niyetli görünmüyordu. Cevap verene kadar orada öylece dikilip Peter'ı rahatsız edecekti.

"Ismim Loki." dedi siyah saçlı. "Laufeyoğlu."

"Bu ne biçim isim böyle-" diye başlayacak oldu Flash, neyse ki Peter hemen telaşla araya girmişti.

"Ç-çok uzak bir kuzenim, Norveçli, kısa süreliğine bizde kalmaya geldiler."

"Ooh.." Flash çenesini kaşıdı birbirinden bu kadar farklı görünen iki genci süzerken . "Ikinizin aynı genleri taşıdığına inanmak çok zor."

"Bırak da geçelim artık." dedi Peter.

"Olmaz. Bu sabah uyandığımda seni pataklamadan günümün iyi geçmeyeceğine dair içimde kötü bir his vardı." diye yanıtladı Flash, yüzüne sahte, şeytani bir gülümseme oturtmuştu. "Günümün kötü geçmesini mi istiyorsun Peter???"

Bu aşağılık kabadayı bozuntusunun Peter'ın yakasına uzandığını gören Loki daha fazla sessiz kalamadı. Flash'ın elini havadayken yakaladı ve parmaklarını acı verici bir şekilde büktü. Sarışın iniltiye benzer boğuk bir ses çıkarırken Loki tehlikeli bir mırıltı halinde "Sana bırak da geçelim dedi." dedi.

Flash minik adımlarla gerileyip önlerinden çekilirken üstlerindeki bakışların daha da ağırlaştığını hissetmişti Peter. Kızların zaten oldukça kırılgan olan karşı koyma dürtüleri Loki'nin bu çocuğa haddini bildirmesiyle darmadağın olmuş, bakışları göz süzmelere dönmüştü.

"Işte başlıyoruz." diye mırıldandı Peter sıkıntılı bir sesle.

***

"Hey, Parker, selam." dedi okuldaki popüler kızlardan bir çifti daha. "Bizi arkadaşınla tanıştırmayacak mısın?"

4 yıldır onunla göz göze bile gelmemiş insanlar sırf Loki ile tanışabilmek için Peter ile sanki doğduklarından beri arkadaşlarmışcasına samimi oluyorlardı. Şakalar yapıyorlar, selfiler snapler çekiyorlardı, gönderileri hikayelerinden taşıyordu. Loki bu aşırı samimi ortamı başta garipsese de kısa sürede adapte olmuştu, yapılan esprilere gülüyor, kendini konuşmanın akışına bırakıyordu.

Devamlı fotoğraf çeken kızlara gülümsemekten yanakları ağrımıştı.

Saatler akıp gitti...

Loki'nin tüm ilginin odağı olduğu bir günün ardından Avengers kulesine döndüklerinde Peter yorgunluktan bitmişti. Tüm gün Loki'nin garip bir şey söylemesi ya da yapması ihtimaline karşı tetikte kalmış bu da onu oldukça yıpratmıştı. Ancak yabancı misafir o kadar hızlı uyum sağlamıştı ki Peter bile bir anlığına onun uzaylı olduğunu unutur gibi olmuştu. Loki ise hayatı boyunca uzak kaldığı bu arkadaşça ilgiden oldukça memnundu. Belki de hayatında ilk kez sevildiğini hissetmişti.

"Peter sevgili mi buldun sen?"

Stark, Parker'ın kahve sehpasına bıraktığı telefonu neredeyse sürekli titrerken Loki'nin bir gece önce parçaladığı mermer karolardan kalan molozları ayağıyla ittirerek uzaklaştırmaya çalışıyordu. O sırada kulede olan takım üyeleri, Loki mermer karolarla birlikte yemek masasını da dümdüz ettiğinden ellerinde tabakları Tony'nin oturma grubunun etrafında oturmuş akşam yemeklerini yiyorlardı.

"Bay Stark, muhtemelen onların tamamı Loki'nin resmi ya da videoları." diye homurdandı Peter patates kızartması dolu bir ağızla. "Sosyal medya kullanmıyor diye kızlar beni etiketleyip duruyor. Telefonum hiç almadığı kadar bildirim aldı bir gün içinde."

Loki'nin ismi geçince Thor istemsizce kulak kabartmıştı. "Onlar nedir?" diye sorunca Peter uzanıp telefonunu açtı ve gelen bildirimlerden Loki'ye ait yüzlerce kare fotoğrafı ortaya serdi. Videolardan birinde sarışın, alımlı bir kız elini Loki'nin boynuna dolamıştı. Sevimli bir gülümsemeyle onu ağır çekimde kendine çeken kıza karşı koymak bir yana, Loki de düzgün dişlerini ortaya çıkaran geniş ve içten bir gülümsemeyle karşılık vermiş, kısılan yeşil gözlerini son saniyede kameraya çevirirken oldukça arzulanası görünüyordu. Hemen altındaki fotoğraf haberi olmadan çekilmiş gibiydi. Başka birine bakıp gülümseyerek bir şeyler söylüyormuş gibi bir hali vardı. Paylaşan kız resmin açıklamasına kızaran bir yüz ve kalp ifadesi bırakmış, 100'e yakın kişi de beğenmişti. Hızlı hızlı aşağıya indi Peter haber kaynağında. Loki sanki gülmek için doğmuş bir model gibi hepsinde inanılmaz çekici görünüyordu. Okuldaki herkesi kendine bağladığı belliydi.

Thor yabancı olduğu boğucu bir duygu göğsünü karıncalandırırken telefonu Peter'a geri uzattı. Sanki dev gibi bir yaratık onu pençesinin içine almış ve göğüs kafesini sıkıyordu.

Kıskançlık.

Usulca yemeğini yiyen Loki'ye göz ucuyla bakarken onun kendisiyle hiç bu kadar mutlu görünmediğini farketti. Kendisi Loki'yi hep sinirlendiren ve mutsuz eden taraftaydı. Onun böylesine içten bir gülüşü olduğunu farketmemişti bile. Loki onunlayken hep yorgun ve solgun görünüyordu. Sanki kendisinin varlığı Loki'yi hasta ediyormuş gibi hissetmişti.

Steve'e sarfettiği sözler aklına düştüğünde daha da daralmış hissetti sarışın. 'Bu evliliği o da istemedi.' demişti, ki bu söylediği doğruydu da. Belki de bu güzel prensin kendi diyarında geride bıraktığı bir aşkı vardı, tamamen yabancı biriyle evlendiği için asla birlikte olamayacağı mütevazi bir kız belki de. Bu kadar spesifik olmasa bile Loki bir erkekti ve kadınları arzulamasından daha doğal bir şey olamazdı. Onu zorla birinin karısı rolüne sokmak, olmadığı biri olmaya zorlamak tabiki onun berbat hissetmesine sebep oluyordu.

Thor bu gülümsemeyi hakettiğini nasıl düşünebilirdi ki?

Ömrü boyunca onun bu haline asla sahip olamayacaktı. Bedenine, belki. Ancak o iç ısıtan gülümsemeye... Asla.

Hüzünlü bir iç çekti sarışın. Üzerinde tüm kudretini kullansa da elde edemeyeceği şeyler olduğunu ilk kez tecrübe etmişti. Bugüne dek ne arzuladıysa para ya da güç sayesinde daima altın tepside önüne gelmişti. Oysaki şimdi arzuladığı şey ne paraya ne de güce bakıyordu. Bu sadece karşıdakinin rızası olduğu sürece alınabilecek bir şeydi ve Thor, bunu Loki'den alabilecek son kişiydi. Bunu bilmek onu hem kızdırıyor hem de üzüyordu. Bu iki negatif duygu da birbirinden beter hissettirmişti.

Peter'ın telefonunun çalmasıyla bölündü düşünceleri. Genç çocuk telefonun ekranına baktı ve aramayı onaylayarak telefonu kulağına götürdü.

"Alo, kimsiniz? ... Ah... Evet evet... Tanıdım, dostum telefon numaramı sana kim verdi? ... Tamam dinliyorum... Oh, o mu?" Peter ilginç şekilde Tony'ninkileri andıran iri kahverengi gözlerini Loki'ye çevirince Thor daha da dikkat kesildi.

"Anladım... Bilmiyorum, sorarım.... Tamam, geri ararım, iyi akşamlar."

Telefonu kapatıp gözlerini ovuşturdu Peter. "Ah, Loki. Okuldan bir çocuk seni sinemaya götürmek istiyormuş, sana sormamı istedi."

"Sinema nedir?" diye sordu Loki, küçük bir çatala spagetti sarmaya çalışıyordu.

"Karanlık, büyük bir salonda yan yana oturup film izlersin. Büyük boy patlamış mısırla birlikte enfes olur."

"Uhh.. Peki ya film nedir?"

Bekle biraz. Thor bu tanımdaki sinemayı biliyordu. Jane ile beraberken gitmişlerdi. Kuytu köşedeki karanlık koltuklar, gençlerin sevişmek için kullandıkları paravanlardı adeta.

"Eğlenceli gibi." dedi siyah saçlı, Peter ona filmin tanımını yaptıktan sonra "Neden olmasın?"

Ah, siktir.

Thor birden beynine balyoz yemişçesine irkildi ve "Hayır, gitmiyor!" diye çıkıştı.

Onun gök gürlemesine benzer sesinden irkilerek geri çekildi Peter. Korktuğu açıkça belli oluyordu.

"Sorun nedir?" diye sordu Loki sessizliği bozarak. Eşini bu denli kızdıran şeyin ne olduğunu merak etmişti.

"Evet Thor sorun nedir?" Tony de tabağını bıraktıktan sonra kalçasını mutfak tezgahına dayamış, kollarını göğsünde bağlamıştı. "Loki'nin etrafı keşfetmesi seni rahatsız mı ediyor?"

"Hayır-" Thor birden duraksadı. "Hayır, sadece-"

"Umursamadığını sanıyordum." diye devam etti Tony.

Thor kendini izleyen arkadaşlarına şöyle bir baktıktan sonra Loki'nin gözlerinde takılı kaldı. "Umursamamak mı? Bu doğru değil. Eğer Loki, sanemaya gitmek istiyorsa benimle gidebilir."

"Sinema," diye düzeltti Steve gülümseyerek. "Gördün mü Tony, umursadığını söylemiştim."

Tony omuz silkti. "Bilmiyorum, ben sadece tavrından anladığımı söylüyorum."

Loki olup biten karşısında kaşlarını kaldırmış şaşkın bir şekilde üçünün arasında geçen konuşmayı dinliyordu. En son Peter ile göz göze geldiğinde, Peter da anlamadığını ima ederek omuzlarını kaldırdı. Tam bu sırada telefonuna bir bildirim daha gelince Thor dişlerini sıkarak genç kahramana döndü. "Odin'e yemin olsun eğer telefonun bir kez daha öterse o okulu yerle bir ederim!"

Tony kendini tutmaya çalışsa da artık sırıttığı alenen görünüyordu. Thor o kadar inkara rağmen boğazına kadar kıskançlığa batmıştı. Tıpkı bahsettiği gibi zorunda oldukları için bir arada olan çiftlerden değillerdi, Thor öyle olduğunu sanıyor olsa da. Yıldırım tanrısı tıpkı anaokulu çağındaki bir çocuğun oyuncaklarına karşı tutumu gibi Loki'yi benimsemiş, ona elini uzatan kim olursa olsun karşısındakini parçalamaya hazır bekliyor gibiydi. Okul, Loki'nin yaşındaki Midgardlıları bir araya topladığından onların içine karışmak Loki'yi potansiyel bir tehlikenin içine itiyor, daha fazla kişi tarafından fark edilmesi ihtimali muhtemelen Thor'u rahatsız ediyordu. Dünya dışı yakışıklılığı, tüm evrendeki bütün dişileri peşinden sürükleyecek vücudu ve sosyal statüsü bir kenara, Thor onun başka birinden etkilenebileceği korkusunu iliklerine kadar yaşıyordu. Tony bir bakışla, sesindeki bir tınıyla bile hissedebilirdi Thor'un bu konuda kendine olan güvensizliğini. Muhtemelen bugüne dek ekmeğini yediği dış görünüşünün gücü Loki'yi etkilememişti. Elindeki en değerli koz etkisiz kalınca Thor kendini ortalama bir erkek gibi hissetmiş ve dolayısıyla Loki'nin her an herhangibir yönden kendinden daha iyi biri tarafından elinden alınabileceği korkusu sarmıştı ruhunu.

"Ve sen, Loki, bir daha okul falan yok!"

Bingo. Tony düşüncelerinin altına imza gibi atılan bu sözün ardından artık tamamen emindi.

Thor, henüz farkında olmasa da, Loki'yi kaybetmekten ölümüne korkuyordu.

Thor'u çözmüştü hemen, ancak Loki'nin ne düşündüğünü henüz anlayamamıştı. Thor bir erkeğin olmak isteyeceği en tepe noktanın canlı bir prezentasyonuydu. Loki bunların hiç birinden etkilenmediyse neydi onu cezbeden şey? Hayatını tehlikeye atıp intergalaktik yolculuğa çıkmasına ne sebep olmuştu? Thor'u seviyordu, bu belli olan bir şey olmasına rağmen, bu sevginin sınırlarının nereye ulaştığını kestiremiyordu Tony. Bu da Loki'yi kapalı bir kutuya çeviriyordu. Güzel, zeki ve kapalı kutu.

Bir kadın olsaydı bundan daha tehlikeli bir kombinasyon olamazdı.

Yine de Loki oldukça uysal ve ağırbaşlı görünüyordu. Attığı her adım, söylediği her söz Thor'a olan sadakatinin sinyallerini veriyor gibiydi. Bağlılık, belki de sihirli söz buydu.

"Tony neyin var?"

Banner'ın fısıldayarak dürtmesiyle kendine geldi demir adam. Farkında olmadan düşünürken elini çenesine dayamış, gözleri boşluğa dalıp gitmişti. İrkilerek kendisine dönünce Bruce gülerek "Şu halinle Sherlock Holmes'u andırıyorsun." diye takıldı. "Aklında yine ne tilkiler dolanıyor?"

Tony sahte bir gülümsemeyle savuşturdu. "Hiç, sadece Mark43'ün güncellemeleri hakkında kafama takılan bir iki şey vardı da."

Loki eşinin çıkışmasına karşı bir an kaşlarını çatıp bir şey söyleme yeltense de gözlerini kapatıp derin bir nefes alarak "Tamam," dedi. "Siz nasıl uygun görürseniz prensim."

Bu her ne kadar Thor'un zaferi gibi görünse de Loki pasif direnişe geçmeye hazırlanıyor gibiydi. Sesinin tonundan ve yüzünden okunan hayal kırıklığı ve mutsuzluk sayesinde Thor kollarını göğsünde bağlayarak derin bir iç çekti. "Loki, okul denilen yer senin için tehlikeli olabilir."

"Haklısınız yüce prensim."

Bana böyle seslenme diye kıvrandı Thor içten içe. Yumruk yumruğa girdiği savaşlarda yediği darbelerden bile daha çok canını yakıyordu bu kelimeler. Loki'nin gümüş dili yine kendini göstermeye başlamıştı.

"Siz benim için daima en iyi olana karar verirsiniz, bana da sorgulamaya gerek kalmadan itaat etmek düşer, nasıl arzu ederseniz öyle olsun."

Kulakları sağır eden rahatsız edici derin bir sessizlik çöktü Tony'nin geniş salonuna. Thor yumruklarını sıkarak kendini kontrol etmeye çalışırken Loki gayet ciddi bir yüzle direkt önüne bakıyordu. Peter örümcek hislerinin etkisiyle ortamdaki gerginliğin her an patlayabileceğini öngörüyor bu da rahatsız şekilde koltuğa yapışmasına sebep oluyordu. Steve tam ortalığı yumuşatmak için ağzını açacaktı ki uzun ve yüksek bir 'biiip' sesinin ardından Tony'nin ortadan çatlamış televizyonu açıldı, dev ekranda Fury göze çarptı.

Tek gözü korsan bandıyla kapalı yüzbaşı önce hızla odayı taradı, ardından Tony'e hitaben "Evine ne yaptın böyle?" diye sordu. Tony sanki bu anı önceden yaşayacağını biliyormuşcasına duraksamadan yanıtladı. "İtici motorlarımdan biri deneme sırasında arızalandı."

"Anlıyorum, o halde 2 gün önce Central Park dolaylarında patlama gördüklerini bildiren yüzlerce insanın ödünü patlatan da sendin." Tony göz ucuyla kameranın alanı dışında kalan Loki'ye bir anlığına gözlerini çevirdi ve ardından "Evet, muhtemelen." dedi yalancı, geniş bir gülümsemeyle. "Sorun nedir, Fury?"

Fury derin bir iç çekerek "Komisyon 'Intikamcılar' hareketi için yeni düzenlemeler ve kurallar getirilmesini istiyor. Tüm takımı bir araya toplamakla görevlendirildim ancak bakıyorum zaten neredeyse hepiniz buradasınız." diye başladı.

***

Tony ve Fury konuşmayı daha da derinleştirmişken diğerleri yemekten kalkmış, salonun dört bir yanına dağılmışlardı. Mermer tezgahın üzerine bıraktığı pahalı porselen tabağa düşünceli şekilde baktı Loki, Midgard'ın yemekleri genel olarak oldukça lezzetliydi fakat bu akşamki yemek saman tadı vermişti. Thor hiç bir itiraza yer bırakmadan onun tek eğlencesini yasaklamış bir de üstüne sinirlenerek saçmalamıştı.

Aptal Thor.

İyi niyetli olduğunu bilmese ona kızabilirdi bile.

İç çekip ayrılmaya hazırlanırken Loki, profesör Banner'ın içki bardağını biraz beceriksiz ve sert bir şekilde tezgaha bırakmasıyla irkilerek gözlerini ona çevirdi. Banner'ın alnında parıldayan damlalar birikmişti. Normalden daha gergin ve gürültülü nefesler alıyordu, gün içindeki o sakin ve gülümseyen hali kaybolmuştu.

"Doktor Banner, iyi misiniz?"

Bu dört kelime bomba gibi düştü Tony'nin zaten darmadağın olmuş salonuna. Tony, Fury'nin sözünü keserek konuşmayı apar topar sonlandırmış, Steve oturduğu koltuktan gergin bir yay gibi fırlayarak onlara yaklaşmış, Thor gözlerini Banner'ın bedenine dikmişti. Bruce sağ elini göğsünde dolandırarak kalbinin üzerinde durdu. Yumruk yaptığı elinin avucunda buruşturdu gömleğinin kumaşını ve nefes almaya çalışırcasına inledi bir kaç sanyeliğine.

"Tony-" Boğazından boğuk bir hırıltı olarak yükselen sesi zor çıkıyordu. "Y-Yeşil kod!"

"Lanet olsun." Tony ne yapacağını şaşırmış halde etrafına bakındı. "En ihtiyaç olan zamanda Natasha nereye kaybolur ki?! Bruce, sakin ol, serinkanlılığını kaybetme."

Thor uzun adımlarla ikisinin yanına gelerek Loki'nin kolunu yakaladı. Şaşkın şaşkın bakan Jotun'u sertçe geriye doğru çekerken bedenini kendi geniş vücudunun arkasına attı. "Arkamda kal Loki."

Loki hala ne olduğunu anlamaya çalışırken Bruce dizlerinin üzerine düştü, öğürmeye benzer sesler çıkarıyor, dayanılmaz bir acı çekiyormuş gibi görünüyordu.

"Neler oluyor?" diye sordu Loki, şahit olduğu dehşetin yarattığı korku sesine yansımıştı. "O iyi mi?"

"Loki, arkamda kal dedim." Thor kalın kollarından birini arkasına doğru uzatarak Loki'yi güvenli mesafede tutmaya çalışırken Mjolnir'i boştaki eline çağırdı.

Bruce yavaş yavaş yeşile dönüyor, sesi giderek kalınlaşıyordu. Yardım çığlıkları anlamsız bağırışlara dönmüş, nefesi giderek daha da gürültülü bir hale gelmişti. Jotun Prens neler olduğunu şöyle ya da böyle anlamış gibiydi. Thor'un Bruce'a odaklanmış dikkati sayesinde aradan sıyrılmayı başardı, yardım için ona koşarken Aesir prensin onu yakalamaya çalışan parmaklarını kolunda hissetti fakat Thor'un refleksleri eşini o canavardan sakınacak kadar hızlı değildi. Loki göz açıp kapayıncaya kadar dört ayak üzerinde inleyen Bruce'un yanına diz çöktü. Onun körlemesine etrafı yoklayan ellerini yakaladı Jotun prens. Dizlerinin üzerinde doğruldu ve doktorun kollarını kendi narin bedeninin etrafına doladı. Bruce yavaş yavaş büyürken Loki onun başını sertçe göğsüne dayadı. "DOKTOR BANNER, KALBİMİ DİNLEYİN!" diye bağırdı Loki. "Kalp atışıma odaklanın, benimle birlikte nefes alın!"

Banner acı çekiyormuşçasına haykırırken Loki onu daha sıkı sardı. "DOKTOR BANNER!"

Bruce'un ince kolları giderek kalınlaşırken Loki beline sarılmış olan uzuvlarının omuriliğini sanki kıracakmışçasına sıkmasıyla irkildi. Yine de Jotun prens doktorun başını göğsünden uzaklaştırmamakta direniyordu.

Bruce daha da yeşil oldu, bedeni daha da büyüdü, sesi daha da kızgın, daha da kalın bir hal aldı.

Hemen ardından Loki'nin bedeni serbest kaldı, dönüşümünü tamamlamış olan Hulk, huzurlu bir bebek gibi uykuya dalarken, çuval gibi yere çarptı.

Hulk'ın yeşil bedeni tekrar yavaş yavaş Bruce'a dönüşürken Avengers grubunun geri kalanı konuşamayacak kadar şaşırmış bir şekilde olanları izliyorlardı.

"Ona ne yaptın?" diye sorabildi Steve sessiz geçen bir kaç saniyenin arkasından. Loki dağılan saçlarını düzelttikten sonra elini kalbinin üzerine koydu. "Doktor Banner endişe atağı geçiriyor gibiydi. Jotunların yavaş kalp ritminin onu sakinleştireceğini düşündüm."

"Peki bunun işe yarayacağını nereden biliyordun?"

"Bilmiyordum." Loki sadece dudaklarına yayılan ince bir gülümsemeyle karşılık verirken Thor'un çenesi kasıldı.

"Dur, dur, dur." Tony ellerini sallayarak araya girdi. "Şimdi sen bana hasar kapasitesinden haberinin bile olmadığı bir tehlikeye sadece içgüdülerine güvenerek atıldığını mı söylüyorsun?"

Loki şöyle ya da böyle anlamında kafasını sağa sola salladıktan sonra "Evet." dedi. "Böyle de denebilir."

"Fikrimi değiştirdim." dedi Stark, kollarını göğsünde bağlamıştı. "Bu çocuk da en az Thor kadar deli."

Steve tok bir sesle gülerken tekrar araya girdi Tony. "Ayrıca, Hulk uykucunun teki olmasa bu her ne yaptıysan, işe yaramaz ve seni kürdan gibi ortadan ikiye kırardı."

Loki üzerini silkeleyerek ayağa kalkarken "Öyle mi? Uykuya karşı koyacak biri olduğunu sanmıyorum." diye mırıldandı.

"Bu tip kişilere 'insomniyak' denir." diye başladı Tony derse. "Uykuyu sevmemekten değil ancak uykusuzlukla lanetlenmek gibi, mesela ben, günde yalnızca 2 saat uyuyabiliyorum, o da sırf bedenimin ihtiyacı olmasınd-"

Daha Tony cümlesini bitiremeden Loki onu boynundan yakalayıp göğsüne çekti. Tony birden bire kulağında yankılanan derin ve yavaş nabzı hissettiğinde sanki ses dalgaları beynini devre dışı bırakmaya zorluyormuş gibi hissetti. Tıpkı donarak ölen insanlarda olduğu gibi tatlı bir sıcaklık yayıldı tüm bedenine. Beyninin motor korteks bölümü bedeninin geri kalanına giden tüm sinirsel iletiyi keserken bacaklarının uyuşmasıyla dizlerinin üzerine çöktü Stark. Kendisiyle beraber yere eğilen Loki'ye tutunmaya çalışırken gözleri yarılanmış, yüzüne aptal bir gülümseme yayılmıştı. "Jarvis..." diyebildi uykulu bir sesle. "Battaniye protokolünü aktifleştir..."

Son kelimesini tamamlayamadan bedeni ağırlaştı ve Loki'nin kollarından kayarak yere uzandı Tony'de. Steve olan biteni şaşkınlıkla izlerken ağzını açacak oldu ancak Thor'un Mjolnir'i tehditkar bir ifadeyle kendisine doğrultup "Aklından bile geçirme." diye hırlaması üzerine kursağında kalan hevesini yutup Tony'i kaldırmaya koyuldu.

Steve baygın yatan ikiliyi rahat bir pozisyona sokarken Thor Loki'yi kolundan tutup kendi odalarına kadar sertçe sürükledikten sonra kapıyı adeta çarparak ona döndü. Sıktığı dişlerinin arasından "Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye hırlarken Loki kaşlarını çattı.

"Ne yaptım? Çıkabilecek sorunları önlemekten başka?" diye sordu siyah saçlı.

"Orada ölebilirdin."

"Ama ölmedim. Ve işler oldukça yolunda gitti."

"Sadece şans." dedi Thor. "Kim olduğunun farkında mısın sen?"

"Laufey oğlu Loki." dedi Loki sinirle. "Jotunheim'ın gelecek kralı, buz devi, Loki Laufeyoğlu."

Asgard kimliğinden inatla bahsetmemesi Thor'u daha da kızdırmıştı. "Sen. Asgard. Prensisin." dedi sarışın kelimelerin üzerine basa basa. "Ayrıca benim de eşimsin. Böylesine aptalca bir şekilde hayatını tehlikeye atman Asgard'a saygısızlık."

"Asgard da krallığın da umrumda değil!" diye parladı Loki bir anda. Thor gözlerinin bir an için Jotun kızılına doğru renk değiştirdiğine yemin edebilirdi. Yine de sarfettiği sözler daha ağırdı Asgard prensi için, "Öyle mi?" diye karşılık verdi, sesi biraz alınmış gibiydi. "İyi, git, heyecan ararken kendini öldürt öyleyse."

"Heyecan aradığım falan yok, prens Thor." diye karşılık verdi Loki. "Sadece, beni güzel bir süs hayvanı gibi hayatınız boyunca kafese kapatamazsınız, tamam mı?!. Bir buz devine bunu yapmaktansa öldürün daha iyi. Sırf şu bir kaç ay içinde zorla üzerime atılan sosyal statü yüzünden sizin kırılgan, zayıf süs hayvanınız rolünü üstlenemem." Loki yorgun bir şekilde iç çekerken omuzları düştü. "Yapamam, bu benim doğama aykırı."

Thor öfkesini bastırmayı başarmış gibiydi, bir elini uzun saçlarının içinden geçirdi. "Sana asla bu sıfatı yakıştırmadım." diye mırıldandı sarışın prens. "Öyle bir şey olmanı senden asla beklemedim. Loki, burada benimle birliktesin, çünkü sen.. sensin işte. O umursamazlığın, başına buyrukluğun, tıpkı benimkine benzeyen saçma cesaretin ve bir tutam da naifliğinle birlikte burada benim karşımda duruyorsun."

Aesir prens iç çekerken dudaklarına hafif bir gülümseme yayılmıştı.

"Saçların bile vahşi vadi rüzgarları gibi kokarken seni nasıl tutsak bir hayvan gibi yaşatabilirim ki?"

Loki'nin çatılmış kaşları yavaşça tersine dönerken gözleri yine eski iriliklerine kavuşuyorlardı.

"Tek korkum, bana fazlaca benziyor olman Loki. Tek korkum kendine zarar verecek bir şey yapmaya kalkışman." Thor'un sesi artık bir mırıltı gibi çıkıyordu.

"Yanılıyorsun."

Aniden sözünü kesmesiyle Thor gök mavisi gözlerini yine ona dikti. Loki'nin gözlerindeki alevler sönmüş, yerini eski parıltılar almıştı.

"Yanılıyorsun Odinoğlu. Bana hiç bir şey zarar veremez."

Thor'un kalın kaşları çatılırken Loki gülümseyerek "Çünkü sen buna asla izin vermezsin." dedi.

"Eğer yanımdaysan, hiç bir tehlikeden korkum yok evet, çünkü beni ne pahasına olursa olsun koruyacak biri var tam yanımda."

"Loki..." Thor neredeyse kandırıldığı için gülmekten kendini alamamıştı. Şu an onu kucağına alıp sıkıca sarmak ve böylesine sevimli şeyler söylediği için 'cezalandırmak' istemişti.

Parmakları ona uzanmak için kıvransa da Thor bunu yapamayacağını biliyordu. Kendisine beklentiyle bakıyormuş gibi hissettiren genç prensi aklından çıkararak "Bence artık uyumalıyız." diye mırıldandı. "Ikimiz için de yorucu bir gündü, değil mi?"

Loki ani konu değişikliği karşısında kendine gelince hemen gözlerini yere dikerek onayladı. "Haklısınız, iyi geceler."

Birbirinin karşısında duran iki ayrı yatağa girdiklerinde ikisi de uyumuyor ancak odada nefesleri bile zor duyuluyordu, Thor bir kaç saniyelik rahatsız sessizliğin ardından "Loki..." diye seslendi. "Ve lütfen, bir daha, kimsenin sana dokunmasına izin verme."

Loki buna bir cevap vermedi ancak eşinin neyi kastettiğini anlamıştı. Sorun Hulk'a müdahale etmesi değildi anlaşılan.. Daha büyük ve Thor için daha rahatsız edici büyük sorun Loki'nin Stark'a hiç çekinmeden göğsüne yaslanma izni vermesiydi. Loki'nin anlayamadığı bir sebepten ötürü bu durum Thor'u kızdırmıştı.

Aptal Thor.

Loki'nin sadece Thor'un kendisine o şekilde dokunmasını arzuladığını göremeyecek kadar kördü.

Chapter 21

Loki ertesi sabah gün doğmadan uyandığında Thor bir bebek gibi uyuyordu karşısındaki yatakta. Dün konuşulanlar aklına geldiğinde Thor'un bugün toplantıya gideceğini hatırlamış, ondan iki gün daha uzak kalma fikri oldukça canını sıkmıştı. Sarışını uyandırmadan yanına oturdu ve saçlarının kokusunu içine çekti yavaşça. Thor'un güneş gibi sarı kirpiklerle çevrili gözkapakları hafifçe titriyordu. Aesir prens rüya görüyor olmalıydı... Loki onun sert hatlı, kemikli yüzüne doyasıya bakabileceği bir kaç dakika ile kendini şımartırken onun kollarında uyanmayı ne kadar özlediğini fark etti. Bedeninden yükselen sıcak bir ürperti bir erkeğin kucağını özlemiş olabileceği fikrine şiddetle karşı çıksa da kollarını yana açmış yatan Thor'un aldığı nefeslerle inip kalkan davetkar göğsü Loki'nin kalbinin bir serçe gibi çırpınmasına sebep olmuştu. Sif gibi kadınların onu neden bu kadar arzuladığını anlayabiliyordu. Loki inkar etmiyordu, Thor oldukça çekici bir erkekti, en azından çenesi kapalıyken. Güçlüydü, korumacıydı, bir o kadar saftı da.

Sevimli, kocaman bir köpek gibi.

Loki başını Thor'un boyun kıvrımına koyarak gözlerini kapattı. Bir gün öncesine kadar onu kaybettiği düşüncesiyle ölesiye korkmuştu. Onsuz bir dünya hayal edilemeyecek kadar azap vermişti bedenine. Bu adama bu kadar bağlanmak akıllıca mıydı? Sonuçta, evet, eşiydi, hayat arkadaşıydı, ancak yine de... Ona haddinden fazla bağlanmıştı, kendisi için sağlıksız bir ilişki yaratmış gibi hissediyordu.

Yine de kollarını bedenine doladığı bu adamdan asla vazgeçmezdi.

***

Thor gözlerini açtığında göğsünü ısıtırken buldu Loki'yi. Bu tatlı hissi özlemişti, onu kucaklayarak uyanmayı, kokusuna boğulmayı, onu uyurken izlemeyi her şeyini özlemişti. Yıldırım tanrısı bakışlarını indirdiğinde onun aslında yanında yatmadığını, sadece yatağa oturduğunu ve başını göğsüne yaslayarak ona sarıldığını fark etmişti.

Onun simsiyah saçlarını okşarken "Neden bu kadar güzelsin?" diye fısıldadı usulca. Onu şimdi alıp kayıplara karışmak istiyordu, kimsenin onları bulamayacağı, kimsenin onları rahatsız edemeyeceği, evrenin ücra bir köşesinde ölümsüz hayatının her bir saniyesini onunla geçirmek istiyordu.

Thor ona aşık oluyordu.

Bunu kabullenmek zaman almıştı. Oldukça fazla zaman almıştı. Evlendikleri günden beri içinde giderek büyüyen bu çığın altında kalmak üzereydi, artık bu hissi görmezden gelemiyor onun çığlığını kulak ardı edemiyordu. Tüm bunların ardından Loki'ye aşık olduğunu kabullenmek kendi içindeki çatışmayı dindirerek ruhuna ani bir huzur getirmişti. Fakat artık üzerlerindeki baskı kalktığından yeni hisler hücum etmişti tüm varlığına.

Thor, o başka şeyler yaparken onu izlemekten inanılmaz bir haz duyuyordu. Becerikli elleriyle giriştiği her işe odaklandığında yüzünde oluşan o ifadeyi seviyordu. Narin parmaklarının harmonisini izlemeyi seviyordu, bazen nefesinin altından mırıldandığı şarkıları seviyordu. En çok da kendisine bakıp genişçe gülümsemesini seviyordu Thor. O kırılgan bedenin altında yatan haşin ve ölümcül buz devini seviyordu. Tek yumruğuyla arkadaşlarını öldürebilecek kuvvetini ve bu saf güce rağmen korumayı başardığı zarif imajını seviyordu. Kendisinden daha olgun kararlar verebilen özgün kişiliğini ve geceleri bedenine sokulan muhtaç benliğini seviyordu. Thor onun tezatlıklarla dolu bu yapısını seviyordu.

Birlikteliklerini Asgard'ın en güzel aşk efsanesine çevirecekti. Nesillerce gıpta edilecek bir aşk... Loki daha azını haketmiyordu.

Yıldırım tanrısı onu uyandırmamaya özen göstererek kalktı yataktan. Onu yüzüstü yatağa geri bırakırken tüy gibi hafif bedeninin sıcaklığından hiç ayrılmak istememişti ancak iki gün daha... İki gün sonra Asgard'a geri dönecek ve ilk iş ona hakettiği hayatı sunacaktı.

Thor kapıyı yavaşça çekip kapattıktan sonra bir müddet olduğu yerde kalakaldı. Tüm bu güzel düşüncelerini zehirleyen bir his dolanıyordu damarlarında. Loki'yi burada yalnız bırakmak istemiyordu. Loki'yi herhangibir yerde yalnız bırakmak istemiyordu. Sanki her köşe başında saklanmış, onun ortalıktan kaybolmasını bekleyenler varmışçasına sinirliydi Thor. Ona bir kaç metre yaklaşan herkesi deli gibi kıskanıyordu, Loki ile konuşan, etkileşime geçen herkese karşı inanılmaz bir öfke hissediyordu. Özellikle kendi yaşındaki Midgardlılar için... Gitmeden önce okul meselesini Tony'e tembihlemesi gerekiyordu yoksa şu iki günde içi içini yiyecekti.

***

Loki tekrar uyandığında bu kez yalnızdı. Thor muhtemelen sabah erkenden onları Fury'e götürecek olan jet ile birlikte New York'tan ayrılmıştı. Gitmeden önce onu görebilmeyi isterdi Jotun prens ancak şu dakikadan sonra yapabileceği bir şey yoktu. Bu devasa binada Tony ile baş başa kalmıştı, iki günlüğüne yine ondan uzaktaydı fakat bu kez çevresinde yepyeni bir diyarın oluşu genç prensi heyecanlandırıyordu. Keşfedilecek öyle çok şey vardı ki..

***

"Bakın kimler buradaymış, günaydın."

Tony, en üst katın terasında oturmuş iki dilim ekmeğin arasına sürdüğü fıstık ezmesini yerken buldu Loki'yi. Arada bir sert rüzgarların esmesi dışında hava oldukça yumuşak gibiydi.

"Günaydın." dedi Loki gülümseyerek. "İyi uyudunuz mu, Tony?"

"Bebekler gibi." dedi Tony elindeki kahveyi Loki'nin masasına bırakırken. "Sürprizlerle dolu olduğunu biliyorsun öyle değil mi?"

Loki bu nazik fakat samimi iltifata gülümseyerek karşılık verirken Tony sandalyesini çekerek onun yanına oturdu. Karşısındaki yükselen güneşi perdeleyen New York gökdelenlerinden oluşan manzaraya düşünceli bakışlarını dikti bir kaç saniyeliğine, ardından "Thor'u iki günlüğüne Washington'a yollamak zorunda kaldım, umarım bunun için kemiklerimi kırmazsın." diye mırıldandı kupasını dudaklarına götürürken.

"Haberim var." dedi Loki dudağına sürünen fıstık ezmesini parmağıyla sıyırdıktan sonra. "Thor burada kalmamı söyledi."

"Evet, Thor bana da burada kalmanı söyledi." Tony kelimelere garip bir vurgu uygulamıştı. "Bunun için üzgünüm. Peter seni okula götürebilmeyi istiyordu."

Loki dudak bükerek üzgün olduğunu belirttikten sonra "Benim için farketmez." diye bağladı durumunu, ardından sessizce manzaraya çevirdi yemyeşil gözlerini.

Bir kaç dakikanın ardından aralarındaki sessizlik dayanılmaz bir boyuta evrilip rahatsız edici olmaya başladığında Tony "Söylesene Loki, neden Thor?" diye sordu merakını bastıramayarak.

Aniden sorulan beklenmedik bu soru Jotun prensin irkilmesine sebep olurken Loki kaşlarını kaldırarak "Anlayamadım?" dedi, soran bakışları Stark'ınkilerle buluşmuştu.

"Neden Thor?" diye tekrar etti Tony. "Senin gibi zeki bir yaratığın onun gibi birine katlanması inanılmaz derecede güç olmalı."

Loki'nin bakışları daha da şaşırmış bir hale evrilirken siyah saçlı kekeledi hafifçe, ne söylemesi gerektiğini bilememişti. Dostu olması bir kenara, kafasının bedeninin geri kalanına entegre kalmasından hoşnut olan hiç kimse Asgard prensi hakkında böyle konuşamazdı. Ya da Loki'ye öyle olduğu öğretilmişti.

"O... O çok kudretli ve güçlü biridir." diye başladı zayıf bir sesle.

"Sana ezberletileni sormuyorum." dedi Tony elini sanki bir dumanı dağıtır gibi sağa sola sallarken. "Onun yanında olmanı sağlayan geçerli sebebi soruyorum."

Loki'nin bakışları bir anlık dalgınlaştı hemen ardından gülümseyerek başını eğdi. "Haklı olabilirsiniz bay Stark. Ancak biliyorsunuz benim Thor'u seçme şansım olmadı."

"Belki bazı olayları değiştirebilecek iradeye sahip olamayabiliriz..." diye mırıldandı Tony onun onayını almadan ikisini evlendiren ailelerini ima ederek. "... ancak hiç kimse hissetmediği şeyleri hissetmeye zorlanamaz."

"Ne demek istiyorsunuz?" Loki gözlerini kısarak ona odaklanmış bekliyordu.

Tony kahvesinden büyük bir yudum aldıktan sonra gülümseyerek genç Jotun'a baktı. "O gün buraya geldiğinde gözlerindeki korkuyu gördüm Loki. Thor'u kaybettiğini düşünmenin sana nasıl bir ızdırap verdiğini kendi gözlerimle gördüm. Sırf seçme şansı olmadığı için herhangibirine katlandığını öne süren insanlar, o kişi ortadan kaybolduğunda bedenleri korkudan titreyerek onu aramaz. Ki senin durumun için konuşursak, Thor ölseydi tüm krallık sana kalacaktı öyle değil mi? Bir taşla milyonlarca kuş."

"Durum düşündüğünüz gibi değil.." diye mırıldandı Loki, sessizleşmiş ve sinmiş gibiydi. "Evet, Thor kimi zaman oldukça aptal kararlar verebiliyor, aptalca şeyler yapabiliyor ya da düşünmeden konuşabiliyor... Ancak aptal olmak kötü kalpli olmak demek değildir. Kişiliğinin etrafına ördüğü sert savaşçı kimliği yüzünden uzaktan bakıldığında tehlikeli ve katlanılmaz görünüyor olabilir, fakat Thor sizin gördüklerinizden çok daha fazlası. Ayrıca, devamlı ağzınızda dolanan zeka kavramı ile ilgili; babam devamlı tecrübe olmadan zekanın zayıflık olduğunu, kişinin kendi zekasını üstün görmesinin sonunu getireceğini söylerdi. Kendinize bunu yapmayın."

Sadece rüzgarın fısıltılarının bozduğu uzun bir sessizlik oldu aralarında. Loki gözlerini ufuğa dikmişti ki Tony kahvesindeki son yudum için bardağı dudaklarına götürürken "Thor senin gibi birine sahip olduğu için evrenin en şanslı adamlarından biri olabilir..." diye mırıldandı kendi kendine, Jotun prensin duyamayacağı bir sesle.

"Günaydın millet..."

Yorgun ve uykulu diğer bir ses kulaklarına iliştiğinde ikili bakışlarını otomatik açılan sürgülü cam kapıdan terasa girmek üzere olan yeni misafire çevirdi. Bruce battaniyeyi kafasına geçirip etrafına iyice sarmış neredeyse tanınmayacak kadar kapatmıştı kendini. "Dün ne oldu öyle, hiç anlamadım."

"Loki'nin kalp ritmi senin yeşil adamı doğrudan uykuya yolladı." diye açıkladı Tony, "Hem de hiç vurdu kırdı olmadan, mucize gibi."

"Doktor Banner'ın da toplantıya gideceğini sanıyordum?" Loki onun sözünü keserek çatılmış kaşlarını Tony'nin yüzüne dikti. Kandırılmış gibi hissediyordu.

"Hmmm... Aslına bakarsan araştırmayı bahane ederek Bruce'u yollatmadım, uçak yolculukları midesine pek de iyi gelmiyor." Tony gözlerini kaçırarak parmaklarıyla saymaya başladı. "Gidenler bizim ihtiyar dondurma, onun mançurya adayı kankası, senin kırılma noktası sevgilin, legolas, çifte ajan, kuş kostümlü ve minik böcek. Baloncu elemanı da çağırıyorlar ancak onun pek taktığını sanmıyorum.* Ben Bruce ve Rhodes elektronik imza yoluyla katılıyoruz, genellikle uyumlu olduğumuzdan konsey sadece sivri elemanları çağırıyor."

Loki yüzünü buruşturarak "Kim?" diye sormak istese de düzgün bir cevap alabileceğinden emin değildi.

"Rüyamda elemente ne isim koyacağımızı buldum sanırım." diye araya girdi Bruce bir gözünü ovuşturarak.

"En son fikrin gibi bir facia olmasın da." dedi Tony hafifçe ürpererek.

"Jarvis, lütfen Brutonyum için araştırma yapar mısın?" diye seslendi Bruce, Tony'nin kişisel asistanına. Jarvis'in komutu aldığına dair geri dönüşünden yalnızca bir kaç saniye sonra yapay zeka "1 milyar 500 milyon sonucun içerisinde Brutonyum hakkında hiç bir girdi bulunmuyor. Güvenli bir isim." diye raporladı.

Jarvis'in sadece bir kaç saniyede bu kadar belgeyi taraması inanılmaz derecede şaşırtıcı olduğundan Loki ilgiyle konuya eğildi. Onun dikkatle dinlediğini farkeden Tony, Loki'ye dönerek anlatmaya başladı. "İlk bulduğu isim Stark ve Banner'ın birleşiminden oluşan Stanner'dı. Fakat Jarvis bu girdi ile ilgili anormal derecede fazla sonuç çıkarınca internette aramaya karar verdik."

"Sonuç gözkapaklarıma yapıştı." diye inledi Bruce. "İnsanlar gerçekten çok garip."

"İnternet nedir?" Loki konuyu dağıtarak anahtar kelime olduğunu düşündüğü şeye odaklandı. "1 milyar belgeyi nerede saklıyorsun?"

"Oh, peşinde olduğun şey tabiki bambaşkaydı." diye güldü Tony, hemen ardından Jarvis'e seslendi. "Jarvis! Bu iki gün içerisinde Loki'yi tatmin etme işi tamamen sende. Ona interneti tanıtmanı ve merak ettiği şeylere ulaşmasını sağlamanı istiyorum."

"Emredersiniz Bay Stark!"

Tony sandalyesini geri iterek kalktı, hala kapıda dikilen Bruce'a doğru yürürken yüzünde tatmin olmuş bir gülümseme vardı. "Hadi şu makaleyi bitirelim bugün."

***

Yıldızlar yükselip gökyüzü karardığında Tony'nin çatlak ekranlı televizyonu yine tiz bir ses çıkararak canlandı. Anormal derecede büyük plazma ekrana önce genç bir çocuğun yüzü geldi. Üzerinde SHIELD üniforması olan bu muhtemelen stajyer ajanın yüzünde geniş ancak gergin bir gülümseme vardı. Tony tekrar bağlantı kurulduğunu farkedince gözlüklerini çıkarıp yazı işini Bruce'a bırakarak salona geçti. Tanımadığı bu çocuğun yüzü kıpkırmızı olmuştu, görüntüdeki oynamadan ellerinin heyecanla titrediği anlaşılıyordu, yüzünde birikmiş ter damlaları hemen göze çarpıyordu. "İ-işte oldu efendim." diye kekeledi çocuk elindeki aleti -muhtemelen akıllı cep telefonu tipi bir makine- kameranın görüş açısı dışında birine uzatırken. Tony televizyonun karşısında kollarını bağlamış neler olduğunu anlamaya çalışırken telefonu alan kişi aleti aşağıya indirdiği gibi kamerasını da oldukça garip bir açıya çevirerek tavanı görüntüye getirince Stark karşısındaki kişiyi görmeden daha kim olduğunu anladı.

"Steve, telefonu yine yanlış açıyla tutuyorsun!"

"Efendim izin verin-" arka fonda yine genç çocuğun sesi duyuldu, görüntü tavandan biraz daha aşağıya kaydı ancak Steve ısrarla aleti yüz hizasına kaldırmak yerine karnında tutuyordu. Sanki 10 metrelik bir deve bakıyormuş hissi yaratan açı yüzünden Tony inanılmaz derecede irite olurken aynı zamanda Steve'in bu inanılmaz çirkin fotoğraf açısına gülmeden edemedi.

"Merhaba Tony!" Steve ekranda kendini görmeyi başarınca gülerek karşılık verdi. "Nasıl gidiyor?"

"Bıraktığınız yerden oldukça ilerlediğimizi gururla söyleyebilirim." dedi Tony. "Bruce ile araştırmayı bitirmek üzereyiz. Sizin toplantı ne durumda?"

"Senin komiteye verdiğin şartları tartışıyoruz." diye iç çekti Steve. "Neyseki Fury oldukça bunalarak ara verdi. Neden bunları imzalamak zorundayız, içlerinde şiddetle karşı olduğum maddeler var. Mesela kimliklerimizi halka açıklamak gibi."

Tony sıkılmış şekilde kaşlarını çattı karşılık vermeden önce. "Halkı infiale itebilecek durumlardan kaçınabilmek için. Bizi tehdit olarak görmemeleri için."

Bu çok saçma." diye karşı çıktı Steve. "Biz onları tehditlerden koruyoruz, neden tehdit olalım ki?!"

"Steve, sen bu açıdan bana bakarken seninle tartışmayı reddediyorum." dedi Tony ellerini kaldırarak. "Buraya döndüğünde bunları konuşabiliriz."

"Bu saçma şeyleri imzalamadan buradan çıkamayacağımı sen de biliyorsun." Steve hoşnutsuz şekilde surat astı. "Umarım orada eğleniyorsunuzdur."

Tony cevap veremeden ikinci bir dev girdi kadraja, boyunun Steve'den çok daha uzun olması nedeniyle kafası olduğundan bir o kadar daha küçük görünüyordu, yüzbaşıyı ittirerek ekranda Tony'yi gördükten sonra "Loki ne yapıyor?" diye sordu Thor.

"Loki ne mi yapıyor?" diye tekrarladı Tony, kendi söylemek üzere olduklarından dolayı oldukça şaşkın olduğu ses tonundan anlaşılır durumdaydı. "Loki bu sabah yarım saat içinde latin alfabesini çözdü. Onu takip eden 2 saatte müzik teorisini de çözmeyi başararak salonumun ortasındaki dekoratif kuyruklu piyanoda bal arısının uçuşunu ve ayışığı sonatının 3. hareketini** üst üste hatasız çaldı. Ardından insan anatomisi üzerine bir sürü makale indirdi. 3 saat öncesinde beyindeki soyut kavramlarla ilgili araştırmaları okuyordu. Şu an Google aramalarını baz alacak bir algoritma yaratan JARVIS'in ilgisini çekeceğini öngörerek ona seçtiği filmleri izliyor olmalı, Loki'ye yetişebilmesi için JARVIS'in RAM kapasitesini iki katına çıkartmam gerekti."

Karşısındaki ikili soru işaretleri altında boğulurken Tony bıkkın bir nefes aldı. "Bütün bir gün odadan çıkmadı, şöyle ya da böyle oyalanıyor, keyfi yerinde."

Thor genişçe gülümseyerek "Teşekkürler adam-demir." dedi. "Ben gelene kadar onu güvende tut."

Chapter 22

Thor, S.H.I.E.L.D.'ın 'intikamcılar' grubu için hazırladığı düzenlemelerle ilgili zorunlu katılımlı sunumdan döndüğünde Tony'i laboratuvarında bulmayı beklemiyordu. Yıldırım tanrısının onları geri getirecek jetten önce döndüğünü gören Tony elindeki motor parçasını tezgahının üzerine bırakarak yağlanmış ellerini üzerindeki tuluma sildi, otomatik cam sürgülü kapı ona geçit vermek için açılırken Thor'un homurdandığını duyabiliyordu.

"Neden hepimizi daracık bir odaya tıkıp saatlerce saçma sapan şeyler anlatırlarken sen burada oyuncaklarınla oynayabiliyorsun? Haksızlık."

"Çünkü o sıkıcı şeylerin tamamını ben yazdım." diye yanıtladı Tony. Salondaki minibarın kapağını açıp iki bira çıkarttıktan sonra da birini sarışına uzattı. "Bilgin olsun, Loki dün tam bir ev kuşu olsa da bu sabah erkenden çıktı, yaklaşık yarım saat önce de geri döndü."

Thor kaşlarını çattı. "Onu dışarıya yalnız mı yolladın?"

"Bebek bakıcısına mı benziyorum acaba?" Tony kollarını yana açarak gerekli açıklamayı görüntüyle desteklemeyi tercih etti. "Jarvis'in uydu üzerinden onu takip etmesini söyledim, görünüşe bakılırsa alışveriş merkezini merak etmiş, google'ı öğrendiğinden beri yerinde duramıyor zaten."

"Neyi öğrendiğinden beri?" Thor içeceğinden aldığı yudumu yarıda keserek tekrar Tony'e baktı. "Ona neler öğretiyorsun sen?"

"Dünyadaki bilgi akışını." diye yanıtladı Tony.

"Loki oldukça meraklı bir çocuk. Bana kitapları ne kadar sevdiğinden bahsedince ben de bilgiye kısa yoldan ulaşabileceği bir kaynağı sundum. Dünyada merak ettiği ne kadar konu varsa dev bir kütüphaneden ayağına getiriliyor."

"Senin dev gibi kütüphanen yok." dedi Thor şüpheli bir sesle. "Olsa da kimse kitap falan getirmiyor."

Tony bir an durup gözlerini başının arkasına kaydırırken bıkkın bir iç çekti. "Ayh.. Hiç mecaz konseptine hakim olamadın öyle değil mi?"

Thor beyninde çaresizce çırpınan bir avuç nöronla birlikte onun söylediklerini kafasında bir yerlere oturtmaya çabalarken "Loki en üst katta, balkonda." diye belirtti Tony, birasını aldıktan sonra en kısa zamanda işine geri dönmeye çalışıyordu.

Thor elinde şişesi laboratuvarına geri giden Stark'ın arkasından bakarken "Onu bekleteyim deme!" diye seslendi demir adam. "Hadi kış, kıış."

...

Thor cam kapıdan teras balkonuna açılan bölmeye geçerken Loki'yi trabzanlara dayanmış, gökdelenlerin ardından batan güneşi izlerken buldu. Şeftali pembesine dönen gökyüzünün altında öbek öbek pamuk yığını gibi duran bulutlar kayıp gidiyor, soğuk havaya rağmen hafifçe esen bir meltem ikisinin de yüzünü okşuyordu. Thor, ona yaklaşırken saçlarının hafifçe dalgalanarak uçuştuğunu farketmişti.

"Loki..."

"Merhaba prensim, hoşgeldiniz." Loki dalgın dalgın baktığı ufuktan gözlerini alamadan karşılık verdi Asgard prensine. Üzerindeki Midgard kıyafetleri onu sıradan biri gibi gösterse de bu sade güzellik bile göz kamaştırmak için yeterliydi. Thor bulundukları yerdeki büyüleyici manzaraya rağmen gözlerini Loki'den alamıyordu.

"Nefes kesici, öyle değil mi?" diye sordu Jotun prens güneşin kaybolan ışıklarına bakarken.

"Evet... Evet öyle.."

Loki onun manzaraya göz ucuyla bile bakmadan ısrarla yüzüne diktiği bakışlarına ve yumuşak bir sesle verdiği cevaba gülümseyerek gözlerini ona çevirdi. "Biliyor musun, seni özledim."

Onu özlemiş miydi? Bu gerçekten onun ağzından mı çıkmıştı? Thor şaşkınlıkla kaşlarını kaldırırken Loki bir adım daha ileri gitti.

"Beni her yalnız bırakışında içimde bir yerler soğuyor." dedi Jotun prens elini kalbinin üzerine koyarak. "Sen yokken, mutsuz hissediyorum."

"Demek istediğin, ben yanındayken mutlu musun?" diye sordu Thor, içi tarifi imkansız bir heyecanla kasılmıştı.

Başını evet anlamında salladı Jotun prens. Ardından bedenen de ona yaklaşarak kendisini bekleyen kucağa sokuldu. Thor yavaşça kollarını etrafına dolarken Jotun'un gözleri yine ufuktaki o uzak noktaya dikilmişti. "Midgard'da günler öyle hızlı ilerliyor ki, insanlar için üzülüyorum. Yaşamları o kadar kısa ki bu kısacık dönemde ruhlarının ikinci yarısını bulabilecek kadar şanslı kaç kişi vardır, merak ediyorum."

"Sen ben yokken neler yaşadın böyle?" diye sordu Thor, yüzüne tatlı bir gülümseme yayılmıştı. Sanki, sanki uzun süredir duymayı beklediği sözler birden bire sihirli bir şekilde Loki'nin iki dudağının arasında can bulmuş gibiydiler.

"Sadece dışarı çıktım." Loki onun kucağına biraz daha sokulurken uykulu bir sesle mırıldandı. "Midgardlıların arasına karıştım, onları izledim.."

"Peki onlardan ne öğrendin?"

Loki dün geceden beri izlediği trajik filmleri anımsayarak "Hayat çok kısa.." diye fısıldadı. "Sevdiklerinden sakındığın güzel duygular onlar ellerinin arasından kayıp gittikten sonra acı verici bir pişmanlıktan başka hiç bir şey ifade etmeyecek. Hala nefes alıyorken hislerinin önüne hiç bir şeyin geçmesine izin verme... Yarın çok geç olabilir..."

"Ovv.." Thor onu daha da sıkı sardı. "Senin gibi genç ve sağlıklı bir prens bunları düşünmemeli. Sen en az bin yıl daha buralardasın."

"Kaybetmekten korktuğum çok şey var.." dedi Loki. "Sen yokken daha iyi anladım."

Başını yasladığı göğsün içinde çarpan kalbin hızlandığını hissetmişti Jotun prens. Her ne söylediyse bu Thor'u heyecanlandırmış gibi görünüyordu.

"Ek olarak, bugünün sevgililerin günü olduğunu öğrendim."

Thor geriye doğru eğilerek eşinin hınzır, hafif bir gülümsemeyle kıvrılan dudaklarına göz attı. "Sevgililerin günü mü? Onlar için özel gün mü varmış?"

Loki hafifçe kafa sallarken sarışın hmm'ladı. "Hmmm... Midgardlılar ne ilginç öyle değil mi? Her

şey için gün buluyorlar. Halbuki hepsi birbirinin aynısı."

"Teorik olarak evet, ancak bu günleri farklı kılan şey aslında o güne özel aktiviteler." diye yanıtladı Jotun prens.

Thor gökyüzü mavisi gözlerini indirerek gülümsedi. "Neymiş bu aktiviteler?"

Loki onun beline doladığı kollarını bırakmadan geri çekildi ve başını kaldırdı. Bakışları sessizce birleşirken parmaklarının üzerinde hafifçe yükseldi. Thor onun nefesini yüzünde hissederken göz kapakları sanki çok ağırlarmışcasına yavaşça kapandı. Ikilinin aralanmış dudakları temas ederken Aesir prens onun ruhundaki ateşi iliklerine kadar hissetti. Loki inatçıydı, Loki ısrarcıydı, Loki'nin kolları yavaşça boynuna dolanıyordu, ince dudakları onu iyi idare ediyor, yumuşak ve ıslak bir his bırakıyordu. Loki öpüşmede o kadar iyiydi ki sanki bunu sonradan öğrenmiş ve nerede ne yaparsa iyi hissettireceğini çalışmış gibiydi. Ya da Thor onu öpmeyi öylesine arzuluyordu ki dudaklari temas ederken oluşan her bir sinirsel uyartı normalden daha da fazla tatmin hissi uyandırıyordu. Yalnızca bir kaç saniye sürmüş olmasına rağmen bu yakınlaşma ikisinde de oldukça büyük bir heyecan uyandırmıştı. Dudakları ayrıldığında Loki titreyen bir nefesle,

"Thor... Ben bir çocuk değilim" diye fısıldadı.

Onun güzel yüzüne ve ardından arzu dolu kararmış bakışlarına indirdi Thor gözlerini. "Eğer..." diye başladı Aesir prens, kaynağı bilinmeyen bir kuvvetçe ona doğru sürükleniyordu. "Bir çocuk olsaydın..."

Thor'un dudakları onunkilere nazikçe tekrar temas ederken, Asgard prensi onun sıcak nefesine doğru üfledi.

"...Yapmak üzere olduğum şey oldukça yanlış ve rahatsız edici olurdu."

Dudakları yeniden tutkuyla buluşurken Thor boştaki ellerini yavaşça bedeninin etrafına koyup Jotun'un göğsüne doğru kaydırdı. O kadar uzun süredir ona dokunmayı arzuluyordu ki avuçları elektrikleniyordu. Sarışın, Loki'nin kendisiyle kavga eden dudaklarını sertçe domine etmeye çalıştı, ardından alt dudağını dişlerinin arasında kıstırıp gövdesinin alt kısmını onun narin karnına bastırdı.

Loki daha ileri gitmek istiyor gibiydi. Daha ileri giderse ne olacağını biliyor muydu?

Şu an karnına bastırdığını hissettiği sertliğin ne anlama geldiğini biliyor muydu?

Bilmiyor olsa bile, Thor ona öğretmek istiyordu. En ufak detaylarına kadar öğretmek istiyordu. Her bir hareketi beynine kazınsın istiyordu, mümkünse asla aklından çıkmasın istiyordu. Midgardlılarla karşılaştırınca Loki'yi artık çocuk gibi göremiyordu. Aksine her hareketi, her bakışı, pembe dudaklarının arasından çıkan her kelime Aesir prensin cinsel dürtülerini besliyordu. Narin ellerinin dokunduğu her nesneye imreniyordu Thor, o ince parmaklarını öpmek, yumuşacık avuçlarını kendi kavruk teninde gezdirmek istiyordu.

"Loki..."

Nefes nefese bir inilti kaçtı boğazından, dudaklarının arasındaki bağ bir kaç saniyeliğine bozulduğunda. "Loki... Sana dokunmak istiyorum.. Sana.. Sana daha önce kimsenin dokunmadığı gibi dokunmak, bedeninin zevkle kıvranışını izlemek istiyorum."

Loki cevap verememişti, öpüşmenin etkisiyle gözleri kapanmıştı, nefesleri titriyordu. Güçlükle yutkundu Jotun prens, ardından hızlıca olumlu anlamda başını salladı. Kelimeler yerine Thor kendi bacağına hafifçe bastıran sertliği cevap olarak kabul etmişti.

"Fakat seni incitmekten çok korkuyorum." diye fısıldadı Thor. "Beni senden alıkoyan en büyük korkum da bu."

"İncitmeyeceğini biliyorum." diye karşılık verdi Loki, narin elleri eşinin yanaklarını kavradı ve dudaklarını tekrar işgal etti bir kaç saniye içinde.

Eşinin de isteğini göz önünde bulundurduğunda 'zamanı geldi' diye düşündü Thor. Beklediğinden çok çok erken olmasına rağmen, zamanı gelmişti.

Oynadıkları bu evcilik oyununu Asgard kurallarına göre gerçek bir evliliğe çevireceği gün bugündü. Bedensel birleşmeleri, ruhlarının arasında oluşacak o bağın temelini atacaktı. Thor gerçekten evlenmiş olacaktı.

Bir kaç ay öncesine kadar 'bağlılık' kavramı ödünü patlatıyor olsa da şu an Thor, Loki kucağına tırmanmaya çalışırken neredeyse heyecandan hafifçe titriyordu. Jotun'un narin bedenini belinden kavrayarak kucağına aldı sarışın. Henüz kimsenin toplantıdan dönmemiş olması sayesinde en üst kat hiç olmadığı kadar boştu.

Odin esirgesin, Steve eğer orada olsa, öpüşmekten etrafını göremeyen, asansörün düğmesini bile el yordamıyla zar zor bulan bu çifti güzelce azarlardı. Bir kere Loki bacaklarını etrafına doladığı Thor'un bedeninden inerek kendisine yakışan şekilde sakin olmalıydı. Ikincisi, Thor gibi bir prens, eşi bile olsa kimseyle ulu orta sevişmemeliydi, kaldı ki Thor'un daha bir kaç gün önce Loki hakkında verdiği bilgilerden sonra Steve onları durdurup o gece ayrı odalarda uyumaya bile zorlayabilirdi.

Asansörü çalıştıran mekanik ses duyulduğunda Thor göz ucuyla 8. katın düğmesine bastıktan sonra yanaklarını kavrayarak yüzünü kendine çeken eşine geri döndü. Elleri tam da kalçalarına inmişken küçük bir ding sesiyle asansör durdu ve kapı açıldı.

Daha önceden kendileri için ayarlanan odaya da alelacele dalan çift kapılarını gökdelenin geri kalanına kapattıktan sonra Thor derin bir nefes alarak arkasında bekleyen eşine döndü. Tıpkı Loki'nin yanaklarından kulaklarına yayılan o güzel pembelik gibi sarışın da hafifçe kızarmıştı. Birbirlerinin gözlerindeki şehveti bir kaç saniyeliğine tarttıktan sonra ikili tekrar sarılarak bir araya geldi. Thor bu kez daha ağırdan alarak Loki'yi kışkırtıcı bir yavaşlıkla öpüyor, dilini onun aralanmış dudaklarından içine kaydırarak ılık bir ıslaklığa bulanıyordu.

Loki inleyerek ona daha sıkı sarılınca yıldırım tanrısı ellerini onun boynundan kaydırarak üzerindeki sweatshirt'ü kavradı. Kumaşı başının üzerinden çekip çıkartmadan önce büyük ellerinden birini Jotun'un pürüzsüz karnına sürttü, yukarılara yuvarlanan parmakları göğüslerine hafifçe masaj yaptıktan sonra Thor bu kusursuz gövdeyi onun gözlerinden sakınan kumaştan kurtuldu. Sıra altındakine gelince Loki'nin rahatsız şekilde bacaklarını birbirine sürttüğünü farketti, iki bacağının buluştuğu yerdeki kabarıklık hemen göze çarpıyordu.

Oh, Thor açlıktan kuduruyordu adeta, hemen şu anda kıyafetlerini parçalayıp, zevkten bayılana ya da kımıldayacak enerjisi kalmayana kadar onunla birlikte olmak istiyordu.

Aesir prensin yönlendirmesiyle Loki geriye doğru bir kaç adım attıktan sonra Thor'un yatağına devrildi. Bir dizini yatağın üzerine koyarak ona eğilen Thor bir kaç saniye onun güzel yüzünü izledi, ardından boynunun kıvrımına eğilerek küçük öpücüklerle onu gıdıklamaya başladı.

Loki hafifçe kıkırdarken teninin üzerinde gezinen eşinin nefesini hissetmenin verdiği zevkle gözleri kapandı. Thor boynundan göğsüne doğru inerken öpücükler de daha cömert bir boyuta evrilmişti. Aesir prens bu güzel tende dilini gezdiriyor, onu salyasıyla ıslatıyor ve hafifçe ağzının içine doğru emerek daha da aşağılara kayıyordu. Loki'nin kıvrılan sırtıyla birlikte gövdesinden çıkıntılanan son

kaburga çiftinden yavaşça indi, göbek deliğinin etrafından dolandı ve uzun parmaklarından iki tanesini siyah saçlının belini saran eşofmanın lastiğine geçirdi. Boşta kalan eliyle eşofmanı Loki'nin beline göre ayarlayan kalın ipten fiyonkun bir ucunu çekerek çözdü, dudakları teması hiç kesmeden siyah saçlının kalça kemiğinin yarattığı küçük tepeye kadar ulaşmıştı.

Thor eşofmanı yavaşça biraz daha aşağıya çekerken Loki'nin gözlerinin renginde, yarı şeffaf bir kumaş çarptı gözüne. Asgard'da onlar için dikilen iç çamaşırlarına hiç benzemiyordu. Sanki bir tülün üzerine aynı renkte iplikle binlerce minik desen işlenmişti, kumaş öyle bir dikilmişti ki ne Loki'nin teninde gereken yerleri kapatacak kadar iffetli ne de Thor'un gözlerini doyuracak kadar cömertti. Oyunbaz bir iblisin işine benziyordu.

"Alışveriş merkezindeki kız önerdi." diye mırıldandı Loki, Thor'un altındaki çamaşıra odaklanmış bakışlarını farkedince. "Bugüne özelmiş, b-beğendin mi?"

Thor bakışlarını güçlükle tekrar yukarı götürürken Loki'nin porselen renginden eser kalmamış, siyah saçlının yüzü kiraz rengine yakın bir kızarıklıkla kaplanmıştı. Beğenmek mi? Thor bu görüntüye bayılmıştı. Öyle ki eşofmanı tamamen çıkarttıktan sonra bile aralarındaki bu kumaş parçasına dokunmak istemedi. Onu seyrederken parlak bir fikir geldi aklına, her ne kadar bedeni o dakikada beyninden başka bir organ tarafından yönetilse de.

Thor eğildi. Yeşil dantelli iç çamaşırının altından yükselen kabartıya minik bir öpücük kondurdu önce. Dudaklarıyla teması kesmeden aşağıya doğru indi, Loki eşinin sıcak nefesini hissedince narin bacaklarını içgüdüsel olarak kapatmaya çalıştı fakat Thor'un onu tutan güçlü elleri engel oldu güzelliğini sakınmasına. Onu, bacaklarını daha da geniş açmaya zorlayan avuçları yüzünden Loki içgüdüsel olarak eşine uzandı. Onun gür, dalgalı sarı saçlarına parmaklarını daldırarak içini kıpır kıpır eden eşini avuçlarının içinde sıkıca kavradı. Thor tıpkı bir nabız gibi seğiren bedeninin bu sıcak parçasını eziyet edecek yavaşlıkta uyarmaya devam ederken Loki derin bir nefes alarak dudaklarını ısırdı. Thor onun sımsıkı kapanmış gözlerine bakışlarını kaldırdığında kötü bir gülümseme yayıldı dudaklarına. Delice zevk almasına rağmen utandığı için ses çıkaramadığını biliyordu sarışın. Fakat Thor edepsizce onun zevk ağlayışlarını duymayı arzuladığından eşini sınırına kadar itmekte kararlı gibiydi. Yavaşça belini saran kumaşa geçirdi parmaklarını, tülü usulca çekerek ipek gibi teninden kayışını hissetti, bacaklarından çekip çıkarttı ve yatağın yanına yere bıraktı.

Loki'nin yüzünü esir alan kırmızılık yavaşça çırılçıplak kalmış bedenine de yayılıyordu. Thor gülümseyerek kendi kaslarını örten gömlekten kurtuldu, aceleyle pantolonunu aşağıya ittikten sonra eğildi ve kollarını eşinin bacaklarının altından geçirerek kalçalarını kendine çekti. Süt beyazı cildini boylamasına geçen ince, yeşil damarları, karnının etrafı ve boynundaki bir kaç ben ve açık pembe göğüs uçları ile Rönesans tablolarındaki dişi tanrıçaları anımsatıyordu. Biraz daha aşağıya inince bu beyazlığı bozan bacaklarının arası hafifçe tüylenmişti, tüylerin bitiminde koyu bir pembelik cildine yayılmıştı, Loki'nin kızarmış ve sertleşmiş erkekliği karnının alt kısmına dayalı bir şekilde ilgi bekliyordu. Thor'un güçlü kollarıyla başa çıkamayan bacakları arada sertçe irkilerek kapanmaya çalışıyor olsalar da Thor her şeyi 'açık' tutmakta ısrarcıydı.

Asgard prensi, Loki'nin dokunulmayı en çok arzu ettiği parçasını avucunun içinde kavrayarak okşadı. Loki temasın verdiği uyartının etkisiyle inleyerek başını geri atarken Thor merhamet göstermedi. Siyah saçlının bacaklarını omzuna yerleştirdi, ardından kalçalarını alttan sıkıca kavrayıp bedenine eğildi. Birden ıslak bir sıcaklığa girdiğini hisseden Loki kalçalarını sağa sola atıp bacaklarını kapatmaya çalıştı ancak kasıklarını işgal eden sarışının kafası tarafından engellenmişti. Thor'un teninde kayan dili, nefesinin sıcaklığı ve ağzının ıslaklığının içinde hapsolmuş, bu zevk kapanının içinde rehin kalmıştı. Bir yandan kurtulmak için kıvranıyor diğer yandan o güçlü kollara karşı hiç bir şansı olmadığını biliyor, hazzın en yoğun haline zorla maruz kalırken zevkten titremekten başka hiç bir şey yapamıyordu.

"Thor, oh Thor!" diye inledi Loki onun sarı saçlarına daha çok yapışırken. Loki'nin ihtiyaçla incelmiş sesi onu çok daha arzulanası kılarken Thor onun yağmur gibi kokan teninde daha derinlere indi. Onu hazırlamak üzere ellerinden birini daha da aşağılara çekerken parmaklarının ucu yapış yapış bir ıslaklığa süründü, orada olmasını beklemediği bir şey farketti sarışın. Doğrulup kendi gözleriyle görebilmek için geriye eğildi, parmağı halen etrafta dolanırken "Loki..." diye fısıldadı Aesir prens bir süre sonra. "Sen.. hermafroditsin."

Loki güçlükle dirseklerinin üzerinde doğrulup Thor'un genişçe ayırdığı bacaklarının arasını dikkatle süzdüğünü görünce daha da kızardığı gibi elleriyle kendini kapatmaya çalıştı.

"Bunu biliyor muydun?" diye sordu Thor onun ellerini yakalarken.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum." diye inledi Loki, yüzü daha da kızarmıştı.

Thor bu bulgusunun üzerine gitmeye karar verdi. Acaba bu fazladan organ işlevsel miydi, yoksa sadece doğumsal bir anomali mi? Eğer sadece şekil olarak orada olsa bu kadar ıslanmasının imkanı olmazdı. Parmaklarını ince yarığın üzerinde gezdirirken bile kaygan sıvının damladığını görebiliyor, kasların hafifçe seyirdiğini hissediyordu. Yatakta, dizlerinin üzerine doğruldu Thor. Loki'nin erkekliğini avcunun içinde kavrayıp okşarken sağ elinin işaret parmağını yavaşça ıslak sıcaklıktan içeri kaydırdı. Loki bu garip hisle irkilirken sarışın uzanıp onu dudaklarına hapsetti. Bir kaç saniyelik bekleyişin ardından Thor parmağını hafifçe ileri geri oynatırken Loki inleyerek kalçalarını sağa sola attı. "Biliyorum." diye fısıldadı Aesir prens.

"Thor... D-daha çok.." diye ağladı Loki, alışkın olmadığı bu uyartı doyumsuz bir zevke dönüşmüştü. Onun arzusuna boyun eğen Thor parmağını onun içinden çekti, orta ve yüzük parmaklarını birleştirerek az önce içinden sıyrıldığı daracık yarığa tekrar daldı. Içerisi o kadar ıslaktı ki Thor parmaklarını her ileriye itişinde içeriden taşan sıvının yumruk boğumlarını ıslattığını hissedebiliyordu. Parmaklarını yavaş bir ritimle hareket ettirirken etrafına sarılan kaslara süründüğünde Loki'nin çıkarttığı zevk dolu iniltilere daha fazla dayanamayan Thor, elini Loki'nin erkekliğinden çarşafları sımsıkı kavrayan parmaklarına kaydırdı. Siyah saçlının kendininkilere nazaran küçük ellerinden birini avcunun içinde kavrayarak karnına götürdü, "Loki..." diye inledi Aesir prens, "Dokun bana..." Loki avcunu eşinin sıkı karnında gezdirdikten sonra yavaşça aşağılara kayarak onun sertliğini kavradı, iç çamaşırının üzerinden elini gezdirerek Thor'un erkekliğini parmakları arasına almayı başardı.

Güçlükle kontrol ettiği derin bir inilti koptu Aesir'in boğazından, akabinde parmaklarını eşinin darlığından çekerek kendi zonklayan erkekliğini iç çamaşırından çıkarttı. Loki birden karnına temas eden sıcak ve ıslak sertliğe karşı irkilirken dudaklarına yumuşak öpücükler konduran Thor dikkatini başka yöne çekmeyi bir an olsun başarmıştı. Loki onun karnını hala dokunuşlarıyla gıdıklarken sertlik aşağılara kaydı.. Thor'un dudaklarıyla ıslanan kasıklarından geçti, bir kaç saniye önce parmaklarının işgal ettiği yere kadar indi. Eşinin parmaklarıyla kıyaslanamayacak kadar büyük bir sertlik kendisini zorlayınca Loki irkilerek Thor'a sıkıca sarıldı. Onun bariz şekilde korktuğunu farkeden Thor bir anlığına bu geceyi burada sonlandırmayı ve Loki'yi doyuma ulaştırdıktan sonra uykuya geçmeyi düşündü. Ama kimi kandırıyordu ki? Şu saatten sonra Valhalla'daki evinden olacağını bilse duramazdı, Loki söz konusuyken tüm iradesi Hel'deki zebanilerin ayakları altında çiğneniyordu. Parmaklarının çabası yetersizdi, Loki'nin canını yakacaktı, biliyordu, yine de duramıyordu.

"Loki... Canın yanacak." diyebildi kuruyan boğazı elverdiğince.

Eşinin kulaklarında yankılanan derin sesi beyninde manaya bürünürken Loki korkmuş iri bakışlarını Thor'a dikti. Ne demek canı yanacaktı, nasıl bir acıdan bahsediyordu Aesir prens?

Thor dişlerini sıkarak yavaş ancak kararlı bir şekilde kalçalarını ileri iterken Loki'nin tüm soruları

birden cevap bulmuştu. İki bacağının birleştiği noktadan tüm bedenine yayılan basınç bir noktadan sonra sanki ikiye bölünüyormuş hissi veren bir acıya dönüştüğünde içinde tutamadığı bir kaç bastırılmış çığlık kaçıverdi dudaklarının arasından.

"Keşke..." diye hırladı Thor. "Keşke bu acıyı senin yerine çekebilseydim.. Üzgünüm Loki... Üzgünüm..."

Loki avuçlarını onun yanaklarına koydu ve alnını onunkine dayarken "Ben iyiyim" diye yalan söyledi. "L-lütfen devam et."

"Ah Loki... Seni seviyorum..."

Thor'un bu mırıltısı o anın sıcaklığından mıydı bilinmez, ancak bu kelimeler Loki'yi birden bire çocukluğuna geri dönmüştü. Annesi onu kucağına alıp Aesir prens ve geleceği ile ilgili o konuşmayı yaptığından beri Loki sevilmenin nasıl bir his olduğunu düşünüyordu. Serpilip genç bir Jotun olduğunda, Thor'a ait efsane güncelerini okurken hep bunu hayal etmişti... Onu sevecek miydi? Bunu dile getirecek miydi? Sevildiğini hissettirecek miydi?... Evlendiği günden beri bu iki kelimeyi onun ağzından duymayı öyle çok arzulamıştı ki...

Sarışının acıdan olduğunu tahmin ettiği iki iri gözyaşı yuvarlandı Loki'nin yanaklarından. Buna rağmen aralık dudaklarında hafif bir gülümseme olduğuna yemin edebilirdi Thor.

Onun ismini tekrar fısıldadı yıldırım tanrısı "Loki.."

Acı verici basınç birden içine kayan sertlikle birlikte sızlayan bir sıcaklığa dönüşünce Loki aniden irkildi. Fakat artık acı hissetmiyordu. Sadece bu alışkın olmadığı fazlalığın verdiği hafif bir rahatsızlık vardı, sıcak, ıslak ve hafifçe sızlayan bir rahatsızlık.

Bu ıslak sıcaklık hissi bacaklarına kadar inince Loki gözlerini eşinin yakışıklı yüzünden çekip bakışlarını Thor'un bedeninin altında kıvranan bacaklarına indirdi. Kızıl bir sıvı bacaklarının iç yüzeyine hafifçe sürünmüştü, kan, bu kan mıydı?

Thor yüzünü onun boyun kıvrımına gömdü, hafifçe gülümsüyordu. "Sorun yok Loki.. Sadece daha önce dokunulmadığı için... Birazdan bitecek."

Loki güçlükle yutkunurken anladığını belli edercesine başını salladı. Aslında Thor'un bedeni onu altında ezercesine sararken, bu sıcaklık, bu harika his hiç bitmesin istiyordu. Yıldırım tanrısı onun pürüzsüz teninde burnunu hafifçe gezdirirken Loki inleyerek onun sert göğüs kaslarında ellerini gezdirdi. Bacaklarının arasındaki o sabırsız his Thor ona her dokunduğunda daha da agresifleşiyor, bedenini ele geçirmeye çalışıyordu. "Thor!" inilti ve ağlama karışımı bu yalvarış dudaklarının arasından kaçtığında sarışının kasıldığını hissetti Jotun prens. Thor kaşlarını çattı, kalçaları hafifçe ileri geri hareket etmeye başladığında Loki'nin eli ikisinin bedenlerinin arasında kaydı. İstediği yere ulaşamadan Aesir prens onu yakaladı ve parmaklarını onunkilere geçirerek Loki'nin elini yatağın üzerine koydu.

"Thor... Thor!" Loki arzuyla kıvrandı çarşafın üzerinde, uyartı artık kaldıramayacağı kadar yoğun hissettiriyor, bu zevk onu çıldırtıyordu. Thor hafifçe araladığı gökyüzü mavisi gözleriyle onu süzerken kalçaları daha derine inecek şekilde hızlandı. Çıplak tenleri birbirine sertçe çarparken çıkan ince, ıslak ses odayı doldururken Loki ağlayarak başını geriye attı.

Thor dudaklarını onunkilere bastırarak susturdu Jotun prensi. Loki'nin boştaki eli onun yataktan destek alan kolunun altından geçip sırtını kavrarken uzun ve ince bacakları titreyerek sarışının beline dolandı. Thor onun ıslaklığına her daldığında sıcak bir zevk dalgası Loki'nin tüm bedenini baştan aşağıya sarsıyor, inilti ve sızlanmalar olarak kaçıyordu dudaklarından. Nefesleri birbirlerine

karışırken yıldırım tanrısı onun adını fısıldadı.

"Loki... Loki... Oh, Loki... "

"Thor... Ben-"

Thor elini onun belinden aşağılara indirdi, Jotun prensi bacağı ile gövdesinin birleştiği noktadan sertçe kavrayarak daha yavaş ancak daha derin bir ritimle hareket etmeye başladığında Loki "Lütfen..." diye inledi, sesi zevk sarhoşluğuyla incelmişti ve titriyordu, hafifçe araladığı gözleri kızarmış, yaşlarla nemlenmişti. Son bir kaç ritmik birleşmenin ardından Thor kalçalarını itebileceği en derin noktaya iterek hareketsiz kaldı. Loki'nin seğiren erkekliği eşinin sert karnına sürünerek içinde biriken gerilimi ılık bir sıvı eşliğinde serbest bırakırken Thor'un çenesi kasılmış, sanki çok ağır bir şey kaldırmaya çalışıyormuşçasına çatılmıştı kaşları. Boğuk bir inilti kaçtı boğazının derinliklerinden ve hemen ardından bilinç ile bilinçsizlik arasında sürüklenen Loki, birleştikleri noktada kalp gibi ikinci bir nabız hissetti bir anlığına, hemen ardından içine akan sıcaklığı...

...

"Loki..."

Karanlığın içinde derinlerden gelen o ses Loki'yi gerçekliğe geri çekti. Güçlükle araladığı gözlerinin önündeki görüntü netleştiğinde seçebildi sarışının yüzünü. Onun gözlerini açtığını gören Thor, üst dişlerini gösteren geniş bir gülümsemeyle okşadı Loki'nin siyah saçlarını. Kollarının arasındaki Jotun'u öpüp koklamak, onu küçük, sevimli bir kedi yavrusu gibi kucağına bastırarak sevmek istiyordu. Loki'nin bu kadar sıcak ve davetkar olabileceği aklının ucundan bile geçmezdi.

Loki ise biri onu bacağından tutup uykuya sürüklüyormuş gibi hissediyordu. Thor'un bu yaşam fışkıran moduna bakarak 'nasıl bu kadar enerjik olabiliyor?' diye düşündü, sanki kendi üzerinden tüm dünya geçmiş gibiydi, terliydi, kirliydi ve yorulmuştu. Uykulu bir şekilde onun kucağına kıvrılırken "Uyuyalım mı?" diye mırıldandı belli belirsiz.

"Uyku mu, hemen uyuyacak mısın?" Thor'un neşeli sesi adeta güneş gibi parıldarken Loki yüzünü onun boyun kıvrımına gömdü.

"Loki..." Yıldırım tanrısı gülümseyerek sarıldı onun narin bedenine. "İlk deneyimini bu şekilde yaşadığın için üzgünüm."

Midgardlı Tony Stark'ın kulesindeki sade odalardan birinde, tek kişilik küçücük bir yatakta birlikte olmuşlardı. Asgard'daki saray odaları, geniş ve yumuşacık yataklar, bedensel birleşme için özel olarak tasarlanmış bölümler dururken burada, bu şekilde... İç çekti Aesir prens. "Yine de inanılmaz bir deneyimdi, benim için."

Loki'nin uykusu bir nebze açılmışken yüzünü geri çekip eşine soran bakışlarını dikti.

"Bunun telafisi elbette olacak.." diye mırıldandı Thor elinin tersiyle onun yanağını hafifçe okşarken. "Saraydaki odamız gibi daha rahat ve ferah yerlerde, romantik gecelerde, hatta belki de sıkıcı geçit törenlerinde yapabildiğimiz kaçamaklarda."

Loki hafifçe kıkırdarken Thor'un da yüzü gülümsemeyle aydınlanmıştı. "Bulabildiğim her fırsatta."

"Kulağa yorucu geliyor." diye güldü Loki. "Bıkmayacağından emin misin?"

Thor'un gözleri gülümsemenin etkisiyle tamamen kısılırken "Asgard sarayındaki her bir oda bebeklerimize ayrıldığında bıkabilirim." diye mırıldandı oyunbaz bir sesle.

"Bu oldukça fazla bebek yapıyor sanırım." dedi Loki ellerini karnına indirerek. "Bedenimin o kadarını kaldırabileceğinden emin değilim. Bir kaç yüz yıl sonra her yerim çatlaklarla ve sarkmış derilerle dolacak."

Thor onun çıplak omzuna yumuşak bir öpücük kondurdu. "O halinle bile evrendeki en güzel yaratık olacaksın."

Loki iki kaşını da bilmiş bir şekilde kaldırırken "Bundan bir hayli şüphem var." diye takıldı. "O kadar bebeği neden istiyorsun ki hem?"

"Hmmm..." Thor gözlerini ondan ayırmadan düşünüyormuş gibi yaptı. "Diyelim ki, başımı çevirdiğim her yerde sana benzeyen minik bebekler görmek istiyorum."

"Ya hepsi sana benzerse?" diye sordu Jotun prens.

Thor derin bir kahkaha attı. "O zaman saray babam için Hel'e döner." Tek parmağıyla kendini işaret etti ardından. "Bir taneye zor tahammül ediyor."

"Biliyor musun..." diye başladı Loki, sesi biraz ciddileşmiş gibiydi. "Sana benzemeleri fikri hoşuma gitmeye başladı."

"Loki..." Thor onu geniş kollarıyla sararak göğsüne bastırırken "Seni seviyorum." diye mırıldandı, bir gecede ikinci kez. "Hem de çok."

...

Thor'un kocaman gövdesi yüzünden sığamadıkları yatakta birbirlerinin kollarına sokulmuş aşk ve zevkin sarhoşluğuyla saçma sapan mırıldanıyor ve bunlara kıkırdıyorlardı. Loki'nin gülen gözleri kendininkilere kilitlendiğinde Thor uzandı ve onun yumuşak dudaklarına tatlı bir öpücük daha kondurdu. Loki hiç hissetmediği kadar güvende, hiç hissetmediği kadar huzurlu hissediyordu. Thor tanrıların kendisine bahşettiği bu güzellikten ayrılıp yine zümrüt gibi parıldayan gözlerine baktığında zihninde Heimdall'ın tok sesi yankılandı.

"Thor. Az önce Jotunheim'dan bir ulak acil bir mesaj getirdi. Bir an önce Jotunheim'a gitmeniz gerekiyor. Kral Laufey bu sabah hayatını kaybetmiş."

Loki, Thor'un yüzünden silinen gülümsemeyi takip eden ciddi ifadeye bakıp endişeyle "Neler oluyor?" diye sordu.

"Loki..." Thor nasıl söyleyeceğini bilemediğinden devam etmeden önce derin bir nefes aldı. Burada çırılçıplak yatmış yiyişirlerken birden bire babasının ölüm haberini veremezdi. "Kalksak iyi olacak."

Chapter 23

Jotunheim'ın kar ile yüklü kara bulutlarının arasında birden bire parıldamaya başlayan gökkuşağı renkleri ile birlikte Asgard'ın iki prensi de hızla olmaları gereken diyara indiler. Midgard zamanının aksine Jotunheim'da güneşin batmasına daha bir kaç saat vardı. Bifrost ayaklarının altındaki buzu yakarak Asgard amblemini geçici olarak yere kazıdı ve Loki ayakları zemine değer değmez saraya doğru koşmaya başladı. Dondurucu soğuk Thor'un bedenini sertçe sarsarken sarışın alelacele giyilmiş kıyafetlerini düzeltti. Loki'ye haberi verdikten sonra yarım yamalak bir duş alarak temizlenmiş ve hemen ardından apar topar buraya ışınlanmışlardı.

Thor daha önce hiç Jotunheim'a gelmemişti. Burası anlatılanlardan daha korkunç ve kesinlikle daha soğuktu. Hava parça parça açık gibi görünse de gökyüzü nem kokuyordu, kar taneleri usulca dökülüyordu. Koşar adımlarla kendisinden uzaklaşan Loki'yi yakalamak için uzun adımlarla peşinden yürümeye başladı Thor. Onu gören diğer buz devleri yollarından çekiliyor, üzgün gözlerle Loki'nin arkasından bakıyorlardı.

En sonunda iki askerin koruduğu buzdan sarayın kapısına yaklaştıklarında askerler kenara çekilerek kapıları ardına kadar açtılar. Loki saraya doğru koşarken içeriden oldukça uzun boylu bir kadın da dışarı çıkmıştı. En az saçları kadar siyah kumaştan dikilmiş boğazlı, kalın bir elbise giyiyordu. Kalçalarını zarifçe saran kıvrımdan sonra dökümlü bir şekilde bileklerine kadar uzun giyinmişti. Başındaki kraliçe tacı elmaslarla süslenmişti, saçları ensesinde bol ve gösterişsiz bir topuzla toplanmıştı, kulaklarının arkasından sarkan ve göğüslerine kadar inen ince zincirler bu iki parçayı bağlayan bir köprü gibiydiler. Kadının açık mavi teni ufuktaki güneşle birlikte adeta parıldıyordu. Loki koşarak bu kadının kollarına atladığında Thor onun kraliçe olduğundan tamamen emin olmuştu. Anne oğul birbirlerine olan özlemlerini uzunca bir süre sarılarak giderirken Thor'un yanlarına ulaşmasıyla yavaşça ayrıldılar.

"Hoşgeldiniz, prens Thor." dedi kraliçe sakin fakat hüzünlü bir sesle. "İlk görüşmemizin böyle matemli bir güne denk gelmesinden ötürü üzgünüm."

Thor hafifçe başını salladı. "Kaybınız için en derin üzüntülerimi iletiyorum kraliçe Farbauti. Sizinle tanıştığıma memnun oldum."

"Anne, tören ne zaman?" diye sordu Loki, sesi zayıflamış gibiydi. Kraliçe ona dönüp yüzünü ellerinin arasına alarak Thor'un duyamadığı bir şeyler fısıldarken Loki oldukça üzgün ve yıpranmış görünüyordu. Farbauti kolunu oğlunun omuzlarına dolayarak onunla birlikte içeri girdi. Thor da peşlerinden girmeye hazırlanıyordu ki yumuşak bir ses ismini çağırınca durup arkasına baktı. Loki'den bir baş kadar uzun bir Jotun ellerini önünde birleştirmiş, alev kızılı gözleriyle kendisine bakıyordu.

"İsmim Kvasir, bu ziyaretinizde sizinle ilgilenmem için bizzat Kraliçemiz tarafından görevlendirildim."

Thor Loki'nin peşinden bakarken Kvasir tekrar araya girdi. "Prens Loki'nin bugun ilgileneceği çok fazla şey olacak. Bugün kendinizi yalnız ve dışlanmış hissetmemeniz için size rehberlik edeceğim. Lütfen, bu taraftan."

Thor isteksizce de olsa sarayın koridorlarında ilerleyen Loki'nin küçülen silühetini bırakarak Kvasir'i takip etmeye başladı. Jotunların devasa yaratıklar olduğunu düşünmüştü hep. Evet haksız da sayılmazdı, bazı jotunlar oldukça iri yarı ve uzun boyluyken kimisi kraliçe gibi sadece biraz fazla uzamış Aesirlere benziyorlardı. Aralarında Loki gibi Aesir boyutlarında olanlar olsa da bunlar sayıca azdı.

"Şuan bulunduğunuz yer Jotunheim sarayı." diye gülümsedi genç Jotun ancak dudaklarının kıvrımı öylesine yapmacık öylesine eğreti duruyordu ki Thor elinde olmadan "Benden nefret ediyor musunuz?" diye sordu.
Beklenmeyen bu soru karşısında bir anlık durakladı Kvasir. Neyse ki kendini çabuk toparlayarak anlamazdan geldi. "Sizin gibi güçlü bir prensten kim nefret eder ki?"

"Bulunduğum yer umrumda değil, Loki'yi görmek istiyorum." dedi Thor. "Bana ihtiyacı var."

Kvasir sıktığı dişlerinin altından tiksintisini bastırmak için yutkunurken "Tabiki efendim." diye kafa salladı. "Sizi odanıza götüreyim. Loki de bugün yapılacakları öğrendikten sonra size katılacaktır."

...

Kvasir onu dar koridorlardan geçirdikten sonra tek pencereli karanlık bir odaya getirdi. Gaz lambalarını tek tek açtıktan sonra odada tatlı bir aydınlanma oldu. Loki'nin odası Thor'da garip bir his uyandırmıştı. Garip ancak Thor'un yabancı olduğu sıcak bir his. Odanın ortasına konuşlandırılan çift kişilik yatak tam da Jotunun boyuna göreydi. Kalın yatak örtüsünün üzerindeki yumuşacık yastıkların arasında eski bir bebek vardı. El ile dikilmiş bez bebek minik bir Jotun kopyasıydı. Thor kalın parmaklarını bebeğin siyah saçlarında gezdirdi. Loki'nin minik ellerinin ona sarıldığını hayal edince tatlı bir gülümseme yayıldı dudaklarına.

Ayriyetten duvara montelenmiş eski dolaplar, gösterişsiz bir kilim ve dolaplarla aynı ahşaptan yapılma bir çalışma masası ve masaya entegre bir aynadan başka bir şey yoktu odada. Kvasir saygıyla başını eğip odadan çıktıktan sonra Thor Loki'nin büyüdüğü bu sihirli yerde tek başına kalmıştı. Aniden içine dolan her yeri keşfetme arzusunu güçlükle bastırarak masaya doğru yürüdü Aesir prens. Masanın üzerinde rulo yapılmış bir kaç parça parşomen, ismi bile okunmayan oldukça eski bir kaç kitap ve iki tane kadife kaplı küçük sandık vardı. Thor parmaklarını önce masanın eski dokusunda gezdirdi ardından parşomenlerden birini alıp yavaşça açtı. Bu bir efsaneydi. Bir savaş efsanesi. Thor'un henüz 275 yaşında olduğu zamanlarda girdiği kanlı bir mücadeleyi, zaferi ve Asgard'a kattığı zenginlikleri anlatan uzun ve sıkıcı, ayrıca oldukça abartılmış bir günceydi. Diğer parşomenin de kendisini anlattığını öğrenince hafif bir kahkaha attı Aesir prens, nefesi bu soğuk atmosferde yoğun bir buhara dönüşüp yavaşça kaybolurken kağıtları masaya geri bıraktı. Demek bu sayede Loki onu bu kadar iyi tanıdığını düşünüyordu. Yalakalık dolu güncelerde yazanlar sayesinde.

Thor yazılardan uzaklaşıp sandıklara yöneldi. Sandıkların ikisi de tahmin ettiği gibi mücehverlerle doluydu. Uzun zincirler ve değerli taşlarla bezeli boncuklar, küpeler...

Thor sandığı kapattıktan sonra dolaba yönelmişti ki hizmetçinin biri kapıyı açarak içeri girdi. Thor'un orada olduğunu görünce aceleyle başını eğen kadına rahat olmasını söyledikten sonra Loki'yi sordu Aesir prens. Tam sözünü tamamlamıştı ki hızla içeri dalan iki hizmetçinin hemen arkasından odaya giren eşini gördü. Loki onu bıraktığından daha da solgun görünüyordu.

"Tek başına giyinebilirim, lütfen beni yalnız bırakın. " diye mırıldandı genç Jotun. Hizmetçiler emre boyun eğip odadan tek tek çıkarken arkada dikilen silühet Loki'nin dikkatini çekmiş, zoraki bir gülümseme dudaklarına yayılmıştı. "Burada mıydın?"
"Evet." dedi Thor, nedense endişelenmiş gibiydi. "İyi misin Loki?"

Yorgun bir şekilde şakaklarını ovaladı Loki, "İyiyim, iyiyim beni merak etme."

"Hey...." Thor yatağın yanından ayrılıp yavaşça ona doğru yürüdü, zayıf Jotun'u kollarının arasında sararak göğsüne sıkıca bastırdı. "... hayır iyi değilsin. Kendini sıkma Loki, her şeyi içinde biriktirirsen sonunda o kadar ağırlaşırsın ki kendi yükünü taşıyamaz hale gelirsin. Benim

kollarımda güvendesin, bırak da yükünü bölüşeyim, acını içinde saklamana gerek yok, benim yanımda güçlüyü oynamana gerek yok."

Loki kollarını Aesir prensin bedenine sardı. Yüzünü onun sert göğsüne gömerken sessiz hıçkırıklarla sarsıldı Jotun'un bedeni. Gözyaşlarıyla Thor'un göğsüne acısını akıtırken sarışın onun geceden siyah saçlarını okşadı. İkili bir müddet sessizce ayakta dikildi Loki'nin odasında, Jotun prens biraz sakinleştikten sonra burnunu çekerek ayrıldı Thor'un kucağından. Nemlenmiş gözlerini elinin tersiyle sildi, "Üşümüşsün." diye mırıldandı zümrüdi bakışlarını onun gök mavisi gözlerine dikerken. Thor, Loki'yi bırakmamak için direnses de Loki kollarının arasından sıyrılarak antika dolaba doğru yürüdü, gıcırdayan menteşelerle birlikte kapıları açtığında Thor içeride sıra sıra dizilmiş geleneksel kıyafetleri farketti.

"Ben buradan gitmeden hemen önce, saraydaki terzilerimiz bunu senin için dikmişlerdi." Dedi Loki dolaptan kalın, beyaz bir kürk çıkarırken. "Bir gün buraya ziyarete geleceğimiz düşünülerek seni sıcak tutacak özel kürklerden dikildi."

Jotun prens ağır kumaşı Thor'un omuzlarına sararken kabarık kürkü sarışının yanaklarına kadar çekti. Loki cidden haklıydı, pelerin bedeninin etrafına sarıldığı anda tenini ısıran soğuk birden yumuşamıştı sanki. Omuzlarını düzelten Loki'ye eğilip dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu Thor.

"Seni seviyorum, Thor." Loki onu kollarına alan Aesir prense doğru yavaşça fısıldadı, ardından ellerini kendi yakalarına götürüp düğmelerini çözmeye başladı. "Tören için hazırlanmam gerekiyor."

"Bırak ben yapayım." Thor onun ellerini yumuşak bir şekilde itti, ardından kendi parmaklarıyla yavaşça soymaya başladı eşini. Bir kaç saat öncesinden kalma tutku dolu izler kızarmış ve hafifçe morarmaya başlamıştı bile. Sarışın prens ellerini gezdirdi onun kusursuz teninde, fakat bu dokunuş bir kaç saat önceki gibi arzu dolu değildi, şevkatli ve dikkatli bir dokunuştu.

"Dolaptaki ilk kıyafet." Diye mırıldandı Loki, gözlerini yere dikmişti.

Thor değerli boncuklar ve beyaz, yarı transparan bir kumaştan dikilmiş elbiseye uzandı. Sırtından geçen çapraz bağları elleriyle çözdü, Loki'nin çıplak bedenine boynundan geçirdi ve eteklerini aşağıya doğru çekti. Beyaz deriden yapılmış kemeri bir kaç kez beline doladı Thor, Loki arkasını döndü ve eşi kemeri bağlayana kadar bekledi. Sarışın kıyafeti tamamlayacak olan gri kürk pelerini onun omuzlarına sarıp boyun bağını güzel bir fiyonk olacak şekilde bağladı.

Loki tekrar ona sokulmak istiyordu, sadece ona sokulmak ve tüm acılarından, sorumluluklarından arınmak istiyordu. Fakat gerçek hayat bu değildi. İç çekti Jotun prens onun kollarından ayrılırken. Thor yatağa oturdu ve Loki makyaj masasına yönelerek dağınık saçlarını fırçalamaya başladı. Omuzlarına dökülen ipek gibi saçlarını başının arkasında bir örgüyle toplamadan önce sandıklardan birini açtı genç Jotun. İnce, altın bir zinciri saçına iliştirdi, geriye doğru attı saçlarını ve maharetli parmaklarıyla bol bir örgüde topladı, ince altın zincir simsiyah saçlarının tezatıyla daha da ortaya çıkıyordu. Loki sandığa tekrar uzanarak etrafı altınla çerçevelenmiş bir çift zümrüt küpeyi kulaklarına geçirdi. Çıplak kollarını zarif ve tam bir şekilde neredeyse dirseklerine kadar saran kalın kelepçe bileklikleri de kollarına oturttuktan sonra derin bir nefes alarak aynaya baktı. Eşinin oturduğu yataktan kendisini izlediğini görebiliyordu.

"Thor..." diye mırıldandı nefesinin altından, ancak sesi bir inlemeyi andırır gibiydi. "İyi ki yanımdasın."

...

Artık çıkmak için hazır olduklarında Thor, Loki'nin beline sardı bir kolunu. Onu desteklemek istercesine kavradı Jotun prensi ve kapıya yöneldi. Kendi varlığının ona nasıl bir güç verdiğinin farkındaydı ve bu onu oldukça mutlu etmişti de.

Kapı açıldığında Thor tanıdık bir yüzle karşılaştı. Kendisini buraya getiren Jotun kapıda dikilmiş onları bekliyordu. Loki onu görünce güçlükle tuttuğu gözyaşlarını serbest bırakarak kendisini bekleyen genç çocuğa sarıldı. İkili Thor'un kasılan çenesinin altında uzunca bir süre sıkı sıkı sarılırken "Artık bitti" diye fısıldadı Kvasir. Loki kendini geri çekerken diğer Jotun Thor'a çevirdi başını. "Thor, bu Kvasir." Diye tanıştırdı onları siyah saçlı. "Kvasir benim çok yakın bir arkadaşım."

"Biz zaten tanıştık." Dedi Thor, Kvasir'e potansiyel bir tehditmiş gibi gözlerini kısmış bakıyordu. Loki yükselen gerilimi sezinip aralarında ne olduğunu anlamaya çabalarcasına bakışlarını ikisinin arasında gezdirirken yardımcılardan biri hafifçe yaklaşıp gitmeleri gerektiğini fısıldadı. Loki istemeyerek de olsa ikisini başbaşa bırakırken Thor hala sert bakışlarını diğer Jotun'un yüzünden ayırmamıştı. Loki'nin gittiğinden emin olduktan sonra Kvasir yumuşak bir sesle "Kralımızı kaybetmemizin acısı oldukça taze, prens Thor. Bu acının getirdiği gerginlikten ötürü haddimi aştıysam sizden özür dilerim. Arzu ederseniz tören başlamadan önce sizi eşinizi görebileceğiniz balkona çıkarayım." Diye mırıldandı. Thor uyumlu davrandı. Hafif bir baş hareketiyle yana kaydı ve Jotun'a öne geçmesi için yol verdi.

Sert rüzgarların estiği bir balkona çıktıklarında Thor bulundukları yerin ne kadar yüksek olduğunu farketti. Uzaklardaki yüksek buzul dağları batan güneşin ışınlarıyla parıl parıl parlıyor, dağların arasından kıvrılarak akan nehir ufuktaki denize usulca karışıyordu. Soğuk bir kar havası olmasına rağmen hava pırıl pırıldı. Thor altlarında bulunan avluya göz gezdirdiğinde Laufey'in camdan bir tabutun içerisinde yattığını gördü. Kralın kişisel eşyaları da cenazesinin etrafına özenle yerleştirilmişti. İçeri girip çıkmak için inşaa edilmiş iki adet devasa kapı ile birlikte geniş bir alanı kapsayan avluda değişik boyutlarda bir çok buz devi mesafelerini korumak kaydıyla geniş bir çember oluşturmuşlardı krallarının etrafında. Thor'un gök mavisi gözleri altındaki manzarayı biraz taradıktan sonra "Buz devlerini hep devasa yaratıklar olarak düşünürdüm." Dedi Aesir prens. "Burada hepsinin çok farklı boyutlarda olduklarını görmek beni oldukça şaşırttı."

"Aslında eskiden yalnızca çok iri ve güçlü olan devlerin yaşamasına izin verilirdi." Diye mırıldandı Jotun. "Bizim gibi boyut olarak küçük sayılacaklara bir şans veren Loki oldu."

"Küçük bir prensin doğuşu diğerleri için de umut ışığı oldu yani?" Thor kollarını göğsünde kavuşturmuş, küçük olanları saymaya çalışıyordu.

"Aslında doğumu değil, Loki'nin kurtuluşu bizim de kurtulabileceğimizi ispatladı diğerlerine. Tabiki yine de vahşi diyarımızın doğasına karşı direnemeyip ölen çok fazla Jotun oldu ancak en azından artık doğduğumuz anda ölüme terkedilmiyorduk."

Thor eşinin doğumunun nasıl da mucizevi bir şekilde diğerlerinin hayatını kurtardığını öğrenince ona olan hayranlığı daha da katlanmıştı adeta. Bu yaratık sadece kendisi için değil binlerce can için de mucize olmuştu. "Loki benim de hayatımı kurtardı." Dedi Thor ona katıldığını belirtircesine. "Ruhum dipsiz bir ego çukuruna saplanmıştı, bedenim hiç bir duygu barındırmayan fiziksel zevklerin elinde çürüyordu. Loki'nin hayatıma girişi beni tüm bunlardan arındırdı. Hatta..." Aesir prens bir müddet durup düşündü. "... dahasını da yaptı. Beni, benden kurtardı, daha iyi biri olma isteğimi körükledi."

Sert rüzgarların fısıltılarının bozduğu derin bir sessizlik oldu önce. Türlerine göre genç sayılan iki delikanlı da altlarındaki manzarayı süzerken "Ben de hayatımı ona borçluyum." Dedi Kvasir. "Ancak benimki metaforik olarak değil. Jotunheimda sadece güçlü olanlar hayatta kalabilir. Bu

nedenle biz daha küçük çocuklarken dövüşmeye zorlanırdık. Bu tip dövüşler genelde ölümüne olur. Loki beni zorlanmadan yere serdi, babası ona beni öldürmesini emretti, çünkü eğer ben onu devirebilseydim acımadan katledebilirdim." Kvasir durup derin bir nefes aldı. "Fakat o yapmadı. Beni öldürmediği gibi elindeki bıçağı bıraktı ve öylece ayakta dikildi. Bana saldırmadı, bana vurmadı. Ertesi gün bu aciz davranışı nedeniyle çok ağır şekilde cezalandırılmıştı ancak yüzü gülüyordu."

Thor gözlerini Kvasir'in düşünceli yüzüne diktiğinde Loki'nin geçmişi hakkında hiç bir detayı bilmemenin canını ne kadar sıktığını farketti. Loki şöyle ya da böyle Thor'un geçmişini biliyordu ancak Thor... Thor onun hayatını, sadece hayatına girdiği dakikadan itibaren biliyordu. Geçmişini de öğrenmeliydi. Geçmişini de öğrenmeyi ne kadar arzuladığını şu anda farketmişti.

Ikilinin küçük muhabbeti sarayın ağır taş kapılarının tok açılma sesiyle bölündü. Zamanının en büyük devlerinin bile kolaylıkla geçebileceği kadar büyüktü kapının kanatları.

Dolayısıyla karanlığın içinden beyaz elbisesiyle Loki çıkageldiğinde küçük, sihirli bir periyi andırmıştı görüntüsü. Thor tüm bu ürkütücülüğün arasında onun varlığının havayı yumuşattığını hissetmişti kalbinde. Jotun prensin avluda belirmesiyle herkes susarak onlara odaklanmıştı. Loki'nin bir eli sıkıca kapalıydı, içinde Jotunheim'ın buz tutmuş topraklarının bir avuç dolusu kırıntısı tenine batıyordu. Belindeki kemere uzun bir hançer geçirilmişti. Prensleri zarif ancak güçlü bir şekilde avlunun ortasındaki tabutta cansız yatan eski krallarına doğru ilerlerken Thor Jotun halkının gözyaşlarına boğulduğunu farketti. O kadar güçlü durmaya çabalayan Kvasir'in bile gözyaşları usulca yanaklarından süzülüyordu.

"Ne mutlu Kral Laufey'e." dedi onu teselli etmeye çalışırcasına. "Tüm halkı onun gidişine göz yaşı döküyor."

"Bu gözyaşları ona değil." diye mırıldandı Kvasir.

Loki elindeki donmuş toprak kırıntılarını Laufey'in başının üzerinden serperken gözleri kapanmıştı, dudakları eski bir duanın mırıltısıyla hafifçe hareket ediyordu.

"Geçmişini unutan bir halkın geleceği olamaz. Fakat Jotunheim'ın geçmişi o kadar karanlık, o kadar acı dolu ki, bunları taşımak tüm halk için büyük bir işkence olurdu. Bu nedenle krallarımızdan biri binlerce yıl önce gönüllü oldu, krallar gerçek dost ve düşmanlarını bildikçe tüm halkın aynı anıları ve acıları paylaşmasına gerek yok. Fakat bu yük çok ağır... Anılar aktarıldıktan sonra aklını kaçıran prensler oldu. Buna dayanamayıp intihar edenler... Öfkeden delirenler... Bu yüzden bu gözyaşları... Loki için."

Thor Kvasir'in dehşet veren sözlerine öyle odaklanmıştı ki Loki'nin kolunu havaya kaldırıp antik bir bıçağı avucunun içine sıyırdığını farkedemedi. Koyu mürdüm rengi kan açık mavi kollarından aşağıya doğru küçük yollar çizerken Loki gözlerini sıkıca kapattı, ardından avuç içini Laufey'in alnına bastırdı. Tam da bu anda etrafındaki dünya tamamen karanlığa gömüldü. Daha sonrasında karanlık yerini yavaşça devasa bir bedene bıraktı. Vücudu neredeyse Jotunheim'ın tamamı kadar büyük olan dişi bir devin gülümseyen gözleri belirdi önünde. Tanrıça Ymir. İlk kraliçe.

Loki huşuyla ona uzanırken Ymir birden bire karanlığa karıştı yeniden. Bir çığlık yankılandı etrafta. Sonra büyüdü, büyüdü, dayanılmaz bir hal aldı. Loki ellerini kulaklarına kapatarak gözlerini sımsıkı yumdu, çığlık susana dek de açmadı. Yeşil gözlerini araladığında artık o hiçlikte değildi. Tek bildiği üzerinde olduğu toprak parçasının Jotunheim'a benzediğiydi. Geri kalan hiç bir şey eviyle uyumlu değildi, yabancı hissettiriyordu. Frostbeastlerden biri can havliyle koşarak yanından geçip kayıplara karıştı. Biri zavallı hayvanın kürküne yağ döküp onu canlı canlı ateşe vermişti, Loki onun geldiği yöne ilerledikçe kulaklarında bir uğultu can buluyordu. Jotun prens yaklaştı, yaklaştı. Duman ve kara bulutlarla kaplı simsiyah gökyüzünde bifrost'un rengarenk

kapıları parıldıyordu. Asgard'ın askerleri buradaydı.

Odin şimdiki halinden daha genç duruyordu. Kimse etrafta yaşananı görmüyor gibiydi. Alevler evlerin duvarlarını yalarken, ormanlar ve hayatlar yanarken izleyen yüzler asık, bakışlar monotondu. Minik bir dev paramparça olmuş annesinin başına diz çökmüş onun uyanıp kendisini bu cehennemden çıkartması için ağlıyordu. Küçük kızın mavi teni baştan aşağıya kızıla bulanmıştı. Zemini domine eden buz tabakasının üzeri, yerde yatan bedenlere parallel olarak mürdüm rengi, yapış yapış bir tabaka ile kaplanmıştı. Sayamayacağı kadar ceset görmüştü Loki. Kızın yanına koştu, onu bu ölüm kapanından çıkartmak için uzanmıştı ki elleri bir hayalete aitmişçesine kızın içinden geçip gitti. Minik çocuğa doğru gelen askerleri görünce dönerek onlara karşı durmaya çalıştı Loki. "HAYIR!" diye bağırdı kollarını iki yana açarken, fakat ellerinde mızraklarıyla iki asker de onun içinden geçerek kızın arkasına geçti. Askerlerden biri Odin'e bakışlarını çevirdi. Kralın hafif bir baş hareketiyle kızın ağlamaları birden kesilince Loki'nin kanı çekilir gibi olmuştu. Arkasına dönüp bakmaya cesaret edemedi Jotun prens. Sadece dudaklarını ısırdı ve gözlerini yakan yaşların dökülmesine izin verdi.

Tıpkı bir hayvan gibi elleri arkalarından zincirlenmiş, gözleri bağlanmış ve ip gibi dizilmiş bir kaç güçlü Jotun Odin'in arkasındaki generallerden birinin atına bağlanmışlardı. Bifrost'un rengarenk ışınlarının arasında Asgard ordusu beraberlerinde sürükledikleri kölelerle birlikte gökyüzüne çekilirken Loki'nin altındaki buz yokoldu, Jotun prens karanlık ve dipsiz bir çukurun içine düştü.

Yere çarptığında derinlerden gelen bir ses duydu, sanki tok bir davul sesi ritmik bir şekilde kulaklarında çınlıyor gibiydi. Loki doğrularak karanlıkta ilerledi. Parmakları önündeki kapıya değdiğinde kapı aralandı ve ses çok daha yakından gelmeye başladı. Loki'nin kapıyı açmasıyla yakıcı bir sarılık doldu odaya. Alevler.. Lavlar... Boğucu bir sıcak.
Loki buraya nerden geldiğini bilmiyordu ancak gitmek için her şeyi yapabilirdi burası öyle sıcaktı ki neredeyse teninin bir mum gibi eriyerek aktığını hissedecekti. Jotun prens başını kaldırıp bu deliğe nereden düştüğünü görmeye çalıştı. Fakat günışığı yoktu. Temiz hava ya da rüzgar da yoktu. Loki sendeleyerek toprak bir patikadan yukarıya ulaşmaya çalıştı. Nefes alamıyordu, sıcaklık onu bir canavar gibi sarıyor. tek lokmada midesine indiriyordu sanki. Biraz tırmandıktan sonra yerde yatan birini gördü, aceleyle yanına gitti Loki. Yaklaştıkça kötü bir koku yayıldığını farketmişti. Tam eğilip buranın hangi cehennem olduğunu soracaktı ki adamın ölmüş olduğunu farketti. Yüzündeki ufak bir alanda kalan maviliğe bakılırsa bu bir Jotun'du ve hemen hemen 1 hafta önce ölmüş, bedeni çürümeye başlamıştı. Loki aceleyle oradan ayrılmış, patikayı takip ederken sağda solda farklı zamanlarda ölmüş bir çok Jotun cesedi olduğunu farketmişti. En sonunda

bir deri bir kemik kalmış, yaşlı bir Jotun gördü mağarayı andıran bir oyukta. Yaşayan birilerini görmenin verdiği umutla hemen koştu yanına. Yaklaştıkça ihtiyarın kendi kendine devamlı bir dizi kelimeyi tekrar ettiğini farketti.
"Karını geri almak için kaz. Karını geri almak için kaz... Karını geri almak için kaz... "
Loki iyice yanaştığında eğilip yaşlı adamın çizgilerle dolu yüzüne baktı. Adam bakıyordu ancak görmüyor gibiydi. Loki'nin gözleri adamın yüzünden elindeki kazmaya ve kazdığı toprağa kayınca buranın değerli taş madeni olduğunu anladı genç prens.

Jotunheim'daydı.

Jotunheim'da köleleştirilip maden işçisi yapılanların yanındaydı.

Bu işkenceye dayanamayıp ölen ya da aklını kaçıran halkının yanında...

Loki'nin dudaklarından acı dolu bir inilti kaçarken lavlar kabardı, korkunç bir ses çıkararak Loki'yi dev bir dalga gibi yuttu.

Karanlık... Yine her yer kararmıştı...

Sadece saniyeler süren bir zaman aralığında binlerce yıllık acı ve kederle dolu anıları yaşayan Jotun prens artık akıl sağlığını korumakta zorlanıyordu. Tüm anıların içinde bir hayalet gibi çırpınıyor ancak kimseye yardım edemiyordu...

İşkence edilenleri gördü... Zevk için canavarca katledilenleri... Canlı canlı yakılanları, gömülenleri, çocuklarının gözleri önünde infaz edilen anne babaları, anne babalarının gözleri önünde acımasızca hayattan koparılan minik bedenleri...

Artık gözlerinde akacak yaş kalmamıştı. Loki artık uyuşmuş gibiydi. Bakıyor ancak görmüyordu, kendi bedenine, kendi varlığına yabancılaşmış hissediyordu... Asgard'ın son saldırısıydı. Sadece yoketmek için saldırmışlardı, ya da kendilerince söylemek gerekirse Jotun nüfusunu kontrol altında tutmak için.
Odin'in askerleri değişmiş, generallerinden biri artık bir kadın olmuştu. Üzerine yapışan yeşil-siyah bir üniforması vardı. Başının etrafından çıkan 6 büyük siyah boynuz onu tehditkar ve ölümcül gösteriyordu. Kadın... elinde Mjolnir'i taşıyordu.

"Baba." dedi kadın, Odin'e hitaben. "Bu işe yaramaz hayvanları neden tamamen yoketmiyoruz ki?"

Atının üzerinden aşağıda yaşanan vahşeti gözünü bile kırpmadan izleyen Odin "Hela, o zaman tehlikeli ve kirli işleri yaptıracak kimse kalmaz." diye yanıtladı sakince. Sanki bir güvercinin kanat çırpmasından bahsediyormuşçasına normaldi sesi.

"O halde 10 taneden 1 i iş görür." dedi Hela, ardından elektriklenen Mjolnir'i gökyüzüne doğrulttu. Yıldırımların korkunç gürlemesi eşliğinde Jotunheim'ın uçsuz platoları bembeyaz bir ışıkla aydınlandı...

Ve Loki o beyaz hiçliğin içinde kilitlenip kaldı, kütlesiz bir şekilde sürüklenmeye başladı içinde olduğu boyutta. "Lütfen.." diye inledi siyah saçlı. "Lütfen bitsin artık!"

Sesinin boşlukta yankılanması bittiği anda Loki tekrar ağırlaştı ve hızla yere düştü. Yüzüstü çarptığı zeminden artık başını kaldırmak istemiyordu. Gözlerini tekrar açarsa göreceklerinden çok korkuyor, bir ölüm daha görürse aklını kaçıracağını düşünüyordu.

...

"LOKI!"

Thor ömrünün en korkunç 10 saniyesinin ardından kendini toparlamayı başarmış, elini babasının alnına koyar koymaz acı içinde çığlık atıp bayılan eşine ulaşmak için yerden on metre yüksekteki balkondan aşağıya atlayıp onun yanına diz çökmüştü. Loki'nin bembeyaz olmuş yüzüne dehşetle baktı sarışın, ardından onu sarsmaya çalışırken diğer devler girdi araya. 10 kadar buz devinin güçlükle kontrol ettiği Aesir prens, kraliçe Farbauti'nin atılıp Loki'yi kontrol etmesiyle duruldu biraz. Farbauti Loki'nin başını kucağına almış, küçük meleğinin saçlarını okşarken yaşlı bir Jotun topallayarak yaklaştı yanlarına. Thor, onun kıyafeti ve duruşundan bir tür şaman olduğunu düşünürken yaşlı kadın Loki'ye eğilerek devasa ellerinden birini Jotun Prens'in alnına dayadı. Derin bir sessizlik içinde onu dinleyen kadın ardından doğruldu, kollarını yana açarak kendilerini merak ve hüzünle süzen kalabalığa hitaben;

"Bir prens olarak uyudu, bir kral olarak uyanacak!" diye seslendi.

"Uyumak mı!?" Thor hırsla debelenince devler yine onu sıkıca zaptetmeye çabaladı. "O uyumadı, nasıl çığlık attığını duymadınız mı?! Ona bir şey oldu! Bayıldı! Neden bu kadar sakinsiniz?!"

Farbauti ağlarken daha da kızıl bir renge bürünen gözlerini dikti Thor'un korku dolu öfkeli

bakışlarına. "Kvasir, Lütfen prens Thor'u götür buradan."

"Loki olmadan hiç bir yere gitmiyorum!"
Thor kendisini tutanlara zarar vermek istemiyor olsa da öfkeden gözü dönen prensin teni güçlü bir elektrik akımıyla karıncalanınca bedenini zapteden eller bir anda çekildi üzerinden. Thor'un gözleri elektrik yüküyle parıldamaya başlamıştı ki Kvasir onunla Loki'nin arasına girdi. "Lütfen!" diye haykırdı genç çocuk. "Loki'nin dinlenmeye ihtiyacı var sevdiklerinin birbirine zarar verdiğini görse ne hissederdi?!"

Thor bir anlığına duraksadı, ardından kendini dizginleme çabasıyla sıkıca yumdu gözlerini, yumruklarıyla birlikte. Gözkapakları tekrar aralandığında bakışları gökyüzü mavisi rengine geri dönmüştü. "Tamam." dedi Aesir prens. "Ancak o dinlenirken ben de yanında olacağım."

...

Loki orada ne kadar yattığını bilmiyordu. Fakat kulakları sağır eden sessizliğin içinde küçücük, ürkek bir el hissetti başının üzerinde. Sanki birisi onu dürtüyor gibiydi. Jotun prens yerden destek alarak başını hafifçe kaldırdı, gördüğü ilk şey 5-6 yaşlarındayken sahip olduğu vücuduna çok benziyordu. Güçsüz görünen ince bacakları, zayıf gövdesi, azur mavisi ten rengi... Bu bir Jotun çocuğuydu, Loki'nin başucuna çömelmiş ve endişeyle yüzüne bakıyordu. Loki gözlerini onun yüzüne çevirdiğinde durumu oldukça garipsemiş ve bir o kadar yabancı hissetmişti. Tipik bir Jotun'da olması gereken en temel özellikleri taşımıyordu bu çocuk. Alev kızılı olması gereken gözleri o nadir gök mavisi rengiyle hayat bulmuştu. Irkının karanlık geçmişini betimleyen simsiyah saçlar yerine altın başakları andıran sapsarı bukleleri güneş gibi parıldıyordu. İri, endişeli gözleri yüzünde dolanıyor, dudakları ince bir çizgi halinde hafifçe bükülüyordu.

"Merhaba..." diye fısıldadı Loki. Ancak çocuk karşılık vermedi. Sadece korkulu gözleriyle onu süzüyordu.

"Kayıp mı oldun?" Loki dizlerinin üzerinde doğrulunca çocuk da tamamen ayaklarının üzerinde doğrulup onunla aynı hizaya geldi, ancak yine de mesafesini korur gibiydi.

"Beni görebiliyor musun?" diye sordu Loki, o kadar uzun süredir bir hayalet gibi dolaşıyordu ki etrafta...

Çocuk minik ellerinden biriyle Loki'ye uzandı ve onun yanağını kavradı hafifçe. Ardından döndü, arkasına bile bakmadan koşarak uzaklaşmaya başladı. Loki arkasından uzanmak istedi ancak çok yorulmuştu, öyle yorgun ve ağır hissediyordu ki...

...

Loki yatağında hareketsiz şekilde yatarken Thor onun yanına bir koltuk çekmiş, elini sıkıca kavramış uyuyordu. Jotun prens gözlerini kırpıştırarak aralarken nefesinde onun ismi vardı. "Thor..."

Hafif bir uykuyla dinlenen Aesir prens, Loki'nin o ufacık fısıltısıyla bile hemen uyanmıştı. "Loki?!" diye atıldı önce, aklı karışmış bir şekilde etrafa bakıyordu. Sonra toparladı ve eşinin üzerine eğildi. "Oh, Loki. Loki iyi misin?"

Loki güçlükle yutkunarak başını evet anlamında salladı. "Yalnızca biraz başım ağrıyor."

"Beni çok korkuttun." Diye inledi Thor avcunda kavradığı yumuşacık eli dudaklarına götürürken.

"Demek uyandı." Çatlak sesli şaman sığamadığı kapı eşiğinden başını eğerek içeri girerken Farbauti'de ona eşlik ediyordu. Loki annesini görünce daha da canlandı, dudakları hafif bir

gülümsemeyle kıvrılmıştı. Yaşlı büyücü kadın elindeki bastonuyla Thor'un omzuna vurarak "Şimdi bizi yalnız bırak da onu kontrol edeyim." Diye homurdandı. Odadan açıkça kovulan Thor gözlerini Loki'ye çevirirken "Ben iyiyim, sorun yok." Diye fısıldadı Loki, ardından isteksizce kapıdan çıkan eşine gülümsedi.

"Dur da seni bir kontrol edeyim çocuğum." Şaman kadın elini onun alnına koydu, içinden hafif, kutsal bir melodi tutturmuşken eli Loki'nin yüzüne indi, oradan boynuna, göğsüne... Bir şamanın daha önce kimsenin boynundan aşağısını kontrol ettiğini görmemişti Loki, anlaşılan Farbauti de bu konu yüzünden şaşkındı. Yaşlı kadının eli Jotun'un göğsünden daha da aşağıya inerek karnında durduktan sonra kırışmış yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. "Görüyorum." Dedi büyücü coşkulu bir sesle. "İyisiniz... İkiniz de, oldukça sağlıklısınız! Hiçbiriniz için korkacak bir şey yok..."

Loki kadının, annesini de katarak çoğul konuşmasına anlam verememişti, tıpkı bugün olan her şey gibi. Daha fazla şey yaşamak istemiyordu, şu an sadece Thor'u istiyordu. Onun kollarında olmayı, Thor'un onu yaşanan her şeyi unutturana dek kollarında sıkıca sarmasını istiyordu.

"Anne..." diye fısıldadı yumuşak bir sesle. "Thor ile olmak istiyorum..."

Chapter 24

İki genç ve heyecanlı aşığı başbaşa bırakarak dışarı çıktı Farbauti ve yaşlı büyücü. Kapıyı hafifçe çekip kapattıktan sonra "Bundan emin misin?" diye sordu Farbauti, kaşları heyecanla yükselmişti.

"Loki'nin karnında Aesir kanı taşıyan bir bebek var." Büyücü gülümseyince yüzündeki kırışıklıklar daha da derinleşerek kadının yüzünü gölgelendirdi. "Henüz çok küçük henüz yalnızca bir hücre kadar, ancak doğduktan sonra çok güçlü bir melez olacak." Yaşlı kadının yüzü düşünceli bir hal aldı ardından. "Loki erkek doğasına ragmen bir dişinin doğurganlığı ile ödüllendirilmişti öyle değil mi?"

Kraliçe başını olumlu anlamda salladı. "Kraliyet ailesinde çok nadir görülürdü, bu nedenle çok şaşırdık ve-"

"ve onun özel bir sebepten doğduğunu düşündünüz. Bir kurban!" diye tamamladı diğer kadın.

"Loki için asla böyle düşünmedim!" diye atıldı Farbuti, ancak meleğini daha küçücük bir çocukken Odin'in kucağına atarak ne yapmıştı? Güçlükle yutkundu kraliçe. "Oğlumu hiç bir şey için kurban etmek istemedim..."

"Neyseki Loki'nin kalbi buradan ayrılışından sonra da aynı kalmış. O hala saf, hala masum... Zorla eşi rolünü üstlenen Thor'a karşı hissettiği tek şey saf sevgi. Şanslısınız Farbauti." Dedi büyücü, sözleri Farbauti'nin dudaklarında ince bir gülümseme olarak yansımıştı. Kraliçe parıldayan gözlerle "Şimdi de bana torunumu verecek... Daha ne isteyebilirim ki..." diye mırıldandı. "Thor farkında mı?"

"İkisi de çok naif. Ancak bebek bir kaç hafta sonra kendini göstermeye başlayacaktır."

***

Loki'nin artık ayaklanıp kendini iyi hissetmeye başlamasıyla ikili Asgard'a dönmek için hazırlanmışlardı. Veda sırasında Loki'nin içinde bir yerlerde dolanan karanlık bir his genç Jotun'un içini kemirmeye başlamış, neden olduğunu anlayamadığı bir endişe ruhunu ele geçirmişti. Sanki kötü şeyler olacaktı, sanki korkunç şeyler olacaktı ancak Loki bunu nasıl engelleyeceğini bilmiyordu.

Oğlunun yüzündeki rengin solduğunu gören Farbauti endişeyle ona yaklaştı. "Loki, iyi misin?"

Kraliçenin gözlerindeki duyguyu okuyan Thor da panikle eşine dönerek "Bir şey mi oldu Loki?" diye sordu.

Loki ikisi de korkulu gözlerle kendisine bakarken titreyen bir sesle "Burada kalmak istiyorum." Diye fısıldadı.

Thor hemen yelkenleri suya indirmiş, Loki'nin iki dudağından çıkacak her şeyi kabullenmeye hazırken Farbauti araya girdi. "Sen artık Jotunheim'ın kralısın Loki ancak ait olduğun yer burası değil, Asgard. Hiçkimse senin gitmeni garip karşılamayacak."

"Biliyorum." Diye mırıldandı Loki, yere eğdiği gözleri hafifçe yaşlarla nemlenmişti. "Yine de.." parıldayan yeşil bakışlarını annesinin yüzüne diktiğinde Farbauti oğluna kıyamayarak yüzünü avuçlarının arasına aldı.

"İçimde çok kötü bir his var anne."

"Buraya gel." Farbauti, Loki'yi şevkatle göğsüne bastırırken hafifçe sağa sola sallanarak yumuşacık bir sesle Thor'un eski bir ninni olduğunu düşündüğü hafif bir şarkı mırıldanmaya başladı,

"Pamuktan bulutlar yatağın...
Annenin göğsü yastığın...
Uçsuz kardan örtü yorganınken,
Soğuk diye dert etme ben yanındayım...
Karanlık olduğunda korkma,
Ben gözlerinim...
Kalbine umutsuzluk dolduğunda hatırla,
O tatlı gülüşmelerimizi..
Her şey iyi olacak meleğim...
Kar taneleri tekrar parıldadığında gökyüzünde,
Melekler acı ve kederi yıkayacak Jotunheim'dan...
O gün gelene kadar,
Kapat gözlerini.
Rüyalarında bulamasan da beni,
Sakın unutma meleğim,

Ninni bittiğinde Loki onun kucağından ayrılmış gözlerini siliyordu.

"Sadece bir günde çok yıprandın." Dedi kraliçe Loki'nin ellerini avuçlarında sıkıca tutarken, "Bu tepkin çok normal."

"Teşekkürler anne." Diye yanıtladı Loki yanaklarına biraz daha renk gelmiş gibiydi. Farbauti onun alnına yumuşacık bir öpücük kondurduktan sonra genç Jotun'u kollarına aldı, ona sıkıca sarıldıktan sonra "Siz ayrılmadan önce prens Thor ile yalnız konuşabilir miyim?" diye sordu kraliçe. Thor hemen öne çıkıp "Elbette." Dedi ve beraber bitişikteki odaya geçtiklerinde Farbauti dikkatle katlanmış bir zarfı kendisine uzattı. "Bu mektup anneniz Frigga için.... Ve prens Thor, lütfen oğluma iyi bakın. Bu aralar oldukça duygusal olacaktır, üzülmesine ve yıpranmasına izin vermeyin."

"Siz hiç merak etmeyin." Thor mektubu alıp giysisinin cebine sıkıştırırken Farbauti'ye geniş ve ikna edici bir gülümsemeyle karşılık verdi.

****

Thor geri döndüğünde Loki'nin ellerinden birini kendi avcunun içinde kavrayarak onu kendine çekti. Jotun prens onun göğsüne yaslanırken Aesir prens geniş bir gülümsemede küçülen gözlerini kendilerini uzaktan süzen Farbauti'ye çevirerek başıyla selamladı.

Jotun kraliçe şevkat dolu bakışlarını bu ikilide dolaştırırken Loki'nin gülümsemeye çalıştığını farketti. Kraliçe onu bırakmak istemiyordu. Onun gitmesini istemiyordu. Yine de bir annenin yapması gerekeni yapmalıydı.

Bifrost ikisinin üzerinde gökkuşağı renkleriyle parıldamaya başladığında Farbauti Loki'nin doğduğu günü hatırladı. O kadar küçücüktü ki doğuma yardım eden diğer devler onu nasıl kavrayacaklarını bilememişlerdi. Farbauti onu kucağına aldığında Loki onun tek avcuna sığabilecek büyüklükteydi. Öleceğini düşünmüştü, bu diyarın şartlarına dayanamayacağını...

Fakat ondan önce Laufey davranmıştı. Loki'yi annesinin kucağından koparttığı gibi ölüme terketmişti.

O lanetli gece boyunca kapının bir yanında oturmuş, oğlunun diğer tarafta soğuk sessizliği yırtan

içli ağlamasını dinleyerek dört duvar arasında kanlı göz yaşı dökmüştü Farbauti, Laufey'e onu içeri alması için yalvarmıştı ancak gün aydınlanana dek yavrusuna kavuşmasına izin vermemişlerdi...

Loki mucizevi şekilde o gece kurtulmuş olsa da Jotunheim'da uzun süre dayanamayacağını biliyordu Farbauti.

Loki rengarenk ışıkların arasında yavaşça kaybolurken bir damla yaş kraliçenin gözlerinden süzülerek usulca dondu.

Bu sebeple oğlunu kurtarabilmek için onu en büyük katile kendi elleriyle sunmuştu. Bunu yaptığı günden beri gözyaşları dinmemiş, pişmanlık, Loki gibi bir meleği cehennemin orta yerine yolladığı hissi içini kemirmekten hiç vazgeçmemişti. Ancak şimdi... Oğlunu ve Thor'u yan yana gördüğünde endişelerinin ne kadar boş olduğunu farketmişti Farbauti. Loki hiç olmadığı kadar mutlu görünüyordu sarışın etraftayken. Ayrıca başka bir diyarda yapayalnız da değildi, kraliçe onu gördüğünde Thor'un, oğlu için güvenli bir liman olduğunu tek bir bakışla anlamıştı.

Yine de onu bırakmak istemedi. Ona hiç doyamamışken kollarının arasından tekrar kayıp gidişine seyirci kalmak istemedi.

Loki'nin etrafında neşeyle koşturan, çocukluğunu doya doya yaşayan mutlu anıları hiç olmamıştı, Farbauti oğlunu yetiştirirken daima diken üstünde olmuştu, daima onun için endişelerle doluydu. Farbauti onun çocukluğunu görememişti, onun saf neşesini hissedememişti. Fakat şimdi... Şimdi Loki karnında torununu taşıyordu. Farbauti onun kafasını çokça karıştıracak bu dönemde yanında olabilmeyi isterdi. Torunu doğduktan sonra bu diyardaki buzul ovalarında neşeyle koşturmasını izlemeyi isterdi. Ona gece uyumadan önce ninniler söylemeyi, karların içinde onun minik bedeniyle yuvarlanmayı, Loki ile yapamadıkları tüm anıları biriktirmeyi isterdi.

Loki tamamen kaybolduktan sonra odada yapayalnız kalan Farbauti geniş bir gülümsemeyle hıçkırıklara boğuldu. Ellerini gözlerine kapattı Jotun kraliçe, ardından tüm gerginliklerini, pişmanlıklarını ve acılarını avuçlarına akıttı. Artık Loki'nin canını yakacak kimse yoktu. Oğluna tüm bu işkenceleri çektiren Laufey ölmüştü, oğlunun ve doğacak torununun arkasında Thor gibi kudretli bir prens dimdik ayaktaydı, artık Loki'nin hiç bir acıya katlanması gerekmeyecekti...

Artık bitmişti.

Her şey bitmişti.

****

Asgard'a ışınlandıklarında bir anda gelen baş dönmesiyle Loki dizlerinin üzerine çökünce Thor onu kolundan yakalayıp kaldırdı. "Tamam, tamam iyisin, Loki. Bir şeyin yok."

"Midem bulandı." Diye karşılık verdi genç Jotun. "Bu ışınlanma olayına pek alışamadım."

"Seni taşımamı ister misin?" diye sordu Thor, Loki başını hayır anlamında sallayarak gülümsedi. "Beni tekrar omzuna atmandansa sağa sola çarparak odama gitmeye razıyım."

Onun bu cevabı Aesir prensi tatmin etmese de temkinli bir şekilde Loki'yi kendi başına bıraktı. Bir kaç adımın ardından kendilerini bekleyen Heimdall ile karşılaştı ikili. Kapı bekçisi her zamanki resmi ve mesafeli ifadesini takınıyor olsa da hafif bir gülümseme yayılmıştı dudaklarına. "Öncelikle babanızın kaybından ötürü üzgün olduğumu belirtmek isterim." Dedi Heimdall, fakat sesinden hüznünün samimiyeti olmadığı anlaşılıyordu. "Öte yandan krallığınızı tebrik ederim, Kral Loki."

Birden bu şekilde çağrılmak garip gelmişti. Kendisini hiç bir zaman bir kral olarak düşünmemişti

Loki. O tanıdığı herkes için prens Thor'un hayat arkadaşından öte biri olmayacaktı. Fakat şimdi, birden bire kral olmuştu. "T-teşekkür ederim." Diye yanıtladı Loki, biraz şaşkın bir ses tonuyla.

"Sarayda krallığınızı kutlamak adına yemek ve davet hazırlanıyor.
"
Kelimeler Heimdall'ın dudaklarında can bulur bulmaz Loki Thor'un kendi avcunu kavrayan elini farkında olmadan sertçe sıktı. Onun gerginleştiğini hisseden Thor bir adım öne çıkarak "Loki bugün oldukça fazla şey yaşadı" diye belirtti. "Şimdi öncelikle odaya geçip dinleneceğiz."

"Anladım efendim." Heimdall anlayışlı bir baş hareketiyle yollarından çekilirken Thor, Loki'yi belinden sıkıca kavrayarak saraya doğru yürümeye başladı. Kendilerini karşılamaya gelen hizmetçilere parlak mavi gözlerini pörtleterek onları savuşturan prens kimseyle etkileşime girmeden saraydaki odalarına kadar gitmeyi başardı. Loki içeri girdikten sonra yorgun bir şekilde yatağa otururken Thor da kapıyı kapatıp kilitledi.

"Kendimi çok kirli hissediyorum." Diye mırıldandı Loki, "Ancak oldukça bitkinim."

"Sorun yok." Thor onun alnına küçük bir öpücük kondurdu. "Sen dinlen, ben banyoyu hazırlayacağım."

***

Loki kaç saniye daha uyanık kalabildiğini bilmiyordu. Sanki yatağa uzanır uzanmaz uykuya dalmış ve hareketsiz kalmıştı. Bu bir kaç dakikalık aralıkta gördüğü rüyası Jotunheimda gördüklerine benziyordu. Yıkım, vahşet, kan... Her yer yine ceset doluydu, havada ağır bir kan ve çürüme kokusu vardı. Ancak burası Jotunheim değildi. Burası Asgard'dı. Loki midesinin çekildiğini hissederek önüne açılan karanlık patikada yürümeye başladı. Tanıdık yüzler vardı yolunun üzerinde. Herkes kendi kanlarına bulanmış, kimisi bir kaç uzuv ya da bedeninin yarısını kaybetmiş etrafta hareketsizce yatıyorlardı. Hizmetçilerden bir kaçını gördü Loki... Ardından askerleri... Kraliçe Frigga'yı gördüğünde çığlık atmak istedi, ancak ciğerleri bomboşmuşcasına sesi çıkmıyordu. Bacakları durmadan ilerlemeye devam etti. Odin'i gördü... Kral kalbinden uzunca bir hançerle bıçaklanmıştı, ağzından akan köpüklere bakılırsa zehirlenmişti... Devam etti Loki, devam etti... Ardından onu gördü, sapsarı saçlarına bulaşmış kandı ilk farkettiği şey. Tüm vücudu elektrik çarpmışçasına irkildi ve koşarak onun yanına diz çöktü. Thor'un parıl parıl masmavi gözleri cansız bir şekilde boşluğa bakıyordu, dudaklarının kenarından akan kan ince bir patika çizerek burnundan akan kızıllık ile birleşmiş, toprağa karışmaktaydı. Oldukça büyük bir yaratık tarafından ısırılmış, gövdesinin sağ tarafını kaybetmişti, geride kalan organları serbestçe dışarıya doğru kanıyorlardı.

Loki gözyaşlarına boğuldu. Ne yapacağını bilemiyordu, aklını kaçırmış gibiydi, çığlık çığlığa ağlamak istiyordu ancak kıpırdayamıyordu bile, bunu onlara kim yapmıştı, kim neden Thor'u öldürmüştü, neden, NEDEN???

Onun solmuş yüzünü ellerinin arasına almıştı ki Thor birden öksürerek canlandı. Gözlerini bir iki kez kırparak Jotun'un yüzüne odakladığında Loki'nin kalbi kulaklarında atıyordu. O daha ölmemişti, belki de, belki de onu kurtarabilirdi!

"Bunu sen yaptın..." diye fısıldadı Thor, her bir hecesinde dudaklarından daha fazla kan süzlüyordu.

"Sen yaptın, beni sen öldürdün... "

Loki beyninden vurulmuşcasına felce uğramışken Thor'un ismini çağırdığını duydu.

"Loki, beni neden öldürdün?"

"Beni, neden öldürdün?"

"Loki..."

"Ben... BEN YAPMADIM!"

Loki çığlık atarak uyandığında tüm vücudu soğuk terle kaplanmıştı. Başı dönüyor, deli gibi midesi bulanıyor, nefesi bedenine yetmiyordu sanki. Odasındaydı, Thor ile paylaştıkları odasındaydı. Buraya ne zaman gelmişti? Az önce yaşadıkları rüya mıydı? Öyle gerçek hissettirmişti ki..

Kulaklarında atan kalbinden duyabildiği kadarıyla biri koşarak yanına geldi. Thor, az önce öldüğünü gördüğü Thor, bembeyaz bir yüzle üzerine eğilmiş kendisini sarsıyordu.
"Loki, LOKI?! İyi misin?!"

Loki cevap vermeden önce gözlerini sıkıca yumarak yutkundu. "Evet iyiyim. Neler oluyor?"

"Çığlık attın, kabus mu görüyordun?" dedi Thor, ardından sinirle yumruklarını sıktı. "Sana orada yaptıkları şey yüzünden öyle değil mi? Onunla ilgili mi kabus görüyordun?"

"Ben yalnızca çok yoruldum." Diye fısıldadı Loki. "Bir kaç güne toparlayacağım, ancak şimdi dinlenmem gerek."

"Ilık bir banyo rahatlamana iyi gelecek." Dedi Thor dudaklarına kondurduğu küçük bir öpücükle. "Hadi bakalım."

Thor'un kendisini tutup kucağına almasıyla şaşırdı Loki ancak direnmedi. Aesir prens onu odalarına bağlı geniş banyoya götürüp rahat bir pufa oturttuktan sonra önce ayakkabılarını çıkarttı. Ardından kıyafetlerini de yavaşça sıyırırken Loki sessizce oturmuş onu izliyordu.

Thor onu tamamen soyduktan sonra kendi kıyafetlerini de çıkarırken Loki'nin beyaz baldırına küçük bir öpücük kondurdu. "Benim yanımdayken güvendesin."

"Biliyorum.." diye fısıldadı Loki kollarını eşinin boynuna dolayarak Aesir'in kucağına tırmanırken. Thor onu kolayca havaya kaldırıp bir kaç dakika önce ağzına kadar ılık su ile doldurduğu geniş küvete yöneldi. Kucağındaki Jotun ile birlikte suya giren sarışın sırtını mermere dayayarak bacaklarını uzattı. Loki'yi de kucağına rahat bir şekilde yerleştirdikten sonra kollarını onun beline dolayarak geriye doğru yaslandı. Çıplak tenleri böyle ıslak bir hisle birbirlerine sürünürken Thor başını öne eğdi, burnunu siyah saçlının kulağına hafifçe sürttükten sonra "Kralım..." diye fısıldadı. "Tebrik ederim."

"Thor..." Loki başını ona doğru çevirince Thor onu sustururcasına dudaklarını onunkilere bastırdı. Daha bir gece önce beraber olmuşlardı öyle değil mi? Sanki yüzlerce yıl öncede kalmış gibi hissediyordu. Sadece 24 saat geçmişti üzerinden, ancak Loki onu bir ömre sığacak bir özlemle arzuluyordu daha şimdiden.

"Sana dokunabilir miyim, Loki?" diye fısıldadı Thor öpüşmeleri küçük bir süreliğine bölündüğünde. Evet, elbette dokunabilirdi. Loki onun eşiydi, buna hakkı vardı, şuan özlemle yanarken Asgard prensi olarak izin alması bile saçmaydı. Fakat yine de Loki'nin de bunu istediğinden emin olmak istemişti. Tek taraflı olabilecek herhangibir şeyin onu inciteceğinden korkuyordu sarışın.

Loki onun beline doladığı kollarının üzerine ellerini koydu ve hafifçe gülümseyerek "Lütfen." Diye karşılık verdi.

Kendisi için yanan yeşil ışığın ardından Thor bir koluyla onu tutmaya devam ederken diğer elini

onun karnından aşağıya kaydırdı. Hassas bölgelerine dokunmaya başladığında Loki belli belirsiz kıvrandı kucağında, Thor'un onun erkekliğini kavramasıyla titredi ve kendini sarışının göğsüne bıraktı. Onun sert ve kesik nefeslerinden cesaret alan Thor onu belinden kavrayan diğer elini de aşağılara indirdi, Loki'nin erkekliğinin altından geçirdi ve daha yeni bulduğu özel noktayı hafifçe okşamaya başladı. Thor onu burada kapana kıstırmış yine kıpırdamasına izin vermeden uyararak zevk verirken Loki ağlamaklı bir sesle inledi. Titreyen ellerinden biri suyun altında kalan erkekliğine bir ahtapot gibi yapışan Thor'un elini kavramış, diğer eli ise üzerinden sular süzülen göğsünde dolanıyor, pembe göğüs uçlarını narin parmaklarının arasında sıkıştırıp nazikçe çekiştirerek bedenini daha da fazla uyarıyordu.

Sarışın için bu görüntüye karşı koymanın hiç bir yolu yoktu. Loki'nin sırtı ve kendi karnı arasında sıkışan erkekliği sertleşmeye ve zonklamaya başlamıştı bile. Thor Loki'nin erkekliğini bırakıp elini yukarıya, onun göğsüne sürükleyip pembe çıkıntılarla tıpkı Loki'nin gizliden gizliye arzuladığı gibi biraz haşin bir şekilde oynamaya başladığında siyah saçlı kontrol edilemez bir şekilde titreyerek devamı için yalvardı adeta.

Bedeninin verdiği tepkileri izlemeye doyamayan Thor kendini biraz aşağıya kaydırdığında erkekliği içinde sıkıştığı daracık durumdan kurtulup Loki'nin pürüzsüz bacaklarının arasından yükselmişti. Thor siyah saçlıyı kalçalarından tutup kendine sürterken Loki'nin çıkarttığı iniltiler öyle mükemmel hissettiriyordu ki Thor ona gecelerce bu şekilde işkence etmek istiyordu.

İçine bu pozisyonda girecek olursa hareket etmesi gereken kişi Loki olacaktı. Ona daha şimdiden bunu yapmanın haksızlık olacağını düşünen sarışın onu kolayca çevirerek kendisi ile yüz yüze getirdi. Loki bacaklarını iki yana ayırmış onun kucağında otururken Thor dudaklarını yumuşak öpücüklerle işgal etmeye başlamıştı. Loki'yi bacaklarının arasından rahatça kavrayan elinin orta ve yüzük parmakları yavaşça içine kayarak onu hazırlarken sarışın bir taraftan kendi erkekliğini hafifçe sıvazlıyordu.

İçindeki parmaklar hızlanırken Loki'nin sırtı geriye doğru zarif bir kavis çizerek gerginleşti. Onun dikleşmiş göğüs uçlarıyla burun buruna gelen Asgard prensinin dudaklarında kötü bir gülümseme parladı bir anlığına, ardından ayağına kadar gelen bu güzel, yumuşak tomurcuklardan birini dişlerinin arasında kavradı. Bunu yaptığı anda gürültülü şekilde geri yaylanan siyah saçlıya gülümseyerek biraz daha sert ısırdı dişlerinin arasındaki parçayı. Loki titreyerek bir elini onun omzuna koyarken diğer eliyle boynuna sarılıp göğsünü tamamen Thor'un yüzüne dayadı.

Thor'un kendine sakladığı eli önce onun yuvarlak kalçalarını sertçe yoğurdu, ardından ön tarafa geçerek siyah saçlının ilgi isteyen uzvunu yavaşça okşamaya başladı. Loki'nin ıslak iniltileri arasında bir göğüs ucundan diğerine dolandı Thor, ta ki artık dişlerinin arasında hissettiği parçalar sertleşip iyice kızarana dek işkence etti onlara. Loki'yi içerden uyaran parmakları artık tamamen onun ıslaklığına bulandığında elini yavaşça çekti içerden.

Sarışın kalktı, sular süzülen bedeniyle Loki'nin arkasına geçtiğinde Loki çoktan küvetin kenarlarına tutunmaya çalışarak farkında olmadan eğilmişti bile. Thor onun suyun altında kalan kalçalarını kavrayıp havaya kaldırdığında Loki parmak uçlarında yükselmek zorunda kalmıştı, bu şekilde dengesini korumak onun için bir hayli zor olacaktı, üstelik bu haldeyken.

Thor'un delici sertliği bu kez canını ilk seferki gibi yakmamıştı, hatta içine kayan sıcaklıkla birlikte hafif bir rahatlama bile hissetmişti siyah saçlı. Thor içinde hareket etmeye başladığında küvetteki su da sesli bir biçimde dalgalanmaya başladı. Sarışın bu kez ağırdan alıyor, acele etmeden, her saniyenin tadını çıkararak ilerliyordu. İçine sertçe girerse yavaşça çıkıyor, yavaşça girerse de sertçe kendini geri çekiyor tahmin edilemeyen bir ritimle siyah saçlının aklını karıştırarak ona işkence ediyordu.

Böyle devam eden bir kaç dakikanın ardından Loki titreyen kollarından biriyle geriye doğru uzanarak Thor'un sert karnına dokundu. "H-hızlı..." diye ağladı siyah saçlı. "Lütfen... Lütfen, daha hızlı!"

Thor kimdi ki onun bu arzusunu görmezden gelebilsin?

Sarışın ilkel ve bir o kadar vahşi bir dürtüyle kalçalarını hızlandırırken elini Jotun'un ensesinden içeri daldırdı. Saçlarını kavrayarak onu yukarıya, kendine doğru çekti, Jotun'un sırtı onun gövdesine yaslandığında da saçlarını bırakıp boğazına sardı elini. Narin omzuna güçlü dişlerini geçirdiğinde siyah saçlı çığlık attı, ancak bu çığlığın acıdan mı zevkten mi olduğunu kendi de ayırt edememişti. Hızla birbirine çarpan ıslak tenlerin sesi mermer kaplı odanın içinde yankılanırken Loki yay gibi gerildi ve Thor'un pençelerinin arasında zirveye ulaşırken bir kaç kez sertçe irkildi. Onu sabitlemek istercesine sıkıca tutan Thor ise siyah saçlının çırpınması ve kasılmasıyla kendinden geçerken onunla tek beden olmanın zevkini iliklerine kadar yaşadı...

İkinci kez...

Nefesleri düzene girerken Thor tekrar küvete oturmuş, sırtını da mermere dayamıştı. Loki'de onun bedenini sırtı için bir dayanak noktası olarak kullanmış, bacaklarını serbestçe içeri uzatmıştı. Thor'un omzunda dinlenen başına doğru eğilerek alnına tatlı, yumuşacık bir öpücük kondurdu Aesir prens. Aralarındaki bu aşk dolu sessizliği bozan ilk kelimeler Jotun'un ağzından dökülmüştü. "Keşke bir süreliğine seninle yalnız kalabilsem..." diye mırıldandı Loki, düşüncelere dalmıştı. "Dışarıda bekleyen insan ordusu aklıma geldikçe içim daralıyor."

Thor ortamdaki mum ışığının iyice koyulaştırdığı mavi gözlerini onun yüzüne diktiğinde eşinin yakınmasını fiziksel olarak hissetmişti sanki. "Ben uzun süre kalabalıklarda yaşayabilecek biri değilim Thor, ben yaratılış olarak bir Jotun'um, soğuk ve mesafeli bir yaratığım ben. Yemekler, davetler, partiler, bunlar beni strese sokan şeyler."

Thor oturduğu yerde kıpırdanarak hafif bir gülümsemeyle düzeldikten sonra onun boynunu okşayan nefesiyle mırıldandı. "Birincisi, sen soğuk ve mesafeli değilsin, aksine sıcacık ve tatlısın. İkincisi, eğer yalnız kalmak istiyorsan seninle eski saraya küçük bir ziyaret yapabiliriz, dinlenmeye ihtiyacın olduğunu söylersem annem anlayışla karşılayacaktır."

"Fenrir'i kapattığın yer mi?" diye sordu Loki.

Thor evet anlamında kafa salladı. "Gidip onunla da bizzat ilgilenebilirsin."

Loki onun kucağına biraz daha sokulurken "Eğer sen de yanımda olacaksan yaşamak istediğim hayatı anlatıyorsun..." diye mırıldandı. "Sessiz ve sakin günler..."

"... ateşli ve ıslak geceler..." Thor onun cümlesini böyle utanmaz bir şekilde tamamlarken Loki yalnızca kızararak gülümsemesini bastırmaya çalıştı. Sesli söylendiğinde ne kadar da utanç verici hissetmişti öyle. Yine de evet, sessiz ve huzurlu günlerin yanında bir o kadar hareketli gecelerin olması Loki'nin de aklını çeliyordu. Sonuçta, artık aralarında utanılacak bir şey kalmamıştı, değil mi?

***

"Frigga misafirlerin hepsi geldi."

Odin tahtının hemen yanında duran Frigga'ya eğilerek rahatsız bir şekilde mırıldandı. Sarayın devasa balo salonu içerideki davetlilerin muhabbetleriyle yankılanıyor yine kalabalık ve coşkulu bir güruh gecenin tadını çıkarıyordu.

"Çocuklar nerede kaldı?"

Frigga kendini tüm gece boyunca bu sorunun geleceği saniyeye öyle çok hazırlamıştı ki kraliçe irkilmedi bile. "Ah, Odin, yoksa sana söylemeyi unuttum mu? Onlar ayrıldılar."

Odin yüzündeki geniş gülümsemeyi bozmuyor olsa da sesi zehir kadar acıydı, "Burada onların şerefine yemek veriyoruz, ne demek ayrıldılar?!"

"Oldukça yorulmuşlar, alel acele bir araba ayarlatıp gittiler." diye karşılık verdi Frigga. "Ayrıca Loki'm kalabalıktan hoşlanmıyor."

"Eğer döndüklerinde Loki bir sonraki jenerasyonun varisi taşıyor olmazsa ikisi de gazabımdan korksun, özellikle Thor." Odin sinirli sinirli söylenirken Frigga'nın dudaklarına heyecanlı bir gülümseme yayılmıştı. Farbauti'den gelen mektup hala cebindeydi ve orada yazılanları hatırlamak kraliçeyi büyük bir heyecanla sarıp sarmalıyordu.

"Sevgili Frigga," diye başlıyordu mektup. "Buradaki kadim büyücümüz Loki'nin karnında Aesir kanından bir bebek olduğunu gördüğünü söyledi. Lütfen ona dikkat edin, hal ve tavrını devamlı kontrol altında tutun, gerekirse üstadlarınız da kontrol edebilir ancak; ben bu mucizevi duyguyu beraber hissederek farketmeleri taraftarıyım. Tıpkı benim gibi bir anne olduğunuzdan tutkunuzun meyvesini karnınizda taşıdığınızı öğrenmenin nasıl bir his olduğunu bildiğinizi düşünerek bu mesajı özel olarak size gönderiyorum.

Sevgiler

Farbauti."

"Eminim Thor bu konu hakkında çoktan bir şeyler yapmıştır." dedi Frigga, Odin'i sakinleştirmek adına. "Son zamanlarda Thor Loki'ye karşı oldukça korumacı bir tavır sergiliyor. Bebek ağlamalarının saray koridorlarında yankılanacağı zamanlar çok da uzak değil."

Kraliçenin ağzından dökülen kelimeleri takip eden sessizliğinden sonra Odin düşünceli şekilde eşine döndü tekrar. Bu kez yüzündeki zoraki gülümseme tamamen kaybolmuştu.

"Thor'un bebekliği sanki dün gibi... Sanırım artık oldukça yaşlıyız, öyle değil mi, Frigga? Yeni gelen nesiller çok daha farklı, bizlerden çok daha güçlüler."

Frigga onun neyi ima ettiğini anlamaya çalışırken kral düşüncelerinde kaybolmuşçasına devam etti. "Artık ismimi haykırırcasına gürleyen gökyüzü yok üzerimizde. Ben, çocuklarımızı dışarıdaki tehlikelerden nasıl koruyacağım?"

'Bebek ağlaması' teriminin onda kötü anıları çağırıştırmaya başladığını gören Frigga elini kocasının omzuna koydu. "Senin de dediğin gibi Odin, arkamızdaki nesiller çok daha güçlü, Thor artık bir yetişkin, neredeyse senin tahtı devraldığın yaşta, ailesini de halkını da en az senin kadar iyi koruyacak, buna hiç şüphem yok."

"Thor'un doğumundan beri yaratmaya çalıştığım barış ortamı sayesinde artık neredeyse hiç düşmanımız kalmadı, fakat yine de içim rahat değil, Frigga." Odin'in sağlam mavi gözü uzaklara dalıp gidince karısı gülümseyerek "Kendine fazla yükleniyorsun." diye fısıldadı. "Thor'u sen yetiştirdin."

Odin'in bakışı bu kez Frigga'nın parıltılı gülümseyen gözlerine odaklandı. "Hela'yı da ben yetiştirmiştim."

Ilk bebeğinin ismini duymak Frigga'nın kalbini beklenmedik bir anda öylesine acıtmıştı ki

yüzündeki gülümseme adeta paramparça oldu. Yaşlarla dolan gözlerini kaçırdı kraliçe. Sonuçta Hela'da onun canıydı. Hela'yı da en az Thor kadar seviyordu, belki de daha fazla. Hela da küçük, günahsız bir bebek olarak doğmuş ancak bir canavar gibi yetiştirilmişti. Odin ona ne yaptığını farkettiğinde her şey için artık çok geçti. Kana susamışlık ruhunun en derin noktalarına kadar işlemiş, karanlık ve sorunlu bir kişiliğe bürünmüştü küçük melek kızları. Tüm bu olanların ardından tanrılar kadar güçlü olsalar bile hiç bir anne babanın kabullenemeyeceği bir karar vermek zorunda kaldılar... Biricik evlatlarına korkunç bir lanet uygulattırarak onu ve onu destekleyen herkesi canlı canlı Hel'e hapsettiler, kapıları üzerlerine kilitleyip hepsini ölüme ve çürümeye terk ettiler.

Çünkü Hela'yı durdurmanın başka bir yolu kalmamıştı.

Hela'nın acısını bir an olsun unutturabilmek adına Odin'in kucağına ikinci bir bebek vermişti Frigga; Thor. Bu erkek bebek bir gün büyüyecek ve babasının tahtını alacaktı. Odin Hela'ya yaptığı gibi onun aklını savaşlar ve soykırımlarla doldurmak yerine onu hükmetmek ve merhamet göstermek üzerinde eğitti, halkına nasıl davranması gerektiğini öğretti, onu ağırbaşlı ve barışçıl bir kral olacak şekilde yetiştirmişti. Tabii bu arada biraz şımartılmıştı da. Ablasının varlığından bilhaber şekilde yaşayan prens istedikleri gibi bir delikanlıya serpilirken Frigga ve Odin de bir nebze rahatlamışlardı.

Hala içten içe kızına yaptıklarından dolayı derin bir pişmanlık ve vicdan azabı duyuyor olsa da Odin, Hela'yı öldürecek kadar yürekli olmadığı için kendine çok kızgındı. Çünkü biliyordu, gün gelir de kendisi Valhalla'ya gidecek olursa Hel'in kapılarının artık kızını içeride tutamayacağını biliyordu. Thor ve Hela'nın karşı karşıya gelme ihtimali bile içini kor gibi yakıyordu yaşlı kralın, Frigga'nın üzüntüden aklını kaçırması ise işten bile değildi. Ancak yapamamıştı, kendi hatalarını kızının canını alarak kapatamamıştı.

Gözünü kapatarak başını salladı kral.

Belki de artık Thor'a söylemelilerdi...

***

"Hm?"

Thor, Loki aniden yüzünü ona çevirince sorarcasına baktı sevimli eşine. Sarayda en hızlı buldukları arabaya atlayıp davetten kaçmışlardı, atlı arabanın yumuşak arka koltuğunda Loki onun göğsünde yatıyorken birbirlerine sokularak sessizce dışarıyı seyre dalmışlardı. Thor'un dikkatini çeken Loki "Bana seslenmedin mi?" diye sordu.

Hafifçe gülümsedi Thor. "Hayır, sana öyle gelmiş olmalı."

"Olabilir. Ancak ismimi andığına yemin edebilirim." Dedi Loki, tek kaşı sorarcasına yükselmişti. Thor burnunu onunkinin ucuna sürterek "Bu kadar istiyorsan söyleyebilirim." Diye mırıldandı, gülümseyerek.

"Dalga geçme." Loki'nin de dudakları istemsizce kıvrılmıştı. "Thor, teşekkür ederim. Beni gerçekten o kalabalıktan kurtardığın için."

"Seni rahat ettirmem gerek öyle değil mi, sonuçta artık bir kralla evliyim?" Thor kaşlarını sahte bir bilmişlikle kaldırırken Loki onun kendisine gerekenden fazlasıyla yakın duran burnunu dişledi.

Sözlü sataşma ve flört arasında gidip geldikleri şu rahat bir kaç saatin ardından araba durunca Thor perdeyi aralayarak gülümsedi. "Gelmişiz, hadi, atla."

Arabacının kapıyı kendisi için açmasını beklemeden hızla indi Loki. Dışarıya adımını atar atmaz tüm ruhunu tazeleyen canlandırıcı orman rüzgarları doldu göğsüne. Gözlerini kapatıp yüzünü yalayan bu rüzgarlara teslim olurken sarışının onun ismini çağırmasıyla tekrar dönüp ona baktı. "Bilerek mi yapıyorsun?"

"Neyi?" diye sordu Thor, arabacıya babasına görünmemesini tembihliyorken dönüp eşinin çatılmış kaşlarla çehrelenmiş yüzüne baktı. "Neyin var?"

Onu çağırmamış mıydı? "Loki" dediğini duyduğuna emindi. Bu şaka komik olmaktan uzaklaşıyor olsa da siyah saçlı gözardı etmeyi tercih etti. Elbette sarışın sıkılıp bunu yapmaktan vazgeçecekti. Kapısı ardına kadar açık saraya öylesine bir göz attı. Etrafındaki orman çok sık olmasa da büyük blok taşlarının etrafına sarmaşıklar dolanmıştı. Şimdiki Asgard sarayı kadar büyük değildi, o kadar gösterişli de sayılmazdı. Sadece çok büyük bir çiftliği ve bahçesi vardı, Loki'nin hayvanları ne kadar sevdiği göz önünde bulundurulunca bu sarayın şimdiden favorisi olduğu söylenebilirdi. Thor'u beklemeden çiftliğe doğru seyirtti Loki, evlilik hediyesinin de oralarda bir yerlerde olacağını tahmin ederek. Hafif tahtadan kapıyı iterek açtı ve içerideki bölmelere doğru ilerlemeye başladı. Uzaklardan Fenrir'in hırladığını duyabiliyordu ancak nedense bu hırıltı öfke ya da stresten kaynaklıymış gibi değildi. Çiftlikte ona özel olarak yapılan bölmeye geldiğinde yüzü düştü Jotun'un.

Fenrir oldukça zayıflamıştı, hırıltı olduğunu düşündüğü şey aslında zavallı kurdun iniltileri olmalıydı. Kapının önünde duran üstada neler olduğunu sorduğunda aldığı cevap içinin kasılmasına sebep oldu. Kurt yaklaşık bir hafta önce bilinmeyen bir sebepten ötürü iştahını kaybetmişti. İlk zamanlarda sadece hareketsizlik ve iştahsızlık olarak başlayan şey bir gün içerisinde önce saldırganlığa dönüşmüş, ardından hızla tüyleri dökülmeye, nefesleri hızlanmaya başlamıştı. Aradan geçen bir haftanın sonunda zavallı hayvan kendi içine doğru kıvrılarak yatmış, hızla inip kalkan göğsüyle senkronize iniltiler çıkartmaktan başka bir şey yapmıyordu. Loki içeri girmek istedi ancak birden saldırganlaşabileceği ihtimaline karşı geçişine izin verilmedi. O içeri girmek için diretirken Thor'un ayak sesleri duyuldu koridorun başında. Yanlarına kadar geldikten sonra kurda neler olduğunu sormuş, durumu öğrenince düşünceli şekilde dudak bükmüştü.

"Ona neler olduğunu öğrenin ve ardından iyileştirin onu, ne gerekiyorsa yapılsın."

"Emredersiniz, prensim."

Sarışın hala kapıda üzgün bir şekilde dikilerek Fenrir'e bakan eşinin yanına gelerek kolunu beline sardı. "Onunla ilgilenecekler."

"Acı çekiyor..." diye fısıldadı Loki, bunları söylerken içinin ezildiği gözlerinden okunuyordu. "Acısını dindirecek hiç bir şey yapamazlar mı?"

"Herkes elinden geleni yapacak." Thor onun alnına minik bir öpücük kondurduktan sonra oradan çıkartmak için kendine doğru çekti siyah saçlının bedenini. "Sen de bugün oldukça yoruldun, dinlenmeye ihtiyacın var Loki."

"Evet.. haklısın..." Loki gözlerini ovuşturarak onun yönlendirmesine göre hareket etmeye başladı. "Biraz uyusam iyi olacak..."

***

Kırmızı...
Kırmızı...
Kıpkırmızı, her yer kıpkırmızıydı...

Gözleri kör eden kırmızı ışık biraz dinginleştiğinde Loki gözlerini kısarak manzarayı görebildi. Kendisi evrenin en garip yerinde olabilirdi. Bulunduğu yer bir mağarayı andırıyordu ancak o kadar çok kafes fanus ve sandık vardı ki etrafta adeta bir eskici ya da koleksiyoncu dükkanını andırıyordu. Galaksinin dört bir yanına ait endemik ve nadir türler fanuslara kapatılmıştı, ne işe yaradığı muamma olan bir çok ıvır zıvır yerlerde, kutularda ve mağaranın her yerinde kendilerine rastgele bir yer bulmuşlardı. Bulunduğu yerden biraz ileride dik, bembeyaz saçları olan kırmızı cübbe giymiş orta yaşlı bir adam değişik görünümlü bir çete tarafından kapana kısılmıştı. Loki'ye sırtları dönük olduğundan onu görmüyor olsalar da tek başına kalan adamın üzerine giden lider görünümlü iri yarı, uzun boylu tip avcunu açarak Loki'nin duyamadığı bir şeyler söyledi. Yaşlı adam korkuyla gözlerinin içine bakarak hayır anlamında kafa sallarken liderin boştaki eli birden adamın narin boynunu kaptı.

Ellerinin kocaman olması bir yana, zavallı adamın boğazını sıktığı elinde altın rengi, metal bir eldiven vardı. Loki yaşlı adamın boğulacağını düşünüyordu ki kırmızı ışık yeniden gözünü aldı. Devin halen bir şeyler beklercesine açık olan avucuna bu ışığın kaynağı olan küçük bir taş bıraktı yaşlı adam, böylelikte kurtardığı boynuna ellerini koyarak acı dolu derin nefesler aldı. Devin dikkati tamamen taşa yönelmişti. Iri parmakları arasında kavradığı taş sanki bir mıknatısmışcasına metalden eldivenine yapıştığında o kırmızı ışık artık kör edici bir parlaklıkla ışıldayarak içinde bulunduğu bu sahneyi tamamen değiştirdi. Loki sanki yer ve zaman kavramlarının arasında uçup ilerlerken farklı dünyaları, farklı galaksileri gördü. Loki oralardaki canlıların çoğundan haberdar bile olmasa da gördüklerinin hepsinin ortak tek bir yanı vardı.

Ortadan bir çizgiyle ayrılmışlar gibi, bir taraf korkuyla diğer tarafta yaşananlara bakıyorken... Öbür taraf... Kadın, çocuk veya yaşlı ayrımı yapılmadan katledilmişti...

Yüzlerceydi, belki de binlerce... Görüntü o kadar hızlı değişiyordu ki Loki artık nereye baktığını bile anlamıyordu. Sonra birden, sarışının kendisini çağıran sesini duydu.

"Loki..."

"Loki..."

"...beni neden öldürdün?"

"HAYIR!" Loki kendi nefesinde boğulur gibi bir ses çıkarırken irkilerek uyandı. Sarayın huzurlu sessizliği ve gecenin karanlık örtüsü altında yatıyordu. İçinde olduğu kocaman yatak oldukça rahattı, Thor hemen yanıbaşında yatıyordu. Beline arkadan sarılmış olan eşi rahatsızca kıpırdandıktan sonra gözlerini açmadan uykulu bir şekilde mırıldandı. "Kabus mu gördün, Loki?"

Loki kuruyan boğazını normale döndürmek için bir kaç kez yutkundu. Elleri titriyordu. Bu, bu bir kabus değildi. Her şey o kadar gerçekçi hissettirmişti ki Jotun'un tüm tüyleri diken diken olmuştu. Rüyasında gördüğü kişiler kimdi? Gördüğü o galaksiler, dünyalar, oralarda gördüğü katliyamlar, gerçek miydi? Halen babasının anılarını mı yaşıyordu yoksa miras aldığı bu anılar bilinç altına işleyip rüyalarını manipüle mi etmeye başlamışlardı? Nefeslerinin düzene girmesini bekledi Loki. Nedense bedeni soğuk bir ter tabakasıyla kaplanmıştı... Korku... Korku hiç bir rüyasında bu kadar gerçek hissettirmemişti, öyle ki hatırladıkça elinde olmadan ürperiyor gibiydi. Thor'un halen ondan bir cevap beklediğini farkedince güçsüz bir sesle "Evet," diye yanıtlayabildi. "Ancak iyiyim, geçti."

"Elbette." Thor yine uykusunda konuşuyor gibiydi.

"Unutma Loki, onlar sadece rüya..."

Chapter 25

Thor uyandığında normalde görmeye alışkın olduğu manzarayı bulamamıştı. Soğuk ve boş bir yatak, serin bir hava ve gri bulutlarla kapanmış boğucu bir gökyüzüne açmıştı gözlerini. Loki'nin sabahın erken saatlerinde kalktığını biliyordu ancak onu böyle bırakıp gitmesi sarışında hoşnutsuzluk yaratıyordu, uyandığında sevgilisini yanında bulmanın ne kadar iyi hissettirdiğinin Loki farkında değil miydi?

Miskin miskin kalçalarının üzerinde doğruldu sarışın. Yağmurlu havalara alışkın olmasına rağmen bugünkü bulutlu hava ona bile boğucu hissettirmişti. Kıyafetlerini sırtına geçirerek sarayda Loki'yi aramaya koyuldu, gerçi muhtemelen çiftliğe geçmişti.

Thor'un tenha sessizlikte yalnızca ayak sesleri duyuluyordu, sarışın etrafına bakınıp onu göremeyince dışarı çıktı. Tahmin ettiği gibi, çiftliğin kapısı ardına dek açıktı. Thor hayvanları için inşaa edilmiş bu dev yapıya doğru ilerlerken yağmur hafifçe çiselemeye başlamıştı. Sert adımlarıyla tahta zemine ayak bastığında Fenrir'in bölmesinin de ardına kadar açık olduğunu gördü Thor, haddinden fazla sessiz ortamla birlikte içinde bir yerlerde panik fitili ateşlenmişti. Sarışın koşarak vahşi yaratığın bölmesine girdiğinde siyah kurt yerde sessizce yatıyordu. Loki onun hemen yanıbaşına diz çökmüştü, sırtı Thor'a dönük olduğundan ne yaptığını anlamak imkansız gibiydi.

Thor içeriye doğru kendinden emin olmayan bir iki adım atarken eşinin dingin sesi yankılandı kulaklarında.

"Iyiye gidiyordu..." diye mırıldandı Loki, sesinden uzun süredir gözyaşı döktüğü anlaşılıyordu. "Şafak sökmeden hemen önce elimden biraz su bile içmişti. Kurtulduğunu düşünmüştüm, ben- ben iyileşecek demiştim. Ancak birden fenalaştı ve bu kez oldukça korkunçtu, güçlükle nefes almaya çalışırken korku dolu gözlerini dikti yüzüme, sanki yardım etmem için yalvarır gibiydi... Ancak ben hiç bir şey yapamadım."

Thor onun bu diyarda kazandığı belki de ilk arkadaşına nasıl böyle üzücü bir şekilde elveda demek zorunda kaldığını öğrenince ister istemez içini hüzün kapladı. Siyah saçlının yanına yürüdü, onu yerden kaldırıp sıkıca sarıldı eşinin narin bedenine.

"Yapabileceğin hiç bir şey yoktu Loki. Sen son zamanlarında onun yanında olup ona destek verdin, belki de acısını hafifletmeyi başardın, onu ölümü tek başına karşılamaktan kurtardın. Kendini yıpratma."

"Ölüm çok ilginç bir konsept." dedi Loki sevdiği adamın kollarında teselli bulurken. "Binlercesine tanık oldum ancak verdiği acı hiçbirinde hafiflemedi.

Sıcacık ellerinden biriyle onun saçlarını okşadıktan sonra Loki'nin başını omzuna yasladı Thor. Alnına yumuşacık bir öpücük kondururken "Ben her zaman geride kalanları düşünürüm." dedi. "Ölenler artık bu diyarlardan daha iyi yerlere gidip daha mutlu olacaklar."

"Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" diye sordu Loki. "Ölenler için üzülmemek mi gerek?"

"Belki bir savaşçı olarak doğduğum için farklı yaklaşıyor olabilirim." dedi Thor. "Ancak inan bana Loki bugüne dek öldürülen her silah arkadaşım için yas tutsaydım çoktan paramparça olurdum. Bazen ölümün hüzünlü yanını göz ardı etmek önemlidir, akıl sağlığımızı koruyabilmek için.."

"Anladım." dedi Loki boğuk bir sesle. "Haklısın..."

***

Sakin günler birbirini kovaladı ancak görüntü hiç değişmedi. Bulutlar öylesine yağmur yüklüydü ki Thor neredeyse denizden gelen esintiye karışan yosun tadını boğazının arkasında hisseder hale gelmişti. Gökyüzü tamamen kasvetli bir gri rengi almıştı ancak yağmur ısrarla, günlerdir yağmamakta diretiyor gibiydi. Yine karanlık bir öğleden sonrada Thor sevgilisini bahçenin orta yerinde dikilmiş gökyüzüne bakarken buldu. Gelip beline hafifçe sarılırken Loki hafifçe irkildi, hemen ardından gülümsemeye çalıştı, fakat Thor onun bu aldatmacasına kanmayacaktı, Loki gülümserken gözleri parıldar, gülümsemesini bu gözlerden karşısındakinin kalbine akıtırdı. Ancak bu gülümsemede neşe yoktu. Gözlerindeki parıltılar hayat bulmamıştı gülümsemesinde. Aksine, gülümseyen dudakları ve donuk gözleriyle Loki'nin aslında oldukça endişeli olduğu onu tanıyan biri için açıkça ortadaydı.

"Loki, neyin var?"

"Onu çok seviyorsun, öyle değil mi?"

Loki yeşil gözlerini sıkıca kapatarak eşine sırtını döndü.

Neden böyle oluyordu?
Neden her şey üst üste geliyordu?
Neden kabusları durmak bilmiyordu?
Neden kafasının içinde sesler vardı?
Neden kontrolü kaybedecek gibi hissediyordu?
Yoksa aklını mı kaçırıyordu?

Sebepsiz yere deliriyor muydu?

"Hayır Loki, bunların hepsi gerçek..."

Ona susmasını haykırmak istedi siyah saçlı ancak bu sese tepki verirse onun varlığını kabul etmiş olmayacak mıydı? İşte o zaman gerçekten delirmiş olmayacak mıydı?

Siyah saçlı dudaklarını ısırırken Thor ona arkadan sarılarak çenesini omzuna dayadı.

"Loki, seni bu halde görmek beni üzüyor. Neyin var? Dün gece de oldukça huzursuzdun, uykunda inleyip durdun. Bana anlat, lütfen, lütfen anlat, sen suskun kaldıkça bana çaresiz hissettiriyorsun."

Loki ona nasıl karşı koyabilirdi ki? Thor'a anlatmayı istiyordu ancak ne diyecekti ki... Uçuk kabuslar görüp uyanıkken sesler duyduğunu mu? Thor onun çıldırdığını düşünecek belki de ondan soğuyacaktı.

Düşüncesiyle bile midesine keskin bir kramp saplandı. Zavallı Jotun gözlerini yakan yaşları yerlerinde tutmaya çabalarken tekrar duydu o lanetli sesi.

"Onu kaybetmek ne kadar korkunç olurdu düşünsene..."

Loki'nin gözlerinin önünden hızla kabusları geçiverdi, Thor'un daima öldüğü korkunç kabusları. Güçlükle yutkunan Jotun bakışlarını tekrar onun gök mavisi gözlerine diktiğinde artık daha fazla direnemedi, Thor'un kucağına atılırken göğsü sessiz hıçkırıklarla sarsılmaya başlamıştı. Thor onun bu alışılmadık tepkisine karşı eşini sıkıca sararak "Neler oluyor Loki?" diye sordu, endişelenmeye başlamıştı.

"Bilmiyorum!" diye inledi Loki. "Bilmiyorum, Thor, içimde korkunç bir his var, beni delirtecek gibi hissediyorum!"

"Tamam, tamam sakin ol." Thor kıyafetlerini sıkıca kavrayan Jotun'un kulağına eğilerek sakinleştirici bir tonda fısıldadı. "Sorun yok Loki, hemen yarın sabah yola çıkıyoruz, üstadlar seni muayne ettikten sonra sorunun kaynağını bulacaklardır, hepsi geçecek."

Loki sessizliğini korusa da kesik nefesleri halen gözyaşı döktüğünü anlatıyordu. Thor onu göğsüne bastırarak gökyüzüne baktı. Aesir prens tam manasıyla anlayamıyordu ancak garip şeyler olduğunu o da hissediyor gibiydi, görünüşe bakılırsa Loki'nin sezgileri kendininkilerden çok daha güçlüydü ve bu onu oldukça rahatsız ediyor gibiydi. Jotun'un siyah saçlarını öptükten sonra dikkatini başka bir yöne çekmeye çalıştı.

"Bir bebeğimiz olunca Asgard sarayından buraya taşınmak sence de güzel olmaz mı Loki? Onu burada, özgürce yetiştirebiliriz. Tıpkı bir Jotun için olması gerektiği gibi, doğa ile iç içe, sakin, sessiz bir yuva."

Loki başını kaldırıp kızarmış gözlerini onun yüzüne dikince Thor gülümsedi. "Tabi burası pek soğuk değil, yine de kışın çok kar yağar, senin de rahat edeceğini düşünüyorum.

Loki'nin dudakları titremeye başladığında Thor yanlış bir şey söylemiş olmaktan korkmuştu fakat eşi derin bir nefes alıp "Sen başıma gelen en güzel şeysin, Thor." diye mırıldandığında sarışının kalbine huzurlu bir sıcaklık yayıldı. Loki etrafındayken öyle mutlu oluyordu ki bir kaç ay öncesine kadar o olmadan nasıl yaşayabildiğini sorgulamasına sebep oluyordu. "Hadi içeri geçelim." dedi Thor. "Yarına kadar biraz dinlen, rahatla."

***

Gece çöküp de gökyüzü karardığında ikili ertesi sabah erkenden kalkmak üzere yatağa geçti. Thor onu her ne kadar kucağında sarıp sarmalayarak güvende hissetmesini sağlamaya çalışıyor olsa da Loki gözlerini kapatmaya korkuyordu. Sonunda kendine bu şekilde işkence etmenin manasız olduğunu farkederek sıyrıldı sarışının kollarından. Yatakta doğruldu ve yüzünü yıkamak üzere banyoya yöneldi. Ara sıra vuran mide bulantısının verdiği keyifsizliğin yanı sıra kafasındaki seslere mantıklı bir açıklama getiremeyecekleri endişesi de siyah saçlıyı tetikte tutmaya yetiyordu. Banyodaki boy aynasına şöylesine bir baktıktan sonra önüne geçerek kendini süzmeye başladı. Muhtemelen uykusuzluktan gözlerinin altı morarmıştı. Güzel yüzü çökmüş ve gölgelenmişti. Yanaklarındaki pembelikler yerini sarı ve cansız bir renge bırakmışlardı. Memnuniyetsiz bir iniltiyle gözlerini aşağıya indirdi Loki, Asgard'a geldiğinden beri bir kaç kilo almıştı, karnını tutarak biraz mıncıkladı, sağa sola dönerek vücudunu inceledi. Bir anda hafifçe çıkıntılanmış karnına odaklandı gözleri, acaba orada başka bir canlı taşıyabilir miydi, bunu yapabilecek kadar güçlü müydü? Yumuşak bir dokuyla kaplanmış karnını mıncıklamayı bırakıp ellerini onu saracak şekilde etrafında dolandırdı. Acaba nasıl bir his olurdu?

"Annelik sana yakışır mı sence?"

O lanetli ses yine kafasının içinde yankılandığında Loki kendini kaybetti. Oldukça uykusuzdu, fiziksel ve zihinsel olarak yıpratılmıştı, artık sınırına ulaşmış, dayanacak enerjisi kalmamıştı. Ellerini saçlarının içine daldırarak iki büklüm oldu.

"Benden ne istiyorsun!?" diye inledi Jotun kral, "Çık artık kafamdan, çık, ÇIK!"

"Oh demek artık benim varlığımı tanıdın, cevap vermen oldukça uzun sürdü, sana ulaşamadığımı sanmıştım."

"Benden. Ne. İstiyorsun?!" Loki dişlerini sıkarak başını kaldırınca aynadaki sinirli yansımasıyla göz göze geldi.

"Ah, küçük, önemsiz bir şey sadece..." kafasındaki ses yanıt verdi. "Sadece senin erişebileceğin küçücük bir nesneye ihtiyacım var Loki."

"Sana yardım edeceğimi düşündürten nedir peki?!" Loki öfkeyle kaşlarını çattı.

"Başka bir şansın yok. Thor'un acı dolu işkencelerle uzatılmış, yavaş ve oldukça iğrenç bir ölüm yaşamasını istemiyorsan bu dediğime harfiyen uyacaksın."

"Hıh.." Loki sinirli sinirli güldü. "Thor'a dokunabilecek kadar güçlü olduğunu sanıyorsan neden gelip şansını denemiyorsun? İnsanların zihnine girmekten daha zor olmasa gerek? Korkak."

"Ah şu gümüş dil... Kışkırtıcı kişiliğinin şimdiye dek uysallaşmış olması gerekirdi, bir dahakine kiminle konuştuğuna dikkat et minik Jotun, kimsenin incinmesini istemezsin."

Alaycı bir gülüşle kesti Loki onun beyninde yankılanan sözlerini. "Asıl sen kiminle konuştuğuna dikkat et. Ben, Asgard'ın Loki'si, prens Thor'un biricik eşi ve Jotunheim'ın kralıyım. Sırf zihnime girip beni rahatsız ederek bana bir şeyler yaptırabileceğini düşünüyorsan elinden geleni ardına koyma, çünkü bana hiç bir şey yapamazsın!"

"İstediğin şeylere dikkat et, Loki. Sonradan seni pişman edebilirler..."

Ve sessizlik. Loki'nin çok özlediği bu sessiz huzur. Zihni hiç böylesine berrak olmamıştı, zihnindeki bu sesi başından defetmek öylesine rahatlatmıştı ki yatağa geri dönmek istedi Jotun, yatağa dönmek ve sabaha kadar kalan sürede güzel bir uyku çekmek..

Öyle yorgundu ki...

***

Ertesi sabah yine bulutlu bir gökyüzüne uyanmış olmalarına rağmen Loki bir nebze rahatlamış hissediyordu. Yine içini kemiren endişe oralarda bir yerlerdeydi sanki korkunç şeyler olmak üzereymiş gibi hissettiren o içgüdü halen oldukça canlıydı, fakat zihnine bir şekilde dadanmayı başaran o korkağa haddini bildirmiş olmak, daha da iyisi, delirmediğini öğrenmek genç Jotun'u oldukça rahatlatmıştı.

Onları ana saraya geri getiren aracın tekerlekleri taş yoldan sarayın mermer avlusuna henüz çıkmamıştı ki beti benzi atmış bir asker nefes nefese koşarak aracın kapısına yapıştı. "Yüce savaşçılara şükürler olsun prensim geri döndünüz! Size ulaşmaya çalıştık, Heimdall'ın görüşü bulanık, iletişime geçmeyi başaramıyor, size söylemek istedik-"

Thor genç askerin kapıda olmasına aldırış etmeden hışımla çıktı arabadan, bir eline Mjolnir'i çağırdığı gibi Heimdall'ın devamlı bulunduğu köprüye doğru koşmaya başladı.

Yolunda olmayan bir şeyler olduğunu biliyordu.

Tabiki sadık eşi de peşindeydi.

Köprünün sonuna doğru bulutlar daha da yoğun daha da karanlık bir hal almıştı. Thor içeri girdiğinde Heimdall'ı kadife bir koltukta dinlenirken buldu.

"Thor!" kapı bekçisi onu karşılamak üzere ayaklanmıştı ki eski dostu onu kollarından tutup sertçe sarstı. "Neler oluyor Heimdall?!"

"Jotunheim!" diye başladı Heimdall, muhtemelen hayatında ilk kez bir duvar gibi duran sakin mizacının yıkıldığına şahit oluyorlardı. "Jotunheim'da bir şeyler oldu, ancak göremiyorum Thor,

her şey çok bulanık, yalnızca kötülük dolu şeyler yaşandığını hissediyorum!"

Heimdall, Thor'un hemen arkasından içeri giren Loki'yi elbette farketmemişti. Siyah saçlı duyduklarının etkisiyle şok geçirirken korkulu gözlerini kapı bekçisinin yüzüne dikmişti, oh ulu Ymir, Jotunheim'da ne olmuştu?!

Bizi oraya gönder!!!" diye haykırdı Loki araya girerek. "Bizi hemen oraya gönder!!!"

"Sizi göremem, bu çok tehlikeli!" diye kesti onu Heimdall. "Ikinizi birden oraya yollayamam."

"Öyleyse beni yolla, yalvarırım!" Gözyaşları Loki'nin gözlerinden oluk oluk boşalmaya başlamıştı. Daha bir kaç gün olmuştu ailesini göreli, başları dertteydi, yardıma ihtiyaçları vardı. "BEN ONLARIN KRALIYIM!" diye haykırdı Loki. "BANA IHTIYAÇLARI VAR!"

"Ben olmadan asla gidemez!" Thor Heimdall'a keskin bakışlarını çevirdi. "Bizi hemen Jotunheim'a yolla Heimdall, bu bir emirdir!"

Heimdall karşı çıkmak istese de şu aşamadan sonra yapabileceği pek bir şey kalmamıştı, prensine karşı gelemezdi. Kapı bekçisi saygılı bir tavırla başını eğerek anahtar kılıcına uzandı. "Emredersiniz."

Loki'nin aklı adeta uçup gitmişti, Bifrost önünde inşaa olurken korkudan irileşmiş gözleri hızla rengarenk parıltıları tarıyor, dudakları titriyor, hızla, kesik kesik nefes alıyordu. Thor onu omzundan tutup kendine çevirdiğinde Jotun'un bu transa geçmiş hali kendisini daha çok korkutmuştu. "LOKI!" diye bağırdı sert bir sesle, bir taraftan onu sarsarken. Loki'nin gözleri kendisininkilerle buluşurken "BENI DINLE!" dedi Aesir prens.

"Orada ne olduğunu bilmiyoruz Loki, sakın yanımdan ayrılma, ne olursa olsun! Tamam mı?"

Loki güçlükle başını sallarken yutkundu, tam bu esnada bifrost tamamlandı ve ikiliyi hızla Jotunheim'a fırlattı.

****

Yere indiklerinde Thor dengesini sağlamak için bir kaç saniye hareketsiz kalırken Loki'nin parmak uçları zemine değer değmez Jotun kral inanılmaz bir hızla koşmaya başladı. Uzaklarda görülen Jotunheim sarayı kalın bir sis perdesinin altında kalmıştı, zaten ürkütücü görünen diyarı simsiyah bulutlar çepeçevre sarmıştı. Sert rüzgarlar kesilmiyor olsa da bunların hiç biri Loki'yi tutabilirmiş gibi görünmüyordu. Aesir prens onun adını haykırdı ancak nefesi rüzgara karışıp ona ulaşamadan kaybolmuştu bile. Thor bu öfkeli fırtınaya karşı durmak için çaba gösteriyor olsa da altındaki zeminin saf buz olması işini daha da zorlaştırıyordu. Mjolnir'i kayışından sıkıca kavrayıp sallamaya başladı, kolunu havaya kaldırmasıyla tüm o zorlanma kayboldu, Thor rüzgarı yararak gökyüzüne doğru uçtu. Yeterince yükseğe ulaşıp da yükselmesi durduğunda hissettiklerine irkildi, koku, havadaki koku... Çok yoğun bir kan kokusu gökyüzüne kadar ulaşmıştı. Aesir prens hızla yeryüzüne inerken bulutların içinden geçtikten sonra havadaki kokunun sebebini bulmanın verdiği şokla donakaldı, ardından kapıya yeni ulaşmış Loki'nin arkasına iniverdi.

Loki can havliyle nefes alıp veriyordu. Sarayın ön avlusuna girmişlerdi. Irili ufaklı bedenler küçük kan havuzları içerisinde yatıyorlardı. Loki elini ağzına götürerek ürkek bir kaç adım attı. Rüya görüyordu, öyle değil mi? Bu bir rüya olmalıydı, gerçek olamazdı!

Fakat göğsünde hissettiği sızı oldukça gerçekti. Güzel gözleri acı dolu bir ifadede büzülürken ellerini saçlarının içine daldırdı Jotun prens. Bunu kim, neden yapmıştı?!

Neden? Neden? Nasıl bir varlık masum insanları böylesine katletmiş olabilirdi ki?!

Thor'un bakış açısı ise daha farklıydı. Savaşçı prens cesetlerin durumlarına ve çevresine baktığında burada yaşananları değerlendirmeye çabalıyordu. Aklına yatan en olası durum Loki'nin kraliyet tacını devralmasının ardından kralına sadık Jotunlar ile onun kral olmasını hazmedemeyenler arasında çıkacak bir çatışmaydı. Fakat burada yaşanan şey bu olasılığa hiç bir şekilde uymuyordu. Cesetlerin arasında kadın, erkek, yaşlı ve çocuk Jotunlar vardı, iç karışıklık bile olsa kimse yaşlıları ve bebekleri öldürmezdi. Ayrıca etrafta çatışmayı ima edecek hiç bir şey yoktu sanki görünmez bir katil gelip onları bulduğu yerde katletmiş ve diğerleri izlemekten başka bir şey yapamamıştı.

Ama kim?

Thor bunu düşünürken Loki'nin tekrar koşmaya başlamasıyla dikkati dağıldı ve sarayın kapılarına koşan eşini yakalamak üzere peşinden koşmaya başladı.

Loki geniş boşluktan uçarcasına geçerken Thor yavaşladı. Kapılar kırılmış, kanatları yanlara devrilmişti. Iki kanadın üzerine de adeta bir fırçadan tuvale sıçramışcasına uzunlamasına, iki tane mürdüm rengi çizgi vardı. Bu çizgileri gözleriyle takip ettiğinde kapının karşısında duran duvarda tek noktadan etrafa sıçramış gibi görünen iki mürdüm leke daha gördü. Altlarındaki zeminde muhtemelen Loki ile ilk geldiklerinde yanlarından geçtikleri muhafızlar hareketsiz yatmaktaydı.

Bir şey onları böcek gibi yerden kaldırarak fırlatmış, bu kuvvet ağır taş kapıları kırdığı gibi bu iki zavallı muhafızı da duvara çarparak öldürmüştü.

Burada ne olmuştu böyle? Buraya kim saldırmıştı? Ya da, buraya ne saldırmıştı?!

Yoksa hala içerde miydi?

"LOKI!" Thor çoktan koridorda gözden kaybolmuş eşinin arkasından gürledi ancak ona cevap veren şey sadece kendi güçlü sesinin yansımasıydı. Ana koridordan ayrılmadığını umarak peşinden koşmaya başladı Thor, yolunun üzerinde sayılamayacak kadar çok muhafız ölmüş olsa da tanıdık bir Jotun görmeyi beklemiyordu. Loki boyutlarında genç bir Jotun'un da cesetlerin içerisinde yattığını gören Thor ona yaklaştı.

"Kvasir..." diye mırıldandı Aesir prens onun yanına diz çökerken. Bu diyara saldıran şey her neyse sivri pençelerinden birini Kvasir'in küçük vücuduna geçirmiş, gövdesini boydan boya yararak onu bir çuval gibi açmıştı. Parçalanmış iskeleti ve iç organlarına hafif bir göz attıktan sonra mavi gözleri tekrar Jotun'un yüzüne odaklandı. Kvasir'in gözleri açıktı ancak yukarı kaymışlardı, burnundan ve dudaklarından süzülen fazlaca kan çenesini tamamen teninden kontrast bir renge boyamıştı. Açık gözlerindeki damarlar patlamış, kan adeta gözyaşları gibi şakaklarından yuvarlanmıştı. Şimdiye dek gördüğü cesetlerden daha kötü değildi onun da durumu. Saldıran şey her neyse vahşice katletmek için saldırmıştı. "Size bunu kim yaptı böyle?"

"Mor! Mor kjærlighet, hvor er du?!" Loki'nin soğuk koridorlarda yankılanan acılı çığlığına kulak veren Thor doğruldu ve sesin geldiği yöne ilerledi. Tahmin ettiği gibi, Loki annesini arıyordu ve şu an Thor'un istediği tek şey kraliçeyi eşinden önce bulabilmekti.

***

Loki sonunda karmaşık koridorlardan geçip kraliçenin yatak odasını bulduğunda Thor da tam arkasında onu takip ediyordu. Loki kapının girişinde aniden durunca Thor da yavaşlayarak ona bir iki adım kala durdu.

Loki donakalmıştı.

Iri gözleri tek bir noktaya kilitlenmişti, yavaş bir iki adım attı odanın içine doğru. Sanki bir yaratık

dizlerini kopartmışçasına hislerini kaybetmişti, tökezleyerek düşecek gibi oldu. Baştan aşağıya titreyen bedeninin etrafına sardı kollarını. Thor eşiğe ulaşmıştı ki Loki'nin acı dolu feryadını duyunca gözlerini kapattı. Sarışının bile yüreğine ateş düşüren o çığlık bomboş koridorlarda yankılandı, bir daha asla ayaklanamayacak Jotunların üzerinde dolanarak Loki'ye geri döndü. Jotun kral son bir gayretle odanın ortasına koşarak dizlerinin üzerine çöktüğünde Thor'da eşikten içeri girmişti. Burada manzara daha farklıydı.

Daha farklı ve daha acı verici...

Burası küçük bir odaydı. Derinlerde, ulaşılması zor, bulunması güç bir oda. Bir saldırı anında saklanmak için uygun bir yer... Kadınlar ve çocuklar için uygun bir sığınak...

Anlaşılan kraliçe de bu şekilde düşünmüş ancak bu fikir kendilerine saldıranları engellemekte başarısız olmuştu. Loki yerde hareketsiz yatan annesinin yanına çökmüştü, kraliçenin başını kucağına almış, bir yandan avazı çıktığı kadar bağırırken diğer yandan titriyor, ağlıyor ve Thor'un anlayamadığı şeyler haykırıyordu. Kraliçe yalnız değildi. Bu oda onunla birlikte 15 kadar genç kadına da mezar olmuştu, kadınların bir çoğunun kollarında sıkıca kundaklanmış minik Jotun bebekleri de anneleri ile aynı korkunç kaderi paylaşmış gibiydiler... Thor'un hüzünlü gözleri odayı taradıktan sonra bakışlarını kendisinden bir kaç adım ötede yerde oturan eşine dikti. Loki gözlerinde yaşlarla annesinin başını göğsüne bastırırken onun kendi gibi simsiyah saçlarını okşuyordu. Diğerlerinin aksine acı çekerek ölmüş gibi bir ifadesi yoktu, diğer kurbanlardan farklı olarak kraliçe kanamamıştı da. Ancak bedeninin duruş biçimi ve elbisesindeki yırtıklara baktığında Thor çok iri bir yaratığın kraliçeyi avucunun içinde kavrayıp kadının kemiklerini bir kaç kürdan gibi kırarak onu bir köşeye attığını hissedebiliyordu, şimdi prensin dua ettiği tek şey Loki'nin bunu farketmemiş olmasıydı.

Keşke daha en başından bunların hiç birine tanık olmasaydı...

"K-Kar taneleri tekrar parıldadığında gö-gökyüzünde," Loki hıçkırıklarının arasında annesinin yüzüne eğilerek fısıldadı. İri gözyaşları yanaklarından süzülüp kraliçenin asil yüzüne damlıyor, soluk teninden aşağıya doğru ıslak yollar çiziyorlardı.

"Melekler acı ve ke-kederi yıkayacak Jotunheim'dan..." Thor her ne kadar onu kaldırıp bir an önce buradan çıkartmak istiyor olsa da Loki'nin annesiyle geçireceği bu son bir kaç dakikada içindeki hüznü, acıyı ve ıstırabı gözyaşlarıyla dindirebilmesinin ne kadar önemli olduğunu biliyor, bu nedenle yerinden kıpırdayamıyor sadece gözleriyle yaşananları tartmaya çabalıyordu. "O gün gelene k-kadar, Kapat-" Loki derin bir iç çekerek tekrar hıçkırıklara boğuldu. "Kapat gözlerini."

"Rüyalarında bulamasan da beni, Sakın- sakın unutma m-meleğim, Ben hep yanındayım..."

Thor onun bu acı dolu feryatları ve ağlayışlarına daha fazla dayanamayarak yanına ilerledi, eşinin yanına diz çökmek üzere hazırlanıyordu ki Farbauti'nin yattığı yerden bir iki adım uzaktaki yazı masasında duran açık defter dikkatini çekti Aesir prensin. Defterin açık renk parşomen sayfasına koyu mürdüm rengi kan sıçramış ve üzerindeki yazının bir kısmını kapatmıştı. Aceleyle yazıldığı anlaşılıyor olsa da mürekkep izleri halen zarifti, tıpkı kraliçenin kendisi gibi.

Defterde büyük harflerle "Mutlu ol" yazıyordu. Bu kadar.

'Mutlu ol'

Kraliçe Farbauti o korkunç kaos ve kıyım atmosferinde bile oğlu için son bir söz bırakmayı başarmıştı.

'Mutlu ol, Loki'm.'

Thor diz çöktü.

Halen için için ağlamakta olan Loki'ye kollarını sardığında Loki başını onun göğsüne gömerek inledi.

"Kimseyi- kimseyi incitecek bir şey yapmadık! Neden, neden... Annemi neden benden aldılar, Thor? Dostlarımı, kardeşlerimi neden benden çaldılar?! Ne yapacağım? Şimdi... şimdi ben ne yapacağım!?"

Chapter 26

Iki prensleri aceleyle diyara geldikten sonra Asgard ordusundaki elit askerlerden oluşan bir ekip de vakit kaybetmeden Jotunheim'a inmişlerdi. Aklı Loki'de olsa da Aesir prens onları çok iyi idare etmiş, cesetlerin kaldırılması ve ortalığın incelenmesi için gruplara bölmüştü. Dışarıda işi bitip de Loki'nin yanına dönmeye hazırlanırken yüksek rütbeli bir asker yanına yaklaşarak başını eğdi.

"Prensim, aramaları bitirdik. Tam olarak 1047 tane ölü Jotun bulduk. Tamamen rastgele öldürülmüş gibiler, ağırlıklı bir yaş ya da cinsiyet yok."

"Anladım." Thor küçük bir sessizliğin ardından çenesini sıvazlayarak cevap verdi. "Kimin yaptığına dair bir şey yakalayabildiniz mi?"

"Malesef hiç bir ipucu yok, tek bildiğimiz saldırının tek bir kişiden ziyade biraz kalabalık bir grup tarafından düzenlenmiş olması. Vücut büyüklükleri değişken ve bazıları iri pençelere sahip."

Thor hiç bir şey söylemeden hızlı adımlarla ondan uzaklaşmaya başlamıştı ki asker de aceleyle arkasından gelerek "Prensim, keşif birliklerinden biri sarayın zindanlarına hapsedilmiş 1046 Jotun bulmuşlar, durumları iyi, fakat neler olduğunu hatırlamıyorlar." diye ekledi.

Thor olduğu yere çakılı kaldı. Kim, neden, bu nasıl bir taktikti? 1047 yi öldür 1046 hayatta kalsın...

"Jotunheim'ın artık Asgard himayesinde olduğunu biliyorlardı. Bunu her kim yaptıysa bize bir şekilde mesaj vermek istemiş. Asgard'ın gazabını hissedecekler! Kim olduklarını derhal bulun!"

"Emredersiniz, prensim." Asker hemen hazırola geçerek başını eğdi. Thor onu bırakıp koridorda Loki'ye doğru ilerlerken aklından bu kadar cesur kimlerin olabileceğini geçiriyordu. Bu kadar cesur, gözü pek ve ahlaksız... Aklına gelen bir avuç iğrenç yaratığın da canlarını babası aldığından aklına kimse gelmiyor ve bu onu sinirlendiriyordu. Bir taraftan kızgın, diğer taraftansa mutluydu Thor. Kızgındı, çünkü kendi himayesi altındaki bir krallığı kurtarmayı başaramamıştı, Asgard'a meydan okuma gafletinde bulunan bu bir avuç ahlak yoksunu serseri, eşinin ailesini öldürmenin bedelini oldukça ağır şekilde ödeyeceklerdi. Öte yandan, Yüce savaşçılara şükürler olsun, kraliçe, Loki'nin burada kalma arzusunu reddettiğinden tüm bu korkunç şeyler olurken sevgili eşi, Thor'un korunaklı kollarında güvende kalmıştı. Eğer Loki de burada olsaydı... o da burada olsaydı... Oh, hayal etmesi bile katlanılmaz geliyordu...

****

Thor Loki'yi bıraktığı avluya çıktığında Jotun kral en son babasının cenazesini koyduğu o cam tabutun önünde ayakta dikiliyordu. Annesini dikkatli bir biçimde taşıyarak tabutun içine yerleştirmişti. Saçlarını özenle düzeltmiş, aralarına Jotunheim'da yaşayabilen tek çiçek türünü takarak güzelliğini doğa ile bütünleştirmişti. Üzerindeki yırtık elbise bile kraliçenin güzelliğine gölge düşürmeyi başaramamıştı, sonuçta o Loki'nin annesiydi, o Jotunheim'ın kraliçesiydi, o, babasının biricik mücehveriydi.

Loki bunları düşündükçe gözyaşlarını tutamıyordu. Küçüklüğünden beri annesinin gözlerinde gerçek bir gülümseme görmemişti. Kraliçe o kızıl gözlerinin ardında bir yerlerde daima derin bir acı taşıyor olurdu, gülümsese bile parıldayan gözlerinin içinde bakanın içini yakacak acı bir ifade olurdu. Loki onu böyle gördükçe annesinin mutsuzluğunun sebeplerini düşünür ve hep kendi küçük, güçsüz bedeninin babasını olduğu kadar annesini de mutsuz ettiği sonucuna vararak gün ışıyana dek sessizce gözyaşı dökerdi. Annesi gelip onun Asgard prensi ile hayatını birleştireceğini söylediğinde de Loki'nin göğsüne oturmuş o güvensizlik ailesinin ondan kurtulmaya çalıştığını

fısıldamıştı usulca. Şimdi Loki tüm o çocukça hisleri yüzünden aptal gibi hissediyordu. Annesi Loki'yi her şeyden çok sevmişti, annesi Loki'yi Kral'a rağmen Kral'a karşı korumuş, onu kanatlarının altında büyütmüştü.

Fakat Loki onu kurtarmakta başarısız olmuştu.

Babası haklıydı.
Loki fazla güçsüzdü. Belki de yaşamayı haketmeyecek kadar güçsüzdü.

Belki de doğduğu o gece soğuktan donarak ölmüş olsa annesi böyle bir kaderle yüz yüze gelmek zorunda kalmayacaktı...

Kim bilir, belki de Loki onu bu kadar sevmese, kraliçe de ona bu denli bağlanmaz ve bu kadar acıya katlanmak zorunda kalmazdı.

"Özür dilerim anne." diye inledi, sımsıkı yumduğu gözlerinden boşalan yaşlar kraliçenin soluk mavi teninde ıslak patikalar oluşturuyordu. "Seni sevdiğim için çok özür dilerim... Benim gibi bir yaratığı sevmek zorunda kaldığın için..."

Tamamlayamadı.

İçinde biriken acı öylesine büyüktü ki canı yanıyor, söylemek ızdırap veriyordu.

Thor tam da bu özel dakikaların üzerine girdi avluya. Uzaktan baktığı eşi annesine eğilmiş bir şeyler söylüyor, muhtemelen veda ediyordu. Loki annesiyle birlikte odada öldürülen diğer kadınları da avluya sürüklemişti. Onların da üstlerini düzeltip, dehşet dolu gözlerini kapatmıştı. Bebekleri kundaklarından çıkarıp dikkatle annelerinin kucaklarına yerleştirmişti.

Eğer her yer keskin bir mürdüm kızılı rengine boyanmamış olsa tüm bunlar Midgard'ın uyuyan güzel masalından fırlamış gibi görünürdü.

Loki Thor'un geldiğini farkettiğinde gözlerini omuzlarındaki kumaşa silerek doğruldu. Siyah saçlı dirseklerinden parmak uçlarına kadar kana bulanmıştı. Asgard yapımı yeşil-beyaz takımı kızıllıklarla lekelenmişti. Tüm bunlar oldukça korkunç olmasına rağmen daha da korkutucu bir şey vardı.

Loki'nin bakışları.

Eşinin bakışlarında buz devlerinin soğukluğunu iliklerine dek hissedebiliyordu Thor, Loki öfkeliydi, Loki çok öfkeliydi ve bu hislerinde sonuna kadar haklıydı.

Acısını öfkeyle örtüyordu.

"Asgard'dan gelen askerler bunları kimin yaptığını araştırıyor." dedi Aesir prens, adım adım ona yaklaşırken. Loki başını yine annesinden yana çevirdi. "Ben bunu kimin yaptığını bilmek istemiyorum, ben tüm bunlar olurken onları korumakla yükümlü olanların neden gelmediğini bilmek istiyorum."

Thor birden duraksayarak dudaklarını ısırdı. Loki çok kritik bir noktayı deşerek çok yüksek bir gerginlik oluşmasına sebep olmuştu ancak haklıydı. Tüm bu katliyamın altında Jotunheim'ı koruma sözü verenlerin de imzası vardı elbette.

"Ben neden..." diye başlayacak oldu Jotun kral, ardından sinirli bir şekilde yeniden arkasını dönerek suskunluğa gömülmeyi yeğledi. "... bunları muhattabıma soracağım."

"Muhattabına mı?" Işte Loki yavaş yavaş kırmızı çizgilere ayak sürümeye başlamıştı. "Loki, ben kim oluyorum?"

"Bu konunun muhattabı sen değilsin." diye diretti Loki, yeşil gözleri yaşlarla parıldamasına rağmen sesi oldukça öfkeliydi.

Thor kalın kaşlarını çattı ancak hayatında ilk kez sözlü bir tartışmayı alttan alma olgunluğunu gösterebildi. Loki çok büyük bir acı çekiyordu ve böyle bir durumdayken Thor sırf kendini haklı çıkarabilmek uğruna onu daha fazla yıpratamazdı. Sakinleştiğinde Loki'yi Loki yapan mantık ve sağduyusunun geri döneceğini biliyordu. Bu nedenle bıçak gibi keskin sözleri kulak ardı etmeye karar verip onu bir nebze rahatlatacak iyi haberi verdi. "Askerler zindanlarda Jotun halkından geri kalanları bulmuşlar. 1046 kişi, hepsi de gayet sağlıklı, burunları bile kanamamış ama hiç bir şey hatırlamıyorlar."

Loki'nin gözleri bu kez sevinç yaşlarıyla dolarken Jotun kralın çenesi titremeye başlamıştı. "Şükürler olsun yüce Ymir." diye inledi, ellerini ağzına kapatarak sırtını döndü. Fakat sevinci kısa sürmüştü, Loki bir anda sanki çarpılmış gibi irkilerek "Burada yaşayamazlar, burada olmaz!" diye haykırdı. "Kral öldü, kraliçe öldü, neredeyse herkes öldü, savunmasızlar, burada yaşayamazlar!" mırıldanmaya başladı.

Thor onu omuzlarından yakalayıp histeri krizi geçiren Jotun kralı kendine çevirdi. "Loki, Loki beni dinle! Loki bir daha asla-"

"YAPMA!" Loki yüksek sesle haykırarak onun sözünü keserken sesi yankılandı uçsuz bucaksız ovalarda. Ardından titrek bir fısıltıya dönüştü nefesi. "Yapma, Thor... Bundan yıllar önce baban da aynı şekilde başlayan bir cümle kurmuştu... Ben aynı şeyi tekrar yaşamak istemiyorum..."

Thor sessizleşirken dudaklarını ısırdı.

Bu çocuğun canını yakan her kimse onu bulup paramparça etmek istiyordu.

"O halde biz de hep birlikte Asgard'a döneriz, onlar da ait oldukları yere, krallarının yanına gelmiş olurlar. Asgard'ın yüksek dağları Jotunlar için ideal yaşam alanı olacaktır."

****

Yalnız başına oturduğu taht odasının kapıları genişçe açıldığında Odin başını kapıya çevirerek gelen kişiyi süzdü. Loki, eşikte durmuş ona bakıyordu. Yüzü her ne kadar ifadesiz olsa da gözlerinde yanan öfkenin parıltılarını net bir şekilde hissedebiliyordu Asgard kralı. Genç Jotundan önce davranarak sıcak bir "Hoşgeldin, Loki." ile başladı. "Seninle hiç dengim gibi, iki kral olarak konuşmadık öyle değil mi, gel."

Loki yavaş adımlarla ona yaklaşırken önce kapıların kapanmasını takip eden tok bir ses duyuldu. Ardından "Buraya kral sıfatıyla gelmedim." diye başladı Loki. "Buraya bir prens sıfatı ile de gelmedim."

Loki'nin öfkesi her kelime ile daha da alevleniyor gibiydi.

"Buraya, duygularıyla oynanmış, kullanılmış ve kenara atılmış küçük bir çocuk olarak geldim."

Odin doğrularak ayağa kalktı. "Ağzın neler konuşuyor Loki, ne dediğinin farkında mısın?"

"Evet sayın kralım, oldukça aydınlık hissediyorum." dedi Loki. "Bundan 9 yıl önce, gelip beni almanız karşılığında Jotunheim'ı koruma sözü vermiştiniz. Görünüşe bakılırsa siz Jotunheim'a zerre kadar ilgi duymuyorsunuz. Tek istediğiniz krallığın başına geçebilecek güçlü bir melez! Zira

ben buradayım, ancak halkımın yarısı dün akşam katledildi!"

Odin derin bir nefes alarak genç Jotun'un ithamını görmezden geldi. "Durumu biliyorum ve çok üzgünüm, oğlum. Bunu yapanı bulup cezalandıracağız." Fakat kral daha sakin hareket etmeye çalışsa da gerginlik yumuşayacak gibi durmuyordu.

"Bulup cezalandırsanız ne olacak ki?!" Loki en sonunda patladı. " Bu annemi geri getirir mi? Bu ölen kardeşlerimin acısını dindirir mi?! Söylesene Odin, CEVAP VER, SÖYLE BANA!"

"Loki-"

"Onları koruyacağını söyleyerek benim hayatımı çaldın sen! Ve, ve ölmelerine göz yumdun-sen, sen onları korumadın, neden?!" Loki krala arkasını dönüp sinirli bir şekilde ellerini saçlarının arasından geçirdi. "Yemin etmiştin, artık acı çekmeyeceklerdi..."

"Loki, bunu yapanı bula-" Daha sözünü bile bitirmemişti ki Loki kendini kaybetti. Sanki delirmiş gibi avazı çıktığı kadar bağırırken hışımla bir kolunu savurarak ona döndü. Elinin maviye döndüğünü farketmemişti.

Duvarların hafif bir buz tabakasıyla kaplanmakta olduğunu da...

Kolunun yarıp geçtiği hava birden buz kristallerine katılaşarak Loki'nin hareketini izledi. Dönüşünü takip eden bir çember yayı oluştu zeminde, ardından öfkeli buz kristalleri fışkırdı yerden, keskin oklar gibi hepsi Odin'e doğrultulmuş devasa buzdan dikitler yarattı Loki, farkında olmadan.

Burnunun ucuna kadar ulaşan bu ölümcül saldırıyla yüz yüze gelmek Odin'e yaşlı kahinin kehanetini anımsattı. Loki onu öldürecekti. Her şey böyle başlayacaktı. Asgard yok olacaktı.

Eli kalbine gitti Aesir kralın. Hafifçe geriye doğru tökezleyip yere yığılana dek Loki soğukluğunu korusa da Odin'in bedeni yere çarparken endişesini bastıramamıştı. Hemen onun yanına çökerken "Muhafızlar!" diye haykırdı. "Yardım edin! Lütfen yardım edin!"

***

Loki yatağında otururken şakaklarını ovalayarak kafasını arkasındaki duvara yasladı. Muhafızlar odaya daldıktan sonra Odin'i alıp derhal üstatların yanına götürmüşlerdi. Muhtemelen Frigga ve Thor da durumu öğrenir öğrenmez derhal kralın yanına gitmişlerdi. Loki sakinleştikten sonra yaptıklarından dolayı suçluluk hissetmeye başlamıştı. Söyledikleri yüzünden Asgard kralı "Odin Uykusu"na dalmıştı, onu da oldukça etkilediği ortadaydı.

Ayrıca...O korkunç buzdan yapı da neydi öyle... İçeri giren muhafızların bile ödünü patlatmıştı. Loki elini kaldırıp avucunun içini süzdü. Enerjinin ellerinden fışkırdığını hissetmişti, ancak öyle bir şey yaratmak aklının ucundan bile geçmemişti, sanki kendi kendine olmuş gibiydi..

Gözlerini kapattı Jotun kral. Düşünecek çok şey vardı, cevaplanacak çok soru vardı.

Şimdilik ailesinin geri kalanı Asgard'a taşınmıştı ve şimdi yeni evlerine yerleştiriliyor olmalıydılar. En azından burada Loki'ye yakın olacaklardı.

Kafasındaki sesler bir süre için susmuş olsa da bunların ne demek olduğunu çözmek zorundaydı...

Lanet bir mide bulantısı yaşıyordu, Loki bunu gerginliğe ve yaşadıklarına bağlıyor olsa da adeta hiç geçmemesi Jotun kralı endişelendiriyordu, belki de üstatların yanına uğramalıydı. Tabii bunu krallarını Odin uykusuna geçmeye zorlamadan önce yapmış olsa daha iyi olurdu. Muhtemelen şu

anda kimse Loki'nin yüzünü görmek istemiyordu.

Sanki Loki onları görmek istermiş gibi.

Thor aklına gelince içi ezildi. Tabiki Thor hariç, onu görmeyi istiyordu hatta şu anda onu görmeye her şeyden çok ihtiyacı vardı. Jotun kral sadece onun kollarına kıvrılıp uyumak istiyordu, kollarına kıvrılıp tüm yaşananları unutmak istiyordu.

"Anne..." diye inledi Loki kollarını bedeninin etrafına dolarken. "Anne... ne yapacağım ben..."

"Ne yapacağım..."

Beyni çalışmaktan yorulunca usulca uykunun kollarına kaydı Loki. Önce sadece karanlık bir boşlukta süzüldü. Ardından Thor'u gördü. Yerde hareketsiz yatıyordu. Boğazına sarılmış iri parmakların varlığını işaret eden koyu renk lekelerle kirlenmişti boynu. Dudakları morarmış, yüzü ise beyazlamıştı, boğulmuştu Thor, biri onu boğarak öldürene dek boğazına sarılmıştı.

"Çok kolay oldu." diye bir ses yankılandı kafasının içinde. "Sözlerime itaat etmezsen alacağın karşılık bu olacak Loki."

"Aileni kaybettin, Thor'u kaybetmeyi de göze alabilir misin?"

Loki bağırmak istese de sesi çıkmamıştı. Thor'un yanına koşmak istedi ancak camdan bir kafese kapatılmıştı. Camı yumrukladı, Thor'un ismini haykırıyor ancak boğuk anlamsız seslerden fazlasını çıkaramıyordu.

Baloncuklar... Hava baloncukları...

Saçları havalanmıştı...

Loki aslında suyun içindeydi. Sanki... Sanki bir akvaryumun içinde hapsolmuş gibiydi. Nefesi kesiliyordu. Yardım istemek için bağırmaya yeltendi. Fakat artık işi bitmiş gibiydi. Gözleri karardı. Ölüme direnmedi Jotun kral, zaten artık hayatta kalmak için bir sebebi kalmamıştı...

Suda hareketsiz şekilde süzülürken alnı cama dayandı, saydam madde sanki tuzdan yapılmışçasına paramparça oldu, Loki dışarı fışkıran su ile birlikte sert zemine çarptı, göğsüne dolan hava sayesinde öksürerek kendine gelmeye çalıştı, acı dolu derin nefesler alırken doğrulmaya çalıştı.

Minik bir beden yanında ayakta duruyordu.

Bu çocuğu tanıyordu Loki, daha önce görmüştü.

İri mavi gözleri olan sarışın bir Jotun çocuk.

Minik melek eğildi ve Loki'nin sırılsıklam olmuş bedenine sarıldı. Küçücük elleri Loki'nin omuzlarına sarılmış, başını onun göğsüne koymuştu. Loki kendinden emin olmayan bir tedirginlikle ona uzandı. İnce, uzun parmaklı elini çocuğun altın rengi saçlarının üzerine koymak üzereydi ki gözleri açıldı.

Uyandı.
Elini karnına koymuştu.
Gece çökmüş, yıldızlar yükselmişti.
Hala yalnızdı.
Üşümüştü.

Chapter 27

Ertesi sabah kuşların cıvıldayışı kadar parlak bir güneşin gülümsediği serin yaz havasına rağmen Loki oldukça moralsiz uyanmıştı. Şimdilerde yaşanan her şeyin üst üste gelmesi oldukça yıpratıcıydı.

Ve şu geçmeyen mide bulantısı...

Jotun kral gerinerek yatakta dönünce eşini bu kez yanında buldu. Her zamanki manzaranın aksine Thor gürültülü bir şekilde uyumuyor, gözlerini sessizce tavana dikmiş, düşünüyor gibi görünüyordu. Loki dirseğinin üzerine doğrulurken onun ismini fısıldayınca Thor bir kaç saniyeliğine gözlerini ona çevirdi.

"G-günaydın.." diye mırıldandı Loki. Onun zayıf sesi de duvarların arasında solup gittikten sonra ikisinin arasında sadece kuş cıvıltılarının bozduğu iğrenç bir sessizlik oldu. Bu sessizlik öyle rahatsız ediciydi ki Loki bir yerden sonra Thor'un bağırıp çağırmasının hatta onu aşağılayıp küfür etmesinin bile daha iyi olacağını düşündü.

Artık sessizliğe dayanamıyordu.

"Baban için çok üzgünüm, bunun olmasını istemedim."

Thor yorgun bir nefes aldıktan sonra yüzünü sıvazladı. "Seni korumaya çalışıyorum Loki, senin için çabalıyorum. Içinde bulunduğun durumun farkında mısın?"

"Ben..." Loki gözlerini kaçırıp mırıldandı. "Yasımı tutmam gerekirken öfkemi kontrol altında tutmayı başaramadım, özür dilerim."

Thor kalçalarının üzerinde doğrulan eşine uzandı. Jotun kralın ince kollarından birine hafifçe dokunduğunda ne kadar soğuk olduğunu hissetti. "Loki, acını anlıyorum ancak hiç yardımcı olmuyorsun."

Loki ince dudaklarını ısırdı, ardından başını eşinden uzağa çevirdi. "Gerçekten, çok özür dilerim."

Içeriye yeniden ölüm sessizliği çökmüşken Loki hafifçe kıpırdadı, onunla birlikte hareket eden çarşafların hışırtısıyla indi yataktan ve odalarına bağlı banyoya geçti, arkasına bakmadan.

Ilık suyun tenini yalayıp geçtiği eforsuz bir duş Jotun'un tüm yıpranmışlıklarına iyi gelmişti. Ancak şu son bir günde yaşadıkları aklına geldikçe bazen delirip delirmediğini sorgulama ihtiyacı duyuyordu. Babasını kaybetmişti, ailesi katledildikten sonra Odin'e fazla sert çıkmış, kralı uykuya yollamıştı, üstadlar bile uyanıp uyanmayacağını kestiremiyorlardı. Şimdi bir de üstüne Thor ona soğuk davranıyordu.

Jotun'un mide asidi tüm yemek borusunu hızla yakarak ağzına ulaşırken Loki kendini güçlükle küvetten dışarı atarak lavaboya yetişmeyi başardı. Boş midesindeki tüm safra ve asiti kustu, gözlerini yakan yaşlar yavaşça yanaklarından süzülürken boğuk sesler çıkarttı. Kasılmalar yavaş yavaş son bulurken nefes nefese dizlerinin üzerine çöktü Loki. Tüm midesi ters dönmüş gibiydi, oldukça rahatsız hissediyordu. Belki de hasta olacaktı.

En son ne zaman hasta olmuştu ki?

Başını soğuk mermere dayarken bir kaç kez öksürdü. Henüz hiç bir şey yemediğinden oldukça bitkin hissediyordu, üstüne üstlük kusmak olmayan enerjisini de alıp götürmüştü. Yeni uyanmış

olmasına rağmen şimdi şu anda tekrar uykuya dalabilirdi.

Gövdesindeki tüyler ürperirken Loki birden bir gariplik olduğunu farketti. Normalde en ufacık seste hemen kapıya gelerek onun durumunu kontrol eden Thor'dan hiç ses çıkmamıştı.

Onu öyle kızdırmıştı ki Aesir prens Loki'yi umursamamıştı, öyle mi? Belki de hakediyordu. Belki de yaptığının cezasını bu şekilde çekmeliydi. Sağlıklı düşünemiyordu.

Titreyen kollarıyla bornozuna uzanarak bedeninin ıslak bölümlerini kurulamaya koyuldu. Ayağa kalkarsa tekrar midesinin bulanacağından korkuyordu ancak burada böylece yatamazdı. Yavaş ve dikkatli bir şekilde doğruldu ve mermer küvetin kenarına oturdu. Bir kaç derin nefesin ardından ayağa kalkmayı başarsa da dizleri hafifçe titriyordu, muhtemelen birden bire kusmak bedenini sarsmıştı.

Loki kapıyı iterek yatak odasına geri dönerken yatağın bomboş olduğunu farketti. Görünüşe bakılırsa durum Loki'nin düşündüğü kadar dramatik ya da karamsar değildi. Birden bire neden bu kadar duygusallaştığını anlayamıyordu. Thor uyanmış, giyinmiş ve gitmişti işte, neden işleri kafasında daha karmaşık şeylere çekiyordu ki?

Yatağa oturup kendini geriye attı. Islak saçları çarşafların üzerine serbestçe dağılırken zümrüt yeşili gözlerini beyaz tavana dikti. Acısı halen çok tazeydi, tüm bunlar muhtemelen onun şokundan kaynaklanıyordu.

***

"Hiçkimse babamın durumunu bilmemeli." Dedi Thor gergin bir şekilde. Duvarlardan tavana kadar altın işlemelerle süslenmiş ana taht salonundaki zafer masasının etrafında oturmuş, odadaki tüm bu zenginlik ve refaha rağmen gergin bir şekilde öne doğru eğilmiş, Asgard ordusundaki diğer kurmayları ve üst düzey askerleriyle konuşuyordu. "Jotunheim'a saldıran aşağılık yaratıklar açıkça Asgard'a mesaj yollamışlardı. Eğer babamın Odin Uykusu durumundan haberdar olurlarsa bu fırsatı asla kaçırmayacaklardır."

"Thor." Fandral da kendinden emin olmayan bir ifadeyle öne doğru eğilirken söylemek üzere olduklarını kafasında tartıyordu. "Oraya saldıranların Asgard'a saldırmak istediklerinden ne kadar eminiz?"

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Thor, çocukluk arkadaşı hiç üzeri kapalı konuşmazdı ve bu durum prensi açıkça rahatsız etmişti.

"Demek istediğim..." Fandral konuşmaya devam etmeden önce yutkunarak kuruyan ağzını ıslatmaya çalıştı. "Ya istedikleri sadece Loki ise? Sonuçta direkt Asgard'a da saldırabilirlerdi öyle değ-"

"Bu kadar yeterli." Thor onun sözünü keserek duymaktan hiç haz etmediği bu cümleyi sindirmeye çalıştı. Evet, evet çok çirkin bir durum olsa da Fandral'ın hakkı vardı. Doğal olarak Aesir prens aklına en yatkın olan açıklamaya inanmayı tercih etmişti ancak saldırganlar Loki'yi istiyor olabilirlerdi ve bu ihtimal hiç de azımsanacak gibi değildi. "Güvenliği arttırmak zorundayız."

"Zaten ordu şimdilik alarm durumunda." diye belirtti generallerden biri. "Herhangibir tehtide karşı tam gücümüzle bekliyoruz, fakat katillerin en azından türünü bilmek bize oldukça fayda sağlayacaktır."

Gözler masada oturan diğer bir Aesir komutana çevrildiğinde adam "Bilgi almak için elimizden geleni yapıyoruz." diye başladı.

"Fakat Jotun halkı tüm bunlar olurken kimi gördüklerine dair bir betimleme yapamıyorlar, hepsi sanki uyuyup kalmış gibi."

Thor masanın üzerindeki ellerini yumruklara yuvarlarken kaşlarını çattı. "Nasılsa çok geçmeden göreceğiz."

Sessizlik savaşçıları esir alırken Thor tekrar konuştu. "Jotunların durumu nedir?"

"Hepsi oldukça iyi." diye yanıtladı az önce cevap veren asker. "Yerleşimlerini tamamladık, eksiklerini giderdik. Hepsi gayet sağlıklı."

"Güzel." Thor parmaklarını düşünceli şekilde birbirlerinin etrafında döndürürken karşı taraftan "Kral Loki nasıl?" sorusu gelince mavi gözlerini ona dikti.

"Yaşadıklarını atlatmaya çalışıyor."

"Bu durumdan en çok o etkilendi." diye devam etti bir başkası. "Yüce savaşçılar yardımcısı olsun, yaşananlar çok zor."

Herkes onayladığını belirten tek heceli sesler çıkarırken Heimdall kendine has derin sesiyle sarışına eğildi.

"Thor, sen nasılsın?"

Thor bu soru karşısında derin bir iç çekerek kollarını göğsünde bağladı. "Bilmiyorum... Gerçekten, aklım çok karışık..."

***

Sarayın en üst katlarından birinde korunaklı bir şekilde bakılıyordu Odin. Üzerinde en yüksek mertebeli üstatların oluşturduğu enerji kalkanı sayesinde tüm hayatsal fonksiyonlarını kontrol etmek mümkündü. Asgard'ın bu ulu kralı kritik bir şok geçirmiş olmasına ragmen tehlike sinyalleri vermiyordu. Yalnızca kralın oldukça derin bir üzüntü içinde olduğu görülebilirdi ki üstatlar bunun Jotunheim katliyamından ötürü kendini suçlamasından süregeldiği kanısına varmışlardı. Bu duruma göre Odin derin bir yas içerisindeydi, bedeninin tepki verip onu biraz toparlayana dek uykuya sokmasının sebebi de buydu.

Fakat krallarının oldukça yaşlı olduğu da düşünülünce üstatlar söylemekten çekindikleri bir karamsarlığa kapılmış ve Odin'in belki de hiç uyanmayacağını kendi aralarında sınırlı bir şekilde dile getirmişlerdi.

Eşi, hayat arkadaşı, en sevgili yoldaşı Frigga tabiki onun bu zor gününde yanındaydı. Enerji kalkanından ötürü kocasının ellerini kavrayamıyor olsa da evlilik yüzükleri vasıtasıyla dingin kalp atışını hissedebiliyor, on binlerce yıldır yanında olan erkeğinin tekrar gözlerini açmasını başucunda bekliyordu.

Arkasında biri olup olmadığını kollayarak odaya giren Loki'yi görünce biraz şaşırdı kraliçe. Loki sessizce kapıyı kapatıp derin bir nefes aldıktan sonra hareketsiz yatan Odin'e dönerken yanında birinin olacağını hiç tahmin etmemişti, dolayısıyla kraliçeyi karşısında görmek onu oldukça şaşırtarak paniklemesine sebep oldu. Genç Jotun gözlerini yere dikerek geriledi, kapıya yaslandı. "B-ben çok özür dilerim, sizin burada olacağınızı düşünmemiştim, affedin kraliçem, derhal çıkıyorum."

Frigga, Odin'in şu anda içinde bulunduğu durumu tetikleyen şeyin Loki'nin agresif çıkışı olduğunu biliyordu. Ancak Loki bir çocuktu öyle değil mi, çocuklar çocukça şeyler yapardı, bazen

karşılarındakini inciteceklerinden bilhaber olsalar da. Kraliçe yüzüne yumuşak bir ifade yerleştirerek, kapıyı açıp kaçmak üzere olan Jotun'u durdurdu. "Hayır, Loki, gitme. Buraya gel lütfen."

Loki gergin bir şekilde yutkunmasının ardından çekingen bir ifadeyle gözlerini kaldırıp Frigga'ya baktı. Asgard kraliçesi bu sözlerinde ne kadar samimiydi ki? Loki'nin yaptığı affedilemez bir suçtu, dolayısıyla Loki bunun arkasından çok şiddetli bir ceza bekliyordu, fakat ne Thor ne de başka biri ona bu yaptığını ödetecek bir girişimde bulunmamışlardı.

"Senin hatan değil, Loki, lütfen buraya gel."

Kraliçenin yeri Loki'de daha farklıydı. Ona güveniyor ve onun sözünü dinliyordu. Bu sebeple içinde bir yerlerde ondan zarar gelmeyeceğini fısıldıyordu kendi kendine. Sonuç olarak kraliçenin sözünü dinleyerek uslu uslu oturdu onun karşısındaki koltuğa. Yaşananlar karşısında gözlerini devamlı yerde tutarak sessizliğe bürünmüş olsa da, kraliçe, Loki'nin de şimdi içinde bulunduğu ruh halini dikkate alıyor, yaşadığı acı ve suçluluk hissinin hem kendisine hem de karnındaki bebeğe zarar vermeden yok edilebilmesi için uğraş veriyordu.

"Onu ziyaret etmeye mi geldin?" diye sordu kraliçe kısa bir sessizliğin ardından.

Loki sadece kafa sallayabildi. Kraliçe onun üzgün yüzüne ve hafifçe kalkmış kaşlarına içi ezilerek bakarken "Loki, senin yaşadıklarını anlıyorum, lütfen bu konuda kendini suçlu hissetme." Diye ekledi.

"Nasıl hissetmem kraliçem?" Loki parıldayan yeşim gözlerini kraliçeye kaldırırken kraliçe onun yaşlarla ıslanan bakışlarını süzdü. "Ona çok kötü şeyler söyledim, ve... ve az kalsın ona saldıracaktım. Kendime hakim olamadım, içim tarifi imkansız bir dürtüyle dolmuştu. Ne dediğimi, ne yaptığımı bilemez haldeydim. Beni duyamayacağını bilsem bile ondan yaptıklarım için af dilemeye gelmiştim."

"Eminim seni anlıyordur." Dedi Frigga. "Ve eminim bu davranışın için seni suçlamıyordur."

Loki kaşlarını kaldırarak kraliçeye emin olmayan bir bakış attı.

"Odin korumak üzere yemin ettiği Jotunları koruyamadı. Onların yitip gitmesine en az senin kadar üzüldü Loki, bu sebeple kendini suçladı ve sonucunda derin bir uykuya daldı. Kimsenin bunun için seni suçladığı yok."

"Peki ya ona hala öfkeli olmam kabul edilebilir mi?" Loki dalgınlaşmıştı, sesi ancak bir fısıltı kadar güçlü olabilirdi. Kraliçe iç çekerek doğruldu. Thor'un saçma sebeplerden ötürü babasına öfkeli olduğu çok fazla zaman olmuştu ancak hiç biri haklılıkta Loki'nin durumuyla yarışamazdı.

Ve açıkça söylemek gerekirse, kraliçe bu durumla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu.

"Eğer dışarıdan biri olsaydım sana sonuna kadar hak verebilirdim Loki ancak lütfen, lütfen Odin'i anlamaya çalış." Diye mırıldandı kraliçe, ürkütmeden, iki tarafı birbirine yaklaştırmaya çalışıyordu.

"Odin'in hayatına girdiğimde ben de senin yaşlarındaydım. Hiç bir zaman Asgard halkının gözündeki Odin gibi ya da o eski, antik parşomenlerde yazıldığı gibi biri olmadı."

Loki şaşkın bir şekilde tekrar kraliçeye bakarken duyduklarını kafasında bir yerlere yerleştirmeye çabalıyordu. Doğru mu duymuştu?

Loki'nin yüzündeki ifadeye karşın hafifçe gülümseyen kraliçe devam etti. "Odin hayatı boyunca bir çok yanlış tercihte bulundu. Bazı yanlışlarının karşılığı çok ağır oldu. Bazı hataları ona tahmin bile

edemeyeceği acılar yaşattı. Ancak, duyguları olan her canlı büyük hatalar yapabilir. Önemli olan hatalarımızdan ders alarak yaşamayı sürdürebilmek. Odin yaşadığımız onca şeyden sonra Thor'u iyi yetiştirebilmek için çok çabaladı, iyi biri olabilmek için çok çabaladı. Bu büyük ve istikrarlı değişim çabasının arkasından böyle bir olay yaşamanın nasıl bir his olduğunu ben tahmin edebiliyorum."

"Tüm bu endişelerinin sebebi Hela mıydı?"

Loki'nin hiç duraksamadan o ismi anmasıyla kraliçe birden beyninden vurulmuşa dönerek "N-nereden biliyorsun?" diye sordu.

"Taht töreni sırasında babamın anılarında Hela'nın Odin ile yaptıkları 'şeyleri' gördüm."

"Peki ona ne olduğunu da gördün mü?" diye sordu kraliçe, sesi hüzünle bezenmişti.

Loki olumsuz anlamda başını sallarken kraliçe fısıldadı önce. "Madem kızımı biliyorsun o halde saklamanın da bir anlamı yok."

Ardından Loki kendisine dikkatle bakarken iç çekerek anlatmaya başladı. "Hela benim günahsız meleğimdi. Odin onu kraliyet kurallarına göre yetiştirmektense daha başından beri kendi savaşçıları gibi yetiştirdi. Hela daha genç kızlık çağına gelmeden başka diyarlardan esir alınan askerlerle yumruk yumruğa dövüşür, onları acımadan katlederdi. Odin'e yaptığının yanlış olduğunu söylemeye çalıştım, ancak beni dinlememekte ısrarcıydı. Sonunda Hela'yı kana susamış bir katile çevirdiğini farkedip onu durdurmaya kalktığında Hela babasına başkaldırdı. Kendine başka katillerden oluşan bir ordu topladığını farkettiğimizde Odin onu..." Kraliçe devam etmeden önce boğazında oturan yumruyu yutkundu. "Onu ve emrindeki herkesi Hel'e mühürledi."

"Ardından prensese ait her şey yokedildi ve onun ismini anmak yasaklandı, öyle mi?" dedi Loki, soru sormaktan çok kendi kendine konuşur gibiydi. Asgard prensesi hakkında hiç bir kaynak olmayışı onu böyle bir sonuca itmişti.

Kraliçe sessizce kafa sallarken "Çok acımasızca." Diye mırıldandı Loki. "Peki Thor'a neden söylemediniz?"

"Eğer anlatsaydık bizden nefret ederdi." Kraliçe'nin sesi boğuklaşmıştı, elleri hafifçe titriyor, nemli bakışları uzaklara dalıp gidiyordu. "Onun da Hela'ya benzemesinden çok korkuyorduk."

"Loki, sana küçük bir sorum var~"

Loki birden kafasının içinde yankılanan bu tanıdık sesten ötürü irkilip taş gibi katılaşırken neyseki kraliçe onu farketmemişti. Jotun kral apar topar kalkarak lavaboya gitmesi gerektiğini söyledi, ardından arkasına bile bakmadan odadan dışarı çıktı.

"İşte geliyor... Son konuşmamızı hatırladın mı Loki? Senden istediğim şeyi? Benimle iş birliği yapacaksın öyle değil mi?"

Loki nefesinin düzelmesini bekledikten sonra "Defol zihnimden!" diye hırladı. Tüm bu olayların ardından bir de bununla uğraşacak gücü kalmamıştı. "Sana asla yardım etmeyeceğim!"

"Oh çok yazık." Dedi kafasındaki alaycı ses. "Yanlış cevap."

Sanki hemen dibinde bir yanardağ patlamışcasına sarsıldı Loki'nin altındaki zemin. Kulakları sağır eden gürültüyü takip eden daha küçük sarsıntıların arasında Loki az önce çıktığı odaya tekrar daldı. Kraliçe korku dolu gözlerle yapışmıştı oturduğu koltuğa. Nutku tutulmuş kadından gözlerini alıp sıkıca kapatılmış perdelere yöneldi genç Jotun. Kalın kumaşı sertçe tutup iki yana çekince

Asgard'ın üzerindeki korkunç oluşumu farketti. Gökyüzünde gece kadar siyah bir daire vardı. Dairenin çevresinde hiç durmadan parıldayan kıvılcımlar bu yapının devasa bir portal olduğunu işaret ediyordu. Portalın diğer ucu uzayın derinlikleriydi, içinden irili ufaklı bir sürü vahşi tür uzaylı Asgard'a iniyor, hiç de barışçıl olmayan çığlıklarla etrafa koşturuyorlardı. Dehşet içinde irileşmiş yeşil gözleri aşağıda olup bitene bakarken Heimdall'ın güven veren tok sesi yankılandı kafasının içinde.

"Beni duyabilen herkese sesleniyorum, saldırı altındayız. Tekrar ediyorum, saldırı altındayız. Kadınlar ve çocuklarımızı güvenli yerlere götürün, Bifrost köprüsünün altındaki kıyıda sizleri bekleyen özel kayıklar var. Onlara gidin, gerekirse güvenlik sağlanana kadar karadan uzaklaşın!

Ve eli kılıç tutan herkes; Asgard'ı koruyun!

ASGARD İÇİN!"

Chapter 28

Kulakları sağır eden bir patlamanın hemen arkasından bulundukları odanın camları sert bir basınçla patlarken Loki geriye doğru savruldu. Yere düşen Jotun'a hemen müdahale eden Frigga onun yüzünü çizip geçen cam kırıklarını silkeleyerek Loki'nin doğrulmasına yardım etti. Yanağından yoğun, koyu kırmızı bir damla usulca süzülürken Loki kraliçenin kollarını kavrayarak kalktı, onu kapıya sürükledi.

"Buradan çıkmalıyız kraliçem, hadi!"

"Olmaz!" Frigga karşı çıktı. "Odin'i bırakmam!"

Loki onu daha sıkı kavrarken "Etrafındaki enerji kalkanını hiç bir şey geçemez kraliçem!" diye açıkladı. "Kral güvende, biz de güvenli bir yere gitmeliyiz!"

Frigga Odin'e kararsız bir bakış atsa da sonunda Loki'yi takip etmekte karar kıldı. Ikili, sarmal şeklinde dönen merdivenlerden inerken iri yarı biri kesti önlerini ne bir Aesir'e ne de bir Jotun'a benziyordu, zaten çıkarttığı seslerden barışçıl düşüncelerinin olmadığı aşikardı. Kraliçe korkarak bir kaç adım gerilese de Loki bir an bile tereddüt etmedi. Kraliçe güvenle uzaklaştıktan sonra bıçaklarından birini kavrayıp ustalıkla savurdu. Canavarın göğsünü boydan boya yarıp geçen bıçak boşa çıktığında yanlarındaki taştan duvar simsiyah kana boyanmıştı. Karşısındakinin afallamasını fırsat bilen Loki ikinci kez savurduğu bıçağı bu kez canavarın boğazına bir kaç kez saplayınca hayvan can çekişmeye bile vakit bulamadan yıkılarak yollarından çekildi.

"Devam etmeliyiz!" Loki bıçağı kıyafetine silip hançeri yerine soktuktan sonra Frigga'ya uzandı. "Hadi!"

****

"Heimdall! Bunlar da ne böyle?!" Toprağı kavuran güçlü yıldırımlar havaya hafif bir elektrik kokusu yayarken Thor Mjolnir'i doğrulttuğu gökyüzünden yağmur gibi yağan düşmanlarına göz gezdirdi.

"Bilemiyorum Thor-" Heimdall devasa kılıcını yerde yatan büyük canavarlardan birinin kalbinden çekip çıkarırken dalga dalga üstlerine gelen diğerlerine baktı. "Sayıları çok fazla."
Thor kendisine fazla yaklaşan canavarın birinin yüzünü Mjolnir ile dağıtırken "Karıncalar gibiler, askerler nerede?!" diye sordu.

"Hepsi çatışıyorlar." Kapı bekçisi Aesir prensle sırt sırta vererek etraflarında çember oluşturan çirkin uzaylılara göz gezdirdi. "Uzun süredir güzel spor yapmamıştık."

"Evet." Thor sırıttı. "Sence hangimiz daha fazlasını devirir?"

"Hemen arkanızda olacağım prensim."

Iki güçlü savaşcı sayıca oldukça dezavantajda oldukları bu kavgaya dalarken biraz ileride Fandral ve Volstagg da saraya yaklaşanları parçalıyorlardı. Sif arkasında orduyla Asgard'ın ara sokaklarına dağılan ve sivillere saldıran canavarları indirmekle meşgullerdi. Heimdall hardal rengi gözlerini Loki'ye çevirdiğinde onu sarayın en üst katından döne döne inen merdiven kulesinde koşturduğunu gördü. Jotun kral Frigga'yı bileğinden tutmuş güvenli bir yere götürmeye çalışıyordu. Herkes güvendeydi. Bu durumu kontrol altına alabilirlerdi. Bu saldırıyı püskürtebilirlerdi. Heimdall tam ağzını açmış, Thor'a bilgi verecekti ki savaşın tüm uğultusunu bastıran derin bir çığlık duyuldu. Asgard'dan herhangibirine ait değil gibiydi. Bekçi başını kaldırıp gökyüzündeki karadeliğe

bakarken büyük, oldukça büyük bir kaç yaratık delikten Asgard'a geçti. Bunlar çok büyüktü, o kadar büyüklerdi ki şu an savaş alanında bulunan en iri canavarlardan bin tanesini bile taşıyabilir gibiydiler. Oldukça büyük balinalara benziyorlardı, uçabilen, çirkin balinalara*.

"Bunlar Leviathan!" diye bağırdı Heimdall, yaratıklar Asgard semalarında dağılırken. "Hiç bu kadar büyüklerini görmemiştim."

"Bir tanesi saraya doğru gidiyor!" Thor çekicini savurdu ancak elektrik pek etki etmemiş gibiydi.

"Loki ve kraliçe halen oradalar!" dedi Heimdall, kaşları çatılmış, kılıcın kınını tutan parmakları gerilmişti.

"Heimdall, burayı ben hallederim, onlara yol göster, kurtar onları oradan!" diye emretti Thor. Hemen ardından sırtına atlayan canavarlardan birini çıplak elle tutup saldırmaya hazırlanan diğerine fırlatarak ikisini birden saf dışı bıraktı. "CABUK!"

***

Loki kraliçeyi de sürükleyerek açık alana çıkmayı başardığında üzerine çullanacakların olacağını biliyordu. Yine de bu kadar fazla olacaklarını düşünmemişti. Varlığını farkeden 8-10 canavar ona doğru koşarken Jotun kral Frigga'yı bıraktı ve iki hançerini de sertçe çekerek onlara odaklandı. Neyseki onlarla çok fazla uğraşmasına gerek kalmadan neredeyse kendisinin iki katı olan bir savaşçının olaya müdahale etmesi sayesinde kurtulmuştu. Sadece boyutlarına bakarak bile onun Heimdall olduğunu farketmişti. Kapı bekçisi canavarları teker teker öldürürken Loki de ona yardım etmek için atılmaya teşebbüs etse de bileğinin etrafına sıkıca sarılan kraliçe onu durdurdu. İşi bittiğinde Heimdall yanlarına gelerek kibar bir şekilde Loki'ye teşekkür etti.

"Kraliçemizi bu korkunç yaratıklardan uzak tuttuğun için teşekkür ederim, Loki. Şimdi beni izlerseniz, sizleri güvenli noktaya götürmem gerekiyor."

Loki üstlerine gelen Leviathan'ı farkettiğinde gergin bir şekilde Heimdall'ın koluna yapıştı.

"O da ne öyle?!"

Heimdall başını hafifçe geri çevirip canavarı tarttıktan sonra kaşlarını çattı. "Hemen gitmemiz gerek."

"Bekle!" Loki birden aklına gelmişçesine olduğu yere çakılı kaldı. "Thor nerede?!"

Kapı bekçisi onu sürüklerken "Olması gereken yerde, merak etmeyin." diye yanıtladı onu.

Sahile ulaşana dek şaşırtıcı şekilde yalnızca tek tük canavarlarla karşılaşmış ve onları kolaylıkla haklamışlardı, sarayın etrafındaki kulelerin arasından geçerek kayıkların olduğu yere geldiklerinde Asgard halkından bir çok kişinin de kayıklarda olduğunu farketti Loki. Sif yanında bir kaç askerle birlikte kayıkların yanında koruma olarak beklerken kraliçe kayıklardan birine bindirildi. Heimdal kraliçeye yardım ettikten sonra aşağıda bekleyen Loki'nin yanına inerek onun iri yeşil gözlerine baktı. Loki sanki bir şey söylemek istermiş gibiydi, fakat ağzını açmaya korkan bir ifadesi vardı.

"Eğer bir şey söylemek istiyorsan şimdi tam zamanı." dedi bekçi.

Bir kaç saniye daha devam eden sessizliğin ardından Heimdall oradan ayrılmak üzere yanından geçerken "Lütfen onu koru..." diye mırıldandı Loki.

"Benim... Benim ondan başka kimsem kalmadı."

Heimdall içten içe alev alev yanan Jotun'a dönerken oldukça yüksek bir patlama sesiyle etraflarında bulunan herkes yere eğildi. Loki de hafifçe çökerken Heimdall dimdik durmuş gülümseyerek gökyüzünde yılanlar gibi kıvrılan şimşeklere bakıyordu.

Thor gelmişti.

Düşen yıldırım canavarları kızartırken etrafa yayılan elektrik kokusu sayesinde Loki doğrularak sesin geldiği yöne baktı.

Yüksek kulelerin çevrelediği avluda kendilerine doğru yürüyen Thor'u gördüğünde heyecanlı bir nefes doldu göğsüne. Kendi salaklığına gülmüştü, Thor'un korunmaya ihtiyacı yoktu ki, o gerçek bir Aesir savaşçıydı, o bir tanrıydı.

Thor'un sıkıca tuttuğu Mjolnir'den yayılan yıldırımlar kollarındaki zırha ve bacaklarına sekiyor, prens tehlikeli bir şekilde enerji ile dolup taşıyordu. Gözleri statik elektrik ile ışıl ışıl parıldıyor, saç tellerinin arasında minik şimşekler dolanıyordu. Evet, o bir tanrıydı. Şimdi, şu an parşomenlerde okuduğu o tanrıyı görebiliyordu.

Hayranlık dolu bakışları sert bir çarpma sesiyle kaybolurken Loki sesin geldiği gökyüzüne çevirdi gözlerini. Leviathan'lardan biri kulelerden birine çarpmış, yüksek taş yapıyı sertçe sarsmıştı. Önce bir kaç büyük moloz çarptı yere. Loki sanki olacakları önceden hissetmiş gibi kolunu Aesir prense uzatarak koşmaya yeltense de, Heimdall hızlı refleksleri sayesinde Loki'yi belinden kavrayarak kucağına aldı. Loki onun ismini haykırırken devasa bir yapı ve ona çarpan Leviathan Thor'un üzerine çakıldı. Yerden bir anda yükselen toz herhangibir şeyi görebilmeyi imkansız kılarken Loki gözlerini kısarak Thor'dan ufacık bile olsa bir iz arıyordu.

Tozdan perde dağılmaya başladığında sadece tek bir şekli seçebildi Loki. Muhtemelen çarpmanın etkisiyle Thor'un elinden fırlamış ve yakınlarda bir yere inivermişti; Mjolnir.
Geride kalan canvarlar da yıkıntıların yakınlarına gelmeye başlamışken genç Jotun, Heimdall'ın tutuşundan kurtularak nefesini tutmuştu. Zaman durmuş gibiydi, kimseden ses çıkmıyor, kimse hareket edemiyordu.

Hadi Thor... diye geçirdi içinden. Hadi, geri çağır onu!

Fakat Thor Mjolnir'i geri çağırmadı.

Canavarlar enkazı eşelemeye başladı.

Ne bekliyorsun Thor, bir şeyler yap!

Havadaki elektriklenme kayboluyordu.

Havadaki elektriklenme kayboluyordu.

Thor...

"OĞLUM!" Kraliçenin acı dolu feryadı sessizliği yırtarken Loki halen korkudan irileşmiş yeşil gözlerini enkaza dikmiş bekliyordu. Ancak, ancak Mjolnir'i asla geri çağırmadı Thor.

Hayır.

Loki ileriye doğru güçsüz bir kaç adım attı önce.

Hayır, ondan başka kimsem yok!

Sanki bir silahın tetiğine dokunmuşçasına fırladı yerinden genç Jotun. Neden veya nasıl olduğunu bilmiyordu, bacakları birden harekete geçmişti, arkasından bağıran Heimdall'ı duysa da artık duramıyordu.

Ne yapacağını bilemeden enkaza doğru koştu, aklında ise tek şey vardı; Kurtar onu...

"Ne yapıyor bu?!" diye söylendi Sif. "Kendini öldürtecek!"

Tamamen içgüdüsel olarak yeşil gözleri yerde duran Mjolnir'e kaydı Loki'nin. Jotun kral hız kesmeden koştu, ona uzandı...

"Oh ulu savaşçılar!" Heimdall kendi kendine inanamıyormuşçasına fısıldarken genç Jotun çekicin gökyüzüne bakan sapını kavrayarak havaya sıçradı. Mjolnir sanki tüyden yapılmışçasına kendisiyle birlikte havalanırken Loki buna şaşıracak fırsatı bile bulamamıştı. Çekici başının üzerinde çevirerek sapını iki eliyle kavradığı gibi olağanca gücüyle yere indirdi. Ağır metal yere çarptığı anda çembersel bir güç dalgası yayıldı etrafa, hemen arkasından dondurucu bir rüzgar sürükleyerek.

Heimdall kraliçeyi korumak için üzerine kapanırken soğuk rüzgarın kayıkların köşelerinde oluşturduğu buzdan okları görebiliyordu, üzerinde oldukları su bile çığlık atarmışçasına, hızla donuyordu. Adeta bir tipi fırtınasına dönen rüzgarın içinde Loki tamamen kaybolmuştu. Sif ellerini yüzüne siper ederek bakmaya çalışsa da tipide tek bir silüet bile görünmüyordu.

Yalnızca saniyeler sürmüştü.

Kulakları sağır eden rüzgarın uğultusu dindiğinde insanlar yavaş yavaş kafalarını kaldırıp etrafa bakınmaya başladılar.

Ne olmuştu...

Heimdall kraliçeyi bırakıp Loki'ye döndüğünde ilk gördüğü manzara karşısında neredeyse küçük dilini yutuyordu. Karşısında devasa bir buz kristali, güneşin altında parıl parıl parlıyordu.

Yerden başlayarak göğe doğru yükselen ana gövde tıpkı bir ağaç gibi dallanarak sağa sola buzdan mızraklar oluşturmuştu. Bu mızraklar etraflarındaki canavarları da delip geçerek sadece Aesir prensi korumakla kalmamış, muazzam bir saldırı görevi de üstlenmişti.

Loki sanki tüm enerjisi emilmiş gibi hissederken gözlerini kırpıştırarak güçlükle araladı uzun siyah kirpiklerini. Nefesinin gözlerinin önünde yoğun bir buhar perdesine dönüştüğünü görebiliyordu. Neredeydi, buraya nasıl gelmişti? Aklının içi bomboş gibiydi. Kızıl bakışlarını aşağıya indirdiğinde azur mavisi kollarının kalın bir buz tabakasının içinde hapsolduğunu farketti. Soğuk havayı derinlemesine ciğerlerine çekti Loki. Kollarını kurtarmaya çalıştı ancak başını bile çevirecek enerjisi yoktu. Titreyen dizleri birbirine çarpıyor, bir buz devi olmasına rağmen üşüyordu genç Jotun. Neden sonra ellerinin buzun ardında bir şeyi sıkıca kavramış olduğunu hissetti Loki, neler olup bittiği hakkında hiç bir fikir yürütemiyordu, tek bildiği midesinin delice bulandığı ve yere düşmek üzere olduğuydu.

Jotun kral sert zemine dizlerinin üzerinde yığılmadan hemen önce, iri, güçlü kolların kendisini yakaladığını hissetti. Güçlükle araladığı gözlerinin arasında Heimdall'ın silüeti buğulu ancak bir o kadar seçilebilir durumdaydı. Sanki ona bir şeyler söylüyordu ancak Loki'nin tek duyduğu anlamsız uğultulardan ibaretti. Tıpkı geldiği gibi yeniden, yavaşça karanlığa sürüklendi..

"Loki! Loki iyi misin?!" Heimdall yeniden kendinden geçen Jotun'u sertçe sarsarken askerler koşarak yanlarından geçip enkaz altındaki Thor'u çıkartmaya koyuldular. Başlarındaki asker olan

Sif ise Loki'nin yanından geçerken Heimdall'ın omzunun üzerinden genç Jotun'un açık mavi rengini almış yüzüne hafif bir bakış attı. Durdu, onu izledi, zayıf kollarını hapseden buzun devasalığına göz gezdirdi ve ardından mırıldandı.

"Mjolnir ona itaat etti öyle mi? Bir Jotun'a. Buna inanmayı istemiyorum."

Heimdall, Loki'nin stabil durumundan emin olduktan sonra Sif'e dönüp bakmaya bile yeltenmedi.

"Gerçekler, inançlara göre şekillenmez, leydim, bu sizi rahatsız ediyor olsa da."

Chapter 29

Loki uzun bir uykudan uyanıyormuş hissiyle gözlerini açtığında tanımadığı bir yataktaydı. Kıyafetleri çıkarılmış, çok daha sade, zümrüt yeşili satenden bir pijama takımına sokulmuştu bedeni. Uyuyor olmasına rağmen oldukça yorgun ve bitkin uyanmıştı Loki, başı ağrıyordu...

Dirseklerinin üzerinde doğrulmaya çalışırken avuç içine adeta saplanma hissi veren ani bir acıyla inleyerek kendini yatağa geri bıraktı. Dermanı kalmamış kollarını kaldırıp avuç içlerine baktığında cildinin soyulduğunu ve kıpkırmızı olduğunu gördü. Kızıllık avuçlarından başlayarak bileklerine doğru elektriği andıran yollar çizmişlerdi. Loki sızlayan eli tekrar yatağa bırakırken Frigga'nın yumuşak sesini duydu. "Günaydın, Loki. Iyi misin?"

Hayır, Loki iyi değildi. Beyninin içi boşalmıştı sanki. Kafa tramvası geçirmiş olmalıydı...

"Ne oldu bana?" diye sordu zayıf bir sesle. "Neredeyim?"

"Oh.." Frigga yanına gelip onun gece gibi siyah saçlarını okşadı. "Üstatlar hatırlayamayabileceğini söylemişlerdi. Benim odamdasın."

Genç Jotun'un kendisine odaklandığından emin olduktan sonra "Sen hepimizin hayatını kurtardın Loki." dedi gülümseyerek. "Sen, Mjolnir'i kaldırdın!"

"Ne-?!" Loki irileşen gözlerle sorarken kraliçe devam etti. "Thor, oğlum, ölüyordu ve sen de ona koştun, kimse buna cesaret edemezken hem de. Ancak bedenin böyle bir güce hazır değildi, ellerinde ileri derece yanıklar ve sinir kopmaları oldu. Fakat üstatlar caresine baktı."

Loki bir kaç saniyeliğine kendi sessizliğiyle başbaşa kalınca hayal meyal hatırlamıştı.

"Thor nerede?" Oldu ilk sorusu. "O iyi mi?"

"Daha hızlı iyileşmesi için onu uyutuyorlar." diye mırıldandı kraliçe. "Sen olmasaydın iyi olamayacaktı."

"Onu görebilir miyim?" diye sordu Loki kalçalarının üzerinde doğrulmaya çabalarken. Bacakları hamur gibi hissettiriyordu, oldukça uyuşmuştu. Ayak parmaklarını oynatmaya çabalasa da sanki felç geçirmiş gibiydi. Frigga onun korkulu gözlerle örtünün altında kalan bacaklarını süzdüğünü görünce "Korkma." dedi. "Sana yüksek dozda sakinleştirici verdiler, bu yüzden uzun bir süre hissizleşeceksin."

Loki nedenini sorarcasına yüzüne baktığında kraliçe kaşlarını indirdi. Heimdall'ın kucağına yığıldıktan sonra oldukça yükselen kalp atışlarının onu öldüreceğinden öyle korkmuşlardı ki onu normale döndürmek için sakinleştirici ile zehirlemek zorunda kalmışlardı. En azından kraliçeye verilen bilgi bu yöndeydi. O anda Loki'ye ne olduğunu kimse bilmiyordu. Mjolnir'i nasıl kaldırdığını, o korkunç, dehşet verici buz gücünü nasıl ortaya çıkarabildiğini kimse anlamamıştı.

Kraliçe iç çekerek yatağın başucuna bırakılmış bir bardak suyu tipik bir anne şevkatiyle Loki'nin dudaklarına götürdü. Loki serin sıvı boğazını rahatlatarak geçip giderken kana kana içti, ardından daha canlı gözlerle bakmaya başladı etrafa. "Kendimi iyi hissediyorum, gerçekten. Çok teşekkür ederim."

***

Loki cama kafasını dayamış tecrit halinde uyutulan sevgilisini hüzünlü gözlerle süzüyordu. Thor

kafasına oldukça sert bir darbe yemiş, kafatasında çatlaklar oluşmuş ve hemen ardından bilinci kapanmıştı. Üstatlar devamlı ilgileniyor olsa da Loki onun bu 'hasta' halini görmeye dayanamıyordu. Durum yalnızca kafasından ibaret de değildi bir kaç omuru kırılmış, kaburgalarından biri ciğerine saplanmıştı. Sol kolu kırık olsa da görece iyileşmiş duruyordu. Loki onun er ya da geç ayağa kalkacağını biliyor olsa da şimdiden 7 gün olduğu gerçeği can sıkıcıydı. 2 gün önce Odin uyanmış, biraz iyi habere ihyitacı olan Asgard halkı yeniden bir nebze neşelenmişti. Loki, Thor ile ilgilenmekten şehirde yaşanan zaiyatı öğrenememişti, yalnızca çok can kaybı yaşanmadığını umuyordu.

Frigga içeri girdiğinde bile bakışları kıpırdamadı siyah saçlının, sanki gözlerini kaçırsa Thor kaybolacakmış gibi hissediyordu. Kraliçenin ellerini omuzlarında hissetti önce, ardından melodik sesi yankılandı kulağında.

Kraliçe hemen ardından Loki'nin karşısındaki koltuğa oturdu ve kafasını dağıtabilmesi adına dikkatini başka şeylere çekmeye çabaladı. Hemen hemen 40 dakika süren bu sade sohbet havası kapıdan giren iki muhafızla birlikte bölünmüştü. Kraliçe ne olduğunu anlamaya çalışırcasına onlara bakarken askerlerden biri ifadesiz bir yüzle kendilerine verilen emiri dile getirdi.

"Kraliçem, kral Odin'den emir aldık. Asgard'ın iyiliği için Loki'yi tecrit etme kararı aldılar, prensi götürmek durumundayız."

"NE?!" Frigga birden parlayarak ayağa kalktı. "Bu da ne demek oluyor?!, bir yanlış anlaşılma olmalı!"

"Kraliçem, yanlış anlaşılma yok." dedi asker, sesi beton kadar katıydı.

Loki'nin korkulu gözlerle kendisine baktığını farkeden kraliçe hemen yanına gidip yanaklarını avuçlarının arasına aldı. "Bunu Odin ile konuşacağım Loki, korkulacak bir şey yok, tamam mı? Tecrit; seni sadece korunaklı bir odaya koyacaklar, tıpkı Thor gibi, senin nerede olduğunu bileceğim, sorun yok, tamam mı??"

Loki olumlu anlamda başını sallarken alnında ter damlacıkları birikmeye başlamıştı bile.

***

Garip, huzursuz bir karanlık. Duyulan tek ses kendi ayakkabılarının etrafında yankılanan tok sesi. Thor bilinmezlik koridoru içinde nereye gittiğini bile bilmeden yürüyordu. Yalnızca içgüdüleri yardımıyla hareket eden prens koridorun sonunda zayıf bir ışık seçince oraya seyirtti aceleyle. Vardığında daha geniş bir odaya çıkmıştı, nereden geldiğini bilemediği bir şekilde odaya loş, sarımsı bir ışık hakimdi. Thor etrafındaki karanlık duvarların ve yığılmış gibi duran nesnelerin yapış yapış, simsiyah, zift gibi bir sıvıyla kaplı olduğunu farkettiğinde birden bire içinde olduğu odanın kapısı sertçe çarparak kapandı.

Oh ulu savaşçılar, burada kapana kısılmıştı.

Ziftimsi sıvı kabarıyor, çirkin baloncuklarla büyüyor ve yayılıyordu. Öyle hızlı tırmanıyordu ki bedenine, Thor beline kadar çıktığını farkedememişti bile. Bir kaç anlamsız çırpınma denemesi de sonuçsuz kalınca Thor bu bataklığa saplanıp öleceğini düşünmeye başladı. Göğsünü geçen sıvı boynuna kadar ulaşmıştı bile. Sarışın son bir umutla boynunu havaya kaldırsa da görüşü kapanmaya başlamıştı.

Tam her şeyin bittiğini düşünmeye başlamıştı ki sanki bir yıldız gibi, oldukça güçlü beyaz bir ışık çarptı gözüne. Işığı hisseden çamursu yaratık da onun bedeninden hızla ayrılarak eşyaların arkasına geri saklandı. Thor ezilen ciğerlerine hava dolabilmesi için derin bir nefes alırken ışığın kaynağını

görmeye çalıştı. Işık Aesir bir çocuk silühetine sahipti, sadece kapıda durmuyor, Thor'a doğru küçük adımlar atarak yaklaşıyordu. Her bir adımıyla yerde oluşan ayak izleri de en az kendisi kadar parlaktı. Bedeninden taşan beyazlık büyüdü, büyüdü, odanın tamamını kapladı.

Thor kendisini kör eden bu beyaz ışığa karşı gözlerini hafifçe kırpıştırarak açarken karşısında artık bir silühet durmuyordu. Artık bembeyaz bir odanın ortasında, küçük bir Jotun'a bakıyordu. Tipik Jotunlardan farklı olan bu minik melek tıpkı kendisi gibi kırçıllı sarı saç rengine sahipti. Gözleri Asgard'da krallık mavisi olarak adlandırılan renkti, tıpkı Odin ve kendisinin olduğu gibi. Çocuk başını hafifçe yana devirmiş kendisine bakarken Thor tek dizinin üzerine çökerek çocuğa biraz daha yaklaştı.

"Sen de kimsin?"

Çocuk hiç bir şey söylemeden ona bakmaya devam etti, ardından çok yakından gelen başka ayak sesleri duyulunca minik başını sesin geldiği yöne doğru çevirerek kollarını kucağa alınmayı beklercesine kaldırdı. Onun yanına kadar gelen diğer gölge çocuğu eğilip kucağına alunca Thor'un gözleri de yukarıya kaydı.

"Burada ne yapıyorsun?" gölge yavaşça net bir görüntüye bürünürken sesi sıcak ve tanıdıktı. Gülümsediği hissedilebiliyordu. Çocuk başını bu yeni bedenin göğsüne koyup gözlerini kapatırken gölgenin gülümsemesi gerçeğe dönüştü, inci gibi dişleri çevreleyen ince dudaklar ortaya çıktı, dümdüz inen burnu ve ona dönmüş gözleriyle Loki karşısında duruyordu. Thor yavaşça tekrar doğrulurken Loki halen gülümseyen gözlerle ona bakmaktaydı. Kucağındaki çocuk ise uykuya dalmaya hazır görünüyordu.

Bu da kim?" diye sordu Thor, fakat içinden bir ses cevabı bildiğini fısıldıyordu.

Gerçek miydi? Bu ne zaman olmuştu ki, tüm bunların anlamı neydi?

"Thor???" Loki'nin gülen gözleri endişeli pırıltılarla bezenmeye başlamıştı. "İyi misin?"

"Ben..." Thor ne olduğunu bile anlayamadan zemin ayağının altından kaydı ve sonsuz bir karanlığın ortasına düşüverdi Aesir prens.

"LOKI!" Ter içinde uyandığında başında inanılmaz bir ağrı vardı Thor'un. Görüşü bulanıktı, sanki aylardır karanlıktaymışcasına ışık rahatsız ediyor gibiydi. Elini başına götürdüğünde yolunda olmayan bir şeylerin olduğunu hissetmişti sanki, parmaklarının ucunda hissettiği küçük bir çukur vardı ve inanılmaz derecede acı veriyordu. Neler olduğunu hatırlamaya çalıştı ancak kafası darmadağındı. Doğrularak etrafını kontrol etti fakat göğsündeki sızı onu önemli derecede engellemişti. Sanki nefes alırken ateş soluyordu. Bacaklarını sarkıttı yataktan. Dengesiz bir şekilde kalktı ancak birden başı dönünce yatağının hemen yanındaki şifonyere tutunmaya çalıştı. Düz ahşap zeminin üzerine bırakılan tepsi ve içindekilere çarptı beceriksiz parmakları, gürültüyle yere devrilen nesnelerin sesi yüzünden önce iki muhafız hemen ardından bir üstat aceleyle içeri daldı. Üç kişi Thor'u tutup yatağa geri yatırmaya çalışırken Thor ısrarla rüyaları yorumlamakta uzman olan üstatlardan birini görmek istediğini söylediğinden bir kaç dakika sonra annesi ve yaşlı üstatlardan biri derhal yanına gelmişti.

Frigga Thor'un uyanışına oldukça sevinmiş, hatta sevincinden gözyaşlarına boğulmuş olsa da Thor annesinin asil yüzünde derin bir keder seziniyordu. Muhtemelen kadıncağızı oldukça endişelendirmiş olmalıydı. Bunun dışında eksik biri olduğunu daha seziniyordu yıldırım tanrısı, Loki neredeydi, neden onu görmeye gelmemişti? Sonra daha akılcı düşündü, Loki'nin onu bu aciz halde görmesini istemediğinde karar kıldı, dikkatini yeniden üstada yöneltip yaklaşık bir saat önce gördüğü rüyayı anlatmaya koyuldu. Rüya bittiğinde yaşlı Aesir düşünceli bir şekilde sakallarını kaşırken Frigga nefesini tutmuş, heyecanla üstadın söyleyeceklerini bekliyordu.

"Thor, doğduğundan beri gördüğün rüyalardan yola çıkarak senin kaderin hakkında varsayımlarda bulunuyorum, artık oğlum gibisin. Gördüğün bu rüya, oğlum, senin boğazına sarılan bir kederi işaret ediyor.

Girdiğin o oda aslında zihnin, ve zihninin derinliklerinde hastalıklı, boğucu bir düşünce var, belki de ortaya çıkacak zamanı kollamakta. Zamanla seni daha da ve daha da çok saracak, artık bir yılan gibi seni boğarak öldürmeye başladığındaysa tüm bu düşüncelerini bu anlattığın çocuk sayesinde defedeceksin. Gördüğün o çocuk, senin evladını tasvir ediyor."

Thor bir süre nefes almayı unutmuşcasına üstadın yüzüne baktı ardından derin bir iç çekerek "Bu çocuğum olacak demek mi yani?" diye sordu.

"Bu açıdan bakarsan evet." Diye yanıtladı onu yaşlı Aesir. "Er ya da geç, bir çocuğun olacak."

Thor'un yüzüne tatlı bir gülümseme yayılırken gözleri annesininkilerle buluştu. "Anne, Loki neden gelmedi?"

Tıpkı bir ok gibi gelip zihnine saplanan bu sorunun ardından Frigga kekeler gibi oldu. "Thor... Baban..."

Annesinin panik dolu bu hali sarışının yüzündeki gülümsemeyi hızla silip atarken Thor yatağında biraz daha doğruldu. "Babam...??" diye tekrarladı tek kaşını sorgularcasına kaldırarak.

***

Thor'un sert ve bir o kadar öfkeli adımları koridorlarda yankılanırken yalnızdı. Yaşananları duyduğu anda yerinden fırlayarak neredeyse iki hafta önce Loki'yi kapattıkları 'hücre'ye koşmuştu. Zindanlardan içeri girdiğinde soğuk ve rutubetli hava yüzünden daha da öfkelenmiş, koridorda statik elektrik yüklenmesine sebep olmuştu. Nihayet Loki'yi tuttukları yere geldiğinde onu gördü. Saçları dağılmıştı, kıyafetleri kirlenmiş, oldukça zayıflamıştı sevdiği. Solgun, yorgun ve kırılmış görünüyordu, oh onu böyle görmenin verdiği acı hiç bir yara ile kıyaslanamazdı.

"Loki!" Ona koştu bir an bile beklemeden. "Loki, bu yanlışa hemen bir son vereceğim!"

Loki etrafı yarım daire şeklinde camla çerçevelenmiş boş bir hücrede duvara yaslanmış duruyordu. Thor'un sesini duyduğunda hafifçe başını kaldırdı, ardından sırtını yasladığı duvardan ayrılıp adım adım yöneldi yıldırım tanrısına, sesi buz gibiydi. "Yanlış mı? Hayır, Thor, ortada yanlış falan yok."

"Bu da ne demek?" Thor kaşlarını çattı genç Jotun'un kendine doğru gelişini takip ederken.

"Yüzüme karşı ne söylersen söyle, sevgili eşim." Camdan duvarla arasında bir adım kala durdu Loki, yumrukları sıkılı ve çenesi kasılıydı. Içinde büyük fırtınalar kopuyor gibiydi.

"Ben, günün sonunda..."

Daha fazla içinde tutamadı genç kral, olağanca gücüyle yumruklarını cama indirdi. Bedeni içinde biriken enerji yüzünden orjinal haline dönüyordu yavaşça. Acı çektiği her halinden belli olan bakışları Jotun kızılına geri dönmüştü. Iri gözlerinden iki büyük damla yuvarlanarak yanaklarının ortasında donuverdi. Yumruklarını indirdiği yerdeki camın üzerinde incecik bir buz tabakası oluştu.

"...ebeveynlerin çocuklarına geceleri anlattıkları masallardaki o canavarım, değil mi?"

Loki'nin yüzündeki ifade bunu söylerken bile nasıl canının yandığını yansıtırken, yumruklarını çekmesiyle buzdan tabaka çatırdayarak döküldü, bedeni eski Aesir formuna döndü.

"Ben bir canavarım. Hapsedilmesi gereken bir canavar." diye mırıldandı Loki, gözlerini yere dikmişti.

Kim bilir neler yaşamıştı, kim bilir zihinsel olarak nasıl işkenceler çekmişti. Thor öfkeden deliye dönüyor olsa da Loki'ye karşı soğukkanlılığını korumaya zorladı kendini.

"Böyle konuşma, Lok-"

"Yapma." diye inledi Loki. "Lütfen, herkes benden böylesine iğrenirken hakkımda endişeleniyormuş gibi yapma."

"Bu- bu doğru değil!" Thor inanamıyormuşçasına haykırdı.

"Üzülme Thor." genç Jotun camın önünden ayrılıp geriye doğru yarım daire çizecek şekilde yürümeye başladı. "Istenmemeye alışkınım ben."

Yildirim tanrisi masmavi gözlerini kaldırıp ne demek istediğini anlamaya çalışırcasına ona diktiğinde, o bakışlarını indirerek acı acı gülümsedi.

"Ben doğduğumda.." avuçlarını yaklaştırarak küçük bir bebeği tutuyormuş gibi yaptı. "O kadar küçük, o kadar narinmişim ki, bana bir şey olacağından korkup derhal bir ayı kürküne sarıp sarmalamışlar bedenimi. Ardından babam gelmiş..."

Loki uzun sayılabilecek bir duraklamanın ardından gözlerini kapatıp başını sallayarak devam etti. "Babam, o kadar küçük olduğumu görünce birden kaderime karar vermiş, beni saran tüm kıyafetlerimi çıkartmış, ardından beni kışın ortasında sarayın merdivenlerine bırakmış." Yeşil gözleri Thor'unkiler ile buluştuklarında nemliydiler.

"Ölmem için."

Loki boğazını temizleyip bir kaç adim daha attiktan sonra "O gece nasıl ölmedim bilmiyorum." diye mırıldandı.

Ardından döndü, derin bir nefes aldı ve elini alnına götürdü. Sanki yolunda olmayan bir şey var gibiydi.

Prensin ikinci kez derin bir nefes almaya çalışması üzerine Thor panikleyerek ellerini cama dayadı. "Loki, LOKI! NELER OLUYOR."

Loki cevap veremedi. Dizlerinin üzerine çökmüş, iri yeşil gözleri dehşetle daha da büyümüştü. Elini boynuna götürdü prens, çaresizce nefes almaya çalışıyordu.

"LOKI!" Thor kırabilirmiş gibi camı yumrukladı. "LOKI, NELER OLUYOR!?"

"Nefesi kesiliyor, olan bu."

Arkasından gelen Heimdall'ın sesini duyunca sertçe ona döndü Asgard prensi. "Neler oluyor?!"

"Az önce cama yumruk attığında ortaya çıkan buz gücü yüzünden. Hücrenin içinde tam potansiyele ulaşmaması için en ufacık güç birikiminde içeri yollanan hava kesiliyor, canavar bilinci kapanana kadar boğuluyor, böylelikle gücünü toparlaması engelleniyor, olan bu."

Thor dehşet içinde can çekişen, parmakları titreyerek nefes alabilmek için sağı solu kavramaya çalışan, göğsü titreyen Loki'den gözlerini alamamıştı. "DURDUR ŞUNU!"

"Yapamam." diye yanıtladı Heimdall. "Odin'in emri."

"ÖLÜYOR!" diye inledi Thor, camı yumruklamaya geri dönmüştü.

"Ölmeyecek, sadece nefessizlikten baygınlık geçirecek." diye düzeltti bekçi.

"KAPIYI AÇ!" Diye haykırdı Thor, Loki'nin gözlerinin önünde acı çekmesi dayanılmaz geliyordu.

Heimdall sessizliğini korurken Loki tamamen yere yığıldı, gözleri başının arkasına kayarken bedeni elektrik şokuna kapılmış gibi sertçe

titredi bir iki kez. Ardından hareketsiz kaldı.

Derinden gelen bir 'fıssss' sesini takiben hücreye yeniden hava dolunca Loki sert bir şekilde derin bir nefes çekti içine. Ardından gözlerini açmadan sırtını prense dönerek bacaklarını karnına çekti. Küçülüp kaybolmak istiyordu sanki.

"Bunu... Kaç kere yaşadı?" Thor'un sesi dehşet verici seviyede sade ve duygulardan arınmıştı.

"Dört." Bekçinin sesi de oldukça tekdüze ve ciddiydi.

"Emrediyorum." Thor ona döndüğünde bakışları birini öldürecekmişçesine irileşmiş ve gözleri kanlanmıştı. "Onu hemen çıkarın ordan."

Heimdall yorgun bir iç çekti. "Prensim, bunu çok isterim ancak kralın emri kesin. Hem bu hücreyi sadece Odin'in yatak odasında, dolabının 3. çekmecesinde duran anahtar açabilir. Ve eğer bir suçlu kaçacak olursa, onu çıkaran kim olursa olsun ağır bir cezaya çarptırılır."

Daha söyledikleri bitmeden Thor uçarcasına babasının odasına doğru yola çıkmıştı bile.

***

Loki uyandığında yerde öylece yatıyordu, başı ve sırtı inanılmaz ağrımıştı. Kalçalarının üzerinde doğrularak bedenini duvara doğru sürükledi ve ona dayanarak sabit durmaya çalıştı, halen gözleri ağırlaşıyordu.

Onun tekrar uykuya dalmasına fırsat vermeyen seslere açtı gözlerini Loki. Kapısı açıldı ve içeriye sert adımlarla birisi girdi. Loki önce muhafızlardan biri sanmıştı, ancak karşısındaki burnundan soluyan eşinden başkası değildi.

"Hemen benimle geliyorsun." dedi Thor, onu bileğinden yakalayıp kaldırmaya niyetlenmişti ancak prens elini ondan kurtarıp tekrar arkasına yaslanınca şaşkınlıkla ona döndü.

"Sana gidiyoruz dedim."

"Ben hiç bir yere gitmiyorum."

"Benimle geleceksin." Thor bu kez onu bileğinden öyle sert kavradı ki Loki'nin bu kolu kurtarması imkansız gibiydi. Yine de denedi genç Jotun. Bir kaç kez çektiği kolunu Thor'dan alamayınca "Bırak!" diye inledi "Kolumu acıtıyorsun, bırak dedim!"

Thor birden dönünce burun buruna geldiler yıldırım tanrısıyla, aralarında bir nefeslik bir uzaklık.

"Benimle evlenirken ettiğin yemini unutma Loki. Aldığım her karara sorgulamadan uyacaksın. Yemin ettin."

Loki irileşen gözleriyle "Seni idam ederler." diye mırıldandı. "Ben buradan dışarı adım atarsam seni idam ederler."

Sırf onun iyiliği için bu denli bir fare deliğinden çıkmama konusunda direten Loki, Thor'un kalbine ılık su gibi gelmiş olsa da Jotun'un da endişelerinden arınmasını sağlamak gerekiyordu.

"O dediğini suçlulara yardım edenlere yaparlar."

"Sence burada canım istiyor diye mi duruyorum?" diye inledi Loki, halen kolunu kurtarmak için çaba gösteriyordu.

"Suçlu olmayan birini hapisten kaçırmak bir suç sayılmaz. Babam rasyonel düşünmeye başlayana kadar seninle ortadan kaybolacağız." Thor, onun solgun, yeşil damarlarla çevrili bembeyaz elini dudaklarına bastırdı hafifçe. "Kimseye bir şey olmayacak, sana yemin ederim."

"Kaybolmak mı?" diye sordu Loki. "Heimdall'a rağmen mi?"

Thor'un dudakları yaramaz bir gülümseme ile kıvrıldı. "O da suç ortaklarımdan biri. Hadi, gidelim artık."

"Bekle!" Loki kendisini çeken güce direnince sarışın duraksayarak sorarcasına onun gözlerine baktı. Buz prensi diğer elinin parmağını şıklatınca yerden kendi boyuna kadar yeşil bir ışık ve duman kümesi doldu hücreye. Duman dağıldığında Loki kollarını arkasında kavuşturmuş bir şekilde yere bakan bir ilüzyon yaratmıştı. "Bu onları biraz oyalar." dedi Jotun prens Thor'a dönerken. "Hadi gidelim."

Thor hayatında ilk kez kendi sarayında saklanmak zorunda kalmıştı. Loki'yi kendi pelerinine sararak gizlemeye çalışsa da gizlenmek konusunda pek becerili olduğu söylenemezdi yıldırım tanrısının. Şans ya, kimseye alarm verdirtmeden saraydan çıkmayı başardıklarında hızla Bifrost'u çağıracak köprüye gittiler. Heimdall ikisini de orada bekliyordu.

"Prenslerim?"

"Heimdall!" Thor Mjolnir'i kapı bekçisine doğrultarak tehtitkar bir sesle hırladı. "Hemen kapıyı aç yoksa seni kızartırım dostum."

Suç ortağım derken bunu mu kastediyordu? Bunu kastetmiş olamazdı. Ancak Loki'nin bu davranışın sebebini çözmesi bir kaç saniyesini aldı. Eğer Heimdall kanıt olarak bu anıyı gösterirse Thor'un onu ölümle tehdit edişi yardımcı olmak üzere olduğu suçtan aklanmasını sağlardı. Pek zeki olmayan eşine göre etkileyici bir plandı. Heimdall zoraki gibi bir tavırla kılıcı yuvaya yerleştirip döndürdüğünde bifrost göz alıcı şekilde ışıldamaya başladı. Thor'un kendisini sürüklemesine izin veren Loki bifrosta ilk tek başına atladığında ne kadar korktuğunu hatırladı birden, ardından Thor'a biraz daha sokuldu.

Bifrost'un rengarenk kozmik köprüsü tamamlanırken "Icarus'u bilir misin Thor?" diye mırıldandı Loki, ardından hafif hüzünlü gözlerini Thor'un yüzüne çevirdi.

"Hmm.." Kısa bir zihin yoklamasının ardından "Midgard efsanesi olan mı? Hani şu güneşe aşık olan adamla ilgili trajedi?" diye sordu Thor. Loki huzursuz sessizliğini korurken birden bir şeyi anlamış gibi başını ona çevirdi yıldırım tanrısı, hafifçe eğilerek onun yanağını kavradı, başparmağı dudağının hemen altını okşarken sesi yumuşak ve sıcak olduğu kadar korumacıydı da.

"Kanatlarının yanmasına asla izin vermem Loki. Anladın mı, asla."

Birbirlerinin gözlerindeki ışıl ışıl yansımalarda kaybolurlarken Thor ona biraz daha yaklaştı, kolları onu kucağına hapsetmek üzere bedeninin etrafına dolanırken sıcak nefesleri birbirlerine karıştı. Loki, yıldırım tanrısının içini elektriklendiren dudaklarına değdiği gibi bifrost tamamlandı ve genç çifti neredeyse ışık hızıyla Midgard'a fırlattı.

***

Güneşli bir sonbahar gününün akşamüstü vaktinde Tony Stark şehirden uzak villasının bahçesindeki gülleri budamak sureti ile peyzajı katletmekteyken duydu bomba patlamasına benzeyen sesi.

Ancak takılmadı. Tatildeydi. Steve ilgileniversindi.

Daha düşüncelerini sıralamayı bitirmemişti ki polarize güneş gözlüklerinin altından bile beynine işkence eden rengarenk bir ışık patladı yüzüne. Yeni ektiği süper kalite çimleri yanarak yerde kocaman bir Asgard amblemi bırakırken tam ortasına tutkuyla öpüşen iki genç prens ışınlanıvermişti.

Elinde bahçe makasıyla bir süre donakaldı Tony. Ardından birbirlerine biraz fazla odaklandıklarından zaman ve mekan algılarını yitiren 'genç'lere hitaben "Ah beni boşverin." dedi, gül çalısını budamaya geri dönmüştü. "Zaten şu aralar sürekli evimin bahşesine sevişen uzaylılar ışınlanıp duruyor."

Loki, Tony'nin sesiyle irkilirken Thor dudaklarını ondan ayırmadan önce genişçe gülümsedi. Ardından her zamanki şirinliğiyle adam-demire döndü ve "Geldiğimizi farkedemedim." dedi gereğinden fazla bir heyecanla.

Tony 'yeter' dermişçesine elini kaldırdıktan sonra "Balayı mı?" diye sordu.

"Hayır." Thor birden orada bulunma sebeplerini hatırlayarak ciddileşiverdi. "Durum çok karışık, adam demir, burada biraz kalmamız gerekiyor."

Stark makası bırakıp kollarını göğsünde kavuştururken gözlerini devirdi. "Tony yeterli demiştim. Ve ne kadar kalmanız gerekiyor?"

"Bilmiyorum." Thor kollarını yana açtı. "Olabildiğince uzun."

"Pekala, size bir yer ayarlayabilirim." dedi Tony bluetooth kulaklığına hafifçe dokundu ve sanal asistanını çağırdı. "Jarvis, Avengers kulesinde 2 kişilik bir odaya ihtiyacımız var, mümkünse ayak altından uzak bir yerde."

"Tabiki, bay Stark." diye yanıtladı Jarvis. "Yataklar ayrı olsun mu?"

Tony göz ucuyla Loki'yi dev bir peluş ayıcık gibi sarıp kucağına hapseden Thor'a bakarken "Hayır." dedi. "Ama büyük bir tane olsun."

"Bu akşam Kaptan Rogers sizi ziyarete gelecek, Doktor Banner ise 7. kattaki laboratuvarında çalışmalarını sürdürüyor, onları 6. ya da 8. kata almamı ister misiniz?"

"Hmmm..." Tony onları bahçede bırakarak evin içine doğru yürüdü. "Eğer onları 8'e alırsak gece birilerinin bizi duyabileceği ihtimali Rogers'ı rahatsız eder. En iyisi 6. kat."

"Oda tahsis edildi."

"Harika." Tony aramayı kapatarak bahçeye, çiftin yanına geri döndü. "Avengers kulesi, 6. katta artık çift kişilik bir odanız var."

Thor sevgilisinden ayrılıp ellerini Tony'nin omuzlarına koydu. "Çok teşekkür ederiz, Midgard'ın cesur savaşçısı Tony."

Stark onu bırakıp evine doğru yürüyen yıldırım tanrısına ekşimiş bir suratla bakarken Loki biraz mahçup bir gülümsemeyle yaklaştı ona. Normal bir dünyalı gibi elini uzattı, ardından tokalaşırken "Teşekkürler Tony." diye mırıldandı yeşil gözleri hafif bir gülümsemede küçülmüştü. Thor ne kadar görgüden uzaksa Loki de bir o kadar kibardı. Bu iradeleri dışında bir araya gelmiş çift aslında birbirlerini çok iyi tamamlıyordu.

"Ah, dert etme." Genişçe güldü Stark "Dr. Banner ile incelememize izin verdiğin teknolojinin yanında bu hiç bir şey."

Ikili Thor'un arkasından eve girdiklerinde Jarvis'in sesi ile karşılandılar. "Hoşgeldiniz." dedi sanal asistan. "Bay Stark, misafirleriniz için yapabileceğim bir şey var mı?"

Tony masasının üzerindeki dosyalara göz süzerken birden irkilip "Ah, evet." dedi. "Şu üstlerindekilerden kurtulalım, cosplay partisinden fırlamış gibiler."

"Internet üzerinden onlara uygun giysiler için sipariş verdim. Başka bir isteğiniz?"

"Teşekkürler Jarvis." dedi Stark, likör dolabından viski çıkartmıştı.

"Içmek isteyen?"

Loki evlendiği geceden kalma anılar uyarınca kibarca bu teklifi reddederken Thor herzamanki gibi istekliydi...

Aradan geçen yaklaşık bir saatin ardından ekspress kargoları villaya ulaşmış, Thor ve Loki başka bir diyara ait o kıyafetlerden tamamen arınmışlardı. Thor'un devasa bedeni insanların içine kolay karışmadığından Jarvis onun için geniş bir hoodie sipariş etmişti. Bakışlardan sıkılırsa kapşonunu kafasına geçirmesi yeterli olurdu. Altında düz kesimli, lacivert bir kot pantolon vardı. Üzerine beyaz, boğazlı ince bir kazak giyiyordu. Saçlarını ensesinde topuz yapmış, kafasına önü uzun siyah bir kasket geçirmişti. Tüm bunları gri hoodie'si tamamlıyordu.

Eşinin bu Midgard kıyafetleri içindeyken bile oldukça muhteşem görünmesi Loki'nin bakışlarını sürekli cezbediyor, Loki, Stark'ın yanında Thor'u süzmekten kendini alamıyordu.
Jarvis onun için daha farklı bir seçim yapmıştı. En az saçları kadar siyah stretch bir kot sipariş etmişti. Kotun üzerine gözleriyle uyum sağlayan dar, koyu yeşil bir tshirt almıştı. Tshirt'ün üzerine de yine aynı renk, ince triko, kolları prensin avuç içlerine gelecek kadar uzun bir yelek... Loki siyah, yeşil ve gri renklerden oluşan ince bir atkıyı da narin boynuna sarmıştı. Şapkası ya da onu gizleyecek başka bir aksesuar yoktu. Yine de Tony ona eşşek kadar camları olan siyah Prada'larından birini ödünç vermişti. Thor onun komik göründüğünü ima edip gülse de içten içe kıskançlığın kendini yiyip bitirdiğini hissedebiliyordu. Loki'nin bu şekilde dışarı çıkmasını istemiyordu. Bedeninin güzelligini bu şekilde sergileyen kıyafetler sinirine dokunmuştu, Loki sadece prens Thor'a aitti. Bu zavallı Midgardlıların onun görüntüsüyle ziyafet çekeceklerini düşünmek bile Thor'un parmaklarını karıncalandırıyordu.

Şey yok muydu?

Büyük bir çuval falan?

***

En sonunda odalarına girdiklerinde Loki yorgun bir şekilde geniş yatağa yığıldı. Thor ise camın önüne geçerek batmakta olan güneşi süzüyordu. Kafasında milyonlarca soru vardı, beyninin her bir santimi alev almış gibiydi.

Asgard'a kim, neden saldırmıştı?

Jotunheim'da yaşanan saldırı ile bağlantıları var mıydı?
Nasıl kendisini direkt komaya sokacak bir darbe almıştı?
Babası neden, birden bire, Loki'ye karşı bu kadar acımasız bir karar vermişti?
Annesi ondan neyi saklıyordu?
Gördüğü rüya ne anlama geliyordu?
Son zamanlarda Loki'nin oldukça huzursuz olmasıyla tüm bunların ilgisi var mıydı?

Derin bir iç çekerek yüzünü ovaladı Aesir prens. Üstelik daha Loki'nin Mjolnir'i kaldırdığından bile haberi yoktu.

Bedenine arkadan sarılan bir çift kol hissettiğinde gülümseyerek arkasını döndü. Loki onun kucağına sokulup başını göğsüne gömerken ikili sadece sessizce ayakta dikildiler...

Belki de nedenlere, nasıllara ihtiyacı yoktu ikisinin de. Belki de kelimeler gereksizdi. Belki de ikisinin de ihtiyacı olan tek şey buydu;

Birbirlerinin kollarında olmanın verdiği huzuru yaşamak...

...

"Ne demek ikisi de kaçtı?!" Odin taht odasında gürlerken Heimdall başını öne eğerek kralının öfkesini kusmasını bekledi. "Loki'nin o zindandan dışarı adım atması durumunda cezayı bizzat kendim verceğim demiştim, öyle değil mi?!"

"Haklısınız majesteleri." Heimdall başıyla onaylarken taht odasının kapıları bir anda ardına kadar açıldı, içeriye oldukça öfkeli bir Frigga girmişti. Kraliçenin yüzü ağlamaktan şişmiş, dudakları ve gözleri kızarmıştı. Hafifçe burnunu çekiyordu fakat çatılı kaşları ve aldığı sık, kesik nefesler onu oldukça tehlikeli gösteriyordu.

"Frigga, seninle bunu tartışmayacağımı söyledim!" diye patladı Odin, Frigga henüz ağzını bile açmadan. "Kehaneti biliyorsun, Ragnarok herkesi öldürsün mü istiyorsun?!"

"Yeter artık!" Frigga neredeyse çığlık attı. "Loki'yi oraya kapattırmanın tek sebebi ihtimallerin seni korkutması mı? Loki ailesi için yas bile tutamadı! Thor'a bir şey olacak korkusuyla günlerce uyuyamadı! O çocuğun seni öldürmeye niyeti falan yok, Odin! Thor'a olanları anlattığımda kendi çocuğumun yüzündeki acıyı iliklerime kadar hissettim ben! Herkese acı çektirmeye hakkın yok senin!"

Kraliçe adeta avazı çıktığı kadar bağırırken Heimdall ifadesiz şekilde başını yere eğmiş bekliyordu. Kral ve kraliçenin arasında olan bu oldukça hararetli tartışmayı dinliyormuş gibi yapmak bile başka bir askerin kellesini uçurmaya yeterdi.

"FRIGGA SEN FAZLA YUMUŞAKSIN!"

"Yüce savaşçıların şad ruhları için, Odin, LOKI AESIR BIR BEBEĞE GEBE!"

Son sözleri salonun kalın duvarları arasında yankılanırken Heimdall bile irileşmiş gözlerini kraliçeye çevirmişti. Odaya çöken ölüm sessizliğini Odin'in mırıldanmaları bozdu. "Gebe mi?... Loki, gebe mi?"

"Sana bunu defalarca anlatmaya çalıştım, hiç birinde dinlemek istemedin. Evet, Loki karnında Thor'un çocuğunu taşıyor, senin torununu, Asgard'ın bir sonraki veliahtını."

"Kararlarını verirken artık bu gerçeği de göz önünde bulundur."

Chapter 30

Loki Avengers kulesinin 6. katındaki odanın camına başını dayamış, New York'ta akıp giden insan kalabalığını izliyordu. İnsanlar bu küçük, korunmasız dünyalarının dışında neler yaşandığından habersiz şekilde akıp giden hayatlarına dalmışlardı. Herkesin bir acelesi vardı, herkes bireyseldi, herkes bencildi bu dünyada. Siyah saçlı gözlerini kapatıp yaşadıklarını düşündü. Diğer gezegenlerde yaşayan halkların acımasızca katledilişlerini... Bu dünyada da böyle bir kıyım olsa insanların neler hissedeceğini bilemiyordu, yine umursamaz mı davranırlardı? hayatlarına devam mı ederlerdi? yoksa ne pahasına olursa olsun intikam mı alırlardı?

"Loki?"

Loki zümrüdi gözlerini kapıdan içeri giren Thor'a çevirdi. Aesir prensin elinde iki adet dolu tabak yüzünde de sevimli bir erkek çocuğu gülümsemesi vardı. Oh, Loki bir çocuğu olsa Thor'a benzemesi için dua ederdi, Thor yakışıklı olduğu kadar sevimli ve bir o kadar sevilesiydi. Eğer minik bir çocuk olsa bir saniye bile durmadan yanaklarını sıkardı.
Thor tabakları masaya koyduktan sonra eşine yürüdü. Camın önünde ayakta dikilen Loki'yi yavaşça kollarının arasına alıp göğsüne hapsederken hafifçe sağa sola sallanmaya başlamıştı. Genç Jotun onun bedenine daha çok sokulurken Thor kocaman ellerinden birini onun saçlarına kaldırdı. Loki onun göğsüne dolan nefeslerindeki huzurda kaybolmak isterken Thor sevgilisinin saçlarına küçük bir öpücük kondurdu.

Sessizlik ne kadar huzurlu olursa olsun, konuşulması gereken çok şey vardı. Thor'un aklını kurcalayan onlarca soru sıraya dizilmiş onu esir almıştı. Bu demirden prangalardan kurtulamazsa bilinmezliğe batacaktı, bilinmez bir karanlığa.

"Loki..." tekrar fısıldadı Aesir prens. Sanki onun ismini anmak bile bunalan ruhuna su serpiyordu. Şimdi onunla yalnız başınayken Valhalla ayaklarının altındaydı, onu kollarına alıp kokusuna gömüldüğünde... Şimdi tek arzusu tüm düşüncelerinden arınıp onu çırılçıplak soymak, tek beden olarak onunla birlikte zevkin doruklarına çıkmak ve tüm bu yaşananlardan uzaklaşmaktı.

Avuçlarının içi yanmaya başladığında Loki'nin tenine değmeyi ne kadar özlediğini farketti Thor. Okşamaları dokunuşlara, dokunuşları kavrayışlara dönüşürken aralarında sessiz bir anlaşma olmuş gibiydi. Loki hüzünlü gözlerini kaldırıp onun yüzüne dikti önce. Sonrasında dudaklarına kaydı bakışları, hafifçe yükseldi parmaklarının üzerinde ve eşinin dudaklarını kendininkilerle mühürledi. Thor ağzını açarak onu kabul ederken elleri yavaşça belini kavramış, üzerindeki Midgard kıyafetinden kurtulmaya çalışıyordu. Aesir'in eli tenine her temas ettiğinde ürperiyordu Loki. Sanki dokunduğu noktalar yüce bir güç tarafından kutsanmışcasına tüm kötü düşüncelerden, tüm kötü enerjiden arınıyordu, genç Jotun'u rahatlatıyordu. Loki birden ona ne kadar muhtaç olduğunun bilinciyle sarsıldı. Thor'a adeta tapıyordu, onun olmadığı bir hayatı hayal edemiyordu.

Ona ihtiyacı vardı.
Ona aşıktı.

Loki kollarını onun boynuna dolayıp Aesir prensi kendine bastırırken Thor gülümsedi, dudakları tatlı tatlı kavga ediyordu. Aradaki bir anlık boşlukta ikisi de nefes nefeseydi, Loki gözlerini aşağıya indirmiş Thor'un belini saran kemerle uğraşırken Thor gözlerini bir an bile onun güzel yüzünden ayırmamıştı. Onun bu kızarmış yanakları ve aceleci, titreyen ellerinin beceriksizce kıyafetleriyle uğraşması Aesir'i oldukça uyarmıştı. Thor eğilip tekrar onun dudaklarını hapsedince Loki'nin boğazından boğuk bir inilti yükseldi. Eşinin dudaklarına uyguladığı baskıdan ötürü bir kaç adım geriledi genç Jotun, sırtı soğuk duvara değdiğinde onun ağırlığı altında ezilmek bile oldukça zevkliydi. Thor bir bacağını onun bacaklarının arasına sokup hafifçe sertleşmiş erkekliğine hınzır

bir şekilde süründü. Tüm bu yaşananlar yüzünden ona uzun süredir elini bile sürememişti, onu delicesine özlemişti Thor, bedeninin her bir santimini özlemişti, kokusunu, teninin sıcaklığını...

Elleri belini saran deri kemerin tokasını çözdü ve pantolonunu aşağıya itti genç prens. Loki'ye olan özlemi iç çamaşırından taşmak istercesine zonklarken Thor kasıklarını Loki'ninkilere bastırarak onun da bunu hissetmesini sağlamak istemişti. Loki eşinin altında çaresizce inlerken bedeninin üst kısmını saran kıyafetlerden alel acele kurtuldu. Çıplak kalan göğsünün üzerinde gezindi Thor'un büyük parmakları, Loki'nin minik, pembe göğüs uçlarını uyararak onu yapacakları için havaya sokmaya çalışıyordu. Bir kaç saniyenin ardından nefes alabilmek için soluk soluğa ayrıldıklarında Loki tir tir titriyordu. Thor'un bu haşin tavrını daha önce hiç görmemiş olmak damarlarına taşıyabileceğinden daha fazla adrenalin pompalamış gibiydi. Thor kendi gövdesini saran kumaşı adeta yırtarcasına çıkardıktan sonra nefes nefese Loki'nin boynuna gömüldü. Dudaklarına eşlik eden sıcak nefesi eşinin beyaz tenini okşayarak aşağılara doğru inerken Loki ellerini onun sırtına koydu. Yıldırım tanrısı onun daracık pantolonunu sertçe aşağıya çekince Loki'nin de iç çamaşırına baskı yapan kabartı ortaya çıktı.

Thor, Loki'yi belinden kavrayıp genç Jotun ile birlikte devasa yatağa devrilirken yemekler masanın üzerinde soğuyordu...

***

"Tony... Tony dur!" Steve ellerini yumruklara yuvarlayarak kendini tutmaya çalışırken bacaklarının arasına yerleşmiş ve halinden oldukça memnun görünen Tony yaptığı 'işi' bırakıp sırıtarak yukarıya, sarışının kızarmış yanaklarına baktı.

"Neyin var Rogers? Liseli bakirler gibi utanıyorsun sanki?" Tony ağzını konuşmaya kullandığından yarım bıraktığı şeyi eliyle tamamlamaya koyulunca Steve'in adeleli bacakları kasıldı. "Dur!" diye inledi Steve gözlerini sımsıkı kapatmışken. "Dur- bir ses duydum!"

"Benim duyduğum tek ses senin arzu dolu sesin." Tony onu kışkırtmaya devam ederken salondan hafif bir kapı çarpma sesi duyuldu, hemen ardından orta boylu bir gölge kapının önünde belirip kolu çevirince Tony şaşkınlıkla sesin geldiği yöne bakakaldı.

"Ah, Bay Stark, Jarvis yine yazılım ödevim için sorun çıkarı- neler oluyor?!"

Elinde notlarıyla odaya giren Peter başını kaldırdığında garip bir manzarayla karşılaşmıştı. Steve Tony'i duvara yapıştırmış, tek kolunu arkaya doğru çekerken boştaki bacağıyla beline bastırarak demir adamı tamamen kitlemişti.

"Uhhh..." yanağı duvara bastırırken konuşmaya çabaladı Tony. "Naber, evlat? Yüzbaşı Rogers da bel fıtığım için yardım ediyordu."

Peter'ın iri kahverengi gözleri yüzü kıpkırmızı olmuş Steve'e kaydıktan sonra tekrar Tony'e odaklandı. Sessizlik o kadar garip ve rahatsız ediciydi ki örümcek çocuk konuşmak zorunda hissetti kendini. "O.. O zaman ben kostüm ablaya sorayım."

"Tabi tabi, sor." Tony başını yukarı aşağı sallarken yanağı halen duvara sürtüyordu. "Rogers, biraz da L4 omuruna baskı yapar mısın, orada inanılmaz bir basınç var da."

"Yüzbaşı neden pantolon giymiyor?" diye sordu Peter kapıdan çıkmadan önce. Ardından cevap gelmesini beklemeden güldü ve tıpkı girdiği gibi geri çıktı kapıdan.

"Çü-çünkü Tony üzerine kahve döktü!" diye seslendi Steve onun arkasından. Ardından Tony'i bırakıp ellerini yüzüne kapatarak az önce alelacele kalktığı koltuğa devrildi.

"Kimse yok demiştin!"

Tony sevimli bir gülümsemeyle onun yanına otururken Steve bacaklarına kadar kızarmıştı.

***

Yorucu, sıcak ve ıslak bir gecenin ardından Thor ve biricik eşi odalarında, yumuşacık yataklarında, birbirlerinin kollarında çırılçıplak yatmış dinleniyor ve bu sessiz huzurun zevkini çıkarıyorlardı. Loki Thor'un kucağına sokulmuş, başını boynuna dayayarak yarılanmış gözlerle gecenin karanlığında minik yıldızlar gibi parıldayan şehir ışıklarını izlerken Thor'un nefesleri siyah saçlarını okşuyordu.

"Thor..." diye fısıldadı Loki, sesi mutlak sessizliği bölen kuş cıvıltıları gibi geliyordu kulağa. "Sana bir şey sormak istiyorum."

Thor kolunu onun altından geçirerek Loki'yi sırtından kavradı, pürüzsüz tenini hafifçe okşarken mırıldandı. "Evet?"

"Evlendiğimiz geceyi hatırlıyor musun Thor? Senin koynuna girebilmek için anneni ve babanı kandırdığımı ima etmiştin..."

Thor boynunu kaldırarak eşinin yüzüne bakmaya çalıştı. "Bu da nerden çıktı şimdi böyle?"

"Sormak istiyorum. Ne değişti, o günkü sen ile bugünkü sen arasında ne fark var?"

Thor kafasını geri atarak bir kaç saniyeliğine tavana baktı. "Ne mi değişti? Çok şey değişti Loki. Sen hayatıma girdiğinden beri çok şey değişti. Seni tanımadan önceki ben ile şimdiki ben tamamen farklı kişilere dönüştü."

"Sorduğum şey bu değil." diye mırıldandı Loki. "Neden, neden değiştin, nasıl değiştin?"

Thor bir anlığına gafil avlanmıştı. Cevabı zihninin içinde arasa da hiç bir yanıt bulamamak onu biraz şaşırtmış gibiydi. "Bilmiyorum." diyebildi kısa bir aradan sonra. "Neden bilmek istiyorsun?"

Bu kez dirseklerinin üzerinde doğrularak gözlerini onun yüzüne diken genç Jotun olmuştu. Loki'nin parıldayan yeşil gözlerine eşlik eden siyah ince kaşları havaya kalkmış, yüzüne oldukça endişeli bir hava vermişti. "Bilmek istiyorum, çünkü bunun cevabı benim için çok şey ifade ediyor. Beni ne kadar sevdiğini, bana ne kadar güvendiğini bilmeliyim."

Thor onun göz pınarlarında biriken yaşları baş parmağıyla silerken eşinin bu duruma bu kadar tepki göstermesine anlam verememişti. "Pekala." derin bir iç çekti yıldırım tanrısı. "Madem bilmek istiyorsun, sana anlatmaya çalışacağım."

Ardından Loki'nin kendisine dikkatle odaklanmış gözlerine bakarak konuşmaya başladı.

"Loki, ben senin kadar kitaplara düşkün değilim, bu sebeple sana olan hislerimi düzgün bir şekilde anlatabilecek kelime dağarcığım olup olmadığından bile emin değilim. Sana olan hislerimin değiştiğinden bahsediyorsun, ancak bunda yanıldığını söylemek isterim. Seninle ilk tanıştığım zamanlarda ortaya koyduğum yapay ve yüzeysel kişilik seni henüz tanımamanın verdiği endişe ve önyargının getirdiği bir sorundu, seni tanımaya başladıkça.." Aesir'in geniş elleri Loki'nin siyah saçlarını hafifçe okşayarak tekrar yanağına indi. "... bağımlın oldum. Senin gibi bir yaratığın varolabileceğinden bile emin değildim, Loki. Benim için oldukça gerçeküstü ve ulaşılamazdın, annemden başka kimse bana bu kadar saf bir sevgi ve bağlılık sunmamıştı. Seninle geçirdiğim günlerin sonunda farkettim ki sen hayatıma girmeden önce benim bir hayatım yoktu Loki. Benim yalnızca bir ünvanım vardı, amacım yoktu. Benim sadece bir adım vardı, hayallerim yoktu. Senin

saflığında kendimi buldum Loki, senin masumiyetinde kendime bir amaç buldum."

Thor daha önce hiç bu kadar derin bir konuşma yapmadığından boğazını temizleyip duvarlardaki binlerce dolar değerinde tablolarda gezdirdi bakışlarını kısa bir süreliğine. Ardından gözlerini sımsıkı kapatarak genişçe gülümsedi. "Bana bu konuşmayı yaptırtabiliyorken sana olan sevgimi sorguladığına inanamıyorum."

Saniyeler geçmişti ki Loki başını onun çıplak göğsüne koyarak derin bir iç çekti. "Özür dilerim Thor." diye fısıldadı. Eşi sesinin titrediğini farketmesin diye kendisini öyle kasmıştı ki boğazı acımaya başlamıştı. "Özür dilerim."

Thor bu özrün son cümlesi için dilendiğini düşünürken Loki'nin özellikle bugün oldukça duygusallaştığını farketmişti. Tabii ki yaşadıkları oldukça zordu. Öncelikle ailesi katledilmiş, ardından saldırıya uğramış ve son olarak günlerce güneş görmeden küçücük bir hücreye hapsedilmişti. Bunlar aklına geldikçe ona olan duyguları daha da kabardı, kollarını onun bedenine sarıp sıkıca kendine bastırdı Thor, ilk tanıştıkları gün ne pahasına olursa olsun onu koruyacağına yemin etmişti ve hayatında hiç bir yemine bundan daha bağlı hissetmemişti.

Oysaki Thor uyuyordu. Thor ağır yaralanmıştı ve günlerce uyutulmuştu. Ayağa zar zor kalkabildiği bu son gün apar topar Midgard'a gelmek ciğerlerindeki ağrıyı azdırmış olsa da Aesir prens şu an olduğundan daha mutlu olamazdı.

Çünkü bilmiyordu.

Kendisi uyurken neler olduğunu bilmiyordu.

Tüm gün sadece kendisi ve koca bir hiçlikle baş başa kalan Loki'nin kulağına fısıldayan o lanetli sesin Loki'yi nasıl delirttiğini bilmiyordu. Onu sürekli elinde kalan tek varlığıyla tehdit ettiğini bilmiyordu Thor. Onu tek seferde ölümcül şekilde yaralayan birinin ikincide gözünü bile kırpmadan öldürebileceğini defalarca göstermişti ona kulağındaki ses. Eğer dediklerine harfiyen uymazsa Thor'u canlı ele geçirdiği taktirde ona yapacağı işkenceleri de göstermekten çekinmemişti. Bu işkence kaseti Loki'nin zihninde günlerce hiç durmadan dönmüş, Thor gelip onu çıkarana dek devam etmişti.

Asgard için o hücrede kalması daha güvenli olacaktı.

Sırf bu yüzden çıkmamak için direnmişti, fakat Thor'un yanında olamamak, ona dokunamamak, üstelik bu kadar zaman sonra... Buna katlanamamıştı.

Yine de tüm bu kırılganlıkları ve duygusallaşmalarına rağmen, aslında Loki de acımasız bir katil olarak yetiştirilmişti. Bir stratejist, suikastçi.

Bu sebeple asla savaşmadan pes etmeyecekti.

Bir planı vardı.

Karşısındaki tehtidi bitirecek bir plan.

Fakat, en iyi ihtimalle bile bu tek yönlü bir yolculuk olacak gibiydi.

Loki tüm gün bunu düşünmüştü. Thor'u tekrar kaybetmek için tüm bunları yaşamamıştı. Asgard'a saldıran düşman kendisinden bir sonsuzluk taşı istiyordu. Odin'in hazine salonunda bulunan küçük, saydam, mavi bir küptü istediği; Tessaract. Loki onu kolaylıkla alabiliyor olsa bile karşısındakinin sadece bununla yetinmeyeceğini biliyordu. Bu sebeple onunla anlaşma yapmıştı... Tessaract'a karşılık Asgard'dan sonsuza dek uzak duracaktı. Thor'u ve gelecek krallığını rahat bırakacaktı.

Ve Loki için bunu sağlamak her şeyden önemli olmuştu.

Thor oldukça cesur bir savaşçıydı. Ancak bir o kadar da aptaldı, tuzaklara çok kolay düşüyor, her şeyden kas gücüyle yırtmaya çalışıyordu.

Loki düşmanını tanıdıkça Thor'un onunla boy ölçüşemeyeceğini farketmişti.

Deli Titan, kendisine böyle diyordu, oldukça zeki ve planlı bir düşmandı. Her hareketini bir satranç masasındaymışçasına planlayarak ilerliyordu. Asgard sarayından herhangibirini Tessaract için etkisi altına almaya çalışsa derhal kılıçların çekileceğini biliyordu. Asgard'a direkt saldırması durumunda kendi ordusundan da oldukça büyük bir kayıp olacağını biliyor, bu sebeple kendisi için bunu yapabilecek birine ulaşmaya çalışıyordu.

Loki bu iş için biçilmiş kaftandı.

Fakat düşünmediği bir şey vardı.

Bu zavallı, kimsesiz Jotun'un kafasında gezen tilkiler onunkilerden daha zekiydi. O daha piyonunu oynatırken Loki şahını korumak için vezirini bile feda etmeyi göze alan planlar kurmuştu bile.

Bu Loki'nin savaşı olacaktı.

Sadece Loki'nin.

Chapter 31

Loki'nin torununu taşıdığını öğrenmesiyle Aesir kralın tutumu hızla değişmiş, oğluyla bizzat telepatik yolla iletişime geçerek Loki'yi Asgard'a geri getirmesini 'rica' etmişti. Babasının bu tavrı karşısında oldukça sevinen Thor, Loki'ye her şeyin yoluna girdiğini heyecanlı bir şekilde anlattıktan sonra eşine sıkıca sarılmış, artık sonsuza dek mutlu olmalarının önünde bir engel kalmadığını fısıldamıştı.

Kendi yaşıtı ve iyi anlaştığı arkadaşı Peter'ı tekrar göremeden Midgard'dan ayrılan Loki bir nebze hüzünlü olsa da evine geri dönüyor olmaktan mutluydu. Thor, geldikleri günün ertesinde Tony ve Steve'e Asgard ve Jotunheim'da yaşananlardan bahsederek Midgardlı savaşçıları potansiyel bir tehlikeye karşı uyarmış, onlar da derhal araştırmaya koyulmuşlardı.
Onlar konuşurken Loki, Avengers gökdeleninin en tepesine çıkarak altındaki kalabalık şehri izledi bir süre...

Midgard'a belki de son kez geliyordu.

Kafasını çevirip içeri baktığında bu diyara ilk gelişinde saldırdığı intikamcıları Thor'u pür dikkat dinlerken görünce gülümsedi siyah saçlı.

En azından gözü arkada kalmayacaktı.

Bifrost'tan yukarıya doğru uçarken Thor'un geniş bedenine sıkıca sarılarak gözlerini yumdu genç Jotun. Yaşananların yoğunluğu yüzünden sevdiği adamla doyasıya sarılamamıştı bile, şimdi, onunla sınırlı zamanının olması ihtimali içini kemiriyordu.

Thanos'u indirme planı işe yarasa bile o portalın öteki ucunda kendisini başka nelerin beklediğini hiç bilmiyordu.

Dudaklarını ısırdı Loki. Isırdı çünkü yardım için haykırmak istiyordu. Thor'a olan biten her şeyi anlatmak, bağırmak, çığlık atıp ağlamak istiyordu.

Fakat histeri krizinin hiç zamanı değildi.

Daha en başından neden bu işte yalnız olması gerektiğini düşündü. Thor'a haber verirse kendisini burnunu sokmaması için korunaklı bir hücreye zincirler ve ardından tüm orduyu toplayıp manasız ve yüksek ihtimalle yenileceği bir savaşa girerdi. Aksi olabilecek hiç bir şey düşünmüyordu. Zaten Aesir'in tarihi savaş ve çatışmalarla doluydu, problemlerini başka yoldan çözmeyi bilmiyor gibiydiler.

Kontrolden çıkması bu kadar muhtemel bir durumda öfkeyle kılıçlarını çekmiş bir ordu işleri daha da karmaşıklaştırırdı. Bu durumu çözüme ulaştırabilmek için yapılacak yalnızca tek bir şey vardı. Bir suikastçinin titizliğiyle hazırlanmış, sessiz bir plan. Kimsenin ruhu bile duymadan ortadan kaldırılması gereken bir tehlike.

Loki bu işte tek başınaydı.
Tek başına olmak zorundaydı.
Tesseract'ı alacak, o portaldan geçecek ve kendisine işkence eden adamı bulacaktı.
Onu bulup başını gövdesinden ayıracaktı.
Ve iyimser bir ihtimalle evine geri dönecekti.
Kaldı ki bu Thor'un kucağına geri dönebileceği anlamına gelmiyordu.
Bu kusursuz planında feda edilecek çok şey vardı...

...

"Loki, iyi misin?"

Kendi odalarının pervazına oturmuş dalgın dalgın Asgard'ın üzerinde parıldayan ayı izliyordu Loki. Thor serin bir duş aldıktan sonra beline sardığı havluyla yanına gelmiş, endişeyle ona odaklanmıştı. Genç Jotun dalgın gözlerini eşine çevirdiğinde gözlerinin yaşlarla yanmaması için kendini zorladı. "İyiyim.. Neden?"

"Solgun ve bir o kadar durgun görünüyorsun."

Kaldı ki Thor kesinlikle bunun için onu suçlayamazdı. Loki'nin bu saraya ilk getirildiği günü hatırladı. Gülüşü nasıl da içten ve sıcaktı, bakanın içini eritecek gözleri, bulaşıcı bir gülümsemesi vardı. Fakat şimdi... Şimdi o halinden eser kalmamıştı. Thor'un ona sunduğu hayat Jotun'un tüm çocuksu mutluluğunu darmadağan etmişti. O resmen günahsız bir ruhu öldürmüştü. Kendisi için bedenini bile değiştirdikleri bu çocuğu belki de ona bu kadar bağlanmadan önce salıverse ne Jotunheim bu denli zarar görecek, ne de Loki bu kadar mutsuz olacaktı.

Evet, kendisiyle birlikteyken mutlu olduğunu defalarca kez dile getirmişti fakat... Ona yaşattıklarının yanında verdiği mutluluğun çok bir anlamı olmadığından neredeyse emindi Thor.

Keşke tüm yaptıklarını geri alabilseydi.

"Sadece biraz yorgunum." Loki zoraki bir gülümsemeyle yalan söyledi.

Keşke tüm bunlar hiç olmasaydı.

Keşke Loki doğduğu gün Farbauti'nin kollarında can verseydi. Keşke büyütülürken çektiği eziyetlere dayanamayıp ölseydi. Keşke Thor için asla layık olamasaydı da ona yapmak üzere olduğu hainliğe hiç mecbur kalmasaydı.

Kaburgaları ciğerlerine baskı yapıyormuş gibi hissetti, nefes almak giderek daha da güçleşiyordu.

Thor da pervaza, onun karşısına oturunca Loki daldığı düşüncelerden kurtuldu.

"Özür dilerim." diye mırıldandı Thor. "Yaşadığın tüm bu acıların sebebi benim, öyle değil mi? Tüm bunlar karşısında... Ne diyeceğimi bilemiyorum... Belki de kaderlerimiz hiç kesişmemeliydi demek istiyorum Loki... Ama..." Thor uzanıp onun ince ve narin elini iki avcunun arasına aldı.

"Ben... bunu diyemeyecek kadar korkağım... Keşke sana benimle tanışmadan önceki özgürlüğün ve mutluluğunu geri verebilsem... Ancak yapamam... Yapamam... Seni öyle çok, öyle bencilce seviyorum ki..."

Thor'un kızaran gözleri ay ışığının varlığında kendilerini gizleyebilseler de Aesir'in çektiği burnu onu ele veriyordu.

"...Seni asla bırakamam... "

İki iri yaş tanesi Loki'nin zümrüt yeşili gözlerinden porselen beyazı yanaklarına yuvarlanırken kızarmış dudakları açıkça titriyordu. Thor'un kendi elini sertçe kavrayan ellerinin üzerine boştaki elini de koyarak ona yaklaştı genç Jotun. Onunla geçireceği belki de bu kadar sınırlı saatler varken neden Thor'un kalbini dağlamasına izin vermişti ki? Derin ve titrek bir nefes çekti ciğerlerine ve ardından tüm evrendeki tek şey Thor'muşçasına sarıldı onun güçlü bedenine. Kendi vücudu tir tir titrerken yüzünü onun boynuna gömerek hıçkırıklara boğuldu. Kendi belini ve sırtını saran kolları hissettiğinde içi daha da yandı. Thor'a ihanet etmek üzereyken yine teselliyi onun kollarında

bulması ve daha da kötüsü, sarışının onu gerçekten, gerçekten seviyor olması demirden bir yumruk olup kalbine oturmuştu adeta. Göğsündeki dengesiz nefesler eşinin de sessizce ağladığını anlatırken Loki yaşlarla dolu gözlerini tekrar gökyüzüne çevirdi, bir elini Thor'un uzun sarı saçlarına koyup başını yavaşça okşarken "Beni bıraksaydın seni asla affetmezdim..." diye inledi. "Thor... Seni seviyorum.. Seni her şeyden herkesten çok seviyorum, hatta kendimden bile."

Thor onu daha da sıkı sararken Loki'nin kaşları eğildi, gözlerini kapatınca yaşlar yine yanaklarından süzülerek Thor'un çıplak omzuna aktı.

"Bir gün benden ölesiye nefret etsen bile..." artık sesi bir fısıltıdan güçlü değildi. "Seni sevmekten asla vazgeçmeyeceğim... Ne olursa olsun..."

"Senden asla nefret etmem." diye inledi Thor, onun da sesi boğuklaşmıştı. "Senden asla vazgeçmem."

Loki ondan ayrılarak Thor'un yanağını kavradı. "Kalbimin seninle attığını bilmeni istiyorum..."

Thor geniş ellerinden birini Loki'nin göğsünün üzerine koyarak gözlerini kapattı. "Seni seviyorum..."

...

Ay batmıştı... Milyonlarca kilometre uzaktaki yıldızların göz kırpan ışıkları dışında Asgard'ı aydınlatan bir kaç meşale dışında hiç bir ışık kaynağı yoktu. Loki tüm gece boyunca gözlerini kırpmamış ve kendini yapmak üzere olduğu şey için zihinsel olarak hazırlamaya çabalamıştı. Bunu duygularından arındırması gerekiyordu. Bunun sonunda Thor'dan ayrı kalacağını biliyordu, ancak ikisinin de hayatta kalma ihtimali kendisi için daha önemliydi. Daha yeni ölümcül yaralar almış bir savaşçıyı düşmanının kollarına iterek hayatta kalmasını beklemek oldukça gerçek dışı ve saçma olurdu.

Artık zamanı geldi diye düşünürken Thor'un kendi bedenini saran ağır kolundan sıyrılarak kalktı yataktan. Üzerindeki saten geceliği çıkarttı, pelerini hariç her zamanki prens kıyafetlerini giyerek aynanın karşısında kendisini süzdü. Ardından annesinin kendisi için yollattığı sandıklardan en özel olanını özenle açtı. Sandığın içerisinde tek başına duran küçük cam şişeyi parmaklarının arasında kavradı, içindeki ardından sıvıyı dikkatlice en sevdiği hançerlerin üzerine dökerek eski bir bez yardımıyla her yerine sıvadı. İşi bittiğinde boş şişeyi tekrar sandığa koyarak kapağını kapattı, hançerlerini de belindeki yerlerine yerleştirdikten sonra dolaptan siyah, oldukça uzun bir cüppe çıkartarak giydi. Başlığı da kafasına geçirdikten sonra artık hazırdı...

Hazırdı, öyle değil mi?

Yavaşça yürüyerek Thor'un yanına geldi siyah saçlı. Eşi her zamanki gibi, uyurken bile oldukça etkileyici görünüyordu.. Loki, o gözlerini açtıktan sonra hiç bir şeyin artık eskisi gibi olamayacağının bilincindeydi..

Yavaşça eğildi onun bilinçsiz güzelliğine. Dudakları birleşmek üzereyken Loki birden kendini durdurdu, hayır bunu yapamazdı... Şimdi yaparsa o kadar ince ince düşündüğü her şeyden vazgeçebilirdi...

"Umarım bir gün beni affedebilirsin..." diye mırıldandı Jotun kral, tutamadığı bir damla gözyaşı simsiyah kirpiklerinden Thor'un yanağına damladı. "Elveda..."

Ardından doğruldu, kararlı adımlarla, asla arkasına bakmadan çıktı odadan, kapıyı sessizce çekerek.

Kendisi gibi suikastçi eğitimden geçen biri için hiç bir nöbetçiye yakalanmadan Odin'in hazine koridoruna inebilmek oldukça rahat olmuştu. Frigga'nın kendisine öğrettiği büyüler sayesinde Heimdall'ın gözünden kendini nasıl sakınacağını da keşfetmişti. Ağır demir kapıların arkasında sonsuz bir yolmuşçasına uzayan koridora girdiğinde içerisi oldukça sessiz, rutubetli ve soğuktu. Burada tavan öyle yüksekti ki Loki zarif ancak çekingen adımlarıyla ilerlerken topuklarından çıkan ses adeta tokmaklanan bir davuldan çıkar gibiydi. Başlangıçta çekimser yaklaşsa da bir süre sonra koridorun sonunda parıl parıl parlayan Tessaract'ı gördüğünde adımlarını hızlandırdı Loki. Işıltılı küpün yanıbaşına gelince durdu, gözleri masmavi ışıklarda kaybolurken düşündü.

Eğer elini uzatırsa kendisi için her şey bitecekti.

Eğer elini uzatmaktan vazgeçerse kendisiyle birlikte geride kalan herkes için her şey bitecekti...

Thor'a ihanet etmek istemiyordu. Ancak onu kaybetme riskine de katlanamıyordu.

Kendi içindeki bu kıyametle çatışırken parmakları istemsiz bir şekilde uzandı parıldayan kübe. Onu ellerinin arasına alıp evirip çevirdi. Neden buradaydı?

Etrafına baktığında çok kanlı savaşlardan toplanmış ganimetleri görebiliyordu Loki. Buradaki her şey dökülen kanların karşılığıydı. Bu oda ölüm doluydu. İçerideki hafif meltemde acı çeken ruhların çığlıkları duyulabilirdi belki. Bu yüzden bu kadar soğuk, bu yüzden bu denli ürkütücüydü...

Insanlar neden devamlı kan akıtma sevdasına tutuşuyordu ki? Şu an buradaydı çünkü Odin bu parlak nesneyi kim bilir hangi galakside kimlerin cesetlerini çiğneyerek koparıp getirmişti.. Şu an buradaydı çünkü başka birisi yine kan dökmek için bu nesneyi istiyordu. Bu güç savaşının sonu gelmeyecekti. Loki de bu savaşta yitip giden binlercesinden biri olacaktı.

Tabi eğer kaderine boyun eğerse.
Parmaklarının arasında sertçe sıktı Tessaract'ı.
"Bende." diye mırıldandı Thanos'a sinyal verircesine.
Ardından gözlerini kapattı. Sonsuz karanlıkta bir kaç saniyeliğine kendiyle baş başa kalmıştı.

Bir...
İki...
Üç...

Yeryüzü deprem olmuşçasına sarsıldığında bu sallantının Asgard'daki herkesi uyandıracağından neredeyse emindi Loki. Yerin yüzlerce metre altında olsa da Asgard semalarında uçarak çığlık atmaya başlayan yaratıkları ta buradan duyabiliyordu. Evet, sarsıntı olmasa da seslere kesinlikte ayaklanacaklardı. Birinin alarm çanlarını çalması uzun sürmezdi.

Loki Tessaract'ı cübbesinin içindeki bir cebe koydu ve çıkışa yöneldi. Artık en zor kısma gelmişti. Demirden kapıları iterek açarken dudakları titriyordu.

...

"HEIMDALL NELER OLUYOR?!"

Prensi ile sarayın avlusunda buluşan Heimdall da kılıcını kaptığı gibi dışarıya çıkmıştı. Thor, Mjolnir'i tepelerinde uçan yaratıklara doğru tetikte tutarken kapı bekçisi gözlemlerini aktarmaya koyuldu.

"Prensim, Bifrost köprüsünün hemen arkasında, oldukça büyük bir portal açılmış. Tıpkı bir önceki gibi, içinden çıkan saldırganlar hemen hemen aynı tipteler."

"Bir önceki saldırıda alamadıklarını şimdi almayı deneyecekler öyleyse." Sarışın çekicini öfkeyle savurunca başının üzerinde süzülen yaratıklardan birine yıldırım düştü.

"Heimdall, Loki'yi bulamadım, nerede olduğunu görebiliyor musun?"

Heimdall hardal rengi gözlerini kısarak odaklanmaya çalıştı ancak Loki'den hiç bir iz yoktu. Sadece içgüsel olarak bazı şeyler hissetmişti, ancak onu göremiyordu."

"Sarayda olduğunu hissediyorum, ancak onu göremiyorum... Sanki üzerinde bir kalkan varmış gibi."

Thor bu açıklamayı beklemiyor olsa da sevgilisinin sarayın içinde güvende olduğunu bilmek ona şimdilik yeterli gelmişti. "Pekala. O halde önceliğimiz şunları saraya yaklaştırmamak olacak."

****

"Frigga." Odin sevgili karısını kolundan kavrayarak sarayın arka kapılarından birine doğru sürüklüyordu. "Biz buraya saldırma cüretini gösterenlere haddini bildirirken senin güvende olduğunu bilmek bana daha çok güç verecektir. Kapıda seni bekleyen bir kaç asker ve bir araba var. Burası yatışana dek eski saraya gideceksiniz."

"Nasıl uygun görürseniz, Odin." Frigga inatçı kişiliğine rağmen kralını zorda bırakmayacak kadar ağır başlıydı. Onun emrine boyun eğerek Odin'in kendisini yönlendirdiği koridora çıktı. Eşi geride kalırken kendisi adımlarını hızlandırmıştı ki birden duraksadı kraliçe. Dönüp binlerce yıllık kocasına baktı. Ardından ona geri dönerek boynuna sarıldı.

İçten, tamamen içgüdüsel bir sarılma.. Odin hiç bir savaşa giderken ona böylesine sarılma arzusu hissetmemişti Frigga. Bu hareketi Odin'i de şaşırtırken, kraliçe onun yanaklarını avuçlarının arasına aldı ve "Dikkatli ol..." diye fısıldadı sanki bir şeyler olacağını hissetmişçesine. "Seni seviyorum."

Odin bunca yıldır sevdiği kadının gözlerine uzun uzadıya baktı, ardından onun hiç istememesine rağmen gidişini izledi. Frigga gözden kaybolduğunda kendisi de döndü, odasına gidip savaş için hazırlanmalıydı. İlk saldırdıklarında uyuyor oluşu neredeyse oğlunun canına mal olacaktı, ikinci bir yenilgiyi asla göz önünde bulunduramazdı.

Loş ışıklı koridorlarda yürüyüp kraliyet odasına giderken etrafta hiç bir muhafız ya da asker yoktu, şu an hepsi canla başla Asgard'ı savunuyor olmalıydı. Odin bu askeri sistemden her zaman gurur duymuştu zaten.

Arkasından bir gölgenin geçtiğini hisseden Aesir kralın adımları yavaşladı ve bir kaç saniye sonra tamamen durdu. Biri onun peşinden gelecek kadar ahmaktı, öyle mi?

***

"Thor... Neden saldırmıyorlar?"

Fandral, diğerleri gibi prenslerinin yanında kılıcını düşmana doğrultmuş beklerken karşı taraf sadece kendi içinde oldukça hareketli görünüyor ancak asla saldırmıyor, sadece taciz edecek kadar yaklaşıp kaçıyordu.

Thor gözlerini kısarak karşı tarafa odaklandı. Amaçları neydi... Neyi hedefliyorlardı... Neden saldırmıyorlardı?!

O şiddetli bir şekilde bunları aklından geçirirken Heimdall'ın heybetli kılıcının birden yere çarpmasıyla çıkan o metalik ses geri getirdi onu kendine. Aesir prens gözlerini kapı bekçisine

çevirdiğinde onun yüzündeki korku ve dehşeti iliklerine dek hissetmişti.

Heimdall irileşmiş gözlerle "THOR, BU BIR ŞAŞIRTMACA!" diye bağırdı. "BABAN!"

***

Arkasındaki her kim olursa olsun Odin onun canına okumak için arkasını döndüğünde Loki'yi görmeyi beklemiyordu. Onun masum, tanıdık yüzünü görünce düşürdü gardını, kendisine bakan yemyeşil gözlerinden devamlı akan yaşlar dikkatini dağıtmıştı. Tam ona neler olduğunu sormak üzereyken karın boşluğunda hafif bir yanma hissetti. Başını eğip hafif bir acıya dönüşen yanmaya baktığında Loki'nin bembeyaz parmaklarının sıkıca kavradığı bir hançer gördü. Obsidiyen sapı etraftaki meşalelerin ışıklarını yansıtıyor, oldukça güzel bir görüntü oluşturuyordu. Odin'in parlak kırmızı kanı hançerin saplandığı yerden Loki'nin bembeyaz tenine doğru akarken Loki titreyen ellerle bıraktı bıçağı. Odin zorlu bir kaç nefes aldıktan sonra dizlerinin üzerine çöktü.

"Neden..." diye mırıldandı bir cevap ararcasına.

Loki ellerini ağzına kapatmış, hıçkırıklarını içinde boğmaya çabalıyordu.

"Özür dilerim... Özür dilerim!"

Kral yana doğru düşünce genç Jotun hemen onun yanına çöktü. Odin'in nefesleri hırıltılara dönmek üzereydi. "Neden.." diye tekrarladı güçsüz bir sesle.

"Thor'u korumak zorundaydım." diye inledi Loki. "Peşimden gelmesini engellemek zorundaydım. Affedin beni..."

"Oh... Anladım..." Odin sırtüstü dönerken ağzından da hafifçe kan gelmeye başlamıştı.

"Ağlama Loki... Ağlama çünkü... ben... ölümü en çok senin ellerinden hakettim.... oğlum..." diye fısıldadı gücü kaldığınca. "Ancak yine de... böyle bir ölümü haketmiyorum... Senin tüm öfkeni üzerime kusup can çekişen bedenime tükürmen bile yaptıklarımı ödemeye yetmez... Gel gör ki... Şu haline bak... Ben son nefeslerimi verirken yanımda durmuş benim için ağlıyorsun... Ve... Acı hissetmemem için bıçağa sinir sistemini felç edici bir zehir sürmen... Bu kadar güzel bir ölümü haketmedim..."

Loki titreyerek onu izlerken Odin olağanca gücüyle devam etti.

"Fakat Thor bunu anlamaz... Bunu anlayamaz... Kaçman gerek Loki... Kaç, kaçmalısın... Torunlarımı... iyi yetişti-"

Cümlesi yarım kalırken gözleri aralık kalmıştı Aesir kralın... Tıpkı bir heykel gibi, donuklaşmış, bedeni sertleşmişti. Loki'nin hançere sürdüğü zehir etkisini oldukça hızlı göstermiş, Odin'i saniyeler içinde, acı çekmeden öldürmüştü. Fakat Loki yine de onun başından ayrılamadı.

Sanki o anda kilitli kalmıştı.

...

"Dikkatli olun kraliçem." Frigga kendisi için hazırlanan arabaya adım atmak üzereyken birden bire durdu. Korkuyla açılan gözleri genişçe açtığı avucuna kaydı, parmağındaki gümüş rengi yüzüğe odaklandı. Yüzük... Yüzük ona artık alışkın olduğu titreşimleri iletmiyordu.

Odin... Oh, Odin!

Kraliçenin tutunduğu metal barı birden bırakarak saraya doğru koşmaya başlaması üzerine muhafızlar da aceleyle peşine takıldılar. Sarayın girişinde yakaladıkları kraliçeyi bu tehlikeli ortamdan çıkartmak üzere emir alan askerler onu incitmeden götürmeye çalışırken Frigga acı dolu bir feryatla inletti sarayın koridorlarını, "ODIN!"

Thor annesinin çığlığını işittiğinde saraydan içeriye yeni adım atmıştı. Kulaklarında yankılanan bu korkunç ses onu harekete geçirirken yıldırım tanrısı taht odasına doğru son sürat koşmaya başlamıştı bile.

Loki Frigga'yı duysa da sanki felce uğramışcasına kalakalmıştı Odin'in cesedinin başında.

Onu öldürmüştü.

Onu zehirli bir hançerle öldürmüştü.

Hayatının her dakikasında ölümü duymuş, binlercesine tanık olmuş, onbinlercesini izlemişti Loki. Ancak hiç birine kendisi sebebiyet vermemişti. Hiç kimsenin canını kendi elleriyle almamıştı.

Artık kıpırdaması gerekiyordu. Artık kaçması gerekiyordu.

Büyük salona giden koridorda yerde yatan bir beden ve o bedenin başına eğilmiş siyah cüppeli birini gördü Thor koşarken.

Bu olmadan yetişebileceğini ummuştu, ancak çok geç kalmıştı. Çok, çok geç kalmıştı.

Prens öfkeli bir feryatla içindeki tüm nefret ve hüznü dışa vururken Loki sertçe irkildi.

Hayır.. Oh hayır.. Thor gelmeden kaçması gerekiyordu!

Eşinin ölüm kusan sesi onun yerden hızla fırlayıp tıpkı bir aslandan kaçan antilop gibi koşmaya başlamasını tetiklemişti. Cübbesinin etekleri onun can havliyle koşmasından adeta bir bayrak gibi dalgalanıyordu.

Ancak, Thor onun peşini bırakmadı.

Babasının yanına koşan yıldırım tanrısı onun cansız yatan bedenini gördüğünde öfkeyle doğruldu. Mjolnir'i hedefe doğrultarak ikinci kez düşünmeden tüm gücünü çekice aktardı.
Loki saniyenin onda biri kadarlık bir sürede vücudundaki tüm tüylerin diken diken olduğunu hissetti. Sonra her yer kör edici bir beyazlıkla kaplandı. Hayatında duyduğu en korkunç ses onu tıpkı bir canavar gibi takip edip yuttu. Loki'nin ayakları yerden kesildi, zarif bedeni savrularak duvara çarptı.

Hemen yanındaki sutuna yıldırım isabet etmişti.

Ortaya çıkan toz bulutu ve üzerine yağan molozların etkisiyle sersemleyen Loki yine de ayağa kalkmayı başardı. Her yeri çift görüyor, kulaklarında tiz ve devamlı bir sesten başka hiç bir şey duyamıyordu.

Çıkışa doğru tökezlerken arkasından bağıran eşinin sesini hafifçe ayırt edebilecek hale gelmişti.

"Seni öldüreceğim!" diye gürlüyordu Thor. "Saatlerce hayal edemeyeceğin işkencelerle ölmek için yalvaracaksın!"

Thor ikinci bir yıldırım savururken Loki onu savuşturabilmek için buzdan bir bariyer yarattı. Kalkanına isabet eden yıldırım ince buzu tıpkı bir cam gibi paramparça edecek şekilde patlatırken

Loki kendini toplamayı başarmış, bifrostun sonunda açılmış portala doğru koşmaya başlamıştı.

"KAÇAMAZSIN!"

Thor da hızla peşinden koşarken Loki arayı açmaya başladığını hissediyordu. Thor'a karşı hafif bir beden avantajı vardı ve ...

Bir anda Thor'un nefesini ensesinde hissetti genç Jotun, fakat dönüp bakacak kadar cesur değildi.

Thor bifrost'un başında ayağını yere vurarak durdu ve üçüncü bir yıldırım fırlattı ona doğru. Loki tam ayağının altına isabet ederek köprüde ciddi bir hasar yaratan saldırıdan kaçmayı kelimenin tam anlamıyla 'son anda' havaya zıplayarak başarmıştı.

Thor onun yükselen bedenine öfkeyle baktı.

Babasını öldüren saldırgan, elinden öylece kaçacak mıydı yani?

"Yapma, yapma!" diye inledi Loki kendi kendine, yere indiği anda. "Lütfen bırak peşimi!"

Asla.

Asla kaçamayacaktı.

Thor bir kez daha saldırdığında Loki arkasında kalan havayı soğutarak yıldırımın yön değiştirmesini sağlamış, ancak kontrolden çıkan yoğun enerji bifrost'u ayakta tutan kolonlardan birine çarparak onu darmadağan etmişti.

Altındaki zemin titremeye ve köprüden korkunç sesler çıkmaya başladığında Loki karşısındaki ufuk çizgisinin yamulmaya başladığını farketti.

Bifrost çökmeye başlamıştı.

Her şey bitmeden portala ulaşmak zorundaydı.

Thor yıldırımlarını savuşturmanın bir yolunu bulan bu haini kendi çıplak elleriyle yakalamak üzere koşmaya başladığında Loki sona ulaşmak üzereydi.

Son ana kadar adeta nefes almadan koşan Loki, Bifrost'un sonuna geldiğinde altındaki devasa portalı gördü.

Ve asla yapmaması gereken bir şey yaptı.

Duraksadı.

Bir nefes... Yalnızca bir nefeslik bir duraksamaydı.

"YAKALADIM!"

Thor'un sesini duyar duymaz Loki kendini boşluğa bırakmak istedi fakat Thor onu cübbenin kapuşonundan sıkıca yakalamıştı.

"ŞIMDI NE YAPACAKSIN?!"

Loki iri yaşlar boşalan gözlerini karşıya dikti.

Altındaki portal uzay rüzgarlarını da birlikte getirdiğinden saçları gökyüzüne doğru uçuşuyordu.

Uçsuz bucaksız denizin gökyüzüyle birleştiği noktada güneşin huzurlu tacını görebiliyordu Loki.

Nasıl da eşsiz bir manzaraydı Asgard'da gündoğumu...

Ve ardından hemen arkasındaki bedeni düşündü...

Belki de ensesine yapışan bu öfkeli eller onu hayata bağlayan tek şeydi. Ancak artık geri dönüş yoktu. Odin'in canını almıştı, Asgard'da büyük bir kaos çıkmasına sebep olmuştu. Bu işi tamamlamadan bırakırsa tüm feda edilenler boşa gitmiş olacak, sevgilisinin canını korumaya çalışırken onu daha da korkunç bir kadere sürükleyecekti.

Loki Odin'in canını alan kanlı hançere uzandı.

Tek ve titiz bir hamle gerekiyordu. Soğukkanlı olmak zorundaydı.

Thor onun yüzünü görebilmek için kapüşonu çekerken Loki hançerini kullanarak sert bir hamleyle kumaşı boydan boya koparttı ve bedeni boşluğa çıktı.

Kader...

Tüm bu yaşananlar boyunca herkesten sakındığı yüzünü son saniyede gizlemeyi başaramamıştı...

Yeşil gözleri alev kusan kraliyet mavisi bakışlarla buluştuğunda Thor'un yüzü birden bire değişti.

Öfke şaşkınlığa dönüştü...

Şaşkınlık korkuya...

Korku inkâra...

Loki karadeliği andıran portala doğru düşerken tüm bu duyguların bir anda Thor'un mimiklerine saldırdığını görebiliyordu.

Gördüklerine inanamayan bir "Loki...?" döküldü Thor'un dudaklarının arasından...

Siyah saçlı karanlığın içine düşerken Thor'un bifrost'un ucunda, ona hala tepeden baktığını ve Mjolnir'in avcundan kayarak zemine çarptığını gördü en son.

Thor'un o güzel yüzüne dair görebildiği en son ifade ise sırtından bıçaklanma hissinin getirdiği acıydı...

Loki portala düştüğü anda savaşçıların etrafını saran tüm yaratıklar birden toza dönüşüp havaya karıştı, portal açıldığı hızla kaybolurken Thor gözlerini halen Loki'nin bir kaç saniye önce olduğu yerden ayıramamıştı.

Beyninden ışık hızında binlerce düşünce geçiyor ancak bunların hiç biri mantıklı değildi, hiç biri Loki'nin yapacağı şeyler değildi!

Loki... Loki neden...

Neden...

Thor'un zayıf nefesi bifrost'un ucunda esen sert rüzgarlara karışıp kayboldu...

"N-neden..."

Chapter 32

Evet...
Hissediyordu...
İçinde olduğu bu anlamsız karanlık...
Boşluk ve acı...
Artık sona gelmişti...

Titreyen bir nefes çekti ciğerlerine Loki. Değerli kumaşlardan dikilen kıyafeti oldukça kirlenmiş, yırtılmış, hatta yer yer yanmıştı. Annesi kadar Thor'un da sevgiyle okşadığı siyah, gür saçları bozulmuştu.

Loki beceriksizce saçlarını başının arkasına atmaya çalıştı.

Thor bir daha asla onu göğsüne dayayıp saçlarını öpemeyecekti...

Tüm o mutluluklar, sadece bir ilüzyon olarak kalacaktı. Yine de Loki yaşadıkları için minnettardı, ömrü kadar kısa da olsa gerçek mutluluğu Thor'un kollarında tadabildiği için... Frigga'nın sevgisine layık olduğu için...

Gülümseyebildiği için...

Thor ona gülümsediği için...

Arkasındaki yaratığın yönlendirmesiyle ileriye doğru ufak bir kaç adım attı genç Jotun. Kalbi kulaklarında çarpıyor, tüm hayatı gözlerinin önünde tekrar canlanıyordu.
Odasının camından baktığında hep gördüğü ancak üstüne hiç çıkamadığı o donmuş gölet geldi önce aklına.

Belki de ilk pişmanlığıydı, hiç bir zaman buzun üstünde özgürce süzülememek, kar havasını derin derin ciğerlerine çekememek...

Babasının onu daha güçlü yapabilmek adına yaşa ya da öl seçeneklerini sunarak uyguladığı işkenceler doldu zihnine.

Diğer çocukların yaşadığı hiç bir şeyi yaşamamıştı.

Çünkü onun kaderi daha farklıydı.

O bir kurbandı.

Daha doğduğu gün yazılmıştı kaderi.

O gece hayatta kalabilmesinin bir sebebi vardı. Bu vücutla doğmasının bir sebebi vardı. Odin'in onu seçmesinin bir sebebi vardı. Her şey, prensin yaşadığı her şey şu anda burada olabilmek içindi.

Bundan yıllar önce, Odin onu almaya geldiğinde "Senin kaderin benden daha büyük" demişti.

Daha kutsal bir amacı olamazdı.

Thor ile evlendikleri gün onu ne pahasına olursa olsun korumaya yemin etmişti.

Bu kendi hayatından, kendi mutluluğundan vazgeçmek anlamına gelse bile.

Ama biliyordu öyle değil mi? Daha kutsal bir amaç için kurban edileceğini daha ilk günden biliyordu. Bu nedenle canı çok fazla yanmamalıydı. Bunun için uyarılmıştı öyle değil mi? Tüm bu yaşananların bir ilüzyon olduğuna inanmıştı, öyle değil mi?

Zihnindeki karanlık boşluk bu kez Thor'un mutluluk dolu gülümsemesiyle dolunca Loki kaşlarını eğdi. Akşam güneşinin tatlı turuncu rengi sarışının masmavi gözlerinde altın rengi yansımalar yaratırken yıldırım tanrısının sıcak gülümsemesi gözlerine yansımış, Loki'nin kalbini eritmişti.

Loki onun kollarına sığındığında kucağının ne kadar sıcak ve güvenli olduğunu hatırladı. Sanki tüm bunlar yüzlerce yıl öncede kalmış gibi hissediyordu.

Uzun geceler boyunca birbirlerine tutkuyla dokunmuşlardı...
Birbirlerine mutluluklarını, hüzünlerini ve korkularını açmışlardı...
Thor yaramaz bir çocuk gibi onu önce kızdırmış, ardından vazgeçilmezi olmuştu...
Neden, neden şimdi burada bunları hatırlamak zorundaydı ki?

Neden şu anda zihnini meşgul eden her şey bu mutlu anılardan ibaretti?

Uyarılmıştı öyle değil mi? Bunların yalnızca bir ilüzyon olduğuna dair uyarılmıştı. Hiç bir canlıya bağlanmaması gerektiği öğretilmişti. Başkalarıyla arasında bağ kurmak amacını gerçekleştirirken ayaklarına dolanır, ona acı verirdi.

Sadece annesi vardı. Sevgisiz büyütüldüğü bu yaşamda yalnızca annesine bağlanmıştı. Thor ile tanışana kadar...

Bir kaç saat öncesinde ay ışığının altında sarıldıkları o dakikalar gözünün önüne geldiğinde boğazı yandı genç Jotun'un.

Birine bağlanmış olmak canını oldukça yakıyor olsa da doğru olanı yapmıştı.

Kaderinde olanı yapmıştı.

"Etkilendiğimi belirtmek isterim."

Loki kulaklarının aşina olduğu bu lanetli sesi duyana dek içinde bulunduğu uzay gemisinin kontrol odasına kadar yürütüldüğünü farketmemişti. İşte, dev titan orada, geminin en ucundan uzayın dipsiz boşluğunu izliyordu. Gözlerini Loki'ye çevirdiğinde genç Jotun güçlü durabilmek için doğrularak doğruca ona dikti bakışlarını.

"Benden portalı açıp Asgard'da kargaşaya sebep olmamı istediğinde doğrusu bunu çok aptalca bulmuştum. Fakat daha sonrasında yaptıklarını inceledim... Thor'a verdiğin değer, gerçekten ölçülemez öyle değil mi?"

Loki cevap vermeden dimdik dururken Thanos devam etti.

"Odin'i öldürdün, çünkü Asgard'ın bir krala ihtiyacı vardı. Eğer tesseract'ı çalıp sessizce çekip gitseydin Thor bir saniye bile düşünmeden senin peşinden bana gelecekti.

Yaraları henüz iyileşmemişti öyle değil mi? Peşinden gelirse ölürdü. Bu yüzden sen de yapılabilecek tek şeyi yaptın, giderken onu tahtın sorumluluğuyla Asgard'a esir ettin. İlüzyon kullanmadın, çünkü canını yakıyor olsa da Thor'un seni babasını katlederken görmesi gerekiyordu. Arkandan yas tutmasındansa senden nefret etmesini tercih ettin."

"Kafamın içinde konuşup durmaktan başka işe de yarıyormuşsun, yaptıklarımı iyi analiz etmişsin." dedi Loki zayıf bir sesle. "Yapılması gereken buydu."

"Sevgi ve bağlılığa saygım vardır." diye yanıtladı Thanos. "Eğer Tessaract'ı getirdiysen, söz verdiğim gibi Thor'un canı yanmayacak."

Loki tek elini siyah cübbesinden içeri soktu. Bomboş görünen avcunu dışarıya doğru uzatırken önce bir küp belirdi narin parmaklarının ucunda, ardından ışıl ışıl parlamaya başladı. Tessaract'ı ona sundu Loki.

Thanos bu küçük, narin bedene büyük ve sert adımlarla yaklaştı, gözleri Tesseract'ın büyüsüne odaklanmış gibiydi. Cam kübü iki parmağıyla kavradı ve Loki'nin ellerinden alarak daha yakından incelemeye başladı.

"Bu nesnenin ne işe yaradığını bilmiyorum..." diye mırıldandı Loki. "Fakat... Sırf bunu alabilmek için, Asgard'da binlerce kişiyi öldürdün. Şu hayatta değer verdiğim tek kişiyi öldürmeye kalktın ve onu ölümcül şekilde yaraladın..."

Loki belindeki bıçaklardan birine uzandı.

"Ardından bana işkence ettin... Senin yüzünden kalbimi adadığım adama ihanet ettim ve birinin canını aldım... Sence buraya ona zarar vermeyeceğine söz vereceğini duymak için mi geldim?"

Jotun kral hayatında hiç bu kadar hızlı bıçak çekmemişti. Öyle öfke dolu fakat bir o kadar soğukkanlıydı ki henüz tenini hissetmeden bu hançerin Thanos'un ana arterlerinden birine saplanacağını öngörmüştü. Yalnızca saniyeler sonra bu adam artık bir tehtid olmaktan çıkacaktı.

Ebony Maw'ın derinden gülüşü sarstı Loki'yi. Kıpırdayamadığını farketti, hançerin keskin ucu Thanos'a bir kaç santim kala durmuş ve Loki tıpkı bir heykel gibi taşlaşmıştı. Tüm gücüyle kolunu ileri ittirmeye çabalasa da kıpırdayamıyordu.

Thanos Tessaract'ı Ebony Maw'ın tuttuğu tepsinin üzerine bırakırken sol elindeki eldivenden mor bir ışık etrafa yayılıyordu.

"Küçük bir yanlışın var." dedi Thanos tekrar ona dönerken. Loki'nin sıkıca kavradığı hançeri elinden çekip yere fırlattıktan sonra hareketsiz duran Jotun'un boynunu kavradı boştaki eliyle. Sıkıca tuttuğu bedeni kolaylıkla havaya kaldırırken güç taşını kullanmayı bıraktığından, taşın felç edici etkisi de yokolmuştu. Loki iki elini de boğazını kavrayarak nefes almasını engelleyen bu devasa ele geçirirken hafifçe boşluğu tekmelemeye başlamıştı.

"Ben Tessaract'ı ele geçirmek için yalnızca Asgard'ın bir kısmını öldürmedim. Jotunheim'daki saldırıyı da ben yaptım. Oradaki zavallı Jotunlar hayatları için yalvaracak zamanı bile bulamadan öldüler. Ama sonuç olarak Tesseract bana geldi, görüyorsun ya Loki."

"O-onları sen mi.. öldürd-ün?!" Loki bir taraftan nefes almaya çalışırken öğrendiği bu sarsıcı gerçek midesine yediği bir bıçak darbesi kadar acı vericiydi. "N-ne-den.."
"Çünkü seni ele geçirebilmek için önce çok büyük bir darbe almanı sağlamam gerekiyordu."

Loki boynunu saran basınç birden artınca acıyla kıvrandı, havayı döven bacakları artık tekmeler savuruyordu. Thanos onu boğacak, ancak bu olmadan boynunu kırarak öldürecekti...

"Efendim..." Ebony Maw onun çırpınışlarını izlerken araya girdi. "Bilmek isterseniz bu çocuk karnında Asgard prensini taşıyor."

...

Portal kapanalı dakikalar geçmiş olmasına rağmen Thor gözlerini boşluktan alamıyordu. Bifrost'un bittiği noktadan itibaren ufuk çizgisine kadar hiç kesilmeden devam eden okyanusun rüzgarları

onun altın saçlarını okşarken bir kaç kez gözlerinin karardığını hissetti Asgard prensi. Loki'nin korku dolu bakışları gözlerinin önünden gitmiyordu. Onun babasının üzerine eğilmiş hali, ardından kendinden kaçışı...

Neden böyle bir şey yapmıştı ki?

Bugüne dek kendisine ihanet eden onlarca omurgasızla karşılaşmıştı, fakat... Onlar beklediği ihanetlerdi... Loki ise... Loki ise...

Loki ile ihanet kelimelerini aynı cümleye koymayı bile tüm benliğiyle reddediyordu. Burada, Loki onun kollarındayken, sanki tüm evrende aradığı her şeye kavuşmuşken böyle bir ihanete uğramak...

Gerçekten de ölümden daha kötüydü, en kötü fiziksel işkenceden bile daha çok acı veriyordu.

Thor Asgard sarayına, babasının cansız bedenini bıraktığı noktaya geri dönerken mavi gözleri donuk, omuzları öndeydi.

Önce annesinin hıçkırarak ağlayan sesini duydu.

Ardından hafifçe başını kaldırdığında, Asgard'ın en güçlü savaşçıları olan dostlarını babasının etrafında saygıyla boyun eğmiş şekilde buldu. Heimdall kılıcını Odin'in ayakları dibinde yere dayamış, miğferini çıkartmıştı. Içeri giren Thor'un ayak seslerini duyan Warriors 3 savaşçıları hemen bakışlarını sarayın darmadağan olmuş sütunlarından birinin altında bekleyen prense kaldırdı.

Kraliçe Frigga sevgili kocasının başını kucağına almış, gözyaşları içinde onun hala sıcak yanağını okşamaktaydı. Sanki hiç ölmemiş gibi.. Sanki hiç gitmemiş gibi.
"Tüm bunlar nasıl oldu?!" diye inledi Sif. "Onu yakaladın öyle değil mi?!"

Thor Mjolnir'i yere bırakarak onlara biraz daha yaklaştı. Içlerinde bakışlarını kendisine dikmeyen tek kişi Heimdall'dı. Muhtemelen her şeyi Thor'un gözlerinden görmüştü.

"Bunu..."

Thor'un boğazı kurumuştu. Söylemek üzere olduğu kelimeler öyle mantıksız hissettiriyordu ki..

"Loki'ydi."

Frigga, Odin'in başını göğsüne yaslayarak gözlerini kapattı. Oh ulu savaşçılar, kehanet doğruydu... Odin, Loki'yi kilitli tutmak istemişti, çünkü bunun olacağını biliyordu. Kraliçe ise onu serbest bırakmasında ısrar etmiş, eşinin katili olacak kişiye bizzat kendi elleriyle yardım etmişti. Hel'in ızdırap dolu alevleri sardı kraliçenin yüreğini, ancak iş işten geçtikten sonra pişman olmanın bir anlamı olmamıştı.

Halbuki, Loki bir karıncayı bile incitemezdi.

Onun Loki'si oldukça merhametli ve sevgi dolu bir çocuktu.

O sadece bir çocuktu.

Sadece küçük bir çocuk.

Bırak öldürmeyi, kimseye gerçekten saldıramazdı bile. Odin'e öfke ve nefret dolmak için haklı sebepleri olsa da bu duygular onun için yabancıydı. Bu çocuk entrikalardan ya da ortalığı karıştırmaktan zevk alan bir çocuk değildi, o sadece huzur ve mutluluk istiyordu.

Korkunç gerçek tamamen aksini söylüyor olsa bile Loki'nin gülümseyen yeşil gözleri böyle kara duygularla kirletilmemişti.

"Neden.." diye ağladı kraliçe. "Loki neden böyle bir şey yapsın?!"

Odaya koşarak nefes nefese giren bir muhafız dikkatleri üzerine toplarken genç asker "Tessaract kayıp!" diye bağırdı, henüz içeride olan bitene hakim olamadan. "Tesseract çalınmış!"

Ölüm sessizliği çöktü geniş salona. Sanki herkes nefesini tutmuş, yaşananların zihinlerinde bağlanmasını önlemeye çalışıyordu.

"Biliyordum." Sessizliği bozan Sif'in öfke dolu sesiydi. "Aşağılık canavar!"

Heimdall gözlerini ona kaldırırken Sif sesini yükselterek nefretini kusmaya devam etti. "Size hiç bir zaman bir Jotun'a güven olmayacağını söylemiştim! Jotunların Asgard'a olan nefretini defalarca dile getirdim! Loki'nin de bir farkı yoktu! Taktığı masumiyet maskesine hepinizi inandırdı, ardından Tesseract'ı çaldı ve halkının intikamını da alarak kaçtı!"
Sif'in sözlerini bitirmesine eşlik eden korkunç bir gök gürlemesi salonun duvarlarında yankılanırken tüm gözler tekrar Thor'a döndü. Thor'un başı öndeydi, yüzündeki ifadeyi kimse göremiyordu.

"Sif haklı." dedi Thor sert bir sesle. "Loki hepimizi kandırdı."

Kraliçe Frigga halen inanamıyormuşçasına başını sallarken "Ne yapacağız?" diye sordu Volstagg.

"Hiç bir şey yapmayacağız." Thor'un sesi ölümcül derecede duygulardan arınmış gibiydi. "Kendi ayaklarıyla bana geri dönecek."

Heimdall endişeyle Frigga'ya bakarken kraliçe dudaklarını ısırdı. Loki onlardan sadece Tesseract'ı çalmamıştı, Loki, Thor'un çocuğunu da kaçırmıştı ki bu daha korkunç bir durumdu. Kaldı ki Thor'un bundan haberdar olmaması daha da beterdi.

Sessizlik salona hakim olurken gökyüzü tekrar gürledi. Çakan şimşeklerin gözleri kör eden parıldamalarının arasında Thor arkasını döndü ve hızlıca yürüyerek uzaklaşmaya başladı. Yol boyunca karşısına çıkan hiç bir şeyi görmüyordu gözleri.

Odasına girdi.
Kapıyı kapattı.

Ardından kapıya yaslandı ve avazı çıktığınca, ciğerlerindeki tüm hava bitinceye kadar bağırdı.

Asgard'ın gördüğü en korkunç fırtına bulutları şehrin üzerine bardaktan boşalırcasına yağmur dökmeye başladığında Thor yatağın yanına, yere çökmüş, sırtını duvara yaslamıştı.
Umudun ve ışığın göstergesi masmavi gözleri tarifsiz bir acı ve kederle gölgelenmiş, yanakları göz pınarlarını ilk kez terkeden yaşlarla ıslanmıştı.

Thor bu acıyı nasıl dindireceğini bilmiyordu. Fiziksel acılar karşısında gözyaşı nedir bilmezdi, kaybettiği arkadaşları için de dimdik durur ve Valhalla'ya gittikleri için onlar adına sevinmeye ikna ederdi kendini. Fakat gözyaşı dökmek asla bir seçenek olmamıştı.

Thor şu an öyle darmadağın, öyle dipteydi ki ağlamak bile yeterli gelmiyordu. Bağırıp çağırmak, aklını kaçırıp her şeyi unutmak istiyordu. Iyi kötü bugüne dek karşısına çıkan her sorunu halletmişti fakat bu.. Bu...

Babasının kaybı yüreğini parçalıyor, bunu yapanı bulup lime lime etmek istiyordu.

Öte yandan Loki'nin gidişi çıldırtacakmış gibi hissediyordu, gerekirse evreni karış karış arayıp onu tekrar bulmak, ona kavuşmak istiyordu.

Ancak Loki babasının katiliydi... Loki'yi bulursa onu kendi elleriyle gebertmek-

"AAAAAAAĞHHHHH!"

Thor başını ellerinin arasına alarak öfkeli bir feryat koparırken yakınlarda bir yere yıldırım düştü. Düşünmemeliydi, düşündükçe bu bataklığa daha çok saplanacaktı.

Şimdi babasının yerini alacak, Asgard için emsalsiz bir kral olacaktı.

Lokisiz bir Thor olacaktı.

Daha bir kaç gün öncesine kadar aşklarını nesiller boyu gıpta edilecek bir hihikayeye çevirmeyi düşünürken...

Yıldırım tanrısı başını sertçe arkadaki duvara vurdu bir kaç kez. Unutmak istiyordu, korkunç bir lanet gibiydi. Ölmemişti fakat yavaşça çürüdüğünü hissediyordu.

"NEDEN!" diye bağırdı avazı çıktığı kadar. Ardından gök gürlemesini andıran sesi zayıfladı, Thor başını arkaya yaslarken güçsüz bir iniltiye dönüştü .

"Neden beni öldürdün Loki...?"

...
"Emin misin Ebony Maw?" Thanos parmaklarının arasında çırpınan Jotun'un bedenine baktığında Loki'nin gözlerine hakim olan korku ve şaşkınlığı farketmişti.

Sadık hizmetkarı kendine güvenen bir edayla başını sallarken Thanos önce genişçe sırıttı, parmakları gevşedi ve Loki'nin bedeni yere çarparak tok bir ses çıkarttı. Siyah saçlı göğsündeki kumaşı çekiştirerek ard arda acı dolu nefesler aldı. Nefessizliğin getirdiği şokla gözlerinden yaşlar süzülüyor, dizleri titriyordu. Ölüme hiç az önce olduğu kadar yaklaşmamıştı.

Fakat bu titanı kendisini öldürmekten alıkoyan şey neydi?

Birden öldürmekten vazgeçip işkence mi yapacaktı?

Kulakları uğuldarken Thanos'un derinlerden gelen sesini duydu. Bir kaç yutkunmanın ardından sesler netleşirken Thanos bu kez alayla gülüyordu.

"Bilmiyor."

Loki kanlanmış yeşil gözlerini güçlükle ona dikerken dev "Thor'un çocuğunu taşıdığını bilmiyor." Diye tekrarladı.

Loki onun dudaklarından dökülen cümleyi kavrayabilmek için önce bir kaç saniye aptal gibi hissetti, sanki bildiği dünya çökmüş, kendisi uçsuz bir karanlığın içine düşmüştü.

Eli istemsizce karnına gittiğinde haftalardır yaşadığı bunalımların, baş dönmelerinin, duygusallaşmaların ve mide bulantılarının cevabı zihnine oturuyordu.

Hayır...
Hayır olamaz.
Bundan bir kaç gün önce duyabilmek için her şeyini verebileceği bu haberi şimdi almak tüm bedenine buz kestirmişti. Bayılacak gibi hissetti.

Oh, olamaz...

Biricik evladını kendi elleriyle böyle bir manyağın ayağına getirmişti.

Biricik evladını babasının himayesinden kopararak geri dönemeyeceği bir yola sürüklemişti.

Sertçe çarpan kalbi kulaklarında zonklayan bir basınç yaratırken kustu genç Jotun.

"Korkmak şimdi mi aklına geldi?" diye güldü Thanos. "Buraya kadar gelip beni öldürebileceğini düşünürken kendine oldukça güveniyordun?"

Devasa gölge üzerine doğru yürürken Loki olağanca gücüyle geriye süründü, Thor'a şarkılar mırıldanan yumuşak sesinin her bir tınısında bu kez dehşeti duymak mümkündü. "U-UZAK DUR!"

Thanos eğildi. Thor'un dokunmaya kıyamadığı, genç Jotun'un Asgard güneşi altında opal taşı gibi parıldayan yumuşak, gür saçlarına ellerini geçirdi. Onu saçlarından tutup havaya kaldırırken Loki'nin Thor'a daima gülümseyerek bakan masum, zümrüt yeşili gözleri basınçla patlayan kan damarları yüzünden sağlıksız bir kızıla boyanmıştı, Thanos'un zevkle kısılmış gözlerine diktiği bakışları korku doluydu. Korkusu kendisine olacaklar için değil, korkusu karnındaki biricik bebeğinin başına gelecekler içindi.

Thanos onu dizlerinin üzerinde kaldırdığında Loki kendini kurtarmak için çabalıyor, ancak saçlarını eline dolamış titandan kurtulamıyordu.

"Ikinizin çocuğunun bir Aesir-Jotun melezi olmasının yanı sıra Asgard'ın varisi olacağı gerçeği de oldukça ilgi çekici. Eğer böyle bir gerçekle karşı karşıya olmasam acınası hayatına bir kaç saniyede son verirdim. Fakat bebek... Ileride çok sadık ve güçlü bir hizmetkar olabilir."

Loki acıyla feryat ederken bedeni iki büklüm olmuştu. "ONA DOKUNMA, YALVARIRIM!"

"Anlaşmamız yalnızca Thor'u kapsıyordu Loki, başkasına dokunmayacağıma söz vermedim."

Thanos onu iterken, Loki tekrar yere kapaklandı. Bir iki saniye durup kendini toparladıktan sonra cenin pozisyonuna getirdi bedenini. Kollarını karnına sararak ağlamaya başlamıştı.
"Onu zindana götürün." diye emretti Thanos. "Sceptre'yi ele geçirdiğimizde mükemmel bir yandaşımız olacak."

...

Asgard sessizdi. Gökyüzü Surtur'un dumanları kadar karanlık bulutlarla kaplanmış ve tüm diyara ümitsiz, kederli bir hava egemen olmuştu.

Odin'in cenazesi kaldırılmış ve büyük salona yayılan kanı titizlikle temizlenmişti. Frigga, sevdiği adamın cansız bedeninin yanında oturmuş ellerini tutarken Odin sanki uyuyormuşcasına huzurlu görünüyordu. Eşine temiz kıyafetler giydirilmiş, saçları ve sakalları taranmış ve sevdiği eşyalarıyla birlikte çiçeklerle bezenmiş bir tabuta konmuştu.
Thor tüm bu olaylar yaşandığından beri odasından çıkmazken Heimdall kraliçeyi asla yalnız bırakmıyordu.

Sonunda yalnız kalabildiklerinde "Kraliçem, Thor'a söylemelisiniz." diye mırıldandı kapı bekçisi. "Loki'nin kaçırdığı tek şey Tessaract değil."

Kraliçe öyle yıpranmıştı ki yüzü çökmüş gibiydi. Yüzü keder ve yorgunluktan bembeyaz olmuş, dudaklarının rengi gitmiş ve çatlamaya başlamıştı. Bitik bir ifadeyle gözlerini kapattı kraliçe. "Biliyorum.. Biliyorum. Ancak hayır, bunu Thor'a söylemeyeceğiz. Thor artık aklı bir karış havada

bir prens değil, o artık Asgard'ın kralı. Eğer dikkati dağılacak olursa hazırda bekleyen hainler bizi diri diri parçalamak için bekliyor olacaklar."

"Anlıyorum kraliçem." Heimdall bakışlarını indirdi.

"Bunu kralından saklamak ona ihanet etmek gibi hissettiriyor olabilir Heimdall. Ancak çocuğun sağlıklı olup olmadığını bilmiyoruz. Loki'nin..." kraliçenin sesi titremeye başladı. "Loki'nin bile hayatta olup olmadığını bilmiyoruz.."

"Onun isteyerek yapmadığını düşünüyorsunuz.." dedi Heimdall sanki kadının aklını okumuşçasına.

Zarif bir şekilde burnunu çekti Frigga konuşmaya başlamadan önce, gözyaşlarını kontrol edemiyordu. "Elbette öyle düşünüyorum Heimdall. İçim kan ağlıyor, düşündükçe delirecek gibi oluyorum fakat asla, asla Loki'nin bunu bize acı çektirmek için yaptığına inanamam. O bir çocuk! O sadece, saf bir çocuk."

Heimdall gözlerini gökyüzüne çevirince uçsuz bucaksız kozmos doluverdi zihnine. Evrendeki her bir yaratığı görebiliyordu, her bir canlıyı, her bir nefesi... Loki de oralarda bir yerdeydi fakat herkesin aksine onu tam olarak hissedemiyordu kapı bekçisi. Onunla ilgili garip bir şey vardı ve ne olduğunu anlamlandıramıyordu.

Neredesin... diye geçirdi içinden.

Seni tüm evreni ayaklarının dibine dökecek kadar seven insanlardan neden kaçtın...

Onlara bu kötülüğü neden yaptın...

"Zamanında Asgard Kralı Odin'in hükmetme arzusuna kurban olan Jotunheim kendini binlerce yıl süren bir savaşlar zincirinin tam ortasında bulur. Bu bin yıllık dönemin ardından harabeye dönen Jotunheim'da diğer ırkların her fırsatta kan döktüğünü farkeden ve artık bilge bir kral olma uğraşı veren Odin, koca bir diyara mal olan bu kötülüğünü telafi edebilmek için Jotun hükümdarlarına bir teklifle gider. Teklife göre Asgard artık ne olursa olsun Jotunheim'ı kendi koruması altına alacaktır. Ancak bunu sağlayabilecek kadar güçlü bir ilişki ancak evlilik olabilir. Anlaşmanın sağlanabilmesi için Jotunheim'ın tek varisinin, Odin'in efsanelere konu olmuş ilkdoğanı ile evlenmesi, kısaca kendini diyarının iyiliği adına feda etmesi gerekmektedir. "